

SOPHOCLIS

A I A X

+ Ed. + Tract. + Phil.

EX RECENSIONE

GUILELMI DINDORFII.

EDITIO SEXTA QUAM CURAVIT

S. MEKLER.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCLXXXV.

1511111111

1825

Conspectus lectionum ab editione quinta
discrepantium

iis quae ad correctiorem scribendi rationem pertinent omissis.

Ed. VI.

v. 52 *λήμας*
74 *ἔξω*
104 *ἔγωγ' Ὀδυσσεά*
116 *σοὶ δὲ τοῦτ' ἐφίεμαι*
149 *πάντων Ὀδυσσεύς*
176 *ἀκάρπωτος*
178 *ψευσθεῖσα δώροισ ἐῖτ' ἔλα-
φαβολίας*
195 *ποτὶ*
279 *ἦμει*
343 *χρόνον, . . . ἀπόλλυμαι;*
379 *πάντα δρῶν*
383 *ξὺν τοι θ.*
387 *προπάτωρ*
405 *sq. φθίνει φίλοισι τοῖσδ'
ἔμοῦ σέβας*
461 *προδούς*
496 *ἀπῆς*
516 *ἦδη*
543 *λόγων*
546 *τοιόνδε*
569 *Ἐριβοία*
601 *sq. μίμων . . . ἐνῶμαι*
636 *υ - υ*
670 *ἔτοιμ' ὑπέλκει*
685 *διὰ τέλους*
687 *ὑμεῖς δ'*
705 *ξυνείη*

ΔΙΑΧ.

Ed. V.

γνώμας
σφ' ἔξω
Ὀδυσσεά γὰ
σοὶ δ' ἐφίεμαι, θεὰ
πάσιν Ὀδυσσεύς
ἀκάρπωτον
*ψευσθεῖσ', ἀδώροισ ἐῖτ' ἔλα-
φαβολίας*
ποτὲ
ἦμῃ
χρόνον; . . . ἀπόλλυμαι.
πάνθ' ὀρῶν
ξὺν τῷ θ.
γένετορ
φθίνει, φίλοι, τίσις δ' ὀμοῦ
πέλει
μόνοισ
ἀφῆς
ἔλλη
λόγου
τοῦτόν γε (v. uncis inclusus)
Ἐριβοίαν
μίμνω . . . ἐνῶμα
ἄριστος
τιμαῖς ὑπέλκει
διὰ τέλους
ὑμεῖς δ'
ξυνείης

LECTIONIS VARIETAS.

Ed. VI.

- 717 θυμῶν
 729 ἔς τ'
 784 δύσμορος γύναι
 791 ἄνθρωπε
 799 ἐλπίζει φρεσίν
 831 καλῶ δ'
 835 sq. vv. ἀρωγὸς τὰς ἀεὶ τε
 παρθένους ἀεὶ θ' uncis
 inclusa
 844 σεύεσθε
 876 πεσόν
 881 ἀύπνους
 923 ὦ δύσμορ', ἄτας οἶος ὦν
 οἶας ἔχεις
 927 ἄρ' ἐξανύσειν
 1012 non distinguitur post
 κατὸν
 1071 ὄντα
 1096 sq. ἐν λόγοις· ἐπεὶ ἄγ'
 1098 τόνδ'
 1117 ἕως
 1199 ἢ κείνος
 1285 κρωσσόν
 1304 ἀριστεύς
 1312 λέγω.
 1348 με χρή
 1362 φανεῖς;
 1366 ὁμοῖα· πᾶς

Ed. V.

- θυμοῦ τ'
 ὡστ'
 δύσμορον γένος
 ἄνθρωπε
 ἐλπίζειν φέρει
 καλῶ θ'
 unci desunt
 γεύεσθε
 πλέον
 ἀμφ' ἀύπνους
 ὦ δύσμορ' Αἴας, οἶος ὦν οἶος
 ἔχεις
 ἄρ' ὦδ' ἐξανύσειν
 leviter distinguitur post κατὸν
 ἄνδρα
 ἐν λόγοις ἔπη. ἄγ'
 τὸν
 ὡς
 ἐκεῖνος
 μέσον
 ἀριστος
 λέγω;
 σε χρή
 φανεῖς.
 ὁμοῖα πᾶς

I

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΑΙΑΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΘΗΝΑ.	ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.	ΤΕΤΚΡΟΣ.
ΑΙΑΣ.	ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ ΝΑΥΤΩΝ.	ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
ΤΕΚΜΗΣΣΑ.	

ΚΩΦΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΥΡΥΣΤΑΚΗΣ.	ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.	ΣΤΡΑΤΟΚΗΡΤΞ.
-------------	-------------	--------------

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ δράμα τῆς Τρωικῆς ἐστὶ πραγματείας, ὥσπερ οἱ *ΑΝΤΗΝΟΡΙΑΔΑΙ* καὶ *ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΑΕΣ* καὶ *ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΠΑΓΗ* καὶ *ΜΕΜΝΩΝ*. πεπτωκός γάρ ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Ἀχιλλέως ἐδόκουν Αἴας τε καὶ Ὀδυσσεύς ἐπ' αὐτῷ πλέον τι ἀριστεύειν περὶ τὴν τοῦ σώματος κομιδὴν· καὶ κρινομένων περὶ τῶν ὅπλων κρατεῖ Ὀδυσσεύς. ὄθεν καὶ ὁ Αἴας τῆς κρίσεως μὴ τυχὸν παρακινήσεται καὶ διέφθαρται τὴν γνώμην, ὥστε ἐφαπτόμενος τῶν ποιμνίων δοκεῖν τοὺς Ἕλληνας διαχορήσασθαι. καὶ τὰ μὲν ἀνεῖλε τῶν τετραπόδων, τὰ δὲ δήσας ἀπάγει ἐπὶ τὴν σκηνήν· ἐν οἷς ἐστὶ τις καὶ κριὸς ἕξοχος, ὃν ᾤετο εἶναι Ὀδυσσεύα, ὃν δήσας ἐμαστίγωσεν· ὄθεν καὶ τῇ ἐπιγραφῇ πρόσκειται *ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ*, ἢ πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ *ΛΟΚΡΟΥ*. Δικαίολος δὲ *ΑΙΑΝΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΝ* ἐπιγράφει. ἐν δὲ ταῖς διδασκαλίαις ψιλῶς *ΑΙΑΣ* ἀναγράφεται.

Ταῦτα μὲν οὖν πράττει ὁ Αἴας· καταλαμβάνει δὲ Ἀθηναῖα Ὀδυσσεύα ἐπὶ τῆς σκηνῆς διοπιτεύοντα τί ποτε ἄρα πράττει ὁ Αἴας, καὶ δηλοῖ αὐτῷ τὰ πραχθέντα, καὶ προκαλεῖται εἰς τὸ ἐμφανὲς τὸν Αἴαντα ἔτι ἐμμανῆ ὄντα καὶ ἐπικομπάζοντα ὡς τῶν ἐχθρῶν ἀνηρημένων. καὶ ὁ μὲν εἰσέρχεται ὡς ἐπὶ τῷ μαστιγοῦν τὸν Ὀδυσσεύα· παραγίνεται δὲ χορὸς Σαλαμινίων ναυτῶν, εἰδὼς μὲν τὸ γεγονός, ὅτι ποιμνία ἐσφάγησαν Ἑλληνικά, ἀγνοῶν δὲ τὸν δράσαντα. ἔξισι δὲ καὶ Τέκμησσα, τοῦ Αἴαντος αἰγμάλωτος παλλακίς, εἰδυῖα μὲν τὸν σφαγέα τῶν ποιμνίων ὅτι Αἴας ἐστίν, ἀγνοοῦσα δὲ τίνος εἶεν τὰ ποιμνία. ἐκότερος οὖν παρ' ἐκατέρου μαθόντες τὸ ἀγνοούμενον, ὁ χορὸς μὲν παρὰ Τεκμήσεως, ὅτι ὁ Αἴας ταῦτα ἔδρασε, Τέκμησσα δὲ παρὰ τοῦ χοροῦ, ὅτι Ἑλληνικά τὰ σφαγέντα ποιμνία, ἀπολοφύρονται, καὶ μάλιστα ὁ χορὸς. ὄθεν δὴ ὁ Αἴας προελθὼν ἔμφρων γενόμενος ἑαυτὸν ἀπολοφύρεται. καὶ τούτου ἢ Τέκμησσα δεῖται παύσασθαι τῆς ὀργῆς· ὁ δὲ ὑποκρινόμενος

πεπαῦσθαι ἕξεισι καθαρσίαν ἕνεκα καὶ ἑαυτὸν διαγοῆται. εἰσὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δράματος λόγοι τινὲς Τεύκρου πρὸς Μενέλαον οὐκ ἔδωτα θάπτειν τὸ σῶμα. τὸ δὲ πέρας, θάψας αὐτὸν Τεύκρος ἀπολοφύρεται. παρίστησι δὲ ὁ λόγος τῆς τραγωδίας ὅτι ἐξ ὀργῆς καὶ φιλονεικίας οἱ ἄνθρωποι ἤκοιεν ἐπὶ τὰ τοιαῦτα νοσήματα, ὥσπερ ὁ Αἴας προσδοκίησας ἐγκρατῆς εἶναι τῶν ὀπλῶν ἀποτυχῶν ἔγνω ἑαυτὸν ἀνελεῖν. αἱ δὲ τοιαῦται φιλονεικίαι οὐκ εἰσὶν ἐπωφελεῖς οὐδὲ τοῖς δοκοῦσι νευικημένοι. ὅρα γὰρ καὶ παρ' Ὀμήρῳ τὰ περὶ τῆς ἡττης τοῦ Αἴαντος πάνυ διὰ βραχέων καὶ περιπαθῶς· (Ὀδ. λ 542)

οἷη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
νόσφιν ἀφειστήκει κεχολωμένη εἵνεκα τευχέων.

εἶτα αὐτοῦ ἄκουε τοῦ κεκρατηκότος· (547)
ὥς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῶδ' ἐπ' ἀέθλω.
οὐκ ἔλυσαι ἔλησεν ἔρα αὐτῷ ἢ νίκη, τοιοῦτον ἀνδρὸς διὰ
τὴν ἡτταν ἀποθανόντος.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν τῷ ναυστάθμῳ πρὸς τῇ
σκηνῇ τοῦ Αἴαντος. δαιμονίως δὲ εἰσφέρει προλογίζουσαν
τὴν Ἀθηναῖαν. ἀπίθανον γὰρ τὸν Αἴαντα προΐοντα εἰπεῖν
περὶ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων, ὥσπερ ἐξελέγχοντα ἑαυτὸν·
οὐδὲ μὴν ἕτερός τις ἠπίστατο τὰ τοιαῦτα, ἐν ἀπορορήτῳ καὶ
νυκτὸς τοῦ Αἴαντος δράσαντος· θεοῦ οὖν ἦν τὸ ταῦτα
διασαφῆσαι καὶ Ἀθηναῖς προκηδομένης τοῦ Ὀδυσσεως, διό φησι·
καὶ πάλα φύλαξ ἔβην

τῇ σῆ πρόθυμος εἰς ὄδον κυνηγία.

Περὶ δὲ τοῦ θανάτου τοῦ Αἴαντος διαφορῶς ἱστο-
ρήκασι. οἱ μὲν γὰρ φασιν ὅτι ὑπὸ Πάριδος τραπείδης
ἦλθεν εἰς τὰς ναῦς αἰμορροῶν, οἱ δὲ ὅτι χρησμός ἐδόθη
Τρωσὶ πηλὸν κατ' αὐτοῦ βαλεῖν· σιδήρῳ γὰρ οὐκ ἦν
τραπείδης· καὶ οὕτω τελευτᾷ. οἱ δὲ ὅτι αὐτόχειρ αὐτοῦ γέγο-
νευ, ὧν ἔστι καὶ Σοφοκλῆς. περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς, ὅτι
μόνην αὐτὴν τραπὴν εἶχεν, ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος, ὅτι τὸ
μὲν σῶμα, ὅπερ ἐκάλυψεν ἡ λεοντῆ, ἄτρωτον ἦν, τὸ δὲ μὴ
καλυφθὲν τραπὴν ἔμεινε.

ΑΘΗΝΑ.

Ἄει μὲν, ὦ παῖ Λαρτίου, δέδορκα σε *ἄφρασι*
πείραν τιν' ἐχθρῶν ἀρπάσαι θηρώμενον·

καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικάς ὀρῶ

Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει,

πάλαι κυνηγετοῦντα καὶ μετρούμενον

ἰχνη τὰ κείνου νεοχάραχθ', ὅπως ἴδης *ἄφρασι*

εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον. εὖ δέ σ' ἐκφέρει *ἄφρασι*

κυνὸς Λακαίνης ὡς τις εὐρινος βάσις. *ἄφρασι*

ἔνδον γὰρ ἀνὴρ ἄρτι τυγχάνει, κάρα *ἄφρασι*

στάζων ἰδρωτί καὶ χέρας ξιφοκτόνους. 10

καὶ σ' οὐδὲν εἶσω τῆσδε παπταίνειν πύλης

ἔτ' ἔργον ἔστιν, ἐννέπειν δ' ὅτου χάριν

σπουδὴν ἔθου τήνδ', ὡς παρ' εἰδυίας μάθης.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὦ φθέγμ' Ἀθάνας, φιλάτης ἐμοὶ θεῶν,

ὡς εὐμαθὲς σου, κἂν ἀποπτος ἦς ὄμως, 15

φώνημ' ἀκούω καὶ ξυναρπάξω φρενὶ

χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς. *ἄφρασι*

καὶ νῦν ἐπέγνωσ' εὖ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ

βάσιν κωκλοῦντ', Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ. *ἄφρασι*

κείνον γὰρ, οὐδέν' ἄλλον, ἰχνεύω πάλαι. 20

νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε προῖος ἄσκοπον *ἄφρασι*

ἔχει περάνας, εἶπερ εἰργασται τάδε·

ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' ἀλώμεθα·
κἀγὼ θελοντῆς τῶδ' ὑπεξύγην πόνω.
ἐφθαρμένας γὰρ ἀρτίως εὐρίσκομεν
λείας ἀπάσας καὶ κατηραρισμένας
ἐκ χειρὸς αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις.)

25

τήνδ' οὖν ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει.
καὶ μοί τις ὀπτῆρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον,
πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ξίφει
φράζει τε κἀδήλωσεν· εὐθέως δ' ἐγὼ
κατ' ἴχνος ἄσσω, καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι,

30

τὰ δ' ἐκπέπληγμαὶ κοῦκ ἔχω μαθεῖν ὅτου.
καιρὸν δ' ἐφήκεις· πάντα γὰρ τὰ τ' οὖν πάρος
τὰ τ' εἰσέπειτα σῆ κυβερνώμαι χειρὶ.

35

ΑΘ. ἔγγων, Ὀδυσσεῦ, καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην
τῆ σῆ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυναργία.

ΟΔ. ἦ καί, φίλη δέσποινα, πρὸς καιρὸν πονῶ;

ΑΘ. ὡς ἔστιν ἀνδρὸς τοῦδε τᾶρα ταῦτά σοι.

ΟΔ. καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον ἔδ' ἦξεν χέρας;

40

ΑΘ. χόλω βαρυνθεὶς τῶν Ἀχιλλείων ὄπλων.
ΟΔ. τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βᾶσιν;

ΑΘ. δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνω.
ΟΔ. ἦ καὶ τὸ βούλευμ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις τόδ' ἦν;

ΑΘ. κἂν ἐξεπράξατ', εἰ κατημέλησ' ἐγώ.
ΟΔ. ποίαισι τόλμαις ταῖσδε καὶ φρενῶν θράσει;

ΑΘ. νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὀρμάται μόνος.
ΟΔ. ἦ καὶ παρέστη κἀπὶ τέρεμ' ἀφίκετο;

ΑΘ. καὶ δῆ' πλὴν δισσαῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις.
ΟΔ. καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου;

50

ΑΘ. ἐγὼ σφ' ἀπέοργω, δυσφόρους ἐπ' ὕμασι
λήμας βαλοῦσα, τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς,
καὶ πρὸς τε ποίμνας ἐκτρέπω σύμμικτά τε

Handwritten notes on the left margin:
ἐκείνῳ
κἀγὼ
ποιμνίων = ποίμνη
νήπιον
πῶς
ἀνηκέστου
ἐκτρέπω

λείας ἄδαστα βονκόλων φρουρήματα·

ἔνθ' εἰσπεσῶν ἔκειρε πολύκερων φόνον

κύκλω χαρίζων· κἀδόκει μὲν ἔσθ' ὅτε

δισσοὺς Ἀτρείδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων,

ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπίτων στρατηλατῶν.

ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις

ᾠτρυννον, εἰσέβαλλον εἰς ἔρηκ κακά.

60

κἄπειτ' ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν πόνου,

τοὺς ζῶντας αὐ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν

ποίμνας τε πάσας εἰς δόμους κομίζεται,

ὡς ἄνδρας, οὐκ ὡς εὐκερων ἄγρῳν ἔχων,

καὶ νῦν κατ' οἴκους συνδέτους αἰκίζεται.

δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον,

ὡς πᾶσιν Ἀργείοισιν εἰσιδὼν θροῆς.

θαρσῶν δὲ μίμνε μῆδὲ συμφορὰν δέχου

τὸν ἄνδρ'· ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους

ἀνγὰς ἀπέοργω σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν.

70

οὔτος, σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας

δεσμοῖς ἀπενθύνοντα προσμολεῖν καλῶ.

Αἶαντα φωνῶ· στείχε δωμάτων πάρος.

ΟΔ. τί δρᾶς, Ἀθάνα; μῆδαμῶς ἔξω κάλει.

ΑΘ. οὐ σὺν' ἀνέξει μῆδὲ δειλίαν ἀρεῖ;

ΟΔ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' ἔνδον ἀρκεῖται μένων.

ΑΘ. τί μὴ γένηται; πρόσθεν οὐκ ἀνήρ ὅδ' ἦν;

ΟΔ. ἐχθρὸς γε τῶδε τάνδρῳ καὶ ταυτῶν ἔτι.

ΑΘ. οὐκουν γέλως ἠδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾶν;

ΟΔ. ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον ἐν δόμοις μένειν.

80

ΑΘ. μεμνητότ' ἄνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς ἰδεῖν;

ΟΔ. φρονοῦντα γὰρ νῦν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνω.

ΑΘ. ἀλλ' οὐδὲ νῦν σε μὴ παρόντ' ἴδη πέλας.

ΟΔ. πῶς, εἴπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὄρα;

Handwritten note at the bottom:
οὐκ αὖ οὐ σὺν' ἔτι

Handwritten notes on the right margin:
55
60
70
80

ΑΘ. ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα. 85
 ΟΔ. γένοιτο μέντ' ἄν πᾶν θεοῦ τεχνωμένου.
 ΑΘ. σίγα νῦν ἐστὼς καὶ μὲν ὡς κυρεῖς ἔχων.
 ΟΔ. μένομι' ἄν ἤθελον δ' ἄν ἐκτὸς ὦν τυχεῖν.
 ΑΘ. ὦ οὔτος, Αἴας, δευτέρον σε προσκαλῶ.
 τί βαιὼν οὕτως ἐντρέπει τῆς συμμάχου; 90
 ΑΙΑΣ.
 ὦ χαῖρ' Ἀθάνη, χαῖρε Διογενὲς τέκνον,
 ὡς εὖ παρέστης· καὶ σε παγχρόσοις ἐγὼ
 στέψω λαφύροις τῆσδε τῆς ἄγρας χάριν.
 ΑΘ. καλῶς ἔλεξας· ἀλλ' ἐκείνό μοι φράσον,
 ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῷ; 95
 ΑΙ. κόμπος πάρεστι κοῦκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μῆ.
 ΑΘ. ἦ καὶ πρὸς Ἀτρεΐδαισιν ἤχησας χέρα;
 ΑΙ. ὥστ' οὔ ποτ' Αἰανθ' οἶδ' ἀτιμάσουσ' ἔτι.
 ΑΘ. τεθνήσκειν ἄνδρες, ὡς τὸ σὸν ξυνηῖμ' ἐγώ.
 ΑΙ. θανόντες ἤδη τᾶμ' ἀφαιρείσθων ὄπλα. 100
 ΑΘ. εἶεν, τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου,
 ποῦ σοι τύχης ἔστηκεν; ἢ πέφενγέ σε;
 ΑΙ. ἦ τοῦπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὄπου;
 ΑΘ. ἔργω' Ὀδυσσεῖα τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω.
 ΑΙ. ἠδίστος, ὦ δέσποινα, δεσμώτης ἔσω 105
 θακεῖ· θανεῖν γὰρ αὐτὸν οὐ τί πω θέλω.
 ΑΘ. πρὶν ἄν τί δράσης ἢ τί κερδάνης πλέον;
 ΑΙ. πρὶν ἄν δεθεῖς πρὸς κίον' ἐρκείου στέργης
 ΑΘ. τί δῆτα τὸν δύστηνον ἐργάσει κακόν;
 ΑΙ. μᾶστιγι πρώτον νῶτα φωνιχθεῖς φανῆ. 110
 ΑΘ. μὴ δῆτα τὸν δύστηνον ὠδέ γ' αἰκίσῃ.
 ΑΙ. χαίρειν, Ἀθάνη, τᾶλλ' ἐγὼ σ' ἐφίεμαι· κείνος δὲ
 κείνος δὲ τίσει τήνδε κοῦκ ἄλλην δίκην.
 ΑΘ. σὺ δ' οὔν, ἐπειδὴ τέρψις ἦδε σοι τὸ δρᾶν,

*Βαίω βλῆν
 εντροπειν
 7. βαίω
 λυγορον
 θαυτε
 ὄσταν
 μελίστην
 αὐτοῦ*

γυγδ. αὐτε

*υψηλῶν
 ἀποκρίστων
 πύργου*

*εὐτροπικῶν
 ἀποκρίστων*

γυγμῶν

*σοφιστικῶν
 ὄσταν*

καὶ κίον

χρῶ χειρὶ, φείδου μηδὲν ὦνπερ ἐννοεῖς. 115
 ΑΙ. χωρῶ πρὸς ἔργον· σοὶ δὲ τοῦτ' ἐφίεμαι,
 τοιάνδ' αἰεὶ μοι σύμμαχον παρεστάναι.
 ΑΘ. ὄρας, Ὀδυσσεῦ, τὴν θεῶν ἰσχὺν ὄση; *προνοῦν βλῆν*
 τούτου τίς ἄν σοι τάνδρὸς ἢ προνοούστερος
 ἢ δρᾶν ἀμείνων ἠύρεθῃ τὰ καίρια; 120
 ΟΔ. ἐγὼ μὲν οὐδέν' οἶδ'· ἐποικτίρω δέ νιν
 δύστηνον ἔμπας, καίπερ ὄντα δυσμενῆ,
 ὀθούνεκ' ἄτη συγκατέξενται κακῆ,
 οὐδὲν τὸ τούτου μᾶλλον ἢ τοῦμόν σκοπῶν.
 ὄρω γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν || 125
 εἶδωλ' ὅσοιπερ ζῶμεν ἢ κούφην σκιάν. ||
 ΑΘ. τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν ὑπέροκπον *εὐπρονοῦν βλῆν*
 μηδὲν ποτ' εἶπες αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος, *ἀποκρίστων*
 μηδ' ὄγκον ἄρη μηδέν', εἰ τινος πλέον
 ἢ χειρὶ βροῦθεις ἢ μακροῦ πλούτου βάθει. 130
 ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν
 ἅπαντα τάνθρώπεια· τοὺς δὲ σώφρονας
 θεοὶ φιλοῦσι καὶ στυγοῦσι τοὺς κακοὺς.

ΧΟΡΟΣ.

Τελαμώνις παῖ, τῆς ἀμφιγύτου *καθρον οὐκ εἶπε*
 Σαλαμῖνος ἔχων βᾶθρον ἀρχιάλου, = πῶν Τ 135
 σὲ μὲν εὖ πρᾶσσοντ' ἐπιχαίρω· *εὐχάριον ἴστωσαν*
 σὲ δ' ὅταν πληρῆ Διὸς ἢ ζαμενῆς *ζαμενῆς ἴστωσαν*
 λόγος ἐν Δαναῶν κακόθρονος ἐπιβῆ, *κακοθρονοῦ ἴστωσαν*
 μέγαν ὄκνον ἔχω καὶ πεφόβημαι *εὐχάριον*
 πτηνῆς ὡς ὕμμα πελειᾶς. *πτηνῆς γυγμῶν* 140
 ὡς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτὸς *πτελεῖται κίον*
 μεγάλοι θόρονβοι κατέχουσ' ἡμᾶς
 ἐπὶ δυσκλείᾳ, σὲ τὸν ἱππομανῆ *καὶ ἔσθην ἀποκρίστων*
 λειμῶν' ἐπιβάντ' ὀλέσαι Δαναῶν

*καθρον οὐκ εἶπε
 εὐχάριον ἴστωσαν
 ζαμενῆς ἴστωσαν
 κακοθρονοῦ ἴστωσαν
 εὐχάριον
 πτηνῆς γυγμῶν
 πτελεῖται κίον
 καὶ ἔσθην ἀποκρίστων*

βοτὰ καὶ λείαν,
 ἤπερ δορίληπτος ἔτ' ἦν λοιπή, ^{αὐτὸν ἀνδρῶν γενεῶν} 145
 κτείνουτ' αἰθῶνι σιδήρῳ. ^{εἰδὼν φῶν κτείνουτ'}
 τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσω
 εἰς ὧτα φέρει πάντων Ὀδυσσεύς,
 καὶ σφόδρα πείθει· περὶ γὰρ σοῦ νῦν 150
 εὐπίστα λέγει, καὶ πᾶς ὁ κλύων
 τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον
 τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων.
 τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν εἰς
 οὐκ ἂν ἀμάρτοισ· κατὰ δ' ἂν τις ἐμοῦ 155
 τοιαῦτα λέγων οὐκ ἂν πείθοι·
 πρὸς γὰρ τὸν ἔχουθ' ὁ φθόνος ἔρπει.
 καίτοι μικροὶ μεγάλων χωρὶς
 σφαλερὸν πύργου δῦμα πέλονται·
 μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς ἄριστ' ἂν 160
 καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων.
 ἀλλ' οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους
 τούτων γνώμας προδιδάσκειν.
 ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβεῖ
 χήμεις οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ' 165
 ἀπαλέξασθαι σοῦ χωρὶς, ἄναξ.
 ἀλλ' ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὕμν' ἀπέδραν,
 παταγοῦσιν ἄπερ πτηνῶν ἀγέλαι·
 μέγαν αἰγυπιὸν δ' ὑποδείσαντες
 τάχ' ἂν, ἐξαίφνης εἰ σὺ φανείης, 170
 σιγῇ πτήξειαν ἄφανοι.

ἢ ῥά σε Ταυροπόλα Διὸς Ἄρτεμις —
 ὦ μεγάλα φάτις, ὦ

172—182 = 183—193.

μᾶτερ αἰσχύνας ἐμᾶς —
 ὤρμασε πανδάμους ἐπὶ βοῦς ἀγελείας, 175
 ἢ ποῦ τινος νίκας ἀκάρωτος χάριν,
 ἢ ῥα κλυτῶν ἐνάρων ^{εὐνοῦ Κυβέλης}
 ψευσθεῖσα δώροισ εἴτ' ἐλαφαβολίας; ^{ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'}
 ἢ χαλκοθώραξ ἦντιν' Ἐννάλιος
 μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορὸς ἐννυχίοις ^{ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' γενεῶν} 180
 μαχαναῖς ἐτίσατο λώβαν; ^{ἐννυχίος κινδύλιος}
 οὐ ποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερά,
 παῖ Τελαμῶνος, ἔβας ^{πότεντο φίλη φῶν} 183
 τόσσον, ἐν ποίμναις πίττων· 185
 ἦκοι γὰρ ἂν θεία νόσος· ἀλλ' ἀπερύκοι
 καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ Φοῖβος Ἀργείων φάτιν.
 εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι
 κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλῆς
 ἢ τᾶς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς, 190
 μὴ μὴ μ', ἄναξ, ἔθ' ὧδ' ἐφάλοισ κλισίαις
 ὕμν' ἔχων κακὰν φάτιν ἄρη. 193
 ἀλλ' ἄνα ἐξ ἐδράνων, ὅπου μακροίωμι
 στηρίζει ποτὶ τᾶδ' ἀγωνίῃ σχολᾶ 195
 ἄταν οὐρανίαν φλέγων. ἐχθρῶν δ' ὕβρις
 ἀτάρβητος ὀρμάται
 ἐν εὐανέμοις βάσσαις,
 ἀπάντων καχαζόντων 199
 γλώσσαις βαρναλγῆτας·
 ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσταμεν. 200

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος,
 γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθιδῶν,
 ἔχομεν στοναχὰς οἱ κηδόμενοι
 τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἴκου.

- νῦν γὰρ ὁ δεινὸς μέγας ὤμοκρατης 205
 Αἴας θολερῶ
 κεῖται χειμῶνι νοσήσας.
 ΧΟ. τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἡρεμίας
 νύξ ἤδε βάρος;
 παῖ τοῦ Φρυγίοιο Τελεύαντος, 210
 λέγ', ἐπεὶ σὲ λέχος δουριάλωτον
 στέρξας ἀνέχει θούριος Αἴας.
 ὥστ' οὐκ ἂν αἰδρις ὑπέιποις.
 ΤΕΚ. πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄρρητον;
 θανάτῳ γὰρ ἴσον βάρος ἐκπεύσει. 215
 μανία γὰρ ἀλοὺς ἡμῖν ὁ κλεινὸς
 νύκτερος Αἴας ἀπελωβήθη.
 τοιαῦτ' ἂν ἴδοις σκηνῆς ἔνδον
 χειροδάκτυλα σφάγι' αἰμοβαφῆ,
 κείνου χρηστήρια τάνδρος. 220
 ΧΟ. οἶαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἰθονος ἀγγελίαν ἄτλα-
 τον οὐδὲ φευκτάν,
 τῶν μεγάλων Δαναῶν ὑπο κληζομέναν, 225
 τὰν ὁ μέγας μῦθος ἀέξει.
 οἴμοι φοβοῦμαι τὸ προσέρπον. περίφαντος ἀνὴρ
 θανεῖται, παραπλάκτω χειρὶ συγκρακτὰς 230
 κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ καὶ βοτῆρας ἱππονώμας.
 ΤΕΚ. ὦμοι· κεῖθεν κεῖθεν ἄρ' ἡμῖν 233
 δεσμῶντιν ἄγων ἤλυθε ποίμνην·
 ὦν τὴν μὲν ἔσω σφάζ' ἐπὶ γαίας, 235
 τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ' ἀνερογγνυ.
 δύο δ' ἀργίποδας κριοὺς ἀνελὼν
 τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν
 ῥίπτει θερίσας, τὸν δ' ὀρθὸν ἄνω
 221-232 = 245-256.

- κίονι δήσας 240
 μέγαν ἱπποδέτην ὄντηρα λαβῶν
 παίει λιγυρᾶ μάστιγι διπλῆ,
 κακὰ δεινάζων φήμαθ', ἃ δαίμων
 κούδεις ἀνδρῶν ἐδίδαξεν. 244
 ΧΟ. ὦρα τιν' ἤδη κάρα καλύμμασι κρυψάμενον ποδοῖν
 κλοπὰν ἀρέσθαι
 ἢ θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἐξόμενον
 πουτοπόρῳ ναῖ μεθεῖναι. 250
 τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς δικρατεῖς Ἀτρεΐδαι
 καθ' ἡμῶν· πεφόβημαι λιθόλευστον Ἄρη
 ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπείς, τὸν αἰσ' ἄπлатος
 ἴσχει. 255
 ΤΕΚ. οὐκέτι· λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπῆς 257
 ἄξας ὄξος νότος ὡς λήγει,
 καὶ νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος ἔχει.
 τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεία πάθη, 260
 μηδενὸς ἄλλον παραπράξαντος,
 μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει.
 ΧΟ. ἀλλ' εἰ πέπανται, κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ·
 φρούδον γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος.
 ΤΕΚ. πότερα δ' ἂν, εἰ νέμοι τις αἰρεσιν, λάβοις, 265
 φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἠδονὰς ἔχειν
 ἢ κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνῶν;
 ΧΟ. τό τοι διπλάζον, ὦ γύναι, μεῖζον κακόν.
 ΤΕΚ. ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες ἀτώμεσθα νῦν.
 ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἔλεξας; οὐ κάτοιδ' ὅπως λέγεις. 270
 ΤΕΚ. ἀνὴρ ἐκείνος, ἠνίκ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ,
 αὐτὸς μὲν ἤδεθ' οἷσιν εἶχετ' ἐν κακοῖς,
 ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἠνία ξυνῶν·
 νῦν δ' ὡς ἔληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου,

- κεῖνός τε λύπη πᾶς ἐλήλαται κακῇ 275
 ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἤσσοι ἢ πάρος.
 ἄρ' ἔστι ταῦτα δις τόσ' ἐξ ἀπλῶν κακά;
 ΧΟ. ξύμφημι δὴ σοι καὶ δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ
 πληγὴ τις ἦκει· πῶς γάρ, εἰ πεπαυμένος
 μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται; 280
 ΤΕΚ. ὡς ᾧδ' ἐχόντων τῶνδ' ἐπίστασθαί σε χορή.
 ΧΟ. τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπειτατο;
 δηλώσον ἡμῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας.
 ΤΕΚ. ἅπαν μαθήσει τοῦργον, ὡς κοινωνὸς ὢν.
 κείνος γὰρ ἄκρας νυκτός, ἠνίχ' ἔσπεροι 285
 λαμπτήρες οὐκέτ' ἦθον, ἄμφηκες λαβῶν
 ἐμαίετ' ἔργχος ἐξόδους ἔρπειν κενάς.
 κἀγὼ 'πιπλήσσω καὶ λέγω· τί χοῆμα δρῶς,
 Αἴας; τί τήνδ' ἄκαιρος οὐθ' ὑπ' ἀγγέλων
 κληθεὶς ἀφορμᾶς πείρα οὔτε του κλύων 290
 σάλπιγγος; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὐδαι στρατός.
 ὃ δ' εἶπε πρὸς με βαι', αἰεὶ δ' ὑμνούμενα·
 γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγῇ φέρει.
 κἀγὼ μαθοῦσ' ἔληξ', ὃ δ' ἐσσύθη μόνος.
 καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν πάθας· 295
 ἔσω δ' ἐσήλθε συνδέτους ἄγων ὁμοῦ
 ταύρους, κύνας βοτήρας εὐερόν τ' ἄγραν.
 καὶ τοὺς μὲν ἠχένιζε, τοὺς δ' ἄνω τρέπων
 ἔσφαζε κἀρράχιζε, τοὺς δὲ δεσμίους
 ἠκίξεθ' ὥστε φάσας ἐν ποιμνίαις πίτυων. 300
 τέλος δ' ὑπάξας διὰ θυρῶν σκιᾶ τινι
 λόγους ἀνέσπα τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κάτα,
 τοὺς δ' ἄμφ' Ὀδυσσεῖ, συντιθεὶς γέλων πολύν,
 ὄσσην κατ' αὐτῶν ὕβριον ἐκτίσται' ἰών·
 κἀπειτ' ἐπάξας αὐθις ἐς δόμους πάλιν, 305

- ἔμφρων μόλις πῶς ξὺν χρόνῳ καθίσταται,
 καὶ πλήρες ἄτης ὡς διοπτρεύει στέγος,
 παίσας κἀρα 'θώνυξεν· ἐν δ' ἐρειπίοις
 νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἔζετ' ἀρνείου φόνου,
 κόμην ἀπρὸξ ὕνυξι συλλαβῶν χερσί. 310
 καὶ τὸν μὲν ἦστο πλεῖστον ἄφθογγος χρόνον·
 ἔπειτ' ἐμοὶ τὰ δειν' ἐπηπείλησ' ἔπη,
 εἰ μὴ φανοίην πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος,
 κἀνήρετ' ἐν τῷ πράγματι κυροῖ ποτε.
 κἀγὼ, φίλοι, δεισάσα τοῦξεργασμένον 315
 ἔλεξα πᾶν ὄσονπερ ἐξηπιστάμην.
 ὃ δ' εὐθὺς ἐξέμωξεν οἰμωγὰς λυγρὰς,
 ἄς οὔποτε αὐτοῦ πρόσθεν εἰσήκουσ' ἐγώ·
 πρὸς γὰρ κακοῦ τε καὶ βαρυνύχου γόους
 τοιούσδ' αἰεὶ ποτ' ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν· 320
 ἀλλ' ἀψόφητος ὀξέων κωνυμάτων
 ὑπεστέναζε ταῦρος ὡς βρονχώμενος.
 νῦν δ' ἐν τοιαῦδε κείμενος κακῇ τύχῃ
 ἄσιτος ἀνήρ, ἄποτος, ἐν μέσοις βοτοῖς
 σιδηροκμηῆσιν ἤσυχος θακεῖ πεσών· 325
 καὶ δηλὸς ἔστιν ὡς τι δρασεῖαν κακόν
 [τοιαῦτα γὰρ πῶς καὶ λέγει κἀδύρεται].
 ἀλλ' ὦ φίλοι, τούτων γὰρ εἴνεκ' ἐστάλην,
 ἀρήξατ' εἰσελθόντες, εἰ δύνασθέ τι·
 φίλων γὰρ οἱ τοιοῦδε νικῶνται λόγοις. 330
 ΧΟ. Τέκμησσα, δεινά, παῖ Τελευταυτος, λέγεις
 ἡμῖν, τὸν ἄνδρα διαπεφοιβάσθαι κακοῖς.
 ΑΙ. ἰὼ μοὶ μοι.
 ΤΕΚ. τάχ', ὡς ἔοικε, μᾶλλον· ἢ οὐκ ἠκούσατε
 Αἴαντος οἴαν τήνδε θωύσσει βοήν; 335
 ΑΙ. ἰὼ μοὶ μοι.

- ΧΟ. ἀνήρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν ἢ τοῖς πάλαι
νοσήμασιν ξυνοῦσι λυπεῖσθαι παρών.
- ΑΙ. ἰὼ παῖ παῖ.
- ΤΕΚ. ὦμοι τάλαιν'· Εὐρύσακες, ἀμφὶ σοὶ βοᾷ. 340
τί ποτε μενοινᾷ; ποῦ ποτ' εἶ; τάλαιν' ἐγώ.
- ΑΙ. Τεῦκρον καλῶ. ποῦ Τεῦκρος; ἢ τὸν εἰσαεὶ
ληηλατήσῃ χρόνον, ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι;
- ΧΟ. ἀνήρ φρονεῖν ἔοικεν. ἀλλ' ἀνοίγετε.
τάχ' ἂν τιν' αἰδῶ κάπ' ἐμοὶ βλέψας λάβοι. 345
- ΤΕΚ. ἰδοῦ, διοίγω· προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι
τὰ τοῦδε πράγη, καὐτὸς ὡς ἔχων κυρεῖ.
- ΑΙ. ἰὼ φίλοι ναυβάται, μόνου ἐμῶν φίλων, 348
μόνου ἔτ' ἐμμένοντες ὀρθῶ νόμῳ, 350
ἴδεσθὲ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης
ἀμφίδρομον κυκλεῖται.
- ΧΟ. οἴμ' ὡς ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν.
δηλοῖ δὲ τοῦργον ὡς ἀφροντίστως ἔχει. 355
- ΑΙ. ἰὼ γένος ναῖας ἀρωγὸν τέχνας,
ὅς ἀλίαν ἔβας ἐλίσσων πλάταν,
σέ τοι σέ τοι μόνον δέδορκα πημονὰν ἐπ-
αρκέσουτ'. 360
- ἀλλά με συνδάξον.
- ΧΟ. εὐφημα φώνει· μὴ κακὸν κακῶ διδοὺς
ἄκος, πλεόν τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.
- ΑΙ. ὄρας τὸν θρασύν, τὸν εὐκάρδιον,
τὸν ἐν δαῖτοισι ἄτροστον μάχαις, 365
ἐν ἀφόβοις με θηρσί δεινὸν χέρας;
ὦμοι γέλωτος, οἷον ὑβρίσθην ἄρα.
- ΤΕΚ. μή, δέσποτ' Αἴας, λίσσομαι σ', αὐδα τάδε.
- ΑΙ. οὐκ ἐκτός; οὐκ ἄψορρον ἐκνεμεῖ πόδα;

348—355 = 356—363. 364—378 = 379—393.

- αἰαῖ αἰαῖ. 370
- ΤΕΚ. ὦ πρὸς θεῶν ὑπείκει καὶ φρόνησον εὔ.
- ΑΙ. ὦ δύσμορος, ὅς χερσὶ μὲν μεθήκα τοὺς ἀλάστορας,
ἐν δ' ἐλίκεσσι βουσί καὶ κλυτοῖς πεσῶν αἰπολίοις
ἐρεμνὸν αἴμ' ἔδενσα. 375
- ΧΟ. τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις;
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὦδ' ἔχειν.
- ΑΙ. ἰὼ πάντα δρῶν ἀπάντων τ' ἀεὶ
κακῶν ὄργανον, τέκνον Λαρτίου, 380
κακοπινέστατόν τ' ἄλημα στρατοῦ,
ἢ που πολὺν γέλωθ' ὑφ' ἠδονῆς ἄγεις.
- ΧΟ. ξύν τοι θεῶ πᾶς καὶ γελᾷ κώδύρεται.
- ΑΙ. ἴδοιμι μὴν νιν, καίπερ ὦδ' ἀτώμενος.
ἰὼ μοὶ μοι. 385
- ΧΟ. μηδὲν μέγ' εἶπης· οὐχ ὄρας ἴν' εἶ κακοῦ;
- ΑΙ. ὦ Ζεῦ, προγόνων προπάτωρ, πῶς ἂν τὸν αἰμυ-
λώτατον,
ἐχθρὸν ἄλημα, τοὺς τε δισσάραχας ὀλέσσας βασιλῆς
τέλος θάνοιμι καὐτός; 391
- ΤΕΚ. ὅταν κατεύχη ταῦθ', ὁμοῦ κάμοι θανεῖν
εὐχου· τί γὰρ δεῖ ζῆν με σοῦ τεθνηκότος;
- ΑΙ. ἰὼ σκότος, ἐμὸν φάος, 394
ἔρεβος ὦ φαεννότατον, ὡς ἐμοί,
ἔλεσθ' ἔλεσθὲ μ' οἰκήτορα,
ἔλεσθὲ μ'· οὔτε γὰρ θεῶν γένος οὐθ' ἀμερίων
ἔτ' ἄξιος βλέπειν τιν' εἰς ὄνασιν ἀνθρώπων. 400
ἀλλά μ' ἅ Διὸς
ἀλκίμα θεὸς
ὀλέθρι' αἰκίζει.
ποῖ τις οὖν φύγη;

394—411 = 412—429.

ποι' μολῶν μενῶ;
εἰ τὰ μὲν φθίνει φίλοισι τοῖσδ' 405
ἔμοῦ σέβας, μῶραις δ' ἄγραις προσκειμέδα,
πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἄν με
χειρὶ φρονεύοι.

TEK. ὦ δυστάλαινα, τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον 410

φωναῖν, ἃ πρόσθεν οὔτος οὐκ ἔτλη ποτ' ἄν.

AI. ἰὼ πόροι ἀλίροθοι

πέραλά τ' ἄντρα καὶ νέμος ἐπάκτιον,
πολὺν πολὺν με δαρόν τε δὴ
κατείχετ' ἀμφὶ Τροίαν χρόνον· ἄλλ' οὐκέτι μ',
οὐκ 415

ἔτ' ἀμπνοᾶς ἔχοντα· τοῦτό τις φρονῶν ἴστω.

ὦ Σκαμάνδροι

γείτονες ῥοαί,

εὐφρονες Ἀργείοις, 420

οὐκέτ' ἄνδρα μὴ

τόνδ' ἴδητ', ἔπος

ἔξερω μὲγ', οἶον οὐ τινα

Τροία στρατοῦ δέρχθη χθονὸς μολόντ' ἀπὸ 425

Ἑλλανίδος· τανῦν δ' ἄτιμος

ᾧδε πρόκειμαι.

XO. οὔτοι σ' ἀπείργειν οὐδ' ὅπως ἐῷ λέγειν

ἔχω, κακοῖς τοιοῖσδε συμπεπτωκότα.

AI. αἰαί· τίς ἄν ποτ' ᾤεθ' ᾧδ' ἐπώνυμον 430

τοῦμόν ξυνοῖσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς;

νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δις αἰάζειν ἐμοὶ

καὶ τρίς· τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω·

ὄτου πατὴρ μὲν τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονὸς

τὰ πρῶτα καλλιστεῖ ἀριστεύσας στρατοῦ 435

πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὐκλειαν φέρων·

ἐγὼ δ' ὁ κείνου παῖς, τὸν αὐτὸν ἐς τόπον
Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσοι σθένει
οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς, 440
ἄτιμος Ἀργείοισιν ᾧδ' ἀπόλλυμαι.

καίτοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπίστασθαι δοκῶ·

εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὄπλων τῶν ὦν πέρι

κρίνειν ἐμελλε κράτος ἀριστείας τινί,

οὐκ ἄν τις αὐτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ.

νῦν δ' αὐτ' Ἀτρεΐδαι φωτὶ παντουροῦ φρένας

ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπάσαντες κράτη. 446

καὶ μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι

γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς, οὐκ ἄν ποτε

δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ᾧδ' ἐψήφισαν.

νῦν δ' ἡ Διὸς γοργῶπις ἀδάματος θεᾶ 450

ἦδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπευτύνοντ' ἐμῆν

ἔσφηλεν, ἐμβαλοῦσα λυσσῶδη νόσον,

ᾧστ' ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἰμάξαι βοτοῖς·

κεῖνοι δ' ἐπεγγελοῦσιν ἐκπεφηνγότες,

ἐμοῦ μὲν οὐχ ἐκόντος· εἰ δέ τις θεῶν 455

βλάπτοι, φύγοι τὰν γῶ κακὸς τὸν κρείσσονα.

καὶ νῦν τί χρῆ δρᾶν; ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς

ἔχθαιρομαι, μισεῖ δέ μ' Ἑλλήνων στρατὸς,

ἔχθει δὲ Τροία πᾶσα καὶ πεδία τάδε.

πότερα πρὸς οἶκους, ναυλόχους λιπῶν ἔδρας 460

προδοῦς τ' Ἀτρεΐδας, πέλαγος Αἰγαίου περῶ;

καὶ ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φάνεις

Τελαμῶνι; πῶς με τλήσεται ποτ' εἰσιδεῖν

γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ,

ᾧν αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν; 465

οὐκ ἔστι τοῦρογον τλητόν. ἀλλὰ δῆτ' ἰὼν

πρὸς ἔρμα Τρώων, ξυμπεσῶν μόνος μόνους

καὶ δρῶν τι χρηστόν, εἶτα λοισθήιον θάνω;
 ἀλλ' ὦδέ γ' Ἀτρείδας ἂν εὐφράναιμί που.
 οὐκ ἔστι ταῦτα. πείρά τις ζητητέα 470
 τοιάδ' ἀφ' ἧς γέροντι δηλώσω πατρὶ
 μὴ τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς.
 αἰσχροὺν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χροῖζειν βίου,
 κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσειται.
 τί γὰρ παρ' ἡμᾶρ ἡμέρα τέρεπιν ἔχει 475
 προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν;
 οὐκ ἂν προιαίμην οὐδενὸς λόγου βροτῶν
 ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.
 ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι
 τὸν εὐγενῆ χροῖ. πάντ' ἀκήκοας λόγον. 480
 οὐδεὶς ἔρει ποθ' ὡς ὑπόβλητον λόγον,
 Αἴας, ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σταντοῦ φρενός.
 παῦσαι γε μέντοι καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
 γνώμης κρατῆσαι, τάσδε φροντίδας μεθεῖς.
 ΤΕΚ. ὦ δέσποτ' Αἴας, τῆς ἀναγκαίας τύχης 485
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν μείζον ἀνθρώποις κακόν.
 ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρός,
 εἶπερ τινὸς σθένοντος ἐν πλούτῳ Φορυγῶν.
 νῦν δ' εἰμὶ δούλη· θεοῖς γὰρ ὦδ' ἔδοξέ που
 καὶ σὴ μάλιστα χειροῖ. τοιγαροῦν, ἐπεὶ 490
 τὸ σὸν λέχος ξυνηλθου, εὖ φρονῶ τὰ σά,
 καὶ σ' ἀντιάζω πρὸς τ' ἐφεστίου Διὸς
 εὐνῆς τε τῆς σῆς, ἢ συνηλλάχθης ἐμοί,
 μὴ μ' ἀξιώσης βάξιν ἀλγεινῆν λαβεῖν
 τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν, χειροῖαν ἐφεῖς τι. 495
 ἢ γὰρ θάνης σὺ καὶ τελεντήσας ἀπῆς,
 ταύτη νόμιζε κἀμὲ τῆ τόθ' ἡμέρα
 βία ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὑπο

ξὺν παιδί τῷ σῷ δουλίαν ἔξειν τροφήν.
 καὶ τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἔρει 500
 λόγοις ἰάπτων· ἴδετε τὴν ὁμευνέτιν
 Αἴαντος, ὃς μέγιστον ἴσχυσεν στρατοῦ,
 οἷας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει.
 τοιαῦτ' ἔρει τις· κἀμὲ μὲν δαίμων ἔλα, 505
 σοὶ δ' αἰσχροῦ τᾶπη ταῦτα καὶ τῷ σῷ γένει.
 ἀλλ' αἰδεσθαι μὲν πατέρα τὸν σὸν ἐν λυγρῷ
 γήρα προλείπων, αἰδεσθαι δὲ μητέρα
 πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον, ἢ σε πολλᾶκις
 θεοῖς ἀράται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν·
 οἰκτιρε δ', ὦναξ, παῖδα τὸν σὸν, εἰ νέας 510
 τροφῆς στερηθεῖς σοῦ διοίσεται μόνος
 ὑπ' ὄρφανιστῶν μὴ φίλων, ὅσον κακὸν
 κείνῳ τε κἀμοὶ τοῦθ', ὅταν θάνης, νεμεῖς.
 ἐμοὶ γὰρ οὐκέτ' ἔστιν εἰς ὃ τι βλέπω
 πλὴν σοῦ. σὺ γὰρ μοι πατρίδ' ἦστωσας δόρει, 515
 καὶ μητέρ' ἤδη μοῖρα τὸν φύσαντά τε
 καθεῖλεν Ἄιδου θανασίμους οἰκήτορας.
 τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρίς;
 τίς πλοῦτος; ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σφύζομαι.
 ἀλλ' ἴσχε κἀμοῦ μνηστίν· ἀνδρὶ τοι χρεῶν 520
 μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἰ τί που πάθοι.
 χάρις χάριν γὰρ ἔστιν ἢ τίκτουσ' ἀεὶ·
 ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνηστὶς εὖ πεπονθότος,
 οὐκ ἂν γένοιτ' ἔθ' οὗτος εὐγενῆς ἀνὴρ.
 ΧΟ. Αἴας, ἔχειν σ' ἂν οἶκτον ὡς κἀγὼ φρενὶ 525
 θέλομ' ἂν· αἰνοίης γὰρ ἂν τὰ τῆσδ' ἔπη.
 ΑΙ. καὶ κἀρτ' ἐπαίνου τεύξεται πρὸς γοῦν ἐμοῦ,
 ἔαν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν.
 ΤΕΚ. ἀλλ' ὦ φίλ' Αἴας, πάντ' ἔγωγε πείσομαι.

- ΑΙ. κόμιζέ νύν μοι παῖδα τὸν ἐμόν, ὡς ἴδω. 530
 ΤΕΚ. καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτὸν ἐξελευσάμην.
 ΑΙ. ἐν τοῖσδε τοῖς κακοῖσιν; ἢ τί μοι λέγεις;
 ΤΕΚ. μὴ σοί γέ που δύστηνος ἀντήσας θάνοι.
 ΑΙ. πρέπον γέ τ' ἂν δαίμονος τοῦμοῦ τόδε.
 ΤΕΚ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ φύλαξα τοῦτό γ' ἀρκέσαι. 535
 ΑΙ. ἐπήμεσ' ἔργον καὶ πρόνοιαν ἦν ἔθου.
 ΤΕΚ. τί δήτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε;
 ΑΙ. δός μοι προσειπεῖν αὐτὸν ἐμφανῆ τ' ἰδεῖν.
 ΤΕΚ. καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοις φυλάσσεται.
 ΑΙ. τί δήτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν; 540
 ΤΕΚ. ὦ παῖ, πατήρ καλεῖ σε. δεῦρο προσπόλων
 ἄγ' αὐτὸν ὅσπερ χερσὶν εὐθύνων κυρεῖς.
 ΑΙ. ἔρποντι φωνεῖς ἢ λελειμμένω λόγαν;
 ΤΕΚ. καὶ δὴ κομίζει προσπόλων ὄδ' ἐγγύθεν.
 ΑΙ. αἶψ' αὐτόν, αἶψε δεῦρο· ταρβήσει γὰρ οὐ 545
 νεόσφαγγ' τοιόνδε προσλεύσσω φόνον,
 εἴπερ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ πατρόθεν.
 ἀλλ' αὐτίκ' ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρός
 δεῖ πωλοδαμνεῖν κάξομοιοῦσθαι φύσιν.
 ὦ παῖ, γένιοι πατρός εὐτυχέστερος, 550
 τὰ δ' ἄλλ' ὅμοιος· καὶ γένοι' ἂν οὐ κακός.
 καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω,
 ὀδοῦνεκ' οὐδὲν τῶνδ' ἐπαισθάνει κακῶν·
 ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἠδιστος βίος,
 [τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν]
 ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθης. 555
 ὅταν δ' ἴκη πρὸς τοῦτο, δεῖ σ' ὅπως πατρός
 δείξεις ἐν ἐχθροῖς, οἷος ἐξ οἴου τράφης.
 τέως δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκου, νέαν
 ψυχὴν ἀτάλλων, μητρὶ τῆδε χαρμονήν.

- οὔτοι σ' Ἀχαιῶν, οἶδα, μὴ τις ὑβρίσῃ 560
 στυνναῖσι λάβαις, οὐδὲ χωρὶς ὄντ' ἐμοῦ.
 τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφί σοι
 λείψω τροφῆς ἄκνον ἔμπα, κεί τανῦν
 τηλωπὸς οἴχνηϊ, δυσμενῶν θήραν ἔχων.
 ἀλλ' ἄνδρες ἀσπιστῆρες, ἐνάλιος λεώς, 565
 ὑμῖν τε κοινὴν τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν,
 κείνω τ' ἐμὴν ἀγγελίαν ἐντολήν, ὅπως
 τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμον ἐμοῦ ἄγων
 Τελαμῶνι δείξει μητρὶ τ', Ἐριβοῖα λέγω,
 ὣς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεῖ, 570
 [μέχρις οὐ μυχὸς κίχῳσι τοῦ κάτω θεοῦ],
 καὶ τὰμὰ τεύχη μὴτ' ἀγωνάραχαι τινὲς
 θήσουσ' Ἀχαιοῖς μὴθ' ὁ λυμεῶν ἐμός.
 ἀλλ' αὐτό μοι σύ, παῖ, λαβὼν ἐπώνυμον,
 Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυγράφου στρέφων 575
 πόρπακος, ἐπιτάβοιον ἄρρηκτον σάκος·
 τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοῖν' ἐμοὶ τεθάψεται.
 ἀλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου
 καὶ δῶμα πάκτου, μηδ' ἐπισκήρους γόους
 δάκνου· κάρτα τοι φιλοίκτιστον γυνή. 580
 πύκαζε θάσσον· οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ
 θρηνεῖν ἐπώδης πρὸς τομῶντι πήματι.
 ΧΟ. δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν· 585
 οὐ γὰρ μ' ἀρέσκει γλώσσά σου τεθηγμένη.
 ΤΕΚ. ὦ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασεῖεις φρενί;
 ΑΙ. μὴ κρῖνε, μὴ ξέταξε· σωφρονεῖν καλόν.
 ΤΕΚ. οἶμ' ὡς ἀθυμῶ· καί σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου
 καὶ θεῶν ἰκνοῦμαι, μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένη.
 ΑΙ. ἄρα γε λυπεῖς· οὐ κἀτοισθ' ἐγὼ θεοῖς 590
 ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἶμ' ὀφειλέτης ἔτι;

ΤΕΚ. εὐφρημα φώνει.
 ΑΙ. τοῖς ἀκούουσιν λέγε.
 ΤΕΚ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει;
 ΑΙ. πόλλ' ἄρα ν ἤδη θροεῖς.
 ΤΕΚ. ταρβῶ γάρ, ὦναξ.
 ΑΙ. οὐ ξυνέρεξέθ' ὡς τάχος;
 ΤΕΚ. πρὸς θεῶν, μαλάσσον.
 ΑΙ. μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν,
 εἰ τοῦμόν ἦθος ἄρτι παιδεύειν νοεῖς. 595
 ΧΟ. ὦ κλεινὰ Σαλαμῖς, σὺ μὲν ποῦ
 ναῖεις ἀλίπλακτος εὐδαιμόνων,
 πᾶσιν περίφρατος αἰεὶ. *ὠκεῖα*
 ἔργῳ δ' ὁ τλάμων παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος 600
 Ἴδαία μίμων λειμώνι' ἔποινα, μνηῶν
 ἀνήριθμος αἰὲν εὐνώμαι
 χρόνῳ τρυχόμενος, 605
 κακὰν ἐλπίδ' ἔχων
 ἔτι μέ ποτ' ἀνύσειν
 τὸν ἀπότροπον αἰδήλον Ἄιδαν.
 καὶ μοι δυσθεράπευτος Αἴας
 ξύνεστιν ἐφεδρος, ὦμοι μοι, 610
 θεία μανία ξύναυλος.
 ὃν ἐξεπέμψω πρὶν δὴ ποτε θουρίῳ
 κρατοῦντ' ἐν Ἄρει· νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβώτας
 φίλοις μέγα πένθος ἤρρηται. 615
 τὰ πρὶν δ' ἔργα χερσῶν
 μεγίστας ἀρετᾶς
 ἀφιλα παρ' ἀφίλοις 620
 ἔπεσ' ἔπεσε μελέοις Ἀτρεΐδαις.
 ἧ ποῦ παλαιᾶ μὲν σύντροφος ἀμέρα, 622
 596—608 = 609—621. 622—634 = 635—645.

λευκὰ δὲ γήρα μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα 625
 φρενομόρως ἀκούσῃ,
 αἴλινον αἴλινον
 οὐδ' οἰκτρᾶς γόνυ ὕριθος ἀηδοῦς
 ἦσει δύσμορος, ἀλλ' ὄξυτόνους μὲν ῥῶδᾶς 630
 θρηνήσει, χερόπλακτοι δ'
 ἐν στέρνοισι πεσοῦνται
 δοῦποι καὶ πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας. 634
 κρείσσων παρ' Ἄιδᾶ κεύθων ὁ νοσῶν μάταν,
 ὃς ἐκ πατρῴας ἦκων γενεᾶς ὦ - ὦ
 πολυπόνων Ἀχαιῶν,
 οὐκέτι συντρόφοις
 ὄργαις ἐμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὁμιλεῖ. 640
 ὦ τλάμον πάτερ, οἶαν σε μένει πυθέσθαι
 παιδὸς δύσφορον ἄταν,
 ἂν οὔπω τις ἔθροψεν
 δίων Αἰακιδᾶν ἄτερθε τοῦδε. 645
 ΑΙ. ἄπανθ' ὁ μακρὸς κἀναριθμητος χρόνος
 φύει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται·
 κοῦκ ἔστ' ἄελπτον οὐδέν, ἀλλ' ἀλίσκεται
 χῶ δεινὸς ὄρκος καὶ περισκελεῖς φρένες.
 κἀγὼ γάρ, ὃς τὰ δειν' ἐκαρτέρον τότε, 650
 βαφῆ σίδηρος ὡς ἐθελύνην στόμα *ὠκεῖα*
 πρὸς τῆσδε τῆς γυναικὸς· οἰκτίρω δὲ νιν
 χήραν παρ' ἐχθροῖς παιδὰ τ' ὄρφανὸν λιπεῖν.
 ἀλλ' εἴμι πρὸς τε λουτρὰ καὶ παρακτίους
 λειμῶνας, ὡς ἂν λύμαθ' ἀγνίσας ἐμὰ 655
 μῆριν βαρεῖαν ἐξαλύξωμαι θεᾶς·
 μολῶν τε χῶρον ἐνθ' ἂν ἀστιβῆ κίχῳ,
 κρύψω τόδ' ἔργος τοῦμόν, ἐχθιστον βελῶν,
 γαίας ὀρύξας ἐνθα μὴ τις ὕψεται·

ἀλλ' αὐτὸ νῦν Ἰδίδης τε σφάζοντων κάτω. 660
 ἐγὼ γὰρ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἔδεξάμην
 παρ' Ἐκτορος δώρημα δυσμενεστάτου,
 οὐπὼ τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα.
 ἀλλ' ἔστ' ἀληθῆς ἡ βροτῶν παροιμία,
 ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοῦκ ὀνήσιμα. 665
 τοιγὰρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς
 εἰκεῖν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρεΐδας σέβειν.
 ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον. τί μή;
 καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα
 ἔτοιμ' ὑπείκει· τοῦτο μὲν υψοστιβεῖς 670
 χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει·
 ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς κύκλος
 τῇ λευκοπάλῳ φέγγος ἡμέρα φλέγειν·
 λείων τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε
 στένοντα πόντον· ἐν δ' ὁ παγκρατῆς ὕπνος 675
 λυεῖ πεδήσας, οὐδ' αἰετῶν λαβῶν ἔχει.
 ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν;
 ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως μαθῶν ὅτι
 ὅ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσόνδ' ἐχθαρτέος,
 ὡς καὶ φιλήσων αἰθῆς, ἐς τε τὸν φίλου 680
 τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι,
 ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα· τοῖς πολλοῖσι γὰρ
 βροτῶν ἄπιστός ἐσθ' ἐταιρείας λιμήν.
 ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν εὖ σχήσει· σὺ δὲ 685
 ἔσω θεοῖς ἔλθοῦσα διὰ τάχους, γύναι,
 εὐχον τελεῖσθαι τοῦμόν ὣν ἐρᾷ κέαρ.
 ὑμεῖς δ', ἑταῖροι, ταῦτά τῆδέ μοι τάδε
 τιμᾶτε, Τεύκρω τ', ἦν μόλῃ, σημήνατε
 μέλειν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῖν δ' ὑμῖν ἄμα.
 ἐγὼ γὰρ εἴμ' ἐκεῖσ' ὅποι πορευτέον· 690

ὑμεῖς δ' ἂ φράξω δρᾶτε, καὶ τάχ' ἂν μ' ἴσως
 πύθοισθε, κελὶ νῦν δυστυχῶ, σεσωσμένον.
 ΧΟ. ἔφριξ' ἔρωτι, περιχαρῆς δ' ἀνεπτόμαν. 695
 ἰὼ ἰὼ Πᾶν Πᾶν,
 ὦ Πᾶν Πᾶν ἀλίπλαγκτε, Κυλλανίας χιονο-
 κτόπου 695
 πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθ', ὦ
 θεῶν χοροποί' ἀναξ, ὅπως μοι
 Νύσια Κνώσι' ὀρχήματ' αὐτοδαῆ ξυνὼν ἰάψης 700
 νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι.
 Ἰκαρίων δ' ὑπὲρ πελαγέων μολῶν ἀναξ Ἀπόλλων
 ὁ Δάλιος εὐγνωστος
 ἐμοὶ ξυνεῖη διὰ παντὸς εὐφρων. 705
 ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης.
 ἰὼ ἰὼ, νῦν αὖ,
 νῦν, ὦ Ζεῦ, πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος
 θεῶν ὠκνάλων νεῶν, ὅτ' Αἴας 710
 λαδίπονος πάλιν, θεῶν δ' αὖ
 πάνθ' ἄντα θέσμι' ἐξήνυσ' εὐνομίᾳ σέβων μερίστα.
 πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει,
 κοῦδὲν ἀναύδατον φατίσαιμ' ἂν, εὐτέ γ' ἐξ
 ἀέλπτων 715

Αἴας μεταεγνώσθη
 θυμῶν Ἀτρεΐδαις μεγάλων τε νεικέων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄνδρες φίλοι, τὸ πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω·
 Τεύκρος πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἀπὸ 720
 κρημνῶν· μέσον δὲ προσμολῶν στρατήγιον
 κωδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.
 στείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ
 693—705 = 706—718.

- μαθόντες ἀμφέστησαν, εἴτ' ὄνειδεσιν
 ἤρασσον ἔνθεν κἀνθεν οὔτις ἔσθ' ὅς οὔ, 725
 τὸν τοῦ μανέντος κἀπιβουλευτοῦ στρατῶ
 ξύναιμον ἀποκαλοῦντες, ὡς οὐκ ἀρκέσοι
 τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν·
 ἔς τ' εἰς τοσοῦτον ἦλθον ὥστε καὶ χεροῖν
 κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη. 730
 λήγει δ' ἔρις δραμούσα τοῦ προσωτάτω
 ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου.
 ἀλλ' ἡμῖν Αἴας ποῦ ἔστιν, ὡς φράσω τάδε;
 τοῖς κυρίοις γὰρ πάντα χροὴ δηλοῦν λόγον.
 ΧΟ. οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φροῦδος ἀρτίως, νέας 735
 βουλὰς νέοισιν ἐγκαταξεύξας τρόποις.
 ΑΓ. ἰοὺ ἰού.
 βραδείαν ἡμᾶς ἄρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν
 πέμπων ἐπεμψεν ἢ φάνην ἐγὼ βραδύς.
 ΧΟ. τί δ' ἔστι χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον; 740
 ΑΓ. τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα Τεῦκρος ἔνδοθεν στέγης
 μὴ ἔξω παρήκειν, πρὶν παρῶν αὐτὸς τύχοι.
 ΧΟ. ἀλλ' οἴχεται τοι, πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεὶς
 γνώμης, θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῆ ἥχλου.
 ΑΓ. ταῦτ' ἔστι τάπη μωρίας πολλῆς πλέα, 745
 εἴπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύεται.
 ΧΟ. ποῖον; τί δ' εἰδὼς τοῦδε πράγματος πάρει;
 ΑΓ. τοσοῦτον οἶδα καὶ παρῶν ἐτύγγανον.
 ἐκ γὰρ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου
 Κάλχας μεταστὰς οἶος Ἀτρεϊδῶν δίχα, 750
 εἰς χεῖρα Τεῦκρου δεξιᾶν φιλοφρόνως
 θεὶς εἶπε κἀπέσκηψε, παντοία τέχνη
 εἰρξαι κατ' ἡμᾶρ τοῦφανες τὸ νῦν τόδε
 Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι μηδ' ἀφέντ' ἔαν,

- εἰ ζῶντ' ἐκείνον εἰσιδεῖν θέλοι ποτέ. 755
 ἔλα γὰρ αὐτὸν τῆδε θῆμέρα μόνη
 δίας Ἀθάνας μῆνις, ὡς ἔφη λέγων.
 τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόνητα σώματα
 πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις
 ἔφασχ' ὁ μάντις, ὅστις ἀνθρώπου φύσιν 760
 βλαστῶν ἐπειτα μὴ κατ' ἀνθρώπου φρονῆ.
 κείνος δ' ἀπ' οἴκων εὐθύς ἐξορμώμενος
 ἄνους καλῶς λέγοντος ἠύρεθη πατρός.
 ὁ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐννέπει· τέκνον, δόρει
 βούλου κρατεῖν μὲν, σὺν θεῶ δ' αἰεὶ κρατεῖν.
 ὁ δ' ὑψικόμπως κἀφρόνως ἡμείψατο· 765
 πάτερ, θεοῖς μὲν κἂν ὁ μηδὲν ὦν ὁμοῦ
 κρότος κατακτῆσαιτ'· ἐγὼ δὲ καὶ δίχα
 κείνων πέποιδα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος.
 τοσόδ' ἐκόμπει μῦθον. εἶτα δευτέρον 770
 δίας Ἀθάνας, ἠνίκ' ὀτρύνουσά νιν
 ἠύδατ' ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν,
 τότε ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄρρητόν τ' ἔπος·
 ἄνασσα, τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλας
 ἴστω, καθ' ἡμᾶς δ' οὔποτ' ἐκρήξει μάχη. 775
 τοιοῖσδέ τοι λόγοισιν ἀστεργῆ θεᾶς
 ἐκτῆσατ' ὀργήν, οὐ κατ' ἀνθρώπου φρονῶν.
 ἀλλ' εἴπερ ἔστι τῆδε θῆμέρα, τάχ' ἂν
 γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῶ σωτήριοι.
 τοσαῦθ' ὁ μάντις εἶφ'· ὁ δ' εὐθύς ἐξ ἔδρας 780
 πέμπει με σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπιστολὰς
 Τεῦκρος φυλάσσειν. εἰ δ' ἀπεστρημέθα,
 οὐκ ἔστιν ἀνὴρ κείνος, εἰ Κάλχας σοφός.
 ΧΟ. ὦ δαῖτα Τέκμησσα, δύσμορος γύναι,
 ὄρα μολοῦσα τόνδ' ὀποι' ἔπη θροεῖ· 785

- ξυρεῖ γὰρ ἐν χροῖ τοῦτο μὴ χαίρειν τινα.
- TEK. τί μ' αὖτάλαιναν, ἀρτίως πεπανμένην
κακῶν ἀτρούτων, ἐξ ἔδρας ἀνίσταται;
- XO. τοῦδ' εἰσάκουε τάνδρος, ὡς ἦκει φέρων
Αἴαντος ἡμῖν προᾶξιν ἢν ἤλγησ' ἐγώ. 790
- TEK. οἴμοι, τί φῆς, ἀνθρώπε; μῶν δλώλαμεν;
- ΑΓ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν προᾶξιν, Αἴαντος δ' ὅτι,
θυραῖος εἶπερ ἐστίν, οὐ θαρσῶ πέρι.
- TEK. καὶ μὴν θυραῖος, ὥστε μ' ᾠδύνειν τί φῆς.
- ΑΓ. ἐκείνου εἶργειν Τεῦκρος ἐξεφίεται 795
σκηνῆς ὑπαυλον μὴδ' ἀφιέναι μόνον.
- TEK. ποῦ δ' ἐστὶ Τεῦκρος, κάπλι τῷ λέγει τάδε;
- ΑΓ. πάρεστ' ἐκείνος ἄρτι· τήνδε δ' ἐξοδον
ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φρεσίν.
- TEK. οἴμοι τάλαινα, τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθῶν; 800
- ΑΓ. τοῦ Θεστορείου μάντεως, καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν ὅς αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει.
- TEK. οἶ γῶ, φίλοι, πρόστητ' ἀναγκείας τύχης,
καὶ σπεύσαθ', οἷ μὲν Τεῦκρον ἐν τάχει μολεῖν,
οἷ δ' ἐσπέρους ἀγκῶνας, οἷ δ' ἀντηλίους 805
ζητεῖτ' ἰόντες τάνδρος ἐξοδον κακίην.
ἐγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη
καὶ τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐμβεβλημένη.
οἴμοι, τί δράσω, τέκνον; οὐχ ἰδρυτέον·
ἀλλ' εἶμι κἀγὼ κείσ' ὅποιπερ ἂν σθένω. 810
χωρῶμεν, ἐγκουῶμεν, οὐχ ἔδρας ἀκμή
[σφάζειν θέλοντας ἄνδρα γ' ὅς σπεύδη θανεῖν].
- XO. χωρεῖν ἔτοιμος, κοῦ λόγῳ δεῖξω μόνον·
τάχος γὰρ ἔργον καὶ ποδῶν ἅμ' ἔψεται.
- ΑΙ. ὁ μὲν σφαγεὺς ἔστηκεν ἢ τομώτατος 815
γένοιτ' ἂν, εἴ τῳ καὶ λογίξεσθαι σχολή·

- δώρον μὲν ἀνδρὸς Ἐκτορος ξένων ἐμοὶ
μάλιστα μισηθέντος ἐχθίστου θ' ὄραν·
πέπηγε δ' ἐν γῆι πολεμία τῇ Τροάδι,
σιδηροβροῶτι θηγάνη νεηκονῆς. 820
- ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγώ,
εὐνούστατον τῷδ' ἀνδρὶ διὰ τάχους θανεῖν.
οὕτω μὲν εὐσκενοῦμεν· ἐκ δὲ τῶνδ' ἐμοὶ
σὺ πρῶτος, ὦ Ζεῦ, καὶ γὰρ εἰκός, ἄρκεσον·
αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν. 825
πέμψον τιν' ἡμῖν ἄγγελον, κακὴν φάτιν
Τεύκρω φέροντα, πρῶτος ὡς με βαστάσῃ
πεπτῶτα τῷδε περὶ νεορράντῳ ξίφει,
καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του κατοπτευθεῖς πάρος
ῥιφθῶ κυσὶν πρόβλητος οἰωνοῖς θ' ἔλωρ. 830
τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω, καλῶ δ' ἅμα
πομπαῖον Ἐρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμῖσαι,
ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι
πλευρὰν διαρρηξάντα τῷδε φασγάνῳ.
καλῶ δ' [ἀρωγὸς τὰς αἰεῖ τε παρθένους 835
αἰεῖ θ'] ὀρώσας πάντα τὰν βροτοῖς πάθη,
σεμνὰς Ἐρινὺς τανύποδας, μαθεῖν ἐμὲ
πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν ὡς διόλλυμαι τάλας.
[καὶ σφας κακοὺς κάκιστα καὶ πανωλέθρους
ξυναρπάσειαν, ὥσπερ εἰσορῶσ' ἐμὲ 840
αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, τὼς αὐτοσφαγεῖς
πρὸς τῶν φιλίστων ἐγγόνων ὀλοίατο.]
ἴτ', ὦ ταχεῖαι ποίνιμοί τ' Ἐρινύες,
σεύεσθε, μὴ φεῖδεσθε πανδήμου στρατοῦ.
σὺ δ', ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν 845
ἦλιε, πατρώαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα
ἰδῆς, ἐπισχῶν χρυσόνωτον ἠνίαν

ἄγγελον ἄτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμὸν
 γέροντι πατρὶ τῆ τε δυστήνω τροφῷ.
 ἢ που τάλαινα, τήνδ' ὅταν κλύη φάτιν, 850
 ἦσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.
 ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην,
 ἀλλ' ἀρκτέου τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί.
 ὦ Θάνατε Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολῶν·
 καίτοι σὲ μὲν κάκει προσαυδήσω ξυνῶν. 855
 σὲ δ', ὦ φαεινῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,
 καὶ τὸν διφρευτήν ἡλίον προσεννέπω,
 πανύστατον δὴ κοῦποτ' αὐθις ὕστερον.
 ὦ φέγγος, ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον
 Σαλαμῖνος, ὦ πατρῶον ἐστίας βᾶθρον 860
 κλειναί τ' Ἀθῆναι καὶ τὸ σύντροφον γένος
 κρηναί τε ποταμοί θ' οἶδε, καὶ τὰ Τρωικὰ
 πεδία προσαυδῶ, χαίρετ', ὦ τροφῆς ἐμοί·
 τοῦθ' ὑμῖν Αἴας τοῦπος ὕστατον θροεῖ,
 τὰ δ' ἄλλ' ἐν Αἴδου τοῖς κάτω μυθήσομαι. 865

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

πόνος πόνω πόνον φέρει.

πᾶ πᾶ

πᾶ γὰρ οὐκ ἔβαν ἐγώ;

κοῦδεις ἐπίσταται με συμμαθεῖν τόπος.

ἰδοῦ,

δοῦπον αὖ κλύω τινά.

ΗΜ. ἡμῶν γε ναὸς κοινόπλουον ὀμιλίαν.

ΗΜ. τί οὖν δῆ;

ΗΜ. πᾶν ἐστιβηται πλευρὸν ἔσπερον νεῶν.

ΗΜ. ἔχεις οὖν;

ΗΜ. πόνου γε πληθὸς, κοῦδὲν εἰς ὄψιν πεσόν.

ΗΜ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν

850

855

860

865

870

875

κέλευθον ἀνήρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανείς.
 ΧΟ. τίς ἂν δῆτά μοι, τίς ἂν φιλοπόνων 879
 ἄλιαδᾶν ἔχων ἀπύνουσ ἄγρας,
 ἢ τίς Ὀλυμπιάδων θεῶν ἢ ἔντων
 Βοσπορίων ποταμῶν, τὸν ἀμόθνημον 885
 εἶ ποθι πλαζόμενον λεύσσω
 ἀπύοι; σχέτλια γὰρ
 ἐμέ γε τὸν μακρῶν ἀλάταν πόνων
 οὐρίῳ μὴ πελάσαι δρόμῳ,
 ἀλλ' ἀμενηνὸν ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὅπου. 890

ΤΕΚ. ἰὼ μοί μοι.

ΧΟ. τίνος βοῆ πάραυλος ἐξέβη νάπους;
 ΤΕΚ. ἰὼ τλήμων.

ΧΟ. τὴν δουρίληπτον δύσμορον νύμφην ὄρῳ
 Τέκμησσαν, οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην. 895

ΤΕΚ. ὄχων', ὄλωλα, διαπεπόρθημαι, φίλοι.

ΧΟ. τί δ' ἔστιν;

ΤΕΚ. Αἴας ὄδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγῆς
 κεῖται, κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχῆς.

ΧΟ. ὦμοι ἐμῶν νόστων· 900
 ὦμοι, κατέπεφνες, ἀναξ, σὸν
 τόνδε συνναύταν, ὦ τάλας·
 ὦ ταλαῖφρον γύναι.

ΤΕΚ. ὡς ὦδε τοῦθ' ἔχοντος αἰάζειν πάρα.

ΧΟ. τίνος ποτ' ἄρ' ἔρξε χειρὶ δύσμορος; 905

ΤΕΚ. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, δῆλον· ἐν γὰρ οἱ χθονὶ
 πηκτὸν τόδ' ἔργος περιπετὲς κατηγορεῖ.

ΧΟ. ὦμοι ἐμᾶς ἄτας, οἷος ἄρ' αἰμάχθης, ἄφαρκτος φίλων·
 ἐγὼ δ' ὁ πάντα κωφός, ὁ πάντ' αἰδοῖς, κατ-
 ημέλησα. πᾶ πᾶ 911

879—914 = 925—960.

- κεῖται ὁ δυστράπελος δυσάνυμος Αἴας;
 ΤΕΚ. οὔτοι θεατός· ἀλλὰ νιν περιπτυχεῖ 915
 φάρει καλύψω τῶδε παμπήδην, ἐπεὶ
 οὔδεις ἄν, ὅστις καὶ φίλος, τλαίη βλέπειν
 φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥίνας ἐκ τε φοινίας
 πληγῆς μελανθὲν αἶμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς.
 οἴμοι, τί δράσω; τίς σε βαστάσει φίλων; 920
 ποῦ Τεῦκρος; ὡς ἀκμαῖ' ἄν, εἰ βαίη, μόλοι,
 πεπτῶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι.
 ὦ δύσμορ', ἄτας οἶος ὦν οἴας ἔχεις,
 ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θορήνων τυχεῖν.
 ΧΟ. ἔμελλες, τάλας, ἔμελλες χρόνῳ 925
 στερεόφρων ἄρ' ἐξανύσσειν κακὰν
 μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων. τοῖά μοι
 πάννυχα καὶ φαέθοντ' ἀνεστέναζες 930
 ὠμόφρων ἐχθροδὸπ' Ἀτρεΐδαις
 οὐλλῶ σὺν πάθει.
 μέγας ἄρ' ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος
 πημάτων, ἦμος ἀριστόχειρ 935
 - - - ὄπλων ἔκειτ' ἄγων πέρι.
 ΤΕΚ. ἰὼ μοί μοι.
 ΧΟ. χωρεῖ πρὸς ἦπαρ, οἶδα, γενναία δύη.
 ΤΕΚ. ἰὼ μοί μοι.
 ΧΟ. οὐδέν σ' ἀπιστῶ καὶ δις οἰμῶξαι, γύναι, 940
 τοιοῦδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλου.
 ΤΕΚ. σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἔστ', ἐμοὶ δ' ἄραν φρονεῖν.
 ΧΟ. ξυναυδῶ.
 ΤΕΚ. οἴμοι, τέκνον, πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ
 χωροῦμεν, οἷοι νῶν ἐφεστᾶσιν σκοποί. 945
 ΧΟ. ὦμοι, ἀναλγήτων
 δισσῶν ἐθρόησας ἄναυδον

- ἔργον Ἀτρεϊδᾶν τῶδ' ἄχει.
 ἀλλ' ἀπειργοὶ θεός.
 ΤΕΚ. οὐκ ἂν τὰδ' ἔστη τῆδε, μὴ θεῶν μέτα. 950
 ΧΟ. ἄραν ὑπερβριδῆς ἄχθος ἤνυσαν.
 ΤΕΚ. τοιόνδε μέντοι Ζηνὸς ἢ δεινὴ θεὸς
 Παλλὰς φυτεύει πῆμ' Ὀδυσσεῶς χάριν.
 ΧΟ. ἦ ῥα κελαινῶπαν θυμὸν ἐφρυβρίζει πολύτλας 954
 ἀνήρ,
 γελᾷ δὲ τοῖσδε μαινομένοις ἄχσειν πολὺν γέ-
 λωτα, φεῦ φεῦ,
 ξύν τε διπλοὶ βασιλῆς κλύοντες Ἀτρεΐδαι. 960
 ΤΕΚ. οἱ δ' οὖν γελῶντων κάπιχαιρόντων κακοῖς
 τοῖς τοῦδ'· ἴσως τοι, κεῖ βλέποντα μὴ πόθουν,
 θανόντ' ἄν οἰμῶξειαν ἐν χρεῖα δορός.
 οἱ γὰρ κακοὶ γνώμαισι τὰγαθὸν χεροῖν
 ἔχοντες οὐκ ἴσασι, πρὶν τις ἐκβάλῃ. 965
 [ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν ἢ κείνοις γλυκύς,
 αὐτῶ δὲ τερπνός· ὦν γὰρ ἠράσθη τυχεῖν
 ἐκτήσαθ' αὐτῶ, θάνατον ὄνπερ ἠθέλεν.]
 τί δῆτα τοῦδ' ἐπεγγελέφεν ἂν κάτα;
 θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοισιν, οὔ. 970
 πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑβριζέτω.
 Αἴας γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἔστιν, ἀλλ' ἐμοὶ
 λιπῶν ἀνίας καὶ γόους διοίχεται.
 ΤΕΤΚΡΟΣ.
 ἰὼ μοί μοι.
 ΧΟ. σίγησον· αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τεῦκρου κλύειν 975
 βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος.
 ΤΕΤ. ὦ φίλτατ' Αἴας, ὦ ξύναιμον ὄμμ' ἐμοί,
 ἄρ' ἠμπόληκας, ὥσπερ ἢ φάτις κρατεῖ;
 ΧΟ. ὄλωλεν ἀνήρ, Τεῦκρε, τοῦτ' ἐπίστασο.
 3*

- ΤΕΥ. ὦμοι βαρείας ἄρα τῆς ἐμῆς τύχης. 980
 ΧΟ. ὡς ἔδ' ἐχόντων ΤΕΥ. ὦ τάλας ἐγώ, τάλας.
 ΧΟ. πάρα στενάζειν. ΤΕΥ. ὦ περισπερχές πάθος.
 ΧΟ. ἄραν γε, Τεῦκρε. ΤΕΥ. φεῦ τάλας· τί γὰρ
 τέκνον
 τὸ τοῦδε, ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τρωάδος;
 ΧΟ. μόνος παρὰ σκηναῖσιν. ΤΕΥ. οὐχ ὅσον τάχος
 δῆτ' αὐτὸν ἄξεις δεῦρο, μὴ τις ὡς κενῆς 986
 σκύμνον λεαίνης δυσμενῶν ἀναρπάσῃ;
 ἴθ', ἐγκόνει, σύγκαμνε· τοῖς ἐχθροῖσί τοι
 φιλοῦσι πάντες κειμένους ἐπεγγεῶν.
 ΧΟ. καὶ μὴν ἔτι ζῶν, Τεῦκρε, τοῦδέ σοι μέλειν 990
 ἐφίεθ' ἀνήρ κείνος, ὥσπερ οὖν μέλει.
 ΤΕΥ. ὦ τῶν ἀπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ
 ἄλγιστον ὦν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ,
 ὁδός θ' ὁδῶν πασῶν ἀνάσασα δὴ
 μάλιστα τοῦμὸν σπλάγγνον, ἣν δὴ νῦν ἔβην,
 ὦ φίλιτα' Αἴας, τὸν σὸν ὡς ἐψησθόμην 996
 μόρον διώκων κἀξιχνοσκοπούμενος.
 ὄξεια γὰρ σον βάζεις ὡς θεοῦ τινος
 διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας, ὡς οἶχει θανάων.
 ἀγῶ κλύων δύστηνος ἐκποδῶν μὲν ὦν 1000
 ὑπεστέναζον, νῦν δ' ὄρω ἀπόλλυμαι.
 οἴμοι.
 ἴθ', ἐκάλυψον, ὡς ἴδω τὸ πᾶν κακόν.
 ὦ δυσθέατον ἕμμα καὶ τόλμης πικρᾶς,
 ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις. 1005
 ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατόν, εἰς πόλους βροτούς,
 τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ;
 ἢ πού με Τελαμών, σὸς πατήρ ἐμός θ' ἄμα,
 δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος ἴλεός τ' ἴσως

- χωροῦντ' ἄνευ σοῦ. πῶς γὰρ οὐχ; ὅτῳ πάρα
 μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν. 1011
 οὗτος τί κρύψει; ποῖον οὐκ ἐρεῖ κακὸν·
 τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον,
 τὸν δειλία προδόντα καὶ κακανδρία
 σέ, φίλιτα' Αἴας, ἢ δόλοισιν, ὡς τὰ σά 1015
 κράτη θανόντος καὶ δόμους νέμοιμι σοῦς.
 τοιαῦτ' ἀνήρ δύσοργος, ἐν γῆρα βαρύνς,
 ἐρεῖ, πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος.
 τέλος δ' ἀπωστὸς γῆς ἀπορριφθήσομαι,
 δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἑλευθέρου φανείς. 1020
 τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον· ἐν Τροίᾳ δέ μοι
 πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦρα δ' ὠφελήσιμα.
 καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος ἠρόμην.
 οἴμοι, τί δράσω; πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ
 τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος, ὦ τάλας, ὑφ' οὗ 1025
 φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας; εἶδες ὡς χρόνῳ
 ἐμελλέ σ' Ἔκτωρ καὶ θανάων ἀποφθίσειν;
 σκέψασθε, πρὸς θεῶν, τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν.
 Ἔκτωρ μὲν, ᾧ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα
 ζωστήρι πισθεις ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων 1030
 ἐκνάπτειτ' αἰέν, ἔς τ' ἀπέψυξεν βίον·
 οὗτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεᾶν ἔχων
 πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσῆματι.
 ἄρ' οὐκ Ἔρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσεν ξίφος
 κἀκείνου Αἰδῆς, δημιουργὸς ἄργιος; 1035
 ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντ' ἀεὶ
 φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεοῦς·
 ὅτῳ δὲ μὴ τάδ' ἔστιν ἐν γνώμῃ φίλα,
 κείνός τ' ἐκείνα στεργέτω κἀγὼ τάδε.
 ΧΟ. μὴ τεῖνε μακρὰν, ἀλλ' ὅπως κρύψεις τάφῳ 1040

φράξου τὸν ἄνδρα χά τι μυθήσει τάχα.

βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα, καὶ τάχ' ἂν κακοῖς
γελῶν ἂ δὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀνήρ.

ΤΕΤ. τίς δ' ἐστὶν ὄντιν' ἄνδρα προσλεύσσεις στρατοῦ;

ΧΟ. Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν. 1045

ΤΕΤ. ὄρῳ μαθεῖν γὰρ ἐγγυὺς ὦν οὐ δυσπετής.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὔτος, σὲ φωνῶ τόνδε τὸν νεκρὸν χερσὶν
μὴ συγκομίζειν, ἀλλ' ἕαν ὅπως ἔχει.

ΤΕΤ. τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνήλωσας λόγον;

ΜΕ. δοκοῦντ' ἐμοί, δοκοῦντα δ' ὅς κραίνει στρατοῦ.

ΤΕΤ. οὐκ οὖν ἂν εἰποῖς ἦντιν' αἰτίαν προθείς;

ΜΕ. ὀθοῦνεκ' αὐτὸν ἐλπίσαντες οἰκοθεν

ἄγειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον,

ἐξηύρομεν ζητοῦντες ἐχθία Φρυγῶν.

ὅστις στρατῷ ξύμπαντι βουλεύσας φόνον

νύκτωρ ἐπεστράτευσεν, ὡς ἔλοι δόρει.

καὶ μὴ θεῶν τις τήνδε πείραν ἔσβεσεν,

ἡμεῖς μὲν ἂν τήνδ' ἦν ὅδ' εἴληχεν τύχην

θανόντες ἂν προκείμεθ' αἰσχίστῳ μόρῳ,

οὔτος δ' ἂν ἔζη. νῦν δ' ἐνήλλαξεν θεὸς

τὴν τοῦδ' ὕβριν πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν.

ὦν εἴνεκ' αὐτὸν οὔτις ἔστ' ἀνήρ σθένων

τοσοῦτον ὥστε σῶμα τυμβεύσαι τάφῳ,

ἀλλ' ἀμφὶ γλωρᾶν ψάμαθον ἐκβεβλημένον

ὄρουσι φορβὴ παραλίῳις γενήσεται.

πρὸς ταῦτα μὴδὲν δεινὸν ἐξάρης μένος.

εἰ γὰρ βλέποντος μὴ δυνήθημεν κρατεῖν,

πάντως θανόντος γ' ἄρξομεν, κἂν μὴ θέλης,

χερσὶν παρευθύνοντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου

λόγων γ' ἀκοῦσαι ζῶν ποτ' ἠθέλησ' ἐμῶν. 1070

καίτοι κακοῦ πρὸς ἄνδρὸς ὄντα δημότην

μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστῶτων κλύειν.

οὐ γὰρ ποτ' οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς

φέρουιντ' ἂν, ἔνθα μὴ καθεστήκη δέος,

οὔτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι, 1075

μηδὲν φόβου πρόβλημα μὴδ' αἰδοῦς ἔχων.

ἀλλ' ἄνδρα χροή, κἂν σῶμα γεννήσῃ μέγα,

δοκεῖν πεσεῖν ἂν κἂν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ.

δέος γὰρ ᾧ πρόσεστιν αἰσχύνῃ θ' ὁμοῦ,

σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο· 1080

ὅπου δ' ὑβρίζειν δρᾶν θ' ἂ βούλεται παρῆ,

ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ

ἐξ οὔριων δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν.

ἀλλ' ἐστάτω μοι καὶ δέος τι κείριον,

καὶ μὴ δοκῶμεν δρῶντες ἂν ἠδώμεθα 1085

οὐκ ἀντιτίσειν αὐθις ἂν λυπώμεθα.

ἔρπει παραλλάξ ταῦτα. πρόσθεν οὔτος ἦν

αἰθῶν ὑβριστής, νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὖ φρονῶ.

καὶ σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπτειν, ὅπως

μὴ τόνδε θάπτων αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσῃς. 1090

ΧΟ. Μενέλαε, μὴ γνώμας ὑποστήσας σοφὰς

εἶτ' αὐτὸς ἐν θανοῦσιν ὑβριστής γένη.

ΤΕΤ. οὐκ ἂν ποτ', ἄνδρες, ἄνδρα θαναμάσαιμ' ἔτι,

ὅς μὴδὲν ὦν γουαῖσιν εἶθ' ἀμαρτάνει,

ὅθ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι 1095

τοιαῦθ' ἀμαρτάνουσιν ἐν λόγοις· ἐπεὶ

ἄγ', εἶπ' ἀπ' ἀρχῆς αὐθις, ἧ σὺ φῆς ἄγειν

τόνδ' ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβῶν;

οὐκ αὐτὸς ἐξέπλευσεν ὡς αὐτοῦ κρατῶν;

ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε; ποῦ δὲ σοὶ λεῶν 1100

ἔξεστ' ἀνάσσειν ὦν ὅδ' ἤγαγ' οἰκοθεν;

Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν·
 οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοὶ τόνδε κοσμήσαι πλέον
 ἀρχῆς ἔκειτο θεσμός ἢ καὶ τῷδε σέ. ^{ἴσως}
 [ὑπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἐπλευσας, οὐχ ὄλων 1105
 στρατηγός, ὥστ' Αἴαντος ἠγρεῖσθαί ποτε.]
 ἀλλ' ὦνπερ ἄρχεις ἄρχε καὶ τὰ σέμν' ἐπη
 κόλαζ' ἐκείνους· τόνδε δ', εἴτε μὴ σὺ φῆς
 εἶθ' ἄτερος στρατηγός, εἰς ταφὰς ἐγὼ
 θήσω δικαίως, οὐ τὸ σὸν δείσας στόμα. 1110
 οὐ γὰρ τι τῆς σῆς εἵνεκ' ἐστρατεύσατο
 γυναικός, ὥσπερ οἱ πόνου πολλοῦ πλέω,
 ἀλλ' εἵνεκ' ὄρκων οἷσιν ἦν ἐνώμοτος,
 σοῦ δ' οὐδέν· οὐ γὰρ ἠέλιου τοὺς μηδένας.
 πρὸς ταῦτα πλείους δεῦρο κήρυκας λαβὼν 1115
 καὶ τὸν στρατηγὸν ἦκε, τοῦ δὲ σοῦ ψόφου
 οὐκ ἂν στραφεῖην, ἕως ἂν ἦς οἶός περ εἶ.
 οὐδ' αὖ τοιαύτην γλώσσαυ ἐν κακοῖς φιλῶ·
 τὰ σκληρὰ γὰρ τοι, κὰν ὑπέρικ' ἦ, δάκνει.
 ME. ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὸν φρουεῖν. 1120
 TET. οὐ γὰρ βάνανσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην.
 ME. μέγ' ἂν τι κομπάσειας, ἀσπίδ' εἰ λάβοις.
 TET. κὰν φιλὸς ἀρκέσαιμι σοὶ γ' ὠπλισμένω.
 ME. ἢ γλώσσά σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει.
 TET. ξὺν τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ' ἔξεστιν φρουεῖν. 1125
 ME. δίκαια γὰρ τόνδ' εὐτυχεῖν κτείναντά με;
 TET. κτείναντα; δεινόν γ' εἶπας, εἰ καὶ ξῆς θανῶν.
 ME. θεὸς γὰρ ἐκσφάζει με, τῷδε δ' οἴχομαι.
 TET. μὴ νυν ἀτίμα θεούς, θεοῖς σεσσωσμένος.
 ME. ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους; 1130
 TET. εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἔαθ' ἀπάτειν παρών.
 ME. τοὺς γ' αὐτὸς αὐτοῦ πολεμίους· οὐ γὰρ καλόν.

TET. ἢ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος προύστη ποτέ;
 ME. μισοῦντ' ἐμίσει· καὶ σὺ τοῦτ' ἠπίστασο.
 TET. κλέπτῃς γὰρ αὐτοῦ ψηφοποιὸς ἠρόεθης. 1135
 ME. ἐν τοῖς δικασταῖς, κοῦκ ἐμοί, τόδ' ἐσφάλῃ.
 TET. πόλλ' ἂν κακῶς λάθρα σὺ κλέψειας κακά.
 ME. τοῦτ' εἰς ἀνίαν τοῦπος ἔρχεται τι.
 TET. οὐ μᾶλλον, ὡς ἔοικεν, ἢ λυπήσομεν.
 ME. ἐν σοὶ φράσω· τόνδ' ἐστὶν οὐχὶ θαπτεόν. 1140
 TET. ἀλλ' ἀντακούσει τοῦτον ὡς τεθάψεται.
 ME. ἤδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσση θρασὺν
 ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν,
 ᾧ φθέρῃμ' ἂν οὐκ ἐνηῦρες, ἠνίκ' ἐν κακῷ
 χειμῶνος εἶχετ', ἀλλ' ὑπ' εἵματος κρυφαῖς 1145
 πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλων.
 οὕτω δὲ καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρον στόμα
 σμικροῦ νέφους τάχ' ἂν τις ἐκπνεύσας μέγας
 χειμῶν κατασβέσειε τὴν πολλὴν βοήν.
 TET. ἐγὼ δέ γ' ἄνδρ' ὅπωπα μωρίας πλέων, 1150
 ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας.
 κᾶτ' αὐτὸν εἰσιδὼν τις ἐμπερῆς ἐμοὶ
 ὄργην θ' ὅμοιος εἶπε τοιοῦτον λόγον·
 ὦνθρώπε, μὴ δρᾶ τοὺς τεθνηκότας κακῶς·
 εἰ γὰρ ποιήσεις, ἴσθι πημανούμενος. 1155
 τοιαῦτ' ἀνολβὸν ἄνδρ' ἐνουθέτει παρών.
 ὄρω δέ τοί νιν, κᾶστιν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
 οὐδείς ποτ' ἄλλος ἢ σύ· μῶν ἠνιξάμην;
 ME. ἄπειμι· καὶ γὰρ αἰσχρόν, εἰ πύθοιτό τις
 λόγοις κολάζειν ᾧ βιάζεσθαι παρῆ. 1160
 TET. ἄφερπέ νυν· κάμοι γὰρ αἰσχιστον κλύειν
 ἄνδρὸς ματαίου φλαῦρ' ἐπη μυθουμένου.
 XO. ἔσται μεγάλης ἐριδὸς τις ἀγών.

ἀλλ' ὡς δύνασαι, Τεῦκρε, ταχύνας
σπεῦσον κούλην κάπετόν τιν' ἰδεῖν 1165
τῷδ', ἔνθα βροτοῖς τὸν ἀείμνηστον
τάφον εὐρώεντα καθέξει.

ΤΕΥ. καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἶδε πλησίοι
πάρεισιν ἀνδρὸς τοῦδε παῖς τε καὶ γυνή, 1170
τάφον περιστελοῦντε δυστήνου νεκροῦ.
ὦ παῖ, πρόσσελθε δεῦρο καὶ σταθεὶς πέλας
ἰκέτης ἔφασαι πατρός, ὅς σ' ἐγείνατο.
θάκει δὲ προστρόπαιος ἐν χεροῖν ἔχων
κόμας ἑμὰς καὶ τῆσδε καὶ σαυτοῦ τρίτου,
ἰκτῆριον θησαυρόν. εἰ δέ τις στρατοῦ 1175
βία σ' ἀποσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ,
κακὸς κακῶς ἄθαρτος ἐκπέσοι χθονός,
γένους ἅπαντος ὄλζαν ἐξημημέρος,
αὐτως ὄπωςπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.
ἔχ' αὐτόν, ὦ παῖ, καὶ φύλασσε, μηδέ σε 1180
κινήσάτω τις, ἀλλὰ προσπεσῶν ἔχον.
ὕμεις τε μὴ γυναῖκες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας
παρέστατ', ἀλλ' ἀρήγετ', ἐς τ' ἐγὼ μολῶν
τάφον μεληθῶ τῷδε, κἂν μηδεὶς ἔῃ.

ΧΟ. τίς ἄρα νέατος ἐς πότε λήξει πολυπλάγκτων
ἑτέων ἀριθμός, 1185

τὰν ἅπανστον αἶεν ἔμοι δορυσσοήτων
μόχθων ἄταν ἐπάγων 1190
ἀν' εὐρώδη Τροϊᾶν,
δύστανον ὕνειδος Ἑλλάνων;
ὄφελε πρότερον αἰθέρα δῦνα μέγαν ἢ τὸν πολύ-
κοινον Ἄϊδαν 1192
κεῖνος ἀνὴρ, ὅς στυγερῶν ἔδειξεν ὄπλων 1195
1185—1191 = 1192—1198.

Ἑλλασιν κοινὸν Ἄρη.
ἰὼ πόνοι πρόπονοι·
κεῖνος γὰρ ἔπερσεν ἀνθρώπους.
ἢ κείνος οὔτε στεφάνων 1200
οὔτε βαθειᾶν κυλίκων
νεῖμεν ἔμοι τέρψιν ὀμιλεῖν,
οὔτε γλυκὴν ἀλῶν ὄτοβον,
δύσμορος, οὔτ' ἐννυχίαν
τέρψιν ἰαύειν.
ἐρώτων δ' ἐρώτων ἀπέπανσεν, ὦ μοι. 1205
κεῖμαι δ' ἀμέριμνος οὕτως,
ἀεὶ πνικναῖς δρόσοις
τεργγόμενος κόμας,
λυγρᾶς μνήματα Τροίας. 1210
καὶ πρὶν μὲν ἐξ ἐννυχίου
δείματος ἦν μοι προβολὰ
καὶ βελέων θούριος Αἴας·
νῦν δ' οὔτος ἀνεῖται στυγεροῦ 1215
δαίμονι τίς μοι, τίς ἔτ' οὔν
τέρψις ἐπέσται;
γενοίμαν ἴν' ὑλᾶεν ἔπεστι πόντου
πρόβλημ' ἀλίκλυστον, ἄκραν 1220
ὑπὸ πλάκα Σουνίου,
τὰς ἱερὰς ὅπως
προσείπομεν Ἀθάνας.

ΤΕΥ. καὶ μὴν ἰδὼν ἔσπευσα τὸν στρατηλάτην
Ἀγαμέμνον' ἡμῖν δεῦρο τόνδ' ὀρμώμενον·
δῆλος δὲ μούστ' ἰσκαῖον ἐκλύσων στόμα. 1225

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

σὲ δὴ τὰ δεινὰ δῆματ' ἀγγέλλουσί μοι
1199—1210 = 1211—1222.

τλήναι καθ' ἡμῶν ἔδ' ἀνοιμωκτὶ χανεῖν;
 σέ τοι, τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω,
 ἢ που τραφεῖς ἂν μητρὸς εὐγενοῦς ἀπο
 ὑψήλ' ἐκόμπεις κάπ' ἄκρων ὠδοιπόροις, 1230
 ὅτ' οὐδὲν ὦν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὑπερ,
 κοῦτε στρατηγούς οὔτε ναυάρχους μολεῖν
 ἡμᾶς Ἀχαιῶν οὐδὲ σοῦ διαμύσσω,
 ἀλλ' αὐτὸς ἄρχων, ὡς σὺ φῆς, Αἴας ἐπλεῖ.
 ταῦτ' οὐκ ἀκούειν μεγάλα πρὸς δούλων κακά;
 ποίου κέκραγας ἀνδρὸς ἔδ' ὑπέρφρονα; 1236
 ποῦ βάντος ἢ ποῦ στάντος οὐπερ οὐκ ἐγώ;
 οὐκ ἄρ' Ἀχαιοῖς ἀνδρες εἰσὶ πλὴν ὅδε;
 πικρούς ἔοιγμεν τῶν Ἀχιλλεῖων ὄπλων
 ἀργῶνας Ἀργεῖοισι κηρῶσαι τότε, 1240
 εἰ πανταχοῦ φανούμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοί,
 κοῦκ ἀρκέσει ποθ' ὑμῖν οὐδ' ἠσσημένοις
 εἶκειν ἂ τοῖς πολλοῖσιν ἠρεσκεν κριταῖς,
 ἀλλ' αἶεν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που
 ἢ σὺν δόλῳ κεντήσεθ' οἱ λελειμμένοι. 1245
 ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων οὐκ ἂν ποτε
 κατάστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου,
 εἰ τοὺς δίκη νικῶντας ἐξωθήσομεν
 καὶ τοὺς ὀπισθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν.
 ἀλλ' εἰρατέον τάδ' ἐστίν· οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς
 οὐδ' εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι, 1251
 ἀλλ' οἱ φρονοῦντες εὖ κρατοῦσι πανταχοῦ.
 μέγας δὲ πλευρὰ βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ὄμωσ
 μάλιστα ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται.
 καὶ σοὶ προσέροπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον 1255
 ὄρω τάχ', εἰ μὴ νοῦν κατακτῆσει τινά·
 ὅς ἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντος, ἀλλ' ἤδη σκιᾶς,

θαρσῶν ὑβρίζεις κάζελενθεροστομεῖς.
 οὐ σωφρονήσεις; οὐ μαθῶν ὅς εἰ φύσει 1260
 ἄλλον τιν' ἄξεις ἄνδρα δεῦρ' ἐλεύθερον,
 ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξει τὰ σά;
 σοῦ γὰρ λέγοντος οὐκέτ' ἂν μάθοιμ' ἐγώ·
 τὴν βάρβαρον γὰρ γλώσσαν οὐκ ἐπαῖω.
 ΧΟ. εἶθ' ὑμῖν ἀμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν·
 τοῦτου γὰρ οὐδὲν σφῶν ἔχω λῆθον φράσαι. 1265
 ΤΕΥ. φεῦ· τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς
 χάρις διαρρεῖ καὶ προδοῦσ' ἀλίσκεται,
 εἰ σοῦ γ' ὅδ' ἀνὴρ οὐδ' ἐπὶ σμικρῶν λόγων,
 Αἴας, ἔτ' ἴσχει μνηστίν, οὐδ' σὺ πολλάκις
 τὴν σὴν προτείνων προύκαμες ψυχὴν δόρει·
 ἀλλ' οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐρριμμένα. 1271
 ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόνητ' ἔπη,
 οὐ μνημονεύεις οὐκέτ' οὐδὲν, ἠνίκα
 ἐρκέων ποθ' ὑμᾶς οὔτος ἐγκεκλημένους,
 ἤδη τὸ μηδὲν ὄντας, ἐν τροπῇ δορὸς 1275
 ἐρρούσατ' ἐλθῶν μουῖνος, ἀμφὶ μὲν νεῶν
 ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἐδωλοῖς
 πυρὸς φλέγοντος, εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη
 πηδῶντος ἄρδην Ἐκτορος τάφρων ὑπερ;
 τίς ταῦτ' ἀπειρξεν; οὐχ ὅδ' ἦν ὁ δρῶν τάδε,
 ὃν οὐδαμοῦ φῆς οὐδὲ συμβῆναι ποδί; 1281
 ἄρ' ὑμῖν οὔτος ταῦτ' ἔδρασεν ἔνδικα;
 χῶτ' αὐθις αὐτὸς Ἐκτορος μόνος μόνου
 λαχῶν τε κἀκέλευστος ἦλθ' ἐναντίος,
 οὐ δραπέτην τὸν κληῖρον ἐς κρωσσὸν καθεῖς, 1285
 ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον, ἀλλ' ὅς εὐλόφου
 κυνῆς ἐμελλε πρῶτος ἄλμα κουφιεῖν;
 ὅδ' ἦν ὁ πρᾶσσαν ταῦτα, σὺν δ' ἐγὼ παρών,

ὁ δοῦλος, οὐκ τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγώς.
 δύστηνε, ποῖ βλέπων ποτ' αὐτὰ καὶ θροεῖς; 1290
 οὐκ οἶσθα σοῦ πατρὸς μὲν ὃς προύφν πατήρ
 ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα;
 Ἄτρεα δ', ὃς αὖ σ' ἔσπειρε δυσσεβέστατον,
 προθέντ' ἀδελφῶν δεῖπνον οἰκείων τέκνων;
 αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφνε Κρήσσης, ἐφ' ἣ 1295
 λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ' ὁ φυτύσας πατήρ
 ἐφῆκεν ἔλλοις ἰχθύσιν διαφθοράν.
 τοιοῦτος ὢν τοιῶδ' ὄνειδίξεις σποράν;
 ὃς ἐκ πατρὸς μὲν εἰμι Τελαμῶνος γεγώς,
 ὅστις στρατοῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας ἐμῆν 1300
 ἴσχει ξύνεννον μητέρ', ἣ φύσει μὲν ἦν
 βασιλεία, Λαομέδοντος ἔκκριτον δέ νιν
 δώρημα κείνῳ ἔδωκεν Ἀλκμήνης γόνος.
 ἄρ' ὦδ' ἀριστεὺς ἐξ ἀριστεῖον δυοῖν
 βλαστῶν ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος, 1305
 οὓς νῦν σὺ τοιοῖσδ' ἐν πόνοισι κειμένους
 ὠθεῖς ἀθάπτους, οὐδ' ἐπαισχύνει λέγων;
 εὖ νυν τόδ' ἴσθι, τοῦτον εἰ βαλεῖτέ που,
 βαλεῖτε χημάς τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους.
 ἐπεὶ καλὸν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ 1310
 θανεῖν προδήλως μᾶλλον ἢ τῆς σῆς ὑπὲρ
 γυναικὸς ἢ σοῦ σοῦ θ' ὀμαιμόνος λέγω.
 πρὸς ταῦθ' ὄρα μὴ τοῦμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σόν·
 ὡς εἴ με πημανεῖς τι, βουλήσει ποτὲ
 καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον ἢ 'ν ἐμοὶ θρασύς. 1315

XO. ἄναξ Ὀδυσσεῦ, καιρὸν ἴσθ' ἐληλυθώς,
 εἰ μὴ ξυνάψαν, ἀλλὰ συλλύσων πάρεϊ.
 OΔ. τί δ' ἔστιν, ἄνδρες; τηλόθεν γὰρ ἤσθόμην
 βοῆν Ἀτρείδων τῶδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῶ.

ΑΓ. οὐ γὰρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους, 1320
 ἄναξ Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως;
 OΔ. ποίους; ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω
 κλύοντι φλαῦρα συμβαλεῖν ἐπη κακά.
 ΑΓ. ἤκουσεν αἰσχροῦ· δρῶν γὰρ ἦν τοιαῦτά με.
 OΔ. τί γὰρ σ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν; 1325
 ΑΓ. οὐ φησ' ἕσσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς
 ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ.
 OΔ. ἔξεστιν οὖν εἰπόντι τάληθῆ φίλῳ
 σοὶ μηδὲν ἦσσον ἢ πάρος ξυνηρετεῖν;
 ΑΓ. εἶπ'· ἦ γὰρ εἶην οὐκ ἂν εὖ φρονῶν, ἐπεὶ 1330
 φίλον σ' ἐγὼ μέριστον Ἀργείων νέμω.
 OΔ. ἄκονέ νυν. τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
 μὴ τλῆς ἄθαρτον ὦδ' ἀναλγήτως βαλεῖν·
 μηδ' ἢ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
 τοσόνδε μισεῖν ὥστε τὴν δίκην πατεῖν. 1335
 κάμοι γὰρ ἦν ποθ' οὗτος ἐχθιστος στρατοῦ,
 ἐξ οὗ κράτησα τῶν Ἀχιλλείων ὄπλων,
 ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὄντ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοὶ
 οὐκ ἀντατιμάσαιμ' ἂν, ὥστε μὴ λέγειν
 ἐν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἀριστον Ἀργείων, ὅσοι 1340
 Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν Ἀχιλλέως.
 ὥστ' οὐκ ἂν ἐνδίκως γ' ἀτιμάζοιτό σοι·
 οὐ γὰρ τι τοῦτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους
 φθείροις ἂν. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι,
 βλάπτειν τὸν ἐσθλόν, οὐδ' εἰ μισῶν κρηῖς. 1345
 ΑΓ. σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;
 OΔ. ἔγωγ'· ἐμίσουν δ', ἠνίκ' ἦν μισεῖν καλόν.
 ΑΓ. οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναί με χορή;
 OΔ. μὴ χαῖρ', Ἀτρεΐδη, κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς.
 ΑΓ. τὸν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ φάδιον. 1350

- ΟΔ. ἀλλ' εὖ λέγουσι τοῖς φίλοις τιμὰς νέμειν.
 ΑΓ. κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρὴ τῶν ἐν τέλει.
 ΟΔ. παῦσαι κρατεῖς τοὶ τῶν φίλων νικώμενος.
 ΑΓ. μέμνησ' ὁποῖα φῶτι τὴν χάριν δίδως.
 ΟΔ. ὄδ' ἐχθρὸς ἀνὴρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ἦν. 1355
 ΑΓ. τί ποτε ποιήσεις; ἐχθρὸν ὄδ' αἰδεῖ νέκυν;
 ΟΔ. νικᾷ γὰρ ἀρετὴ με τῆς ἐχθρας πολὺ.
 ΑΓ. τοιοῖδε μέντοι φῶτες ἐμπληκτοὶ βροτῶν.
 ΟΔ. ἢ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι καὶθις πικροί.
 ΑΓ. τοιούσδ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους; 1360
 ΟΔ. σκληρὰν ἐπαινεῖν οὐ φιλῶ ψυχὴν ἐγώ.
 ΑΓ. ἡμᾶς σὺ δειλοὺς τῆδε θῆμέρα φανεῖς;
 ΟΔ. ἄνδρας μὲν οὖν Ἑλληνισὶ πᾶσιν ἐνδίκους.
 ΑΓ. ἄνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἔαν;
 ΟΔ. ἔρωγε· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἴξομαι. 1365
 ΑΓ. ἢ πάνθ' ὁμοία· πᾶς ἀνὴρ αὐτῷ πονεῖ.
 ΟΔ. τῷ γὰρ με μᾶλλον εἰκὸς ἢ ἄμαυτῷ πονεῖν;
 ΑΓ. σὺν ἄρα τοῦργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται.
 ΟΔ. ὡς ἂν ποιήσης, πανταχῇ χρηστός γ' ἔσει.
 ΑΓ. ἀλλ' εὖ γε μέντοι τοῦτ' ἐπίστασ' ὡς ἐγώ 1370
 σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῆσδε καὶ μείζω χάριν,
 οὗτος δὲ κἀκεῖ κἀνθάδ' ὦν ἔμοιγ' ὁμῶς
 ἐχθιστος ἔσται· σοὶ δὲ δρᾶν ἔξεσθ' ἃ χρῆς.
 ΧΟ. ὅστις σ', Ὀδυσσεῦ, μὴ λέγει γνώμη σοφὸν
 φῦναι, τοιοῦτον ὄντα, μῶρός ἐστ' ἀνὴρ. 1375
 ΟΔ. καὶ νῦν γε Τεύκρω τάπο τοῦδ' ἀγγέλλομαι,
 ὅσον τότ' ἐχθρὸς ἦ, τοσόνδ' εἶναι φίλος.
 καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω
 καὶ ξυμπονεῖν καὶ μηδὲν ἐλλείπειν ὅσων
 χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς. 1380
 ΤΕΤ. ἄριστ' Ὀδυσσεῦ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι

- λόγοισι· καὶ μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολὺ.
 τούτῳ γὰρ ὦν ἐχθιστος Ἀργείων ἀνὴρ
 μόνος παρέστης χερσίν, οὐδ' ἔτλης παρῶν
 θανόντι τῷδε ζῶν ἐφρυβρίσαι μέγα, 1385
 ὡς ὁ στρατηγὸς οὐπιβρόντητος μολῶν
 αὐτὸς τε χῶ ξύναιμος ἠθελησάτην
 λαβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ.
 τοιγάρ σφ' Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατήρ
 μνήμων τ' Ἐρινὸς καὶ τελεσφόρος Δίκη 1390
 κακὸς κακῶς φθείρειαν, ὥσπερ ἠθέλον
 τὸν ἄνδρα λάβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως.
 σὲ δ', ὦ γεραιῶν σπέρμα Λαέρτου πατρός,
 τάφου μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐπιψαύειν ἔαν,
 μὴ τῷ θανόντι τοῦτο δυσχερὲς ποῶ· 1395
 τὰ δ' ἄλλα καὶ ξύμπρασσε, κεῖ τινα στρατοῦ
 θέλεις κομίζειν, οὐδὲν ἄλλος ἔξομεν.
 ἐγὼ δὲ τᾶλλα πάντα πορσυνῶ· σὺ δὲ
 ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὦν ἐπίστασο.
 ΟΔ. ἀλλ' ἠθέλον μὲν· εἰ δὲ μή' στί σοι φίλον 1400
 πράσσειν τάδ' ἡμᾶς, εἴμ' ἐπαινέσας τὸ σόν.
 ΤΕΤ. ἄλις· ἤδη γὰρ πολὺς ἐκτέταται
 χρόνος· ἀλλ' οἱ μὲν κοίλην κάπετον
 χερσὶ ταχύνετε, τοὶ δ' ὑψίβατον
 τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὀσίαν 1405
 θέσθ' ἐπίκαιρον·
 μία δ' ἐκ κλισίας ἀνδρῶν ἴλη
 τὸν ὑπασπίδιον κόσμον φερέτω.
 παῖ, σὺ δὲ πατρός γ', ὅσον ἰσχύεις,
 φιλότῃτι θιγῶν πλευρᾶς σὺν ἐμοὶ 1410
 τάσδ' ἐπικούφιζ'· ἔτι γὰρ θερμαὶ
 σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν

μένος. ἀλλ' ἄγε πᾶς, φίλος ὅστις ἀνήρ
 φησὶ παρῆναι, σούσθω, βάτω,
 τῷδ' ἀνδρὶ πουῶν τῷ πάντ' ἀγαθῷ
 κούδενί πω λῶνι θνητῶν

1415

[Αἴαντος, ὅτ' ἦν, τότε φωνῶ].

ΧΟ. ἢ πολλὰ βροτοῖς ἔστιν ἰδοῦσιν
 γνῶναι· πρὶν ἰδεῖν δ' οὐδεὶς μάντις
 τῶν μελλόντων, ὅ τι πράξει.

SOPHOCLIS

ELECTRA

EX RECENSIONE

GUILIELMI DINDORFII.

EDITIO SEXTA QUAM CURAVIT

S. MEKLER.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCLXXXV.

Conspectus lectionum ab editione quinta
discrepantium

iis quae ad correctiorem scribendi rationem pertinent omissis.

Ed. VI.	Ed. V.
v. 21 ἐμέν	ἔβης
45 Φωκέως παρ' ἀνδρὸς	Φωκέως, παρ' ἀνδρὸς
47 ἔργῳ	ἔργον
81 κἀνακούσωμεν	κἀνακούσωμεν
84 sq. φέρειν νίκην τέ φημι	φέρει νίκην τ' ἐφ' ἡμῶν
113 sq. ὀρθῶ, αἰ (in textum revocatis τοὺς εὐν. ὑποκλ.)	ὀρθῶ (τοὺς εὐν. ὑποκλ. deletis)
162 δέξεται, εὐπατριδᾶν ἕδος,	δέξεται εὐπατρίδαν, Διὸς
187 τεκέων	τοκέων
205 τοῖς	τοὺς
219 δεῖ τοι δυνατοῖς	τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς
258. 60 τὰδ' ἄν; — ὀρθῶ	τὰδ' ἄν, — ὀρθῶ;
325 κάσιν	φύσιν
378 σοι	τοι
533 ὅς	ὅτ'
550 sq. distinguitur post κακῶς	distinguitur post σχοῦσα
584 τίθης	τιθῆς
591 ταῦτ' ἐρεῖς	τοῦτ' ἐρεῖς,
689 τοιοῦδ'	τοιάδ'
691 πένταθλ' & (versus uncis inclusus)	ἄθλ' ἔπειρ (unci desunt)
709 ἔν'	ἔθ'
727 ὄχοι	ὄχοις
742 ὠρθῶθ'	ὠρθῶθ'
746 ὠλισθεῖν ἐν	ὠλισθεῖ σὺν
761 λόγοις	λόγῳ
773. 79 λέγοις, — τελειν;	λέγοις; — τελειν.
818 ξύνοιμος, ὕμνμ',	ξύνοιμος αὐτοῖς

LECTIONIS VARIETAS.

Ed. VI.	Ed. V.
827 ἔ ἔ, αἰαῖ	αἰαῖ αἰαῖ
840 ἔ ἔ, ἰώ	αἰαῖ αἰαῖ
858 sq. ἐκφίλων...εὐπατριδᾶν	ἐλπίδων . . . εὐπατριδῶν
887 ἔχουσα	ἰδοῦσα
898 ἐγγράμπτει	ἐγγράμπτῃ
941 ἐς τόδ'	ἐσθ' ὅ γ'
966 αὐτῷ	αὐτῷ
1015 πείθου	πιθοῦ
1075 τὸν αἰεὶ πατρὸς	τὸν ἐὸν πότμον
1097 παιδὸς	Ζηνὸς
1115 σαφές	σαφές·
1125. 1170 uncis inclusi	unci desunt
1176 ἄλγος;	ἄλγος
1207 πείθου	πιθοῦ
1216 τόδε;	τόδε.
1245 ὄτοτοτοτοῖ	ὄτοτοτοῖ
1283 οὐδ' ἂν ἔσχον	ἔσχον
1304 δεξαίμην	βουλοίμην
1314 τῆδ' ὀλωλόθ' ἡμέρᾳ	τῆδ' ὀδῶ θανόντα τε
1322 sq. Orestae dantur	choro dantur
1343 ἐν	οὔν
1466 θεοῦ	φθόνου
1506 τι	γε

II.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΧΟΡΟΣ.
ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ὑπόκειται ὧδε· τροφὸς δεικνύς Ὀρέστη τὰ ἐν Ἄργει· μικρὸν γὰρ αὐτὸν ὄντα κλέψασα ἡ Ἥλεκτρα, ἥνικα ὁ πατήρ ἐσφάζετο, δέδωκε τῷ τροφῇ, δεισάσα μὴ καὶ αὐτὸν κτείνωσιν. ὃ δὲ ὑπεξέθετο αὐτὸν εἰς Φωκίδα πρὸς τὸν Στρόφιον· νῦν δὲ μετὰ εἴκοσιν ἔτη ἐπανιὼν σὺν αὐτῷ πρὸς τὸ Ἄργος δεικνύσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἄργει. ὃ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων παρθένων. προλογίζει δὲ ὁ παιδαγωγὸς Ὀρέστου.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ὦ τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ
Ἀγαμέμνονος παῖ, νῦν ἐκεῖν' ἐξεστὶ σοὶ
παρόντι λεύσσειν, ὦν πρόθυμος ἦσθ' ἀεί.
τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος οὐπόθεις τόδε,
τῆς οἰστροπλήγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης· 5
αὕτη δ', Ὀρέστα, τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ
ἀγορὰ Λύκειος· οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὄδε
Ἦρας ὁ κλεινὸς ναός· οἳ δ' ἰκάνομεν,
φάσκειν Μυκήνας τὰς πολυχρύσους ὄραν
πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε, 10
ὄθεν σε πατὴρ ἐκ φονῶν ἐγὼ ποτε
πρὸς σῆς ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβῶν
ἦνεγκα κἀξέσωσα κἀξεθρεψάμην
τοσόνδ' ἐς ἦβης, πατρὶ τιμωρὸν φόνου.
νῦν οὖν, Ὀρέστα καὶ σὺ φίλτατε ξένων 15
Πυλάδη, τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον·
ὡς ἡμῖν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας
ἔφα κινεῖ φθέρματ' ὀρνίθων σαφῆ
μέλαινά τ' ἄστρον ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη.
πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιπορεῖν στέγης, 20
ξυνάπτετον λόγοισιν· ὡς ἐνταῦθ' ἐμέν,
ἴν' οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρός, ἀλλ' ἔργων ἀκμή.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων, ὡς μοι σαφῆ

σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς.
 ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενής, κὰν ἦ γέρων, 25
 ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν,
 ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἴστησιν, ὡσαύτως δὲ σὺ
 ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις καὶ τὸς ἐν πρώτοις ἔπει.
 τοιγὰρ τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω, σὺ δὲ
 ὄξειαν ἀκοήν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς, 30
 εἰ μὴ τι καιροῦ τυγχάνω, μεθέρομοσον.
 ἐγὼ γὰρ ἠνίχ' ἰούμην τὸ Πυθικὸν
 μαντεῖον, ὡς μέθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ πατρὶ
 δίκας ἀροίμην τῶν φρονευσάντων πάρα,
 35 χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος ὦν πεύσει τάχα·
 ἄσκενον αὐτὸν ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ
 δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγᾶς.
 ὅτ' οὖν τοιούδε χρησμὸν εἰσηκούσαμεν,
 σὺ μὲν μολών, ὅταν σε καιρὸς εἰσάγη,
 40 δόμων ἔσω τῶνδ', ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον,
 ὅπως ἂν εἰδῶς ἡμῖν ἀγγείλῃς σαφῆ.
 οὐ γὰρ σε μὴ γήρα τε καὶ χρόνῳ μακροῦ
 γυνῶσ', οὐδ' ὑποπτεύσουσιν ὦδ' ἠνδισμένον.
 λόγῳ δὲ χρῶ τοιῶδ', ὅτι ξένος μὲν εἰ
 45 Φωκίως παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἦκαν· ὁ γὰρ
 μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.
 ἄγγελλε δ' ἔργῳ προστιθείς ὀδοῦνεκα
 τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης,
 ἄθλοισι Πυθικοῖσιν ἐκ τροχηλάτων
 50 δίφρων κυλισθείς· ὦδ' ὁ μῦθος ἐστάτω.
 ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφίετο,
 λοιβαῖσι πρῶτον καὶ κατατόμοις χλιδαῖς
 στέφαντες εἴτ' ἄψορρον ἤξομεν πάλιν,
 τύπωμα χαλκόπλευρον ἠρμένοι χεροῖν,

ὁ καὶ σὺ θάμνοισ οἷσθ' ἀ μοι κεκοιμημένον, 55
 ὅπως λόγῳ κλέπτοντες ἠδέϊαν φάτιν
 φέρωμεν αὐτοῖς, τοῦμὸν ὡς ἔρρει δέμας
 φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον.
 τί γὰρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανῶν
 60 ἔργοισι σωθῶ κάξενέγκωμαι κλέος;
 δοκῶ μὲν, οὐδὲν ρῆμα σὺν κέρδει κακόν.
 ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
 λόγῳ μάτην θνήσκοντας· εἶθ', ὅταν δόμους
 ἔλθωσιν αὐθις, ἐκτετίμηται πλέον·
 ὡς κἄμ' ἐπανῶ τῆσδε τῆς φήμης ἄπο 65
 δεδορκότ' ἐχθροῖς ἄστρον ὡς λάμψειν ἔτι.
 ἀλλ' ὦ πατρώα γῆ θεοὶ τ' ἐγγώριοι,
 δέξασθ' ἐμ' εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς,
 σὺ τ', ὦ πατρώων δῶμα· σοῦ γὰρ ἔρχομαι
 70 δίκη καθαρτῆς πρὸς θεῶν ὠρμημένος·
 καὶ μὴ μ' ἄτιμον τῆσδ' ἀποστείλητε γῆς,
 ἀλλ' ἀρχέπλουτον καὶ καταστάτην δόμων.
 εἰρημα μὲν νυν ταῦτα· σοὶ δ' ἤδη, γέρον,
 τὸ σὺν μελέσθῳ βάντι φρουρήσαι χρέος.
 νῶ δ' ἔξιμεν· καιρὸς γάρ, ὅσπερ ἀνδράσιν 75
 μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἰὼ μοί μοι.

- ΠΑΙ. καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς
 ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθῆσθαι, τέκνον.
 ΟΡ. ἄρ' ἐστὶν ἡ δύστηνος Ἥλεκτρα; θέλεις 80
 μείνωμεν αὐτοῦ ἀπακούσωμεν γόων;
 ΠΑΙ. ἤμιστα· μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου
 πειρώμεθ' ἔρδειν κἀπὸ τῶνδ' ἀρχηγρετεῖν,
 πατρὸς χέοντες λουτρά· ταῦτα γὰρ φέρειν

νίκην τέ φημι καὶ κράτος τῶν δρωμένων. 85
 ΗΛ. ὦ φάος ἀγνὸν
 καὶ γῆς ἰσόμοιρ' ἀήρ, ὣς μοι
 πολλὰς μὲν θρήνων φάδας,
 πολλὰς δ' ἀντήρεις ἦσθου
 στέρνων πληγὰς αἱμασσομένων,
 90
 ὁπότεν δυοφερὰ νύξ ὑπολειφθῆ·
 τὰ δὲ παννυχίδων ἤδη στυγεραὶ
 ξυνίσασ' εὐναὶ μογερῶν οἰκων,
 ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρηνώ
 πατέρ', ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν
 95
 φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισεν,
 μήτηρ δ' ἡμῆ χά κοινολεχῆς
 Αἰγισθος ὅπως δρῶν ὑλοτόμοι
 σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει,
 100
 κοῦδοὶς τούτων οἶκος ἀπ' ἄλλης
 ἢ 'μοῦ φέρεται, σοῦ, πάτερ, οὕτως
 αἰκῶς οἰκτρῶς τε θανόντος.
 ἀλλ' οὐ μὲν δὴ
 λήξω θρήνων στυγερῶν τε γόων,
 105
 ἔς τ' ἂν παμφεγγεῖς ἄστρων
 ῥιπὰς, λεύσσω δὲ τόδ' ἡμαρ,
 μὴ οὐ τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδῶν
 ἐπὶ κωκυτῷ τῶνδε πατρῶων
 πρὸ θυρῶν ἠχῶ πᾶσι προφωνεῖν.
 110
 ὦ δᾶμ' Αἴδου καὶ Περσεφόνης,
 ὦ χθόνι' Ἐρμῆ καὶ πότνι' Ἄρᾷ
 σεμναὶ τε θεῶν παῖδες Ἐρινύες,
 αἰ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας ὀρᾶθ',
 αἰ τοὺς εὐνάς ὑποκλεπτομένους,

ἔλθεται, ἀρήξατε, τίσασθε πατρὸς 115
 φόνον ἡμετέρου,
 καὶ μοι τὸν ἐμὸν πέμψατ' ἀδελφόν·
 μούνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ
 λύπης ἀντίροπον ἄχθος. 120

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παῖ, παῖ δυστιανοτάτας
 Ἥλεκτρα ματρός, τίν' αἰ
 τάκεις ὦδ' ἀκόρεστον οἰμωγὰν
 τὸν πάλαι ἐκ δολερᾶς ἀθεώτατα
 125
 ματρός ἀλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα
 κακᾶ τε χειρὶ πρόδοτον; ὡς ὁ τάδε πορῶν
 ὄλοιτ', εἴ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν.
 ΗΛ. ὦ γενέθλα γενναίων,
 ἦκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον. 130
 οἶδά τε καὶ ξυνήμι τάδ', οὐ τί με
 φυγγάνει, οὐδ' ἐθέλω προλιπεῖν τόδε,
 μὴ οὐ τὸν ἐμὸν στενάχειν πατέρ' ἄθλιον.
 ἀλλ' ὦ παντοίας φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν,
 135
 ἔᾶτέ μ' ὦδ' ἀλύειν,
 αἰαῖ, ἱκνοῦμαι.
 ΧΟ. ἀλλ' οὔτοι τὸν γ' ἐξ Αἴδα
 παγκοίνου λίμνας πατέρ' ἀν-
 στάσεις οὔτε γόοισιν οὔτ' ἄνταις.
 140
 ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον
 ἄλλος αἰεὶ στενάχουσα διόλλυσαι,
 ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδεμία κακῶν.
 τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίει;
 ΗΛ. νῆπιος ὅς τῶν οἰκτρῶς 145
 οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται.

- ἀλλ' ἐμέ γ' ἄ στονόεσσ' ἄραφεν φρένας,
 ἃ Ἴτυν, αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται,
 ὄρνις ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος.
 ἰὼ παντλάμων Νιόβα, σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεόν,
 αἶτ' ἐν τάφῳ πετραίῳ 151
 αἰαῖ δακρῦεις.
- ΧΟ. οὔτοι σοὶ μούνα, τέκνον,
 ἄχος ἐφάνη βροτῶν,
 πρὸς ὃ τι σὺ τῶν ἐνδον εἶ περισσά, 155
 οἷς ὁμόθεν εἶ καὶ γονᾶ ξύναιμος,
 οἷα Χρυσόθεμις ζῶει καὶ Ἰφιάνασσα
 κρονπιᾶ τ' ἀχέων ἐν ἤβῃ
 ὕλβιος, ὃν ἄ κλεινὰ 160
 γὰ ποτε Μυκηναίων
 δέξεται, εὐπατριδᾶν ἔδος, εὐφροني
 βήματι μολόντα τάνδε γᾶν Ὀρέστια.
- ΗΛ. ὃν γ' ἐγὼ ἀκάματα προσμένουσ' ἄτεκνος,
 τάλαιν', ἀνύμφευτος αἰὲν οἰχρῶ, 165
 δάκρυσι μυδαλέα, τὸν ἀνήνυτον
 οἶτον ἔχουσα κακῶν· ὃ δὲ λάθεται
 ὦν τ' ἐπαθ' ὦν τ' ἐδάη· τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ
 ἐρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον; 170
 αἰεὶ μὲν γὰρ ποθεῖ,
 ποθῶν δ' οὐκ ἀξιοὶ φανῆναι.
- ΧΟ. θάρσει μοι, θάρσει, τέκνον.
 ἔτι μέγας οὐρανῷ
 Ζεὺς, ὃς ἐφορᾷ πάντα καὶ κρατύνει· 175
 ᾧ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα
 μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο μήτ' ἐπιλάθου·
 χρόνος γὰρ εὐμαρῆς θεός.

153—172 = 173—192.

- οὔτε γὰρ ὁ τᾶν Κρίσθ
 βούνομον ἔχων ἀκτᾶν 180
 παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος
 οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσει.
- ΗΛ. ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη 185
 βίωτος ἀνέλπιστος, οὔδ' ἔτ' ἀρκῶ·
 αἷτις ἄνευ τεκέων κατατάκομαι,
 ἄς φίλος οὔτις ἀνήρ ὑπερίσταται,
 ἀλλ' ἀπερεὶ τις ἐποικος ἀναξία 190
 οἰκονομῶ θαλάμους πατρός, ὧδε μὲν
 ἀεικεῖ σὺν στολᾷ,
 κεναῖς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζαις.
- ΧΟ. οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδά, 195
 οἰκτρὰ δ' ἐν κοίταις πατρῷαις
 ὅτε οἱ παργάλκων ἀνταῖα
 γενῶν ὠρμάθη πλαγά.
 δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος ὁ κτείνας,
 δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες
 μορφάν, εἴτ' οὖν θεὸς εἶτε βροτῶν
 ἦν ὁ ταῦτα πράσσειον. 200
- ΗΛ. ᾧ πασᾶν κείνα πλέον ἀμέρα
 ἔλθοῦς' ἐχθίστα δὴ μοι·
 ᾧ νύξ, ᾧ δειπνῶν ἀρρήτων
 ἔκπαυλ' ἄχθη·
 τοῖς ἐμὸς ἴδε πατῆρ 205
 θανάτους αἰκεῖς διδύμαιν χειροῖν,
 αἶ τὸν ἐμὸν εἶλον βίον πρόδοτον, αἶ μ' ἀπώλεσαν·
 οἷς θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος
 ποίνιμα πάθεια παθεῖν πόροι, 210
 μηδέ ποτ' ἀγλαῖας ἀποναίατο

193—212 = 213—232.

- τοιὰδ' ἀνύσαντες ἔργα.
 ΧΟ. φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν.
 οὐ γνώμαν ἴσχεις ἐξ οἴων
 τὰ παρόντ' οἰκείας εἰς ἄτας 215
 ἐμπίπτεις οὕτως αἰκῶς;
 πολὺ γὰρ τι κακῶν ὑπερεκτήσω,
 σὲ δυσθύμῳ τίκτους' ἀεὶ
 ψυχᾷ πολέμους· δεῖ τοι δυνατοῖς
 οὐκ ἐριστὰ πλάθειν. 220
- ΗΛ. δεινοῖς ἠναγκάσθην, δεινοῖς·
 ἔξοιδ', οὐ λάθει μ' ὀργά.
 ἀλλ' ἐν γὰρ δεινοῖς οὐ σχήσω
 ταύτας ἄτας, 225
 ὄφρα με βίος ἔχη.
 τίνοι γὰρ ποτ' ἄν, ὧ φίλια γενέθλα,
 πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος, τίνοι φρονοῦντι καίρια;
 ἔνετέ μ' ἔνετε, παράγοροι·
 τάδε γὰρ ἄλυτα κεκλήσεται, 230
 οὐδέ ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι
 ἀνάριθμος ὧδε θρήνων.
- ΧΟ. ἀλλ' οὖν εὐνοία γ' αὐδῶ,
 μάτηρ ὥσει τις πιστά,
 μὴ τίττειν σ' ἔταν ἄταις. 235
- ΗΛ. καὶ τί μέτρον κακώτατος ἔφω; φέρε,
 πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένους ἀμελεῖν καλόν;
 ἐν τίνι τοῦτ' ἔβλαστ' ἀνθρώπων;
 μήτ' εἶην ἔντιμος τούτοις
 μήτ', εἴ τω πρόσκειμαι χρηστῷ, 240
 ξυνναίοιμ' εὐκηλος, γονέων
 ἐκτίμους ἴσχουσα πτέρυγας
 ὄξυτόνων γόων.

- εἰ γὰρ ὁ μὲν θανὼν γὰρ τε καὶ οὐδὲν ὦν
 κείσεται τάλας, 245
 οἷ δὲ μὴ πάλιν
 δάσους' ἀντιφόνους δίκας,
 ἔρροι τ' ἄν αἰδῶς
 ἀπάντων τ' εὐσέβεια θνατῶν. 250
- ΧΟ. ἐγὼ μὲν, ὦ παῖ, καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἅμα
 καὶ τοῦμὸν αὐτῆς ἤλθον· εἰ δὲ μὴ καλῶς
 λέγω, σὸν νικά· σοὶ γὰρ ἐψόμεσθ' ἅμα.
- ΗΛ. αἰσχύνομαι μὲν, ὦ γυναῖκες, εἰ δοκῶ
 πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄραν. 255
 ἀλλ' ἢ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν,
 σύγγνωτε· πῶς γὰρ ἤτις εὐγενῆς γυνή,
 πατρῷ' ὀρῶσα πῆματ', οὐ δρῶν τάδ' ἄν;
 ἀγὼ κατ' ἤμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ
 θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνουθ' ὀρῶ· 260
 ἢ πρῶτα μὲν τὰ μητρός, ἢ μ' ἐγείνατο,
 ἔχθιστα συμβέβηκεν· εἶτα δώμασιν
 ἐν τοῖς ἐμαντῆς τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς
 ξύνειμι, κακὰ τῶνδ' ἄρχομαι κακὰ τῶνδ' ἐμοὶ
 λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει. 265
 ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν,
 ὅταν θρόνοις Ἀγισθὸν ἐνθακοῦντ' ἰδῶ
 τοῖσιν πατράοις, εἰσίδα δ' ἐσθήματα
 φοροῦντ' ἐκείνω ταῦτ' ἀκαρπεστίους
 σπένδοντα λοιβὰς ἐνθ' ἐκείνου ὤλεσεν, 270
 ἰδῶ δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν,
 τὸν αὐτοέντην ἡμῖν ἐν κοίτῃ πατρὸς
 ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρὶ, μητέρ' εἰ χρεῶν
 ταύτην προσανδᾶν τῷδε συγκοιμωμένην·
 ἢ δ' ὧδε τλήμων ὥστε τῷ μιάστορι 275

ξύνεστ', ἐρινὺν οὔτιν' ἐκφοβουμένη·
 ἀλλ' ὥσπερ ἐγγελωσα τοῖς ποιουμένοις,
 εὐροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν, ἐν ἣ τότε
 πατέρα τὸν ἄμυν ἐκ δόλου κατέκτανεν,
 ταύτη χοροὺς ἴστησι καὶ μηλοσφαγεῖ 280
 θεοῖσιν ἔμμην' ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις.
 ἐγὼ δ' ὄρωσ' ἢ δύσμορος κατὰ στέρας
 κλαῖω, τέτηκα, κάπικωνύω πατρὸς
 τὴν δυστάλαιναν δατ' ἐπινομασμένην
 αὐτὴ πρὸς αὐτήν· οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα 285
 τοσόδ' ὅσον μοι θυμὸς ἠδονὴν φέρει.
 αὐτὴ γὰρ ἢ λόγιοι γενναία γυνὴ
 φανοῦσα τοιάδ' ἔξουειδίξει κακὰ·
 ὦ δύσθεον μίσσημα, σοὶ μόνῃ πατῆρ
 τέθνηκεν; ἄλλος δ' οὔτις ἐν πένθει βροτῶν; 290
 κακῶς ὕλοιο, μηδέ σ' ἐκ γόων ποτὲ
 τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί.
 τάδ' ἐξυβρίξει· πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς
 ἤξουτ' Ὀρέστην· τηρικαῦτα δ' ἐμμανῆς
 βοᾷ παραστῆσ'· οὐ σύ μοι τῶνδ' αἰτία; 295
 οὐ σὸν τόδ' ἐστὶ τοῦργον, ἦτις ἐκ χερῶν
 κλέψασ' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέειπον;
 ἀλλ' ἴσθι τοι τίσουσά γ' ἀξίαν δίκην.
 τοιαῦθ' ὑλακτεῖ, σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας
 ὁ κλεινὸς αὐτῆ ταυτὰ νυμφίος παρῶν, 300
 ὁ πάντ' ἀναλκίς οὗτος, ἢ πᾶσα βλάβη,
 ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.
 ἐγὼ δ' Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' αἰεὶ
 παυστήρ' ἐφήξειν ἢ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
 μέλλων γὰρ αἰεὶ δρᾶν τι τὰς οὔσας τέ μου 305
 καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν.

ἐν οὖν τοιούτοις οὔτε σωφρονεῖν, φίλαι,
 οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν· ἀλλ' ἐν τοι κακοῖς
 πολλή 'στ' ἀνάγκη κάπιτηδεύειν κακὰ.
 ΧΟ. φέρ' εἶπέ, πότερον ὄντος Αἰγίσθου πέλας 310
 λέγεις τάδ' ἡμῖν ἢ βεβῶτος ἐκ δόμων;
 ΗΛ. ἢ κάρτα· μὴ δόκει μ' ἄν, εἴπερ ἦν πέλας,
 θυραῖον οἴχνην· νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει.
 ΧΟ. ἢ κἂν ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους
 τοὺς σοὺς ἰκοίμην, εἴπερ ὦδε ταῦτ' ἔχει; 315
 ΗΛ. ὡς νῦν ἀπόντος ἰστόρει τί σοι φίλον.
 ΧΟ. καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ· τοῦ κασιγνήτου τί φῆς,
 ἤξουτος ἢ μέλλοντος; εἰδέναι θέλω.
 ΗΛ. φησὶν γε· φάσκων δ' οὐδὲν ὦν λέγει ποεῖ.
 ΧΟ. φιλεῖ γὰρ ὄκνεῖν προᾶγμ' ἀνήρ πρᾶστων μέγα.
 ΗΛ. καὶ μὴν ἐγωγ' ἔσωσ' ἐκείνον οὐκ ἔκωφ. 321
 ΧΟ. θάρσει· πέφυκεν ἐσθλός, ὥστ' ἀρκεῖν φίλοις.
 ΗΛ. πέποιθ', ἐπεὶ τῶν οὐ μακρὸν ἔξων ἐγώ.
 ΧΟ. μὴ νῦν ἔτ' εἴπῃς μηδέν· ὡς δόμων ὄρω
 τὴν σὴν ὀμαιμον ἐκ πατρὸς ταυτοῦ κάσιν, 325
 Χρυσόθεμιν, ἐκ τε μητρὸς, ἐντάφια χερσῶν
 φέρουσαν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

τίν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις
 ἔλθοῦσα φωνεῖς, ὦ κασιγνήτη, φάτιν,
 κοῦδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ διδαχθῆναι θέλεις 330
 θυμῷ μεταλῶ μὴ χαρίζεσθαι κενά;
 καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα κάμαυτήν ὅτι
 ἀλγῶ πλὴ τοῖς παροῦσιν· ὥστ' ἄν, εἰ σθένος
 λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἄν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ.
 νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένη δοκεῖ, 335
 καὶ μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημαίνειν δὲ μή·

τοιαῦτα δ' ἄλλα καὶ σὲ βούλομαι ποεῖν.
 καίτοι τὸ μὲν δίκαιον οὐχ ἤ γ' ἔγω λέγω,
 ἀλλ' ἤ σὺ κρίνεις· εἰ δ' ἔλευθέρην με δεῖ
 ζῆν, τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκουστέα. 340
ΗΛ. δεινὸν γέ σ' οὔσαν πατρὸς οὐ σὺ παῖς ἔφης,
 κείνου λελησθαι, τῆς δὲ τικτούσης μέλειν.
 ἅπαντα γὰρ σοι τὰ μὰ νουθετήματα
 κείνης διδασκὰ, κούδεν ἐκ σαυτῆς λέγεις.
 ἐπειθ' ἔλοῦ γε θάτερό, ἢ φρονεῖν κακῶς 345
 ἢ τῶν φίλων φρονούσα μὴ μνήμην ἔχειν·
 ἦ τις λέγεις μὲν ἀγρίως ὡς, εἰ λάβοις
 σθένος, τὸ τούτων μῖσος ἐκδείξειας ἄν,
 ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρομένης
 οὔτε ξυνέρδεις τὴν τε δρωῶσαν ἐκτρέπεις. 350
 οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει;
 ἐπεὶ δίδαξον, ἢ μάθ' ἐξ ἐμοῦ, τί μοι
 κέρδος γένουτ' ἂν τῶνδε ληξάσῃ γόων.
 οὐ ζῶ; κακῶς μὲν, οἶδ', ἐπαρκούντως δ' ἐμοί.
 λυπῶ δὲ τούτους, ὥστε τῶ τεθνηκότι 355
 τιμὰς προσάπτειν, εἴ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις.
 σὺ δ' ἡμῖν ἢ μισοῦσα μισεῖς μὲν λόγῳ,
 ἔργῳ δὲ τοῖς φρονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνει.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἄν ποτ', οὐδ' εἴ μοι τὰ σὰ
 μέλλοι τις οἴσειν δῶρό, ἐφ' οἷσι νῦν χλιδαῖς, 360
 τούτοις ὑπεικάθοιμι· σοὶ δὲ πλουσία
 τράπεζα κείσθω καὶ περιφρείτω βίος.
 ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοῦμὲ μὴ λυπεῖν μόνον
 βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν,
 οὐδ' ἂν σύ, σώφρων γ' οὔσα. νῦν δ' ἐξὸν
 πατρὸς 365
 πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλησθαι, καλοῦ

τῆς μητρός· οὕτω γὰρ φανεῖ πλείστοις κακῆ,
 θανόντα πατέρα καὶ φίλους προδοῦσα σούς.
ΧΟ. μηδὲν πρὸς ὀργήν, πρὸς θεῶν· ὡς τοῖς λόγοις
 ἐνεστὶν ἀμφοῖν κέρδος, εἰ σὺ μὲν μάθοις 370
 τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὐτὴ πάλιν.
ΧΡ. ἐγὼ μὲν, ὦ γυναικες, ἡθὰς εἰμί πως
 τῶν τῆσδε μύθων· οὐδ' ἂν ἐμνήσθην ποτέ,
 εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἴδον
 ἦκουσ', ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων. 375
ΗΛ. φέρο' εἶπε δὴ τὸ δεινόν· εἰ γὰρ τῶνδ' ἐμοὶ
 μεῖζόν τι λέξεις, οὐκ ἂν ἀντείποιμ' ἔτι.
ΧΡ. ἀλλ' ἐξερῶ σοι πᾶν ὅσον κάτοιδ' ἐγώ.
 μέλλουσι γὰρ σ', εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γόων,
 ἐνταῦθα πέμψειν ἔνθα μὴ ποθ' ἠλίου 380
 φέγγος προσόψει, ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ
 στέρῃ χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά.
 πρὸς ταῦτα φράζου καὶ με μὴ ποθ' ὕστερον
 παθοῦσα μέμψῃ· νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν.
ΗΛ. ἤ ταῦτα δὴ με καὶ βεβούλευνται ποεῖν; 385
ΧΡ. μάλισθ'· ὅταν περ οἶκάδ' Αἰγισθοῦς μόλη.
ΗΛ. ἀλλ' ἐξίκοιτο τοῦδ' ἔγ' εἴνεκ' ἐν τάχει.
ΧΡ. τί, ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐπηράσω λόγον;
ΗΛ. ἐλθεῖν ἐκεῖνον, εἴ τι τῶνδε δρᾶν νοεῖ.
ΧΡ. ὅπως πάθῃς τί χρῆμα; ποῦ ποτ' εἴ φρενῶν; 390
ΗΛ. ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσωπάτω φύγω.
ΧΡ. βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνεῖαν ἔχεις;
ΗΛ. καλὸς γὰρ οὐμὸς βίωτος ὥστε θανατάσαι.
ΧΡ. ἀλλ' ἦν ἄν, εἰ σὺ γ' εὖ φρονεῖν ἠπίστασο.
ΗΛ. μὴ μ' ἐκδίδασκε τοῖς φίλοις εἶναι κακῆν. 395
ΧΡ. ἀλλ' οὐ διδάσκω· τοῖς κρατοῦσι δ' εἰκαθεῖν.
ΗΛ. σὺ ταῦτα θάπεν· οὐκ ἐμὸς τρόπον λέγεις.

- ΧΡ. καλόν γε μέντοι μὴ ἕξ ἀβουλίας πεσεῖν.
 ΗΛ. πεσοῦμεθ', εἰ χροή, πατρὶ τιμωρούμενοι.
 ΧΡ. πατήρ δὲ τούτων, οἶδα, συγγνώμην ἔχει. 400
 ΗΛ. ταῦτ' ἐστὶ τᾶπη πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι.
 ΧΡ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει καὶ συναινέσεις ἐμοί;
 ΗΛ. οὐ δῆτα· μὴ πῶ νοῦ τοσόδ' εἴην κενή.
 ΧΡ. χωρήσομαι τᾶρ' οἵπερ ἐστάλην ὁδοῦ.
 ΗΛ. ποῖ δ' ἐμπορεύει; τῷ φέρεις τάδ' ἔμπυρα; 405
 ΧΡ. μήτηρ με πέμπει πατρὶ τυμβεύσαι χοάς.
 ΗΛ. πῶς εἶπας; ἢ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν;
 ΧΡ. ὃν ἔκταν' αὐτή· τοῦτο γὰρ λέξαι θέλεις.
 ΗΛ. ἐκ τοῦ φίλων πεισθεῖσα; τῷ τοῦτ' ἤρρεσεν;
 ΧΡ. ἐκ δειματός του νυκτέρου, δοκεῖν ἐμοί. 410
 ΗΛ. ὦ θεοὶ πατρῶοι, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν.
 ΧΡ. ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι;
 ΗΛ. εἴ μοι λέγοις τὴν ὕψιν, εἶποιμ' ἂν τότε.
 ΧΡ. ἀλλ' οὐ κάτοιδα πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.
 ΗΛ. λέγ' ἀλλὰ τοῦτο· πολλὰ τοι σμικροὶ λόγοι 415
 ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς.
 ΧΡ. λόγος τις αὐτήν ἐστιν εἰσιδεῖν πατρὸς
 τοῦ σοῦ τε κάμου δευτέραν διμιλίαν
 ἐλθόντος ἐς φῶς· εἶτα τόνδ' ἐφέστιον
 πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον οὐφόρει ποτὲ 420
 αὐτός, τανῦν δ' Αἰγισθος· ἐκ δὲ τοῦδ' ἄνω
 βλαστεῖν βρόντα θαλλόν, ᾧ κατάσκιον
 πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μνηκῆαιων χθόνα.
 τοιαῦτά του παρόντος, ἠνίχ' Ἥλιῳ
 δείκνυσι τοῦναρ, ἔκλονον ἐξηγουμένου. 425
 πλείω δὲ τούτων οὐ κάτοιδα, πλὴν ὅτι
 πέμπει με κείνη τοῦδε τοῦ φόβου χάριν.
 πρὸς νῦν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν

- ἐμοὶ πιθέσθαι μὴδ' ἀβουλίᾳ πεσεῖν·
 εἰ γὰρ μ' ἀπώσει, σὺν κακῷ μέτει πάλιν. 430
 ΗΛ. ἀλλ' ὦ φίλη, τούτων μὲν ὦν ἔχεις χεροῖν
 τύμβῳ προσάψης μηδέν· οὐ γὰρ σοι θεμῖς
 οὐδ' ὄσιον ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἰστάναι
 κτερίσματ' οὐδὲ λουτρὰ προσφέρειν πατρί·
 ἀλλ' ἢ πνοαῖσιν ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει 435
 κρύψον νιν, ἔνθα μὴ ποτ' εἰς εὐνήν πατρὸς
 τούτων πρόσεισι μηδέν· ἀλλ' ὅταν θάνη,
 κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σφρξέσθω κάτω.
 ἀρχὴν δ' ἂν, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνή
 πασῶν ἐβλαστε, τάσδε δυσμενεῖς χοάς 440
 οὐκ ἂν ποθ' ὄν γ' ἔκτεινε, τῷδ' ἐπέστεφε.
 σκέψαι γὰρ εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ
 γέρα τάδ' οὐν τάφοισι δέξεσθαι νέκυς,
 ὑφ' ἧς θανῶν ἄτιμος, ὥστε δυσμενῆς,
 ἐμασχάλισθη, κάπλι λουτροῖσιν κάρφω = ἴπτι 425 445
 κηλίδας ἐξέμαξεν. ἄρα μὴ δοκεῖς
 λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν;
 οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες· σὺ δὲ
 τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας
 κάμου ταλαίνης, σμικρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως 451
 ἄχω, δὸς αὐτῷ, τήνδ' ἀλιπαρῆ τρίχα
 καὶ ζῶμα τοῦμόν οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον.
 αἰτοῦ δὲ προσπίτνουσα γῆθεν εὐμενῆ
 ἡμῖν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν,
 καὶ παιδ' Ὀρέστην ἐξ ὑπερτέρας χερὸς 455
 ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδί,
 ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφνεωτέραις
 χερσὶν στέφωμεν ἢ τανῦν δωρούμεθα.
 οἶμαι μὲν οὖν, οἶμαί τι κἀκείνῳ μέλον
 5*

- πέμψαι τάδ' αὐτῇ δυσπρόσοπτ' ὄνειράτα· 460
 ὄμως δ', ἀδελφή, σοί θ' ὑπούργησον τάδε
 ἐμοὶ τ' ἄρωγὰ τῷ τε φιλιότηρ βροτῶν
 πάντων, ἐν Ἄιδου κειμένῳ κοινῷ πατρί.
 ΧΟ. πρὸς εὐσέβειαν ἢ κόρη λέγει· σὺ δέ,
 εἰ σωφρονήσεις, ὦ φίλη, δράσεις τάδε. 465
 ΧΡ. δράσω· τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
 δυοῖν ἐρίζειν, ἀλλ' ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν.
 πειρωμένη δὲ τῶνδε τῶν ἔργων ἐμοὶ
 σιγῇ παρ' ὑμῶν, πρὸς θεῶν, ἔστω, φίλαι·
 ὡς εἰ τάδ' ἢ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν 470
 δοκῶ με πείραν τήνδε τολμήσειν ἔτι.
 ΧΟ. εἰ μὴ γὰρ παράφρων μάντις ἔφην καὶ γυνώμας
 λειπομένα σοφᾶς,
 εἶδιν ἂ πρόμαντις 475
 Δίκα, δίκαια φερομένα χεροῖν κράτη·
 μέτεισιν, ὦ τέκνον, οὐ μακροῦ χρόνου.
 ὕπεστί μοι θράσος,
 ἀδυπνόων κλύουσιν 480
 ἀρτίως ὄνειράτων.
 οὐ γὰρ ποτ' ἀμναστέϊ γ' ὁ φύσας Ἑλλάνων ἀναξ,
 οὐδ' ἂ παλαιὰ χαλκόπλακτος ἀμφάκης γένυς,
 ἃ νιν κατέπεφνεν αἰσχίσταις ἐν αἰκίαις. 486
 ἤξει καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ ἂ δεινοῖς 488
 κρηπτομένα λόγοις 490
 χαλκόπους Ἐρινύς.
 ἄλεκτορ' ἀννυφα γὰρ ἐπέβα μαιφόνων
 γάμων ἀμιλλήμαθ' οἷσιν οὐ θέμις.
 πρὸ τῶνδ' ἐτοίμ' ἔχει 495
 ἢ μίποθ' ἡμῖν

472—487=488—503.

- ἀψεγῆς πελᾶν τέρας
 τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν. ἢ τοι μαντεῖαι βροτῶν
 οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὄνειροις οὐδ' ἐν θεσφάτοις, 500
 εἰ μὴ τόδε φάσμα νυκτὸς εὖ κατασχῆσει.
 ὦ Πέλοπος ἂ πρόσθεν 504
 πολύπονος ἰππεῖα, 505
 ὡς ἔμολες αἰανῆς
 τάδε γὰρ.
 εὔτε γὰρ ὁ ποντισθεῖς
 Μυρτίλος ἐκοιμάθη, 510
 παγχρύσων ἐκ δίφρων
 δυστάνοις αἰκίαις
 πρόρριζος ἐκριφθεῖς,
 οὐ τί πω
 ἔλιπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου
 πολύπονος αἰκία. 515

ΚΛΥΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- ἀνειμένη μὲν, ὡς ἔοικας, αὖ στρέφει·
 οὐ γὰρ πάρεστ' Αἰγισθος, ὅς σ' ἐπεῖχ' αἰεὶ
 μὴ τοι θυραΐαν γ' οὔσαν αἰσχύνειν φίλους·
 νῦν δ' ὡς ἄπεστ' ἐκεῖνος, οὐδὲν ἐντρέπει
 ἐμοῦ γε· καίτοι πολλὰ πρὸς πολλοὺς με δὴ 520
 ἐξεῖπας ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης
 ἄρχω, καθυβρίζουσα καὶ σὲ καὶ τὰ σά·
 ἐγὼ δ' ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω, κακῶς δέ σε
 λέγω κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμά.
 πατήρ γάρ, οὐδὲν ἄλλο σοὶ πρόσχημ' αἰεὶ, 525
 ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν. ἐξ ἐμοῦ· καλῶς
 ἔξοιδα· τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι·
 ἢ γὰρ Δίκη νιν εἶλεν, οὐκ ἐγὼ μόνη,
 ἢ χροῖν σ' ἀρήγειν, εἰ φρονοῦσ' ἐτύγχανες·

ἐπεὶ πατὴρ σὸς οὗτος, ὃν θρημεῖς ἀεὶ, 530
 τὴν σὴν ὀμαιμον μούνος Ἑλλήνων ἔτλη
 θῦσαι θεοῖσιν, οὐκ ἴσον καμῶν ἐμοὶ
 λύπης, ὃς ἔσπειρ', ὥσπερ ἢ τίκτους' ἐγώ.
 εἶεν, δίδαξον δὴ με τοῦ χάριν τίνων, ^{ἡ ποδιδεύς}
 ἔθυσεν αὐτήν· πότερον Ἀργείων ἔρεῖς; 535
 ἀλλ' οὐ μετὴν αὐτοῖσι τὴν γ' ἐμὴν κτανεῖν.
 ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δήτα Μενέλεω κτανῶν
 τᾶμ', οὐκ ἐμελλε τῶνδ' ἐμοὶ δάσσειν δίκην;
 πότερον ἐκείνῳ παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοῖ, 539
 οὓς τῆσδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θνήσκειν, πατρὸς
 καὶ μητρὸς ὄντας, ἧς ὁ πλοῦς ὄδ' ἦν χάριν;
 ἢ τῶν ἐμῶν Ἄιδης τιν' ἕμερον τέκνων
 ἢ τῶν ἐκείνης ἔσχε δαίσασθαι πλέον;
 ἢ τῷ πανῶλει πατρὶ τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ
 παίδων πόθος παρεῖτο, Μενέλεω δ' ἐνὴν; 545
 οὐ ταῦτ' ἀβούλον καὶ κακοῦ γνώμην πατρὸς;
 δοκῶ μὲν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω·
 φαίη δ' ἂν ἢ θανοῦσά γ', εἰ φωνὴν λάβοι.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις
 δύσθυμος· εἰ δὲ σοὶ δοκῶ φρονεῖν κακῶς, 550
 γνώμην δικαίαν σχοῦσα τοὺς πέλας ψέγει.
 ΗΛ. ἔρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν γέ μ' ὡς ἄρξασά τι
 λυπηρὸν εἶτα σοῦ τὰδ' ἐξήκουσ' ὑπο·
 ἀλλ' ἦν ἐφῆς μοι, τοῦ τεθνηκότος θ' ὑπερ
 λέξαιμ' ἂν ὀρθῶς τῆς κασιγνήτης θ' ὁμοῦ. 555
 ΚΛ. καὶ μὴν ἐφίημ'· εἰ δέ μ' ᾄδ' ἀεὶ λόγους
 ἐξήγορες, οὐκ ἂν ἦσθα λυπηρὰ κλύειν.
 ΗΛ. καὶ δὴ λέγω σοι. πατέρα φῆς κτεῖναι. τίς ἂν
 τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι,
 εἴτ' οὖν δικαίως εἶτε μή; λέξω δέ σοι 560

ὡς οὐ δίκη γ' ἔκτεινας, ἀλλὰ σ' ἔσπασεν
 πειθῶ κακοῦ πρὸς ἀνδρός, ᾧ τανῦν ξύνει.
 ἐροῦ δὲ τὴν κυναγὸν Ἀρτεμιν, τίνος
 ποινας τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν Ἀυλίδι·
 ἢ γὰ φράσω· κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν. 565
 πατὴρ ποθ' οὐμός, ὡς ἐγὼ κλύω, θεῶς
 παίζων κατ' ἄλσος ἐξεκίνησεν ποδοῖν
 στικτὸν κεράστιν ἔλαφον, οὐ κατὰ σφαγὰς
 ἐκκομπάσας ἔπος τι τυγχάνει βαλῶν.
 κἂν τοῦδε μηνίσασα Λητώα κόρη 570
 κατεῖχ' Ἀχαιοῦς, ὡς πατὴρ ἀντίσταθμον
 τοῦ θηρὸς ἐκθύσειε τὴν αὐτοῦ κόρην.
 ᾄδ' ἦν τὰ κείνης θύματ'· οὐ γὰρ ἦν λύσις
 ἄλλη στρατῷ πρὸς οἶκον οὐδ' εἰς Ἴλιον.
 ἀνθ' ὧν, βιασθεῖς πολλὰ κἀντιβᾶς, μόλις 575
 ἔθυσεν αὐτήν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν.
 εἰ δ' οὖν, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σόν, κείνον θέλων
 ἐπωφελῆσαι ταῦτ' ἔδρα, τούτου θανεῖν
 χρῆν αὐτὸν εἶνεκ' ἐκ σέθεν; ποίω νόμῳ;
 ὄρα τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς 580
 μὴ πῆμα σαντῆ καὶ μετάρνοιαν τιθῆς.
 εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου, σὺ τοι
 πρώτη θάνοις ἂν, εἰ δίκης γε τυγχάνοις.
 ἀλλ' εἰσόρα μὴ σκῆψιν οὐκ οὔσαν τίθης.
 εἰ γὰρ θέλεις, δίδαξον ἀνθ' ὅτου τανῦν 585
 αἰσχίστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις,
 ἧτις ξυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ, μεθ' οὐ
 πατέρα τὸν ἄμὸν πρόσθεν ἐξαπάλεσας,
 καὶ παιδοποιεῖς, τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς
 καὶ εὐσεβῶν βλαστόντας ἐκβαλοῦσ' ἔχεις. 590
 πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαιμ' ἂν; ἢ καὶ ταῦτ' ἔρεῖς

- ὡς τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις;
 αἰσχρῶς, ἐάν περ καὶ λέγῃς· οὐ γὰρ καλὸν
 ἐχθροῖς γαμείσθαι τῆς θυγατρὸς εἵνεκα.
 ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε, 595
 ἢ πᾶσαν ἴης γλῶσσαν ὡς τὴν μητέρα
 κακοστομοῦμεν. καὶ σ' ἔργω δεσπότην
 ἢ μητέρ' οὐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω,
 ἢ ζῶ βίον μοχθηρόν, ἐκ τε σοῦ κακοῖς
 πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα τοῦ τε συννόμου· 600
 ὃ δ' ἄλλος ἔξω, χεῖρα σὴν μόλις φηγών,
 τλήμων Ὀρέστης δυστυχῆ τρίβει βίον·
 ὄν πολλὰ δὴ μέ σοι τρέφειν μιάστορα
 ἐπηγιάσω· καὶ τόδ', εἴπερ ἔσθθενον,
 ἔδρων ἄν, εὖ τοῦτ' ἴσθι· τοῦδέ γ' εἵνεκα 605
 κήρυσσέ μ' εἰς ἔπαντας, εἴτε χρῆς κακῆν
 εἴτε στόμαργον εἴτ' ἀναδείας πλέαν.
 εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἴδρις,
 σχεδόν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν.
 ΧΟ. ὄρω μένος πνεοῦσαν· εἰ δὲ σὺν δίκῃ 610
 ξύνεστι, τοῦδε φροντίδ' οὐκέτ' εἰσορῶ.
 ΚΛ. ποίας δ' ἐμοὶ δεῖ πρὸς γε τήνδε φροντίδος,
 ἣτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὑβρίσειν,
 καὶ ταῦτα τηλικούτος; ἀρά σοι δοκεῖ
 χωρεῖν ἄν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνῃς ἄτερ;
 ΗΛ. εὖ νυν ἐπίστω τῶνδέ μ' αἰσχύνῃν ἔχειν, 615
 κεῖ μὴ δοκῶ σοι· μανθάνω δ' ὀθοῦνεκα
 ἔξωρα πράσσω κοῦκ ἐμοὶ προσεικότα.
 ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια καὶ τὰ σά
 ἔργ' ἐξαναρμάξει με ταῦτα δρᾶν βίᾳ· 620
 αἰσχροῖς γὰρ αἰσχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκειται.
 ΚΛ. ὦ θρέμμ' ἀναιδές, ἢ σ' ἐγὼ καὶ τᾶμ' ἔπη

- καὶ τᾶργα τὰμὰ πόλλ' ἄραν λέγειν ποεῖ.
 ΗΛ. σὺ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγὼ· σὺ γὰρ ποεῖς
 τοῦργον· τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὐρίσκειται. 625
 ΚΛ. ἀλλ' οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἄρτεμιν θράσους
 τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις, εὖτ' ἂν Αἰγισθος μόλη.
 ΗΛ. ὄρᾳς; πρὸς ὄργην ἐκφέρει, μεθεῖσά μοι
 λέγειν ἢ χηρῆσι μ', οὐδ' ἐπίστασαι κλύειν.
 ΚΛ. οὐκ οὐκ ἐάσεις οὔδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς 630
 θῦσαί μ', ἐπειδὴ σοὶ γ' ἐφήκα πᾶν λέγειν;
 ΗΛ. ἔω, κελεύω, θῦε· μὴδ' ἐπαιτιῶ
 τοῦμόν στόμ', ὡς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἔτι.
 ΚΛ. ἔπαιε δὴ σὺ θύμαθ' ἢ παροῦσά μοι 635
 πάγκαρπ', ἔνακτι τῶδ' ὅπως λυτηρίους
 εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων, ἃ νῦν ἔχω.
 κλύοις ἂν ἤδη, Φοῖβε προστατήριε,
 κεκρυμμένην μου βάξιν· οὐ γὰρ ἐν φίλοις
 ὁ μῦθος, οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρόπει 640
 πρὸς φῶς παρούσης τῆσδε πλησίας ἐμοί,
 μὴ σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ
 σπείρη ματαίαν βάξιν εἰς πᾶσαν πόλιν.
 ἀλλ' ὦδ' ἔκονε· τῆδε γὰρ κἀγὼ φράσω. 645
 ἃ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῆδε φάσματα
 δισσῶν ὀνειρῶν, ταῦτά μοι, Λύκει' ἄναξ,
 εἰ μὲν πέφηεν ἐσθλά, δὸς τελεσφόρα,
 εἰ δ' ἐχθρά, τοῖς ἐχθροῖσιν ἐμπαλιν μέθες·
 καὶ μὴ με πλοῦτου τοῦ παρόντος εἴ τινες
 δόλοισι βουλεύουσιν ἐμβαλεῖν, ἐφῆς,
 ἀλλ' ὦδέ μ' αἰεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ 650
 δόμους Ἀτρειδῶν σκῆπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε,
 φίλοισί τε ξυνοῦσαν οἷς ξύνειμι νῦν
 εὐήμεροῦσαν καὶ τέκνων ὄσων ἐμοὶ

- δύσνοια μὴ πρόσεστιν ἢ λύπη πικρά.
ταῦτ', ὦ Λύκει' Ἀπολλον, ἴλεως κλύων 655
δὸς πᾶσιν ἡμῖν ὥσπερ ἐξαιτούμεθα.
τὰ δ' ἄλλα πάντα καὶ σιωπῶσης ἐμοῦ
ἐπαξιῶ σε δαίμον' ὄντ' ἐξειδέναι.
τοὺς ἐκ Διὸς γὰρ εἰκός ἐστι πάνθ' ὄραν.
ΠΑΙ. ξέναι γυναικες, πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς 660
εἰ τοῦ τυράννου δάματ' Αἰγίσθου τάδε;
ΧΟ. τάδ' ἐστίν, ὦ ξέν'. αὐτὸς ἤμασας καλῶς.
ΠΑΙ. ἢ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάξω κρυῶ
κείνου; πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν.
ΧΟ. μάλιστα πάντων· ἦδε σοὶ κείνη πάρα. 665
ΠΑΙ. ὦ χαῖρ', ἀνασσα· σοὶ φέρων ἦκα λόγους
ἠδεῖς φίλου παρ' ἀνδρὸς Αἰγίσθου θ' ὁμοῦ.
ΚΛ. ἐδεξάμην τὸ φηθέν· εἰδέναι δέ σου
πρώτιστα χρῆζω τίς σ' ἀπέστειλεν βροτῶν.
ΠΑΙ. Φανοτεὺς ὁ Φωκεὺς, πρᾶγμα πορσύνων μέγα.
ΚΛ. τὸ ποῖον, ὦ ξέν'; εἶπέ· παρὰ φίλου γὰρ ὦν 671
ἀνδρὸς, σάφ' οἶδα, προσφιλεῖς λέξεις λόγους.
ΠΑΙ. τέθνηκ' Ὀρέστης· ἐν βραχεῖ ξυνηθὲς λέγω.
ΗΛ. οἶ' γὰρ τάλαιν', ὕλωλα τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ.
ΚΛ. τί φῆς, τί φῆς, ὦ ξέινε; μὴ ταύτης κλύε. 675
ΠΑΙ. θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ πάλαι λέγω.
ΗΛ. ἀπωλόμην δύστηνος, οὐδέν εἰμ' ἔτι.
ΚΛ. σὺ μὲν τὰ σαντῆς πράσσει, ἐμοὶ δὲ σὺ; ξέινε,
τάληθές εἶπέ, τῷ τρόπῳ διόλλυται;
ΠΑΙ. κάπεμπόμην πρὸς ταῦτα καὶ τὸ πᾶν φράσω. 680
κείνος γὰρ ἔλθων εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
πρόσχημ' ἀγῶνος Δελφικῶν ἄθλων χάριν,
ὄτ' ἦσθετ' ἀνδρὸς ὀφθίων κηρυγμάτων
δρομόν προκηρύξαντος, οὗ πρώτη κρίσις,

- εἰσῆλθε λαμπρός, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας· 685
δρομόν δ' ἰσώσας τάφεσει τὰ τέρατα
νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας.
χῶπας μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω
οὐκ οἶδα τοιοῦθ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη·
ἐν δ' ἴσθ'. ὄσων γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβῆς 690
[δρομῶν διαύλων πένταθλ' ἢ νομίζεται],
τούτων ἐνεργῶν πάντα τάπινικια
ᾠλβίζετ', Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος,
ὄνομα δ' Ὀρέστης, τοῦ τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
Ἀγαμέμνονος στρατεύμ' ἀγείραντός ποτε. 695
καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦθ'. ὅταν δέ τις θεῶν
βλάβη, δύναται' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν.
κείνος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὅθ' ἰπικῶν
ἦν ἠλίον τέλλοντος ᾠκύπους ἀγών,
εἰσῆλθε πολλῶν ἀρματηλατῶν μετὰ. 700
εἷς ἦν Ἀχαιός, εἷς ἀπὸ Σπάρτης, δύο
Λίβνες ξυρωτῶν ἀρμάτων ἐπιστάται·
κἀκείνος ἐν τούτοισι, Θεσσαλὰς ἔχων
ἵππους, ὁ πέμπτος· ἕκτος ἐξ Αἰτωλίας
ξανθαῖσι πάλαι· ἑβδομος Μάγνης ἀνήρ· 705
ὁ δ' ὄγδοος λευκίππος, Αἰνιᾶν γένος·
ἔνατος Ἀθηναίων τῶν θεομητῶν ἕπο·
Βοιωτὸς ἄλλος, δέκατον ἐκπληρῶν ὄχου.
στάντες δ' ἔν' αὐτοῖς οἱ τεταγμένοι βραβῆς
κλήρους ἐπηλαν καὶ κατέστησαν δίφρους, 710
χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἤξαν· οἱ δ' ἄμα
ἵπποις ὁμοκλήσαντες ἠνίας χροοῖν
ἔσεισαν· ἐν δὲ πᾶς ἐμεστῶθη δρόμος
κτύπου κροτητῶν ἀρμάτων· κόνις δ' ἄνω
φορεῖθ'· ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμειγμένοι 715

φείδοντο κέντρων οὐδέν, ὡς ὑπερβάλου
 χνόας τις αὐτῶν καὶ φρυάγμαθ' ἱππικά.
 ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις
 ἤφριζον, εἰσέβαλλον ἱππικὰ πνοαί. *π. 2750*
 κείνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων 720
 ἔχριμπτ' αἰεὶ σύριγγα, δεξιὸν τ' ἀνεῖς
 σειραῖον ἵππον εἶργε τὸν προσκειμένον.
 καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν δίφροι·
 ἔπειτα δ' Αἰνιᾶνος ἀνδρὸς ἄστομοι
 πῶλοι βία φέρουσιν· ἐκ δ' ὑποστροφῆς *εἰς 725*
 τελοῦντες ἔκτον ἑβδομὸν τ' ἤδη δρόμον
 μέτωπα συμπαίονσι Βαρκαίοις ὄχοι·
 κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἑνὸς κακοῦ
 ἔθρανε κἀνέπιπτε, πᾶν δ' ἐπίμπλατο *ἄντιπλάτο*
 ναυαγίων Κρισαῖον ἱππικῶν πέδον. 730
 γνοὺς δ' οὐξ Ἀθηναίων δεινὸς ἠνιοστρόφος
 ἔξω παρασπᾶ κἀνοκωχεύει παρεῖς *εἰς 735*
 κλυδῶν' ἐφιππον ἐν μέσῳ νικῶμενον.
 ἤλαυνε δ' ἔσχατος μὲν, ὑστέρως ἔχων
 πῶλονς Ὀρέστης, τῷ τέλει πίστιν φέρων· 735
 ὅπως δ' ὄρᾳ μόνον νιν ἔλλειμμένον,
 ὄξυν δι' ὠτων κέλαδον ἐνσείσας θοαῖς
 πῶλοις διώκει, κἀξισώσαντε ζυγὰ
 ἤλαυνέτην, τότε ἄλλος, ἄλλοθ' ἄτερος
 κᾶρα προβάλλων ἱππικῶν ὄχημάτων. 740
 καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλεῖς δρόμους
 ὠρμαῖθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων·
 ἔπειτα λύων ἠνίαν ἀριστερὰν
 κἀμπτοντος ἵππου λανθάνει στήλην ἄκραν
 παίσας· ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας 745
 κᾶξ ἀντύγων ὤλισθεν· ἐν δ' ἐλίσσεται

τμητοῖς ἱμάσι· τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ
 πῶλοι διεσπάρησαν ἐς μέσον δρόμον.
 στρατὸς δ' ὅπως ὄρᾳ νιν ἐκπεπωκότα
 δίφρων, ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν, 750
 οἷ' ἔργα δράσας οἷα λαγχάνει κακά,
 φορούμενος πρὸς οὐδας, ἄλλοτ' οὐρανῷ
 σκέλη προφαίνων, ἐς τέ νιν διφρηλάται,
 μόλις κατασχεθόντες ἱππικὸν δρόμον,
 ἔλυσαν αἱματηρόν, ὥστε μηδένα 755
 γυνῶναι φίλων ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δέμας.
 καὶ νιν πυρᾷ κέαντες εὐθὺς ἐν βραχεῖ
 χαλκῷ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ
 φέρουσιν ἄνδρες Φωκίαν τεταγμένοι,
 ὅπως πατρώας τύμβον ἐκλάχη χθονός. 760
 τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν, ὡς μὲν ἐν λόγοις
 ἀλγεινά, τοῖς δ' ἰδοῦσιν, οἵπερ εἶδομεν,
 μέγιστα πάντων ὦν ὅπωπ' ἐγὼ κακῶν.
 ΧΟ. φεῦ φεῦ· τὸ πᾶν δὴ δεσπότηαισι τοῖς πάλαι
 πρόρριζον, ὡς ἔοικεν, ἔφθαρται γένος. 765
 ΚΑ. ὦ Ζεῦ, τί ταῦτα, πότερον εὐτυχῆ λέγω
 ἢ δεινὰ μὲν, κέρδη δέ; λυπηρῶς δ' ἔχει,
 εἰ τοῖς ἐμαντῆς τὸν βίον σφῶζω κακοῖς.
 ΠΑΙ. τί δ' ὦδ' ἀδυμείς, ὦ γύναι, τῷ νῦν λόγῳ;
 ΚΑ. δεινὸν τὸ τίκτειν ἐστίν· οὐδὲ γὰρ κακῶς 770
 πάσχοντι μῖσος ὦν τέκη προσγίγνεται.
 ΠΑΙ. μάτην ἄρ' ἡμεῖς, ὡς ἔοικεν, ἤκομεν.
 ΚΑ. οὔτοι μάτην γε· πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις,
 εἰ μοι θανόντος πίστ' ἔχων τεκμήρια 775
 προσῆλθες, ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγώς,
 μαστῶν ἀποστὰς καὶ τροφῆς ἐμῆς, φυγὰς
 ἀπεξενούτο καὶ μ', ἐπεὶ τῆσδε χθονός

- ἔξηλθεν, οὐκέτ' εἶδεν, ἐγκαλῶν δέ μοι
φόνους πατρῶους δαίμ' ἐπηπείλει τελεῖν;
ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον οὔτ' ἐξ ἡμέρας 780
ἐμὲ στεγάζειν ἠδύν, ἀλλ' ὁ προστατῶν *εὐφραίνω*
χρόνος διήγέ μ' αἶδεν ὡς θανουμένην. *γελῶν*
νῦν δ' — ἡμέρα γὰρ τῆδ' ἀπήλλαγμα φόβου
πρὸς τῆσδ' ἐκείνου θ'. ἦδε γὰρ μελῶν βλάβη
ξύνουικος ἦν μοι, τοῦμόν ἐκίνουσ' αἰεὶ 785
ψυχῆς ἄκρατον αἶμα — νῦν δ' ἐκηλά που
τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν εἴνεχ' ἡμερεύσομεν.
ΗΛ. οἴμοι τάλαινα· νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα,
'Ορέστα, τὴν σὴν ξυμφορὰν, ὅθ' ὦδ' ἔχων
πρὸς τῆσδ' ὑβρίζει μητρὸς. ἄφ' ἔχει καλῶς; 790
ΚΛ. οὔτοι σύ· κείνος δ' ὡς ἔχει καλῶς ἔχει.
ΗΛ. ἄκουε, νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως.
ΚΛ. ἤκουσεν ὧν δεῖ κάπεκύρωσεν καλῶς.
ΗΛ. ὑβρίζε· νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις.
ΚΛ. οὐκουν 'Ορέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε. 795
ΗΛ. πεπαύμεθ' ἡμεῖς, οὐχ ὅπως σὲ παύσομεν.
ΚΛ. πολλῶν ἂν ἦμοις, ὦ ξέν', ἄξιος τυχεῖν,
εἰ τήνδ' ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς.
ΠΑΙ. οὐκουν ἀποστείχοιμ' ἂν, εἰ τάδ' εὖ κυρεῖ.
ΚΛ. ἦμιστ'· ἐπέπερ οὔτ' ἐμοῦ κατάξει' ἂν 800
πράξιαις οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου.
ἀλλ' εἰσιθ' εἶσω· τήνδε δ' ἔκτοθεν βοῶν
ἔα τὰ θ' αὐτῆς καὶ τὰ τῶν φίλων κακά.
ΗΛ. ἄφ' ὕμιν ὡς ἀλγοῦσα κώδυνωμένη
δεινῶς δακρῦσαι κάπικωκῦσαι δοκεῖ 805
τὸν νῖον ἢ δύστηνος ὦδ' ὀλωλότα;
ἀλλ' ἐγγελῶσα φροῦδος. ὦ τάλαινα· ἐγώ·
'Ορέστα φίλταθ', ὡς μ' ἀπώλεσας θανῶν.

- ἀποσπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἴχει φρενὸς
αἶ μοι μόναι παρήσαν ἐλπίδων ἔτι, 810
σὲ πατρὸς ἤξειεν ζῶντα τιμωρόν ποτε
κάμοῦ ταλαίνης. νῦν δὲ ποῖ με χορῆ μολεῖν;
μόνη γὰρ εἰμι, σοῦ τ' ἀπεστερημένη
καὶ πατρός. ἦδη δεῖ με δουλεύειν πάλιν
ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων ἐμοὶ 815
φονεῦσι πατρός. ἄρά μοι καλῶς ἔχει;
ἀλλ' οὔ τι μὴν ἐρωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου
ξύνουικος, ὕμνυμ', ἀλλὰ τῆδε πρὸς πύλη
παρεῖσ' ἐμαντὴν ἄφιλος ἀθανῶ βίον. *αὐτῆσιν*
πρὸς ταῦτα καινέτω τις, εἰ βαρύνεται, 820
τῶν ἔνδον ὄντων· ὡς χάρις μὲν, ἦν κτάνη,
λύπη δ', ἐὰν ζῶ· τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος.
ΧΟ. ποῦ ποτε κεραινοὶ Διὸς ἢ ποῦ φαέθων 'Αλιος,
εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες 825
κρύπτουσιν ἐκηλοὶ;
ΗΛ. ἔ ἔ, αἰαῖ.
ΧΟ. ὦ παῖ, τί δακρῦεις;
ΗΛ. φεῦ.
ΧΟ. μηδὲν μέγ' ἀύσης. 830
ΗΛ. ἀπολεῖς. ΧΟ. πῶς;
ΗΛ. εἰ τῶν φανερώς οἰχομένων εἰς 'Αἶδαν ἐλπίδ' ὑποί- *αὐτῆ*
σεις, κατ' ἐμοῦ τακομένης μᾶλλον ἐπεμβάσει. 836
ΧΟ. οἶδα γὰρ ἄνακτ' 'Αμφιάρεων χουσοδέτοις ἔρκεσι
κρυφθέντα γυναικῶν·
καὶ νῦν ὑπὸ γαίης
ΗΛ. ἔ ἔ, ἰά. 840
ΧΟ. πάμπυχος ἀνάσσει.
ΗΛ. φεῦ.

- ΧΟ. φεῦ δῆτ'· ὀλοὰ γὰρ
 ΗΛ. ἐδάμη. ΧΟ. ναί. 845
 ΗΛ. οἶδ' οἶδ'· ἐφάνη γὰρ μελέτωρ ἀμφὶ τὸν ἐν πέν-
 θει· ἐμοὶ δ'
 οὔτις ἔτ' ἔσθ'· ὅς γὰρ ἔτ' ἦν, φροῦδος ἀναρπα-
 σθεῖς.
 ΧΟ. δειλαία δειλαίων κυρεῖς.
 ΗΛ. κἀγὼ τοῦδ' ἴστωρ, ὑπερίστωρ, 850
 πανσύρτωρ παμμήνω πολλῶν
 στυγνῶν τ' ἀχέων αἰῶνι.
 ΧΟ. εἶδομεν ἀθρήνεις.
 ΗΛ. μή μέ νυν μηκέτι
 παραγάρης, ἴν' οὐ *αὐτῶν* 855
 ΧΟ. τί φῆς;
 ΗΛ. πάρεισιν ἐκ φίλων ἔτι κοινοτόκων
 εὐπατριδῶν τ' ἀρωγαί.
 ΧΟ. πᾶσι θνατοῖς ἔφν μόρος. 860
 ΗΛ. ἦ καὶ χαλάργοις ἐν ἀμίλλαις
 οὔτως, ὡς κείνῳ δυστάνῳ,
 τμητοῖς ὀλοκοῖς ἐγκυρῆσαι;
 ΧΟ. ἄσκοπος ἂ λῶβα.
 ΗΛ. πῶς γὰρ οὐκ; εἰ ξένος 865
 ἄτερ ἐμῶν χερῶν
 ΧΟ. παπαῖ.
 ΗΛ. κέκευθεν, οὔτε του τάφου ἀντιάσας
 οὔτε γόων παρ' ἡμῶν. 870
 ΧΡ. ὑφ' ἠδονῆς τοι, φιλτάτη, διώκομαι
 τὸ κόσμιον μεθεῖσα σὺν τάχει μολεῖν·
 φέρω γὰρ ἠδονάς τε κἀνάπαντα ὧν
 πάροιδεν εἶχες καὶ κατέστενες κακῶν.
 849—859=860—870.

- ΗΛ. πόθεν δ' ἂν εὔροις τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων 875
 ἄρηξιν, οἷς ἴασιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν;
 ΧΡ. πάρεστ' Ὀρέστης ἡμῖν, ἴσθι τοῦτ' ἐμοῦ
 κλύουσ', ἐναργῶς, ὥσπερ εἰσορᾶς ἐμέ.
 ΗΛ. ἀλλ' ἦ μέμνησας, ὦ τάλαινα, κἀπὶ τοῖς
 σαντῆς κακοῖσι κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾶς; 880
 ΧΡ. μὰ τὴν πατρώαν ἐστίαν, ἀλλ' οὐχ ὕβρει
 λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκείνον ὡς παρόντα νῶν.
 ΗΛ. οἴμοι τάλαινα· καὶ τίνοσ βροτῶν λόγον
 τόνδ' εἰσακούσασ' ὧδε πιστεύεις ἄραν;
 ΧΡ. ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κοῦκ ἄλλου σαφῆ 885
 σημεῖ' ἰδοῦσα τῷδε πιστεύω λόγῳ.
 ΗΛ. τίν', ὦ τάλαινα', ἔχουσα πίστιν; ἐς τί μοι
 βλέψασα θάλλπει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί;
 ΧΡ. πρὸς νυν θεῶν ἄκουσον, ὡς μαθοῦσά μου
 τὸ λοιπὸν ἢ φρονοῦσαν ἢ μῶραν λέγῃς. 890
 ΗΛ. σὺ δ' οὖν λέγ', εἰ σοι τῷ λόγῳ τις ἠδονή.
 ΧΡ. καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν ὅσον κατειδόμεν.
 ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρὸς ἀρχαίου τάφου,
 ὄρω κολώνης ἐξ ἄκρας νεορρύτους
 πηγᾶς γάλακτος καὶ περιστεφῆ κύκλῳ 895
 πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων θήκην πατρὸς.
 ἰδοῦσα δ' ἔσχον θαῦμα, καὶ περισκοπῶ
 μή ποῦ τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγγχοίμπει βροτῶν.
 ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδερχόμεν τόπον,
 τύμβον προσεῖρπον ἄσπον· ἐσχάτης δ' ὄρω 900
 πυρᾶς νεώρη βόστρυχου τετμημένον·
 κενθὺς τάλαινα' ὡς εἶδον, ἐμπαίει τί μοι
 ψυχῇ σύνηθες ὄμμα, φιλτάτου βροτῶν *κατακτάει*
 πάντων Ὀρέστου τοῦθ' ὄραν τεκμήριον·
 καὶ χερσὶ βαστάσασα δυσφημῶ μὲν οὔ, 905

- χαρᾶ δὲ πίμπλημ' εὐθύς ὕμμα δακρύων.
καὶ νῦν θ' ὁμοίως καὶ τότε' ἐξεπίσταμαι
μὴ του τόδ' ἀγλάισμα πλὴν κείνου μολεῖν.
τῷ γὰρ προσήκει πλὴν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε;
κἀγὼ μὲν οὐκ ἔδρασα, τοῦτ' ἐπίσταμαι, 910
οὐδ' αὖ σύ· πῶς γάρ; ἢ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς
ἔξεστ' ἀκλαύτῳ τῆσδ' ἀποστήναι στέργης.
ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς οὐθ' ὁ νοῦς φιλεῖ
τοιαῦτα πράσσειν οὔτε δρῶσ' ἐλάνθανεν·
ἀλλ' ἔστ' Ὀρέστου ταῦτα τάπιτύμβια. 915
ἀλλ' ὦ φίλη, θάρσυνε· τοῖς αὐτοῖσί τοι
οὐχ αὐτὸς αἰεὶ δαιμόνων παραστατεῖ.
νῶν ἦν τὰ πρόσθεν στυγνός· ἢ δὲ νῦν ἴσως
πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν.
- ΗΛ. φεῦ, τῆς ἀνοίας ὡς σ' ἐποικτίρω πάλαι. 920
ΧΡ. τί δ' ἔστιν; οὐ πρὸς ἠδονὴν λέγω τάδε;
ΗΛ. οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης φέρει.
ΧΡ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάτοιδ' ἄ γ' εἶδον ἐμφανῶς;
ΗΛ. τέθνηκεν, ὦ τάλαινα, τάκεινον δέ σοι
σωτήρι' ἔρρει· μηδὲν ἐς κείνόν γ' ὄρα. 925
ΧΡ. οἴμοι τάλαινα· τοῦ τὰδ' ἠκουσας βροτῶν;
ΗΛ. τοῦ πλησίον παρόντος, ἠνίκ' ὦλλυτο.
ΧΡ. καὶ ποῦ 'στιν οὗτος; θαυμά τοί μ' ὑπέρχεται.
ΗΛ. κατ' οἶκον, ἠδὲς οὐδὲ μητρὶ δυσχερῆς.
ΧΡ. οἴμοι τάλαινα· τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν 930
τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα;
ΗΛ. οἶμαι μάλιστ' ἔγωγε τοῦ τεθνηκότος
μνημεῖ' Ὀρέστου ταῦτα προσθεῖναι τινα.
ΧΡ. ὦ δυστυχῆς· ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾶ λόγους
τοιούσδ' ἔχουσ' ἔσπευδον, οὐκ εἶδυ' ἄρα 935
ἴν' ἤμεν ἄτης· ἀλλὰ νῦν, ὅθ' ἰκόμην,

- τά τ' ὄντα πρόσθεν ἄλλα θ' εὐρίσκω κακά.
ΗΛ. οὕτως ἔχει σοι ταῦτ'· ἐὰν δέ μοι πίθη,
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρος.
ΧΡ. ἢ τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ; 940
ΗΛ. οὐκ ἐς τόδ' εἶπον· οὐ γὰρ ὦδ' ἄφρων ἔφυν.
ΧΡ. τί γὰρ κελεύεις ὦν ἐγὼ φερέγγυος;
ΗΛ. τλήναι σε δρῶσαν ἂν ἐγὼ παραινέσω.
ΧΡ. ἀλλ' εἴ τις ὠφέλειά γ', οὐκ ἀπάσομαι.
ΗΛ. ὄρα, πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ. 945
ΧΡ. ὄρω. ξυνοίσω πᾶν ὅσονπερ ἂν σθένω.
ΗΛ. ἄκουε δὴ νῦν ἢ βεβούλευμαι ποεῖν.
παρουσίαν μὲν οἶσθα καὶ σύ που φίλων
ὡς οὔτις ἡμῖν ἔστιν, ἀλλ' Ἄιδης λαβῶν
ἀπεστέρηκε καὶ μόνα λελείμμεθον. 950
ἐγὼ δ' ἔως μὲν τὸν κασίγνητον βίω
θάλλοντ' ἔτ' εἰσῆκουον, εἶχον ἐλπίδας
φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἴξεσθαι πατρός·
νῦν δ' ἠνίκ' οὐκέτ' ἔστιν, εἰς σὲ δὴ βλέπω,
ὅπως τὸν αὐτόχειρα πατρῶου φόνου 955
ξὺν τῆδ' ἀδελφῇ μὴ κατοκνήσεις κτανεῖν
Χαίρισθον· οὐδὲν γὰρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι.
ποῖ γὰρ μενεῖς ὀάθυμος, εἰς τίν' ἐλπίδων
βλέψασ' ἔτ' ὀρθήν; ἢ πάρεστι μὲν στένειν
πλούτου πατρῶου κτήσιν ἔστερημένη, 960
πάρεστι δ' ἀλγεῖν ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου
ἄλεκτρα γηράσκουσιν ἀννυμέναιά τε.
καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσης ὅπως
τεύξει ποτ'· οὐ γὰρ ὦδ' ἄβουλός ἐστ' ἀνῆρ
Αἰρισθος ὥστε σὸν ποτ' ἢ κάμὸν γένος 965
βλαστεῖν ἔἶσαι, πημονὴν αὐτῷ σαφῆ.
ἀλλ' ἦν ἐπίσπῃ τοῖς ἐμοῖς βουλευμάσιν,

πρῶτον μὲν εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω
 θανόντος οἴσει τοῦ κασιγνήτου θ' ἅμα·
 ἔπειτα δ', ὥσπερ ἐξέφυς, ἔλευθέρα 970
 καλεῖ τὸ λοιπὸν καὶ γάμων ἐπαξίαν
 τεύξει· φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὄραν.
 λόγων γε μὴν εὐκλειαν οὐχ ὄρας ὄσην
 σαυτῇ τε κάμοι προσβαλεῖς πεισθεῖς ἑμοί;
 τίς γὰρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδὼν 975
 τοιοῖσδ' ἐπαίνοισι οὐχὶ δεξιῶσεται·
 ἴδεσθε τῶδε τῶ κασιγνήτῳ, φίλοι,
 ὃ τὸν πατρῶον οἶκον ἐξεσωσάτην,
 ὃ τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν ποτὲ
 ψυχῆς ἀφειδήσαντε προσστήτην φόνου· 980
 τούτῳ φιλεῖν χροῖ, τῶδε χροῖ πάντας σέβειν,
 τῶδ' ἐν θ' ἑορταῖς ἐν τε πανδήμῳ πόλει
 τιμᾶν ἅπαντας εἴνεκ' ἀνδρείας χρεῶν.
 τοιαῦτά τοι νῶ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν,
 ζῶσαιν θανούσαιν θ' ὥστε μὴ κλιπεῖν κλέος·
 ἀλλ' ὃ φίλῃ, πείσθητι, συμπόνει πατρί, 986
 σὺγκαμν' ἀδελφῶ, παῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ,
 παῦσον δὲ σαυτήν, τοῦτο γιγνώσκουσ' ὅτι
 ζῆν αἰσχροὺν αἰσχροῶς τοῖς καλῶς πεφνκόσιν.
 XO. ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἐστὶν ἢ προμηθία 990
 καὶ τῷ λέγοντι καὶ κλύοντι σύμμαχος.
 XP. καὶ πρὶν γε φωνεῖν, ὃ γυναικες, εἰ φρενῶν
 ἐτύγχαν' αὐτῇ μὴ κακῶν, ἐσφάζετ' ἂν
 τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σφάζεται.
 ποῖ γὰρ ποτ' ἐμβλέψασα τοιοῦτον θράσος 995
 αὐτῇ θ' ὀπλίξει κἄμ' ὑπηρετεῖν καλεῖς;
 οὐκ εἰσορᾷς; γυνὴ μὲν οὐδ' ἀνήρ ἔφυς,
 σθένεις δ' ἔλασσον τῶν ἐναντίων χερί.

δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχῆς καθ' ἡμέραν, καὶ
 ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ καπὶ μηδὲν ἐρχεται. 1000
 τίς οὖν τοιοῦτον ἄνδρα βουλευῶν ἔλειν
 ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται;
 ὄρα κακῶς πράσσετε μὴ μείζω κακὰ
 κτησώμεθ', εἰ τις τούσδ' ἀκούσεται λόγους.
 λυεῖ γὰρ ἡμῖν οὐδὲν οὐδ' ἐπωφελεῖ 1005
 βάξιν καλὴν λαβόντε δυσκλεῶς θανεῖν.
 [οὐ γὰρ θανεῖν ἐχθιστον, ἀλλ' ὅταν θανεῖν
 κρήξων τις εἶτα μηδὲ τοῦτ' ἔχη λαβεῖν.]
 ἀλλ' ἀντιάζω, πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν
 ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι κάξερημῶσαι γένος, 1010
 κατὰσχες ὀργήν. καὶ τὰ μὲν λελεγμένα
 ἄρρητ' ἐγὼ σοι κάτελῃ φυλάξομαι,
 αὐτῇ δὲ νοῦν σχῆς ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτέ,
 σθένουσα μηδὲν τοῖς κρατοῦσιν εἰκαθεῖν.
 XO. πείθου· προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφν 1015
 κέρδος λαβεῖν ἄμεινον οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.
 ΗΛ. ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἰρηκας· καλῶς δ'
 ἦδη σ' ἀπορρίψουσιν ἀπηγγελλόμην.
 ἀλλ' αὐτόχειρί μοι μόνῃ τε δραστήον
 τοῦτογον τόδ'· οὐ γὰρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν.
 XP. φεῦ·
 εἶθ' ὄφελος τοιάδε τὴν γνώμην πατρὸς 1021
 θνήσκουτος εἶναι· πᾶν γὰρ ἂν κατειργάσω.
 ΗΛ. ἀλλ' ἢ φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἤσσων τότε.
 XP. ἄσκει τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν.
 ΗΛ. ὡς οὐχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τάδε. 1025
 XP. εἰκὸς γὰρ ἐγγειροῦνται καὶ πράσσειν κακῶς.
 ΗΛ. ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ.
 XP. ἀνέξομαι κλύουσα χῶταν εὖ λέγης.

- ΗΛ. ἀλλ' οὐ ποτ' ἐξ ἑμοῦ γε μὴ πάθῃς τόδε.
 ΧΡ. μακρὸς τὸ κρῖναι ταῦτα χά' λοιπὸς χρόνος. 1030
 ΗΛ. ἄπελθε· σοὶ γὰρ ὠφέλησις οὐκ ἔνι.
 ΧΡ. ἔνεστιν· ἀλλὰ σοὶ μάθῃσις οὐ πάρα.
 ΗΛ. ἐλθοῦσα μητρὶ ταῦτα πάντ' ἔξειπε σῆ.
 ΧΡ. οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σ' ἐγώ.
 ΗΛ. ἀλλ' οὖν ἐπίστω γ' οἷ μ' ἀτιμίας ἄγεις. 1035
 ΧΡ. ἀτιμίας μὲν οὐ, προμηθίας δέ σου.
 ΗΛ. τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπέσθαι με δεῖ;
 ΧΡ. ὅταν γὰρ εὖ φρονῆς, τόθ' ἠγήσει σὺ νῶν.
 ΗΛ. ἦ δεινὸν εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν.
 ΧΡ. εἴρηκας ὀρθῶς ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ. 1040
 ΗΛ. τί δ'; οὐ δοκῶ σοὶ ταῦτα σὺν δίκῃ λέγειν;
 ΧΡ. ἀλλ' ἔστιν ἔνθα χῆ δίκη βλάβην φέρει.
 ΗΛ. τούτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι.
 ΧΡ. ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτ', ἐπαινέσεις ἐμέ.
 ΗΛ. καὶ μὴν ποιήσω γ' οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε. 1045
 ΧΡ. καὶ τοῦτ' ἀληθές, οὐδὲ βουλεύσει πάλιν;
 ΗΛ. βουλῆς γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἐχθίου κακῆς.
 ΧΡ. φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν ὦν ἐγὼ λέγω.
 ΗΛ. πάλα δέδοκται ταῦτα κοῦ νεωστί μοι.
 ΧΡ. ἄπειμι τοίνυν· οὔτε γὰρ σὺ τᾶμ' ἔπη 1050
 τολμᾶς ἐπαινεῖν οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους.
 ΗΛ. ἀλλ' εἴσιθ' οἷ σοὶ μὴ μεθέψομαί ποτε,
 οὐδ' ἦν σφόδρ' ἱμείρουσα τυγχάνῃς· ἐπεὶ
 πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά.
 ΧΡ. ἀλλ' εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι 1055
 φρονεῖν, φρόνει τοιαῦθ'· ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς
 ἦδη βεβήκης, τᾶμ' ἐπαινέσεις ἔπη.
 ΧΟ. τί τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους οἰωνοὺς
 1058—1069=1070—1081.

- ἔσορώμενοι τροφᾶς κηδομένους ἀφ' ὧν τε βλάστω-
 σιν ἀφ' ὧν τ' ὕνασιν εὐρωσι, τὰδ' οὐκ ἐπ' ἴσας
 τελοῦμεν; 1061
 ἀλλ' οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὴν
 καὶ τὰν οὐρανόθεν Θέμιν,
 δαρὸν οὐκ ἀπόνητοι. 1065
 ᾧ χθονία βροτοῖσι φάμα, κατὰ μοι βόασον οἰκτρῶν
 ὅπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρεΐδαις, ἀχόρευτα φέρουσ'
 ὀνειδίη·
 ὅτι σφὶν ἤδη τὰ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖ*, 1070
 τὰ δὲ πρὸς τέκνων διπλῆ φύλοπις οὐκέτ' ἐξισοῦται
 φιλοτασίῳ διαίτῃ· πρόδοτος δὲ μόνον σαλεύει
 Ἥλέκτρα, τὸν αἰεὶ πατρός 1075
 δειλαία στενάχουσ' ὅπως
 ἂ πάνδυρτος ἀηδῶν,
 οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμηθῆς τό τε μὴ βλέπειν
 ἔτοίμα,
 διδύμαν ἐλοῦσ' ἐρινύν· τίς ἂν εὐπατρις ὦδε
 βλάστοι; 1081
 οὐδεις τῶν ἀγαθῶν γὰρ
 ζῶν κακῶς εὐκλειαν αἰσχῦναι θέλει
 νώννυμος, ᾧ παῖ παῖ·
 ὡς καὶ σὺ πάγκλιαντον αἰῶνα κοινὸν εἴλου, 1085
 τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα, δύο φέρει δ' ἐν ἐνὶ
 λόγῳ,
 σοφά τ' ἀρίστα τε παῖς κεκλήσθαι.
 ζῆψ μοι καθύπερθεν 1090
 χειρὶ καὶ πλούτῳ τεῶν ἐχθρῶν ὕσον
 νῦν ὑπόχειρ ναίεις·
 ἐπεὶ σ' ἐφηύρηκα μοῖρα μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ
 1082—1089=1090—1097.

- βεβῶσαν, ἃ δὲ μέγιστ' ἔβλαστε νόμιμα, τῶνδε
φερομέναν 1095
- ἄριστα τᾶ παιδὸς εὐσεβεία.
- OP. ἄρ', ὦ γυναικες, ὀρθά τ' εἰσηκούσαμεν
ὀρθῶς θ' ὀδοιποροῦμεν ἔνθα χοήζομεν;
- XO. τί δ' ἐξερευνᾶς καὶ τί βουληθεὶς πάρει; 1100
- OP. Αἰγισθὸν ἔνθ' ὤκηκεν ἱστορῶ πάλαι.
- XO. ἀλλ' εὖ θ' ἰκάνεις χῶ φράσας ἀζήμιος.
- OP. τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν
ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν;
- XO. ἦδ', εἰ τὸν ἄρχιστόν γε κηρύσσειν χρεῶν. 1105
- OP. ἴθ', ὦ γύναι, δήλωσον εἰσελθοῦσ' ὅτι
Φωκῆς ματεύουσ' ἄνδρες Αἰγισθόν τινες.
- ΗΛ. οἴμοι τάλαιν', οὐ δὴ ποθ' ἦς ἠκούσαμεν
φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια;
- OP. οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόν'. ἀλλὰ μοι γέρων 1110
ἐφεῖτ' Ὀρέστου Στρόφιος ἀγγεῖλαι πέρι.
- ΗΛ. τί δ' ἔστιν, ὦ ξέν'; ὡς μ' ὑπέρχεται φόβος.
- OP. φέροντες αὐτοῦ σμικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
τεύχει θανόντος, ὡς ὀφᾶς, κομίζομεν.
- ΗΛ. οὐ γὰρ τάλαινα, τοῦτ' ἐκεῖν' ἦδη σαφὲς 1115
πρόχειρον ἄχθος, ὡς ἔοικε, δέρομαι.
- OP. εἶπερ τι κλαίεις τῶν Ὀρεστεῖων κακῶν,
τόδ' ἄγγος ἴσθι σῶμα τοῦκείνου στέρον.
- ΗΛ. ὦ ξεῖνε, δὸς νυν, πρὸς θεῶν, εἶπερ τόδε
κέκευθεν αὐτὸν τεύχος, εἰς χεῖρας λαβεῖν, 1120
ὅπως ἐμαντήν καὶ γένος τὸ πᾶν ἰμοῦ
ξὺν τῆδε κλαύσω κάποδύρωμαι σποδῶ.
- OP. δόθ' ἦτις ἐστὶ προσφέροντες· οὐ γὰρ ὡς
ἐν δυσμενεῖα γ' οὔσ' ἐπαιτεῖται τόδε
[ἀλλ' ἢ φίλων τις ἢ πρὸς αἵματος φύσιν]. 1125

- ΗΛ. ὦ φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοὶ
ψυχῆς Ὀρέστου λοιπόν, ὡς σ' ἀπ' ἐλπίδων
οὐχ ὄνπερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην.
νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βαστάζω χεροῖν,
δόμων δέ σ', ὦ παῖ, λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγώ.
ὡς ὄφελον πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον, 1131
- πρὶν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι χεροῖν
κλέψασα ταῖνδε κἀνασώσασθαι φόνου,
ὅπως θανῶν ἐκείσο τῆ τόθ' ἡμέρα,
τύμβου πατρῷου κοινὸν εἰληχῶς μέρος. 1135
- νῦν δ' ἐκτὸς οἴκων κάπῃ γῆς ἄλλης φυγὰς
κακῶς ἀπώλου, σῆς κασιγνήτης δίχα,
κοῦτ' ἐν φίλαισι χερσὶν ἢ τάλαιν' ἐγὼ
λουτροῖς σ' ἐκόσμησ' οὔτε παμφλέκτου πυρὸς 1140
ἀνειλόμην, ὡς εἰκός, ἄθλιον βάρος,
- ἀλλ' ἐν ξέναισι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας
σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῶ κύτει.
οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον· οὔτε γὰρ ποτε 1145
μητρὸς σὺ γ' ἦσθα μᾶλλον ἢ κἀμοῦ φίλος,
οὔθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφός,
ἐγὼ δ' ἀδελφῆ σὴ προσηυδώμην ἀεί.
νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρα μιᾷ
θανόντι σὺν σοί· πάντα γὰρ συναρπάσας 1150
θύελλ' ὅπως βέβηκας. οἴχεται πατήρ·
τέθνηκ' ἐγὼ σοι· φροῦδος αὐτὸς εἶ θανῶν·
γελῶσι δ' ἐχθροί· μαινεται δ' ὑφ' ἠδονῆς
μήτηρ ἀμήτωρ, ἦς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
φήμας λάθρα προῦπεμπες ὡς φανόμενος 1155
τιμωρὸς αὐτός. ἀλλὰ ταῦθ' ὁ δυστυχῆς

δαίμων ὁ σός τε κάμους ἔξαφείλετο,
ὅς σ' ᾤδέ μοι προύπεμψεν ἀντὶ φιλιότητος
μορφῆς σποδόν τε καὶ σκιάν ἀνωφελῆ.
οἴμοι μοι. 1160

ᾧ δέμας οἰκτρόν. φεῦ φεῦ.
ᾧ δεινότητας, οἴμοι μοι,
πεμψθεῖς κελεύθους, φίλταθ', ὡς μ' ἀπώλεσας·
ἀπώλεσας δῆτ', ᾧ κασίγνητον κέρα.
τοιγὰρ σὺ δέξαι μ' ἐς τὸ σὸν τότε στέγος, 1165
τὴν μηδὲν εἰς τὸ μηδέν, ὡς σὺν σοὶ κάτω
ναίω τὸ λοιπόν· καὶ γὰρ ἠνίκ' ἦσθ' ἄνω,
ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων, καὶ νῦν ποθῶ
τοῦ σοῦ θανούσα μὴ ἀπολείπεσθαι τάφου.

[τοὺς γὰρ θανόντας οὐχ ὀρῶ λυπουμένους.] 1170

ΧΟ. θνητοῦ πέφυκας πατρός, Ἥλεκτρα, φρόνει,
θνητὸς δ' Ὀρέστῃς· ὥστε μὴ λίαν στένε.
[πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.]

ΟΡ. φεῦ φεῦ. τί λέξω; ποῖ λόγων ἀμηχανῶν
ἔλθω; κρατεῖν γὰρ οὐκέτι γλώσσης σθένω. 1175

ΗΛ. τί δ' ἔσχεσ' ἄλγος; πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρεῖς;

ΟΡ. ἧ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἥλεκτρας τόδε;

ΗΛ. τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο, καὶ μάλ' ἀθλίως ἔχον.

ΟΡ. οἴμοι ταλαίνης ἄρα τῆσδε συμφορᾶς.

ΗΛ. οὐδ' ἄν ποτ', ᾧ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε;

ΟΡ. ᾧ σῶμ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον. 1181

ΗΛ. οὗτοι ποτ' ἄλλην ἢ μὲ δυσσημεῖς, ξένη.

ΟΡ. φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.

ΗΛ. τί δ' ἄν ποτ', ᾧ ξέν', ᾧδ' ἐπισκοπῶν στένεις;

ΟΡ. ὡς οὐκ ἄρ' ἤδη τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν. 1185

ΗΛ. ἐν τῷ διέγνωσ' τοῦτο τῶν εἰρημένων;

ΟΡ. ὀρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν.

ΗΛ. καὶ μὴν ὀρᾶς γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.

ΟΡ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν;

ΗΛ. ὀθοῦνεκ' εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντροφος 1190

ΟΡ. τοῖς τοῦ; πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν;

ΗΛ. τοῖς πατρός· εἴτα τοῖσδε δουλεύω βίᾳ.

ΟΡ. τίς γὰρ σ' ἀνάγκη τῆδε προτρέπει βροτῶν;

ΗΛ. μήτηρ καλεῖται, μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ.

ΟΡ. τί δρῶσα; πότερα χερσὶν ἢ λύμῃ βίου; 1195

ΗΛ. καὶ χερσὶ καὶ λύμαισι καὶ πᾶσιν κακοῖς.

ΟΡ. οὐδ' οὐπαρήξω οὐδ' ὁ κωλύσω πάρα;

ΗΛ. οὐδ' ἄν· ὅς ἦν γὰρ μοι σὺ προύθηκας σποδόν.

ΟΡ. ᾧ δύσποτμ', ὡς ὀρῶν σ' ἐποικτίρω πάλα.

ΗΛ. μόνος βροτῶν νῦν ἴσθ' ἐποικτίρας ποτέ. 1200

ΟΡ. μόνος γὰρ ἦκα τοῖς ἴσοις ἀλγῶν κακοῖς.

ΗΛ. οὐδ' ἄν ποθ' ἡμῖν ξυγγενῆς ἦκεις ποθέν;

ΟΡ. ἐγὼ φράσαιμ' ἂν, εἰ τὸ τῶνδ' εὖνον πάρα.

ΗΛ. ἀλλ' ἐστὶν εὖνον, ὥστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς.

ΟΡ. μέθες τόδ' ἄγγος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάθῃς. 1205

ΗΛ. μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τοῦτό μ' ἐργάσῃ, ξένη.

ΟΡ. πείθου λέγοντι κοῦχ ἀμαρτήσῃ ποτέ.

ΗΛ. μή, πρὸς γενεῖον, μὴ 'ξέλη τὰ φίλτατα.

ΟΡ. οὐ φημ' ἐάσειν. ΗΛ. ᾧ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν,

Ὀρέστα, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς. 1210

ΟΡ. εὐφημα φώνει· πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις.

ΗΛ. πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκη στένω;

ΟΡ. οὐ σοὶ προσήκει τῆνδε προσφρονεῖν φάτιν.

ΗΛ. οὕτως ἄτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος; 1215

ΟΡ. ἄτιμος οὐδενὸς σὺ· τοῦτο δ' οὐχὶ σόν.

ΗΛ. εἶπερ γ' Ὀρέστου σῶμα βαστάζω τόδε;

ΟΡ. ἀλλ' οὐκ Ὀρέστου, πλὴν λόγῳ γ' ἠσκημένον.

ΗΛ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνου τοῦ ταλαιπώρου τάφος;

- ΟΡ. οὐκ ἔστι· τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστιν τάφος.
 ΗΛ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; ΟΡ. ψεῦδος οὐδὲν ὦν λέγω.
 ΗΛ. ἢ ζῆ γὰρ ἀνήρ; ΟΡ. εἶπερ ἐμψυχός γ' ἐγώ. 1221
 ΗΛ. ἢ γὰρ σὺ κείνος; ΟΡ. τήνδε προσβλέψασά μου
 σφραγίδα πατρὸς ἔκμαθ' εἰ σαφῆ λέγω.
 ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς. ΟΡ. φίλτατον, συμμαρτυρῶ.
 ΗΛ. ὦ φθέρμ', ἀφίκου; ΟΡ. μηκέτ' ἄλλοθεν πύθῃ.
 ΗΛ. ἔχω σε χερσίν; ΟΡ. ὡς τὰ λοιπ' ἔχοις ἀεὶ. 1226
 ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὦ πολίτιδες,
 ὄρατ' Ὀρέστην τόνδε, μηχαναῖσι μὲν
 θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον.
 ΧΟ. ὄρωμεν, ὦ παῖ, κάπλι συμφοραῖσί μοι 1230
 γεγηθὸς ἔρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο.
 ΗΛ. ἰὼ γυναῖ,
 γυναῖ σωμάτων ἐμοὶ φιλιτάτων,
 ἐμόλετ' ἀρτίως,
 ἐφηύρετ', ἤλθετ', εἶδεθ' οὐς ἐχρήξετε. 1235
 ΟΡ. πάρεσμεν· ἀλλὰ σὺ γ' ἔχουσα πρόσμενε.
 ΗΛ. τί δ' ἔστιν;
 ΟΡ. σιγᾶν ἄμεινον, μὴ τις ἔνδοθεν κλύῃ.
 ΗΛ. ἀλλ' οὐ τὰν Ἄρτεμιν
 τὰν αἰὲν ἀδμήταν,
 τόδε μὲν οὐ ποτ' ἀξιόσω τρέσαι, 1240
 περισσὸν ἄχθος ἔνδον
 γυναικῶν ὄν αἰεὶ.
 ΟΡ. ὄρα γε μὲν δὴ κὰν γυναιξίν ὡς Ἄρης
 ἔνεστιν· εὖ δ' ἔξοισθα πειραθεῖσά που.
 ΗΛ. ὀτοτοτοτοῖ τοτοῖ, 1245
 ἀνέφελον ἐπέβαλες οὐ ποτε καταλύσιμον,
 οὐδέ ποτε λησόμενον ἀμέτερον
 1232—1252=1253—1272.

- οἶον ἔφην κακόν. 1250
 ΟΡ. ἔξοιδα, παῖ, ταῦτ'· ἀλλ' ὅταν παρουσία
 φράξῃ, τότε ἔργων τῶνδε μεμνησθαι χρεῶν.
 ΗΛ. ὁ πᾶς ἐμοί,
 ὁ πᾶς ἂν πρόποι παρῶν ἐννέπειν
 τάδε δίκαι χρόνος· 1255
 μόλις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στόμα.
 ΟΡ. ξύμφημι κάρω· τοιγαροῦν σφύζου τόδε.
 ΗΛ. τί δρωῖσα;
 ΟΡ. οὐ μὴ ἔστι καιρὸς μὴ μακρὰν βούλου λέγειν.
 ΗΛ. τίς οὖν ἂν ἀξίαν 1260
 γε σοῦ πεφηνότος
 μεταβάλοιτ' ἂν ὧδε σιγὰν λόγων;
 ἐπεὶ σε νῦν ἀφράστως
 ἀέλπτως τ' ἔσειδον.
 ΟΡ. τότε εἶδες, ὅτε θεοὶ μ' ἐπώτρυναν μολεῖν
 οὐλο-οὐλο-οὐλο-
 ΗΛ. ἔφρασας ὑπερτέραν 1265
 τᾶς πάρος ἔτι χάριτος, εἰ σε θεὸς ἐπόρισεν
 ἀμέτερα πρὸς μέλαθρα· δαιμόνιον
 αὐτὸ τίθημ' ἐγώ. 1270
 ΟΡ. τὰ μὲν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰραθεῖν, τὰ δὲ
 δέδοικα λίαν ἠδονῆ νικωμένην.
 ΗΛ. ἰὼ χρόνῳ μακροῦ φιλιτάταν ὄδον
 ἐπαξιόσας ὧδέ μοι φανῆναι,
 μὴ τί με, πολύπονον ὧδ' ἰδὼν 1275
 ΟΡ. τί μὴ ποιήσω; ΗΛ. μὴ μ' ἀποστερήσης
 τῶν σῶν προσώπων ἄδονὰν μεθέσθαι.
 ΟΡ. ἢ κάρτα κὰν ἄλλοισι θυμοίμην ἰδῶν.
 ΗΛ. ξυναινεῖς; ΟΡ. τί μὴν οὐ; 1280
 ΗΛ. ὦ φίλοι, ἔκλυόν ἂν ἐγὼ οὐδ' ἂν ἤλπισ' αὐδάν,

οὐδ' ἂν ἔσχον ὄργαν
 ἄναυδον οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα,
 τάλαινα. νῦν δ' ἔχω σε· προυφάνης δὲ 1285
 φιλτάταν ἔχων πρόσοψιν,
 ἄς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμην.
 ΟΡ. τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες,
 καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με
 μήθ' ὡς πατρώαν κτήσιν Αἰγισθος δόμων 1290
 ἀντλεῖ, τὰ δ' ἔκχει, τὰ δὲ διασπείρει μάτην·
 χρόνου γὰρ ἂν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.
 ἃ δ' ἀρμόσει μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ
 σήμαιν', ὅπου φανέντες ἢ κεκρυμμένοι
 γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῇ νῦν ὁδῷ. 1295
 οὕτω δ' ὅπως μήτηρ σε μὴ ἴγνῶσεται
 φαιδρῷ προσώπῳ νῶν ἐπελθόντων δόμους·
 ἀλλ' ὡς ἐπ' ἄτη τῇ μάτην λελεγεμένη
 στέναξ'. ὅταν γὰρ εὐτυχήσωμεν, τότε
 χαίρειν παρέσται καὶ γελῶν ἐλευθέρως. 1300
 ΗΛ. ἀλλ' ὦ κασίγνηθ', ὧδ' ὅπως καὶ σοὶ φίλον
 καὶ τοῦμόν ἐσται τῆδ'· ἐπεὶ τὰς ἡδονὰς
 πρὸς σοῦ λαβοῦσα κοῦκ ἐμὰς ἐκτησάμην,
 κοῦδ' ἂν σε λυπήσασα δεξαίμην βραχὺ
 αὐτὴ μέγ' εὐρεῖν κέρδος· οὐ γὰρ ἂν καλῶς 1305
 ὑπηρετοῖην τῷ παρόντι δαίμονι.
 ἀλλ' οἶσθα μὲν τὰνθένδε, πῶς γὰρ οὐ; κλύων
 ὀθούνεκ' Αἰγισθος μὲν οὐ κατὰ στέγας,
 μήτηρ δ' ἐν οἴκοις· ἦν σὺ μὴ δείσης ποθ' ὡς
 γέλῳ τὸνμόν φαιδρὸν ὕψεται κάρα. 1310
 μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι,
 κἀκεῖ σ' ἐσείδον, οὐ ποτ' ἐκλήξω χαρᾶ
 διακρυροοῦσα· πῶς γὰρ ἂν λήξαιμ' ἐγώ,

ἦτις μᾶρ σε τῆδ' ὀλωλόθ' ἡμέρα
 καὶ ζῶντ' ἐσείδον; εἴργασαι δέ μ' ἄσκοπα· 1315
 ὥστ' εἰ πατήρ μοι ζῶν ἴκοιτο, μηκέτ' ἂν
 τέρας νομίζειν αὐτό, πιστεύειν δ' ὄραν.
 ὅτ' οὖν τοιαύτην ἡμῖν ἐξήκεις ὁδόν,
 ἄρχ' αὐτὸς ὡς σοι θυμός. ὡς ἐγὼ μόνη
 οὐκ ἂν δυοῖν ἤμαρτον· ἢ γὰρ ἂν καλῶς 1320
 ἔσωσ' ἐμαντὴν ἢ καλῶς ἀπωλόμην.
 ΟΡ. σιγᾶν ἐπήνεσ' ὡς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω
 τῶν ἐνδοθεν χωροῦντος. ΗΛ. εἴσαι, ὦ ξένοι,
 ἄλλως τε καὶ φέροντες οἳ' ἂν οὔτε τις
 δόμων ἀπώσαιτ' οὔτ' ἂν ἠσθαιή λαβῶν. 1325
 ΠΑΙ. ὦ πλείστα μῶροι καὶ φρενῶν τητῶμενοι,
 πότερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' ἔτι
 ἢ νοῦς ἐνεστιν οὔτις ὑμῖν ἐγγενής,
 ὅτ' οὐ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς
 τοῖσιν μεγίστοις ὄντες οὐ γινώσκετε; 1330
 ἀλλ' εἰ σταθμοῖσι τοῖσδε μὴ κύρουν ἐγὼ
 πάλαι φυλάσσω, ἦν ἂν ὑμῖν ἐν δόμοις
 τὰ δρώμεν' ὑμῶν πρόσθεν ἢ τὰ σώματα·
 νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προυθέμην ἐγώ.
 καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων 1335
 καὶ τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς
 εἴσω παρέλθεθ', ὡς τὸ μὲν μέλλειν κακὸν
 ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἐστ', ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμή.
 ΟΡ. πῶς οὖν ἔχει τὰντεῦθεν εἰσιόντι μοι;
 ΠΑΙ. καλῶς· ὑπάρχει γὰρ σε μὴ γνῶναί τινα. 1340
 ΟΡ. ἠγγέλαις, ὡς ἔοικεν, ὡς τεθυνητότα.
 ΠΑΙ. εἰς τῶν ἐν Αἴδου μάνθαν' ἐνθάδ' ὦν ἀνήρ.
 ΟΡ. χαίρουσιν ἐν τούτοισιν; ἢ τίνες λόγοι;
 ΠΑΙ. τελουμένων εἴποίμ' ἂν· ὡς δὲ νῦν ἔχει,

- καλῶς τὰ κείνων πάντα, καὶ τὰ μὴ καλῶς. 1345
- ΗΛ. τίς οὗτός ἐστ', ἀδελφέ; πρὸς θεῶν φράσον.
- ΟΡ. οὐχὶ ξυνίης; ΗΛ. οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω.
- ΟΡ. οὐκ οἶσθ' ὅτῳ μ' ἔδωκας εἰς χέρας ποτέ;
- ΗΛ. ποίῳ; τί φωνεῖς; ΟΡ. οὐ τὸ Φωκίῶν πέδον
ὑπεξεπέμφθην σῆ προμηθία χεροῖν. 1350
- ΗΛ. ἢ κείνος οὗτος, ὃν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐργῶ
μόνον προσηῆρον πιστὸν ἐν πατρὸς φόνῳ;
- ΟΡ. ὅδ' ἐστὶ· μὴ μ' ἔλεγγε πλείοσιν λόγοις.
- ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτήρ δόμων ^{εγ'}
Ἀγαμέμνονος, πῶς ἤλθες; ἢ σὺ κείνος εἶ, 1355
ὃς τόνδε κἄμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων;
ὦ φίλταται μὲν χεῖρες, ἠδιστον δ' ἔχων
ποδῶν ὑπηρέτημα, πῶς οὕτω πάλαι
ξυνῶν μ' ἔληθες οὐδ' ἔφαινες, ἀλλὰ με
λόγοις ἀπώλλυς, ἔργ' ἔχων ἠδιστ' ἐμοί; 1360
χαῖρ', ὦ πάτερ· πατέρα γὰρ εἰσορᾶν δοκῶ·
χαῖρ'· ἴσθι δ' ὡς μάλιστά σ' ἀνθρώπων ἐργῶ
ἠχθηρα κἀφίλησ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.
- ΠΑΙ. ἀρκεῖν δοκεῖ μοι· τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους
πολλὰ κυκλοῦνται νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι, 1365
αἱ ταῦτά σοι δεῖξουσιν, Ἥλεκτρα, σαφῆ.
σαφῶν δ' ἐννέπω γὰρ τοῖν παρεστώτων ὅτι
νῦν καιρὸς ἔρδειν· νῦν Κλυταιμνήστρα μόνη,
νῦν οὐτις ἀνδρῶν ἔνδον· εἰ δ' ἐφέξεται,
φροντίξεθ' ὡς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις 1370
ἄλλοισι τούτων πλείοσιν μαχοῦμενοι.
- ΟΡ. οὐκοῦν μακρῶν ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ἔν λόγων,
Πυλάδῃ, τόδ' εἶη τοῦργον, ἀλλ' ὅσον τάχος
χωρεῖν ἔσω, πατρῶα προσκύσανθ' ἔδη
θεῶν, ὅσοιπερ πρόπυλα ναίουσιν τάδε. 1375

- ΗΛ. ἄναξ Ἄπολλον, ἴλεως αὐτοῖν κλύε
ἐμοῦ τε πρὸς τούτοισιν, ἢ σε πολλὰ δὴ
ἀφ' ὧν ἔχοιμι λιπαρεῖ προύστην χερί. 1
νῦν δ', ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ἐξ οἴων ἔχω
αἰτῶ, προπίτνω, λίσσομαι, γενοῦ πρόφρων 1380
ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων,
καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τὰπιτίμια
τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί.
- ΧΟ. ἴδεθ' ὅποι προνέμεται
τὸ δυσέριστον αἶμα φρεσῶν Ἄρης. 1385
βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι
μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων ἀφνικτοὶ κύνες,
ὥστ' οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμενεῖ
τοῦμὸν φρενῶν ὕνειρον αἰωρούμενον. 1390
παράγεται γὰρ ἐνέρον
δολιόπους ἀρωγὸς εἶσω στέγας,
ἀρχαίοπλοῦτα πατρὸς εἰς ἐδώλια, ^{μονὴν ἄφ'}
νεακόνητον αἶμα χεροῖν ἔχων· ὁ Μαίας δὲ παῖς
Ἐρμῆς σφ' ἄγει δόλον σκότῳ 1396
κρύψας πρὸς αὐτὸ τέγμα κούκ' ἀμμένει.
- ΗΛ. ὦ φίλταται γυναικες, ἄνδρες ἀντίκα
τελοῦσι τοῦργον· ἀλλὰ σῖγα πρόσμενε.
- ΧΟ. πῶς δῆ; τί νῦν πράσσουσιν; ΗΛ. ἢ μὲν ἐς τάφον
λέβητα κοσμεῖ, τῶ δ' ἐφέστατον πέλας. 1401
- ΧΟ. σὺ δ' ἐκτὸς ἤξας πρὸς τί; ΗΛ. φρουρήσουσ' ὅπως
Αἰγισθος ἡμᾶς μὴ λάθῃ μολῶν ἔσω.
- ΚΑ. αἰαῖ. ἰὼ στέγαι
φίλων ἐρημοί, τῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι. 1405
- ΗΛ. βοᾷ τις ἔνδον· οὐκ ἀκούετ', ὦ φίλαι;
1384—1390 = 1391—1397.
1398—1421 = 1422—1441.

- ΧΟ. ἤκουσ' ἀνήκουστα δύστανος, ὥστε φριξαι.
 ΚΛ. οἴμοι τάλαινα· Ἀγρίσθε, ποῦ ποτ' ὦν κυρεῖς;
 ΗΛ. ἰδοὺ μάλ' αὖ θροεῖ τις. ΚΛ. ὦ τέκνον τέκνον, 1410
 οἴκτιρε τὴν τεκοῦσαν. ΗΛ. ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν
 ἄκτιρεθ' οὔτος οὐδ' ὁ γεννήσας πατήρ.
 ΧΟ. ὦ πόλις, ὦ γενεὰ τάλαινα, νῦν σε
 μοῖρα καθήμερία φθίνειν ἔχει. 1414
 ΚΛ. ὦμοι πέπληγμαι. ΗΛ. παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν.
 ΚΛ. ὦμοι μάλ' αὖθις. ΗΛ. εἰ γὰρ Ἀγρίσθω θ' ὁμοῦ.
 ΧΟ. τελοῦσ' ἀραί· ζῶσιν οἱ γᾶς ὑπάλ κείμενοι.
 παλίσροτον γὰρ αἶμ' ὑπεξαίρουσι τῶν 1420
 κτανόντων οἱ πάλοι θανόντες.
 καὶ μὴν πάρεισιν οἶδε· φοινία δὲ χεῖρ
 στάζει θνητῆς Ἄρεος, οὐδ' ἔχω ψέγειν.
 ΗΛ. Ὅρέστα, πῶς κυρεῖτε; ΟΡ. τὰν δόμοισι μὲν
 καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισεν. 1425
 ΗΛ. τέθνημεν ἢ τάλαινα; ΟΡ. μηκέτ' ἐκφοβοῦ
 μητροῦν ὡς σε λῆμ' ἀτιμάσει ποτέ.
 ΗΛ. - - - - -
 ΟΡ. - - - - -
 ΧΟ. παύσασθε· λεύσσω γὰρ Ἀγρίσθον ἐκ προδήλου.
 ΟΡ. - - - - -
 ΗΛ. ὦ παῖδες, οὐκ ἄφορρον; ΟΡ. εἰσορᾶτέ που 1430
 τὸν ἄνδρ'; ΗΛ. ἐφ' ἡμῖν οὔτος ἐκ προαστίου
 χωρεῖ γεγηθῶς - - - - -
 ΧΟ. βᾶτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα,
 νῦν, τὰ πρὶν εἶθ' ἐμέμενοι, τάδ' ὡς πάλιν. 1434
 ΟΡ. θάρσει· τελοῦμεν. ΗΛ. ἦ νοεῖς ἐπειγέ νυν.
 ΟΡ. καὶ δὴ βέβηκα. ΗΛ. τάνθ' αὖθ' ἂν μέλοιτ' ἐμοί.
 ΧΟ. δι' ὅτως ἂν παῦρά γ' ὡς ἠπίως ἐννέπειν

πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι, λαθραῖον ὡς 1440
 ὀρούση πρὸς δίκας ἀγῶνα.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

- τίς οἶδεν ὑμῶν ποῦ ποθ' οἱ Φωκῆς ξένοι,
 οὓς φασ' Ὅρέστην ἡμῖν ἀγγεῖλαι βίον
 λειοπόθ' ἰππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις;
 σέ τοι, σέ κρινῶ, ναὶ σέ, τὴν ἐν τῷ πάρος 1445
 χρόνῳ θρασεῖαν· ὡς μάλιστα σοὶ μέλειν
 οἴμαι, μάλιστα δ' ἂν κατειδυῖαν φράσαι.
 ΗΛ. ἔξοιδα· πῶς γὰρ οὐχί; συμφορᾶς γὰρ ἂν
 ἔξωθεν εἶην τῶν ἐμῶν τῆς φιλτάτης.
 ΑΙ. ποῦ δῆτ' ἂν εἶεν οἱ ξένοι; δίδασκέ με. 1450
 ΗΛ. ἔνδον· φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν.
 ΑΙ. ἦ καὶ θανόντ' ἠγγειλαν ὡς ἐτητύμως;
 ΗΛ. οὐκ, ἀλλὰ κἀπέδειξαν, οὐ λόγῳ μόνον.
 ΑΙ. πάρεστ' ἄρ' ἡμῖν ὥστε κἀμφανῆ μαθεῖν;
 ΗΛ. πάρεστι δῆτα, καὶ μάλ' ἄζηλος θεά. 1455
 ΑΙ. ἦ πολλὰ χαίρειν μ' εἶπας οὐκ εἰωθότως.
 ΗΛ. χαίροις ἂν, εἰ σοι χαρτὰ τυγχάνοι τάδε.
 ΑΙ. σιγᾶν ἄνωγα κἀναδεικνύναι πύλας
 πᾶσιν Μνηστραίοισιν Ἀργείοις θ' ὄρᾶν,
 ὡς εἰ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος 1460
 ἐξήρετ' ἀνδρὸς τοῦδε, νῦν ὄρᾶν νεκρὸν
 στόμια δέχηται τὰμὰ μηδὲ πρὸς βίαν
 ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχῶν φύση φρένας.
 ΗΛ. καὶ δὴ τελεῖται τὰπ' ἐμοῦ· τῷ γὰρ χρόνῳ
 νοῦν ἔσχον, ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν.
 ΑΙ. ὦ Ζεῦ, δέδορκα φάσμ' ἄνευ θεοῦ μὲν οὐ 1466
 πεπτωκός· εἰ δ' ἔπεστι νέμεσις, οὐ λέγω.
 χαλάτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, ὅπως
 τὸ συγγενές τοι κἀπ' ἐμοῦ θρηῖνων τύχη.

- OP. αὐτὸς σὺ βάσταξ'· οὐκ ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σόν,
τὸ ταῦθ' ὄρᾱν τε καὶ προσηγορεῖν φίλωσ. 1471
- AI. ἀλλ' εὖ παραινεῖς κάπιπέισομαι· σὺ δέ,
εἴ που κατ' οἶκόν μοι Κλυταιμνήστρα, κάλει.
- OP. αὕτη πέλας σοῦ· μηκέτ' ἄλλοσε σκόπει.
- AI. οἴμοι, τί λεύσσω; OP. τίνα φοβεῖ; τίν' ἀγνοεῖς;
- AI. τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις 1476
πέπτωχ' ὁ τλήμων; OP. οὐ γὰρ αἰσθάνει πάλαι
ζῶντας θανοῦσιν οὐνεκ' ἀνταυδᾶς ἴσα;
- AI. οἴμοι, ξυνήκα τοῦπος· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
ἴδ' οὐκ Ὀρέστης ἔσθ' ὁ προσφωνῶν ἐμέ. 1480
- OP. καὶ μάντις ὦν ἄριστος ἐσφάλλου πάλαι.
- AI. ὄλωλα δὴ δειλαιοσ. ἀλλά μοι πάρες
κἂν σμικρὸν εἰπεῖν. ΗΛ. μὴ πέρα λέγειν ἔα
πρὸς θεῶν, ἀδελφέ, μηδὲ μηκύνειν λόγους.
[τί γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακοῖς μεμιγμένων 1485
θυήσκειν ὁ μέλλον τοῦ χρόνου κέρδος φέροι;]
ἀλλ' ὡς τάχιστα κτεῖνε καὶ κτανῶν πρόθεσ
ταφεῦσιν, ὦν τόνδ' εἰκόσ ἐστι τυγχάνειν,
ἄποπτον ἡμῶν· ὡς ἐμοὶ τόδ' ἂν κακῶν
μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον. 1490
- OP. χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει· λόγων γὰρ οὐ
νῦν ἐστιν ἀγών, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι.
- AI. τί δ' ἐς δόμους ἄγεις με; πῶσ, τόδ' εἰ καλὸν
τοῦργον, σκότου δεῖ κοῦ πρόχειροσ εἰ κτανεῖν;
- OP. μὴ τάσσε· χῶρει δ' ἐνθαπερ κατέκτανεσ 1495
πατέρα τὸν ἀμόν, ὡσ ἂν ἐν ταυτῶ θάνησ.
- AI. ἦ πᾶσ' ἀνάγκη τήνδε τήν στέγην ἰδεῖν
τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά;
- OP. τὰ γοῦν σ'· ἐγὼ σοι μάντισ εἰμὶ τῶνδ' ἄκροσ.
- AI. ἀλλ' οὐ πατρῶαν τήν τέχνην ἐκόμπασασ. 1500

- OP. πόλλ' ἀντιφωνεῖς, ἦ δ' ὁδοσ βραδύνεται.
ἀλλ' ἔροφ'. AI. ὑψηγοῦ. OP. σοὶ βαδιστέον πάροσ.
- AI. ἦ μὴ φύγω σε; OP. μὴ μὲν οὖν καθ' ἡδονήν
θάνησ· φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρόν.
[χοῖν δ' εὐθὺσ εἶναι τήνδε τοῖσ πᾶσιν δίκην, 1505
ὅστισ πέρα πράσσειν τι τῶν νόμων θέλει,
κτείνειν· τὸ γὰρ πανοῦργον οὐκ ἂν ἦν πολύ.]
- XO. ὦ σπέρομ' Ἀτρέωσ, ὡσ πολλὰ παθὸν
δι' ἔλευθερίασ μόλισ ἐξήλθεσ
τῆ νῦν ὁρμῆ τελεωθέν. *εὐγυμν* 1510

SOPHOCLIS
TRACHINIAE

EX RECENSIONE

GUILIELMI DINDORFII.

EDITIO SEXTA QUAM CURAVIT

S. MEKLER.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCLXXXV.

Conspectus lectionum ab editione quinta
discrepantium

iis quae ad correctionem scribendi rationem pertinent omissis.

Ed. VI.	Ed. V.
v. 7 ὄκνον	ὄτλον
47 ἔστειχε, τήν	ἔστειχεν, ἦν
77 τῆς ὥρας	τῆς χάρας
88 οὐκ εἶα	οὐκ ἔα
89. 89	seclusi
98 πόθι μοι πόθι μοι	πόθι μοι πόθι παῖς
100 ἀλλῶνος	ἀλλῶνας
116 στρέφει	τρέφει
143 νῦν τ'	νῦν δ'
174 ᾧ	ὡς
175 ὥστ' ἐνδεῶς	ὥσθ' ἠδέως
214 ἐλαφαβόλον	θεῖαν ἐλαφαβόλον
216 ἀείρομαι	ἀείρομ'
221 Παιάν	Παιάν Παιάν
256 τὸν οἱ κτιστήρα	τὸν ἀγκιστήρα
295	uncis inclusus
308 τεκνοῦσα	τεκνοῦσσα
331 διπλῆν	νέαν
334 ἐγὼ τε	ἐγὼ δὲ
339 τί δ' ἐστί; τοῦ	τί δ' ἐστὶ τοῦ
356 ἔπ' Ὀμφάλῃ	ἔπ' Ὀμφάλῃ
363 τὸν ἐργάτην	τὸν Εὔροτον
362 sq.	uncis inclusi
368 ἐκτεθέρμανται	ἐντεθέρμανται
435 νοσοῦν τι ληρεῖν	νοσοῦντι ληρεῖν
440 πεφύκασ'	πέφυκεν
468 ἴτω	ῥεῖτω
470 πεῖθου	πιθοῦ
528 ἐν' εἶδ', ἐν' ἀμμένει	ἐλεινὸν ἀμμένει
608 φανερός ἐμφανῶς	φανερόν ἐμφανῆς

LECTIONIS VARIETAS.

Ed. VI.

Ed. V.

621 οὐ τοι	οὐ τι
628 uncis inclusus (αὐτήν θ')	αὐτήν (unci desunt)
644 sq. ὁ γὰρ Δ. ἀλκαῖος κ. σοῦται	ὁ γὰρ Δ. Ἀλκμήνης κ. σεῦται
653 Ἄρης οἰστρηθεῖς	Ἄρης αὐ στρωθεῖς
663 μὴ π' ἀριστερὰ	μὴ περαιτέρω
675 ἔχριον ἀργήτ', οἶδς	ἔχριον, ἀργήτ' οἶδς
687 ἕως νιν	ἕως ἄν
708 ὑπο	ὑπερ
716 φθ. τὰ πάντα κνωδά- λον δὲ	φθ. τὰ πάντα κνωδαλ'. ἐκ δὲ
742 μὴ οὐ τελεσθῆναι	μὴ τελεσθῆναι
757 οὐ κενός	οἰκείος
781 κόγχης	κόμης
825 ἀναπνοῶν	ἀναδοχῶν
837 φλέγματι; μελαγχαιτα δ'	φάσματι; μελαγχαιτα τ'
842 προσορῶσα	προσορῶσα
847 sq. ἦ πον . . . ἦ πον	ἦ πον . . . ἦ πον
905 γένονται' ἐρημοί	γένονται' ἐρήμη
911 uncis inclusus	unci desunt
946 παρῆ	πάθη
956 τὸν Δῖον	τὸν Ζηρὸς
982 distinguitur post ἄπλετον	non distinguitur
988 ἐξήδη σ'	ἐξήδησθ'
1032 τὸν φύσαντ' οἴνιτ',	τὸν φύτορ' οἰκτείρας
1045 οἴαις	οἴας
1046 καὶ λόγῳ κενῶ	καὶ λόγων πέρα
1062 θήλυς φῦσα	θήλυς οὔσα
1077 σκέψαι θ'	σκέψαι δ'
1091 ἡμεῖς δὲ κείνοι	ἡμεῖς ἐκείνοι
1123 ὧς θ'	οἷς θ'
1136 ἀπλοῦν τὸ δῆμ'	ἄπαν τὸ χοῦμ'
1203 ποῖ' εἶπας	τί εἶπας
1228 πεῖθον	πιθοῦ
1238 οὐ νεμεῖν ξμοί	οὐ νεμεῖ πατρὶ
1261 πρόιονσ'	παρέχουσ'

VI.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΥΛΛΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΛΙΧΑΣ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ (Π. 7, 5.)

Ἡρακλῆς παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηϊάνειραν ἐμνηστεύσατο, καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς τὸν Ἀγελῶν ἀπεικασθέντα ταύρω, περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων· καὶ τὴν μὲν Δηϊάνειραν γαμεῖ, τὸ δὲ κέρας Ἀγελῶς λαμβάνει, δοὺς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀμάλθεια δὲ ἦν Αἰμονίου θυγάτηρ, ἣ κέρας εἶχε ταύρου· τοῦτο δέ, ὡς Φερεκύδης φησί, δύναμιν εἶχε τοιαύτην ὥστε ποτὸν ἢ βρωτόν, ὅπερ εὖξαιτό τις, παρέχειν ἄφθονον. στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτοῦς, καὶ πόλιν ἐλὼν Ἐφύραν, ἣς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀστυόχη τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθὼν πατὴρ Τληπολέμου γίνεται. γενομένων δὲ τούτων εὐωχούμενος παρὰ Οἰνεῖ, κονδύλω παίσας ἀπέκτεινεν Εὐνομον τὸν Ἀρχιτέλους παῖδα κατὰ χειρῶν διδόντα· συγγενῆς δὲ οὗτος Οἰνέως. καὶ ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς ἀκουσίῳ γενομένου τοῦ συμβεβηκότος συνεγνωμόνει· Ἡρακλῆς δὲ κατὰ τὸν νόμον φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε, καὶ δὴ ἔγνω πρὸς Κήνηα εἰς Τραχίνα ἀπιέναι. ἄγων δὲ Δηϊάνειραν εἰς ποταμὸν Εὐῆνον ἤλθεν, ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσοσ ὁ Κένταυρος τοὺς παρόντας διεπόρθμευε μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν ταύτην τὴν πορθμείαν εἰληφέναι διὰ τὸ δίκαιος εἶναι. αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη, Δηϊάνειραν δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς ἐπέτρεψε Νέσσῳ διακομίζειν. ὃ δὲ πορθμεύων αὐτὴν ἐπεχείρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀναπαυούσης αἰσθόμενος ἐξεληθόντα Νέσσου ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. ὃ δὲ μέλλων τελευτᾶν, προσκαλεσάμενος Δηϊά-

νειραν, εἶπε τηρεῖν λαβοῦσαν ἐν κόλῳ, εἰ θέλοι πρὸς Ἡρακλέα φίλιαν ἔχειν, τὸν τε ἰὸν ἀφῆκε κατὰ τῆς κόλῳ καὶ τὸ ἦν ἐν τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα συμμίξας δέδωκεν· ἢ δὲ λαβοῦσα ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῆ. διεξιὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπιαν χώραν καὶ τροφῆς ἀπορῶν, ὑπαντήσαντος αὐτῷ Θειοδάμαντος βοηλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας καὶ σφάξας εὐωχεῖτο. ὡς δὲ ἦκεν εἰς Τραχίνα πρὸς Κήνυκα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Δρυόπας κατεπολέμησεν. αὐτὸς ἐκεῖθεν Αἰγυμῖω βασιλεῖ συνεμάχησε Δωριέων· Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς ὕρον πρὸς αὐτὸν ἐπολέμουν, Κορώνου στρατηγούντος. ὃ δὲ πολιορκούμενος ἐπεκαλέσατο Ἡρακλέα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν ἐλευθέραν ἐποίησεν· ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαγόραν μετὰ τῶν παίδων, βασιλέα Δρυόπιαν, ἐν Ἀπόλλωνος τεμένει, Λαπιθῶν σύμμαχον. παριόντα δὲ Ἴωνα εἰς μονομαχίαν προυκαλεῖτο αὐτὸν Κύκνος ὁ Ἄρεος καὶ Πελοπίας· συστάς δὲ καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ὡς δὲ εἰς Ὀρμένιον ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς οὐκ εἶασε μεθ' ὅπλων παριέναι, κωλυόμενος δὲ παρελθεῖν καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχίνα στρατιὰν ἐπ' Οἰχάλλαν συνήθροισεν, Εὐρυτον τιμωρήσασθαι θέλων. συμμαχούντων δ' Ἀρκάδων αὐτῷ καὶ Μηλιέων τῶν ἐκ Τραχίνος καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπινημιδίων, κτείνας μετὰ τῶν παίδων Εὐρυτον, αἰρεῖ τὴν πόλιν, καὶ θάψας τῶν σὺν αὐτῷ στρατευσαμένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἴππασον τὸν Κήνυκος καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλινα, τοὺς Δικυμνίου παῖδας, καὶ λαφυραγωγῆσας τὴν πόλιν, ἦγεν Ἴόλην αἰχμάλωτον. καὶ προσορμισθεὶς Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας ἀκρωτηριῶ Διὸς Κηναίου ἱερὸν ἰδρύσατο. μέλλων δὲ ἱερούργειν κήρυκα ἐπέμψε λαμπρὰν ἐσθῆτα οἷσοντα. παρὰ τούτου δὲ τὰ περὶ τὴν Ἴόλην Δηιάνειρα πυθομένη, καὶ δεῖσασα μὴ πάλιν ἐκείνην ἀγαπήσῃ, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι τὸ ἦν ἐν αἷμα Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. ὡς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ ἴος τῆς ὕδρας ἤσθιέτο, τὸν μὲν Ἀίχαν κατέβαλεν, εἰς Τραχίνα δὲ ἐπὶ νεῶς κομίζεται. Δηιάνειρα δὲ ἀχθεσθεῖσα ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ἰλλῶ, ὃς αὐτῷ ἐκ Δηιανείρας ἦν παῖς πρεσβύτερος, τὴν Ἴόλην ἀνδρωθέντα γῆμαι, παραγενόμε-

νος εἰς Οἶτην, ὃ ἐστὶν ὄρος Τραχίνος, πυρὰν ποιήσας ἐκέλευσεν ἐπιβάς ὑφάπτειν. τοῦ δὲ μὴ θέλοντος Ποίας παριῶν ἐπὶ ζήτησιν ποιμνίων ὑφάψας ἔλαβε τὰ τόξα παρ' αὐτοῦ δωρεάν. καιομένης δὲ τῆς φλογὸς λέγεται νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι· ἐνθα τυγῶν ἀθανασίας γῆμας Ἥβην τὴν Ἥρας θυγατέρα ποιεῖ παῖδας Ἀλεξιάρην καὶ Ἀνίκητον.

ΑΘΛΟΙ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριαρὸν κατέπερνε λέοντα. δεύτερον ἐν Λέρῃ πολυαύχενον ὤλεσεν ὕδρα. τὸ τρίτον αὐτ' ἐπὶ τοῖς Ἐρυμάνθιον ἔκτανε κάπρον. χρυσόκερων ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγρευσε, τέταρτον. πέμπτον δ', ὄρνιθας Στυμφηλίδας ἐξεδίωξεν. ἕκτον, Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστήρα φαινόν. ἕβδομον, Ἀγγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν. ὄγδοον, ἐκ Κρήτης δὲ τυρίπνοον ἤλασε ταῦρον. ἐκ Θρηκῆς, ἕνατον, Διομήδεος ἤγαγεν ἵππους. Γηρύνου, δέκατον, βόας ἤλασεν ἐξ Ἐρυθείης. ἐνδέκατον δ', ἀνάγει κύναι Κέρβερον ἐξ Αἴδου. δωδέκατον δ', ἤνεγκεν ἐς Ἑλλάδα χρύσεια μῆλα. Θεστέω θυγατρῶν τρισκαιδέκατος πέλεν ἄθλος.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

Λόγος μὲν ἔστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς,
 ὡς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν, πρὶν ἂν
 θάνῃ τις, οὔτ' εἰ χρηστὸς οὔτ' εἰ τῷ κακός·
 ἐγὼ δὲ τὸν ἐμὸν, καὶ πρὶν εἰς Αἴδου μολεῖν,
 5 ἔξοιδ' ἔχουσα δυστυχῆ τε καὶ βαρύν,
 ἦτις πατρός μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως
 ναίουσ' ἔτ' ἐν Πλευρώνι νυμφεῖων ὄκνου
 ἄλγιστον ἔσχον, εἰ τις Αἰτωλῆς γυνή.
 μνηστῆρ γὰρ ἦν μοι ποταμός, Ἀχελῷον λέγω,
 ὅς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἐξήτει πατρός,
 10 φροῖτων ἐναργῆς ταῦρος, ἄλλοτ' αἰόλος
 δράκων ἐλικτός, ἄλλοτ' ἀνδρείῳ κῦτει
 βούπρωρος· ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος
 κροῦνοι διερχαίνοντο κρηναίου ποτοῦ.
 15 τοιόνδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη
 δύστηνος αἰεὶ κατθανεῖν ἐπηρχόμην,
 πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναι ποτε.
 χρόνῳ δ' ἐν ὑστέρω μὲν, ἀσμένῃ δέ μοι,
 ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς·
 20 ὅς εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσῶν μάχης
 ἐκλύεται με· καὶ τρόπον μὲν ἂν πόνων
 οὐκ ἂν διείποιμ'· οὐ γὰρ οἶδ'· ἀλλ' ὅστις ἦν
 θακῶν ἀταρβῆς τῆς θεάς, ὅδ' ἂν λέγοι·
 ἐγὼ γὰρ ἤμην ἐκπεπληγμένη φόβῳ

μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτέ. 25
 τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς,
 εἰ δὴ καλῶς. λέχος γὰρ Ἡρακλεῖ κριτὸν *Weib*
 ξυστάσ' αἰεὶ τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω,
 κείνου προκηραίνουσα· νύξ γὰρ εἰσάγει
 30 καὶ νύξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον.
 κἀφύσαμεν δὴ παῖδας, οὓς κείνός ποτε,
 γῆτης ὅπως ἄρουραν ἔκτοπον λαβῶν,
 σπείρων μόνον προσεῖδε ἀξάμῳ ἀπαξ.
 τοιοῦτος αἰὼν εἰς δόμους τε καὶ δόμων
 αἰεὶ τὸν ἄνδρ' ἐπεμπε λατρεύοντά τῳ. 35
 νῦν δ' ἠνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελῆς ἔφην,
 ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβήσασ' ἔχω.
 ἔξ οὗ γὰρ ἔκτα κείνος Ἰφίτου βίαν,
 ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχῖνι τῆδ' ἀνάστατοι
 40 ξένῳ παρ' ἀνδρὶ ναίομεν, κείνος δ' ὅπου
 βέβηκεν οὐδεὶς οἶδε· πλὴν ἐμοὶ πικρὰς
 ὠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται.
 σχεδὸν δ' ἐπίσταμαι τι πῆμ' ἔχοντά νιν·
 χρόνον γὰρ οὐχὶ βαιόν, ἀλλ' ἤδη δέκα
 45 μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντ' ἀκήρονκτος μένει.
 κάστιν τι δεινὸν πῆμα· τοιαύτην ἐμοὶ
 δέλτον λιπὼν ἔστειχε, τὴν ἐγὼ θαμὰ
 θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

δέσποινα Δηάνειρα, πολλὰ μὲν σ' ἐγὼ
 κατείδον ἤδη πανδάκρυτ' ὀδύρματα 50
 τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην·
 νῦν δ', εἰ δίκαιον τοὺς ἔλευθέρους φρενοῦν
 γνώμαισι δούλαις, καμὲ χρὴ φράσαι τὸ σόν·
 πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις, ἀτὰρ

ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά, 55
 μάλιστα δ' ὕπερ εἰκὸς Ἴλλον, εἰ πατρὸς
 νέμοι τιν' ὄραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν;
 ἔγγυς δ' ὄδ' αὐτὸς ἀρίστους θρόσκει δόμους,
 ὥστ' εἰ τί σοι πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ,
 ΔΗ. ἄρεστι χρῆσθαι τάνδρῳ τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις. 60
 ὦ τέκνον, ὦ παῖ, κἄξ ἀγεννήτων ἄρα
 μῦθοι καλῶς πίπτουσιν· ἦδε γὰρ γυνή
 δούλη μὲν, εἰρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον.

ΤΑΛΟΣ.

ποιον; δίδαξον, μήτερον, εἰ διδακτά μοι.
 ΔΗ. σὲ πατρὸς οὕτω δαρὸν ἐξενωμένον 65
 τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ ἴστιν, αἰσχύνῃ φέρειν.
 ΤΑ. ἀλλ' οἶδα, μύθοις εἰ τι πιστεύειν χρεῶν.
 ΔΗ. καὶ ποῦ κλύεις νιν, τέκνον, ἰδρῶσθαι χθονός;
 ΤΑ. τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον ἐν μήκει χρόνον
 Ἀυδῆ γυναικί φασί νιν [λάτρην] ποιεῖν. 70
 ΔΗ. πᾶν τοίνυν, εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη, κλύοι τις ἄν.
 ΤΑ. ἀλλ' ἐξαφείται τοῦδέ γ', ὡς ἐγὼ κλύω.
 ΔΗ. ποῦ δῆτα νῦν ζῶν ἢ θανὼν ἀγγέλλεται;
 ΤΑ. Εὐβοῖδα χώραν φασίν, Εὐρύτου πόλιν,
 ἐπιστρατεύειν αὐτὸν ἢ μέλλειν ἔτι. 75
 ΔΗ. ἄρ' οἶσθα δῆτ', ὦ τέκνον, ὡς ἔλειπέ μοι
 μαντεῖα πιστὰ τῆσδε τῆς ὄρας πέρι;
 ΤΑ. τὰ ποῖα, μήτερον; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.
 ΔΗ. ὡς ἢ τελευτήν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν
 ἢ τοῦτον ἄρας ἄθλον - - - 80
 τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον εὐαίων' ἔχειν.
 ἐν οὖν ῥοπῇ τοιαῦδε κειμένῳ, τέκνον,
 οὐκ εἰ ξυνέρξων, ἠνίκ' ἢ σεσώσμεθα
 [ἢ πίπτομεν σοῦ πατρὸς ἐξολωλότος]

κείνον βίον σώσαντος, ἢ οἰχόμεσθ' ἅμα; 85
 ΤΑ. ἀλλ' εἴμι, μήτερον· εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ
 βάξιν κατήδη τῶνδε, κἂν πάλαι παρῆ·
 νῦν δ' ὁ ξυνήθης πότμος οὐκ εἶα πατρὸς
 ἡμᾶς προταρβεῖν οὐδὲ δειμαίνειν ἄραν.
 νῦν δ' ὡς ξυνήμ', οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ 90
 πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.
 ΔΗ. χῶρει νιν, ὦ παῖ· καὶ γὰρ ὑστέρῳ τό γ' εὖ
 πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾶ.

ΧΟΡΟΣ.

ὄν αἰόλα νῦξ ἐναριζομένα τίχτει κατεννάξει τε,
 φλογιζόμενον 94
 Ἄλιον Ἄλιον αἰτῶ
 τοῦτο καρῦξαι, τὸν Ἀλκμήνας πόθι μοι πόθι
 μοι ναίει ποτ', ὦ λαμπρᾶ στεροπᾶ
 φλεγέθων, 99
 ἢ ποντίας ἀλῶνος ἢ δισσαῖσιν ἀπείροις κλιθεῖς,
 εἴπ', ὦ κρατιστεύων κατ' ὄμμα. 102
 ποθονμένα γὰρ φρενὶ πυνθάνομαι τὰν ἀμφινεικῆ
 Δηιάνειραν αἰέ,
 οἶά τιν' ἄθλιον ὄρνιν, 105
 οὔποτ' εὐνάξειν ἀδακρῶτων βλεφάρων πόθον,
 ἀλλ' εὐμναστον ἀνδρὸς δεῖμα τρέφουσιν
 ὁδοῦ
 ἐνθυμίῳις εὐναῖς ἀνανδρώτοισι τρύχεσθαι, κα-
 κᾶν δύστανον ἐπίζουσιν αἶσαν. 111
 πολλὰ γὰρ ὥστ' ἀκάμαντος ἢ νότου ἢ βορέα τις
 κύματ' ἐν εὐρείῳ πόντῳ βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδη, 115
 οὕτω δὲ τὸν Καδμογενῆ στρέφει, τὸ δ' αὖξει βιότου
 94—102 = 103—111.
 112—121 = 122—131.

πολύπονον, ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον. ἀλλὰ τις
θεῶν

αἶεν ἀναμπλάκητον Ἴδιαν σφε δόμων ἐρύκει. 120
ᾧν ἐπιμεφυρόμενα σ' ἀδεία μὲν, ἀντία δ' οἶσω. 122
φαμὶ γὰρ οὐκ ἀποτρούειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν 125
χρηναί σ'· ἀνάληγτα γὰρ οὐδ' ὁ πάντα κραίνων
βασιλεὺς

ἐπέβαλε θνητοῖς Κρονίδας· ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ
χαρὰ

πᾶσι κυκλοῦσιν οἶον ἄρκτου στροφάδες κέ-
λευθοι. 131

μένει γὰρ οὐτ' αἰόλα 132

νῦξ βροτοῖσιν οὔτε κῆρες οὔτε πλοῦτος,
ἀλλ' ἄφαρ βέβακε, τῷ δ' ἐπέρχεται χαίρειν τε
καὶ στέρεσθαι.

ἔ καὶ σὲ τὰν ἀνασσαν ἐλπίσιν λέγω
τάδ' αἶεν ἴσχειν· ἐπεὶ τίς ᾧδε
τέκνοισι Ζῆν' ἄβουλον εἶδεν; 140

ΔΗ. πεπυσμένη μὲν, ὡς ἀπεικάσαι, πάρει

πάθημα τοῦμόν· ὡς δ' ἐγὼ θυμοφθορῶ,
μητ' ἐκμάθοις παθοῦσα νῦν τ' ἄπειρος εἶ.
τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βόσκειται

χάροισιν αὐτοῦ, καὶ νιν οὐ θάλλπος θεοῦ 145

οὐδ' ὄμβρος οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ,
ἀλλ' ἠδοναῖς ἄμοχθον ἐξάγει βίον

ἐς τοῦθ' ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνῆ
κληθῆ λάβῃ τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος.

[ἦτοι πρὸς ἀνδρὸς ἢ τέκνων φοβουμένη. 150

τότ' ἂν τις εἰσίδοιτο, τὴν αὐτοῦ σκοπῶν
πρᾶξιν, κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι.]

πάθη μὲν οὖν δὴ πόλλ' ἔργω' ἐκλαυσάμην·

ἐν δ', οἶον οὔπω πρόσθεν, αὐτίκ' ἐξερῶ.
ὀδὸν γὰρ ἦμος τὴν τελευταίαν ἀναξ 155

ᾠρματ' ἀπ' οἴκων Ἡρακλῆς, τότ' ἐν δόμοις
λείπει παλαιὰν δέλτον ἐγγεγραμμένην

ξυνθήμαθ', ἀμοὶ πρόσθεν οὐκ ἔτλη ποτέ,
πολλοὺς ἀγῶνας ἐξιῶν, οὔπω φράσαι,

ἀλλ' ὡς τι δράσω εἶπε κοῦ θανούμενος. 160

νῦν δ' ὡς ἔτ' οὐκ ᾧν εἶπε μὲν λέχους ὁ τι
χρεῖή μ' ἐλέσθαι κτῆσιν, εἶπε δ' ἦν τέκνοις

μοῖραν πατροφᾶς γῆς διαιρετὸν νέμοι,
χρόνον προτάξας ὡς τρίμηνον ἠνίκα

χώρας ἀπειή κἀνιαύσιον βεβῶς 165

[τότ' ἢ θανεῖν χρεῖή σφε τῷδε τῷ χρόνῳ
ἢ τοῦθ' ὑπεκδρομόντα τοῦ χρόνου τέλος

τὸ λοιπὸν ἤδη ζῆν ἀλυπήτῳ βίῳ].
τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἰμαρμένα

[τῶν Ἡρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων], 170

ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδήσαι ποτε
Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων ἔφη.

καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου 175

τοῦ νῦν παρόντος, ᾧ τελεσθῆναι χρεῶν·
ᾧστ' ἐνδεῶς εὐδουσαν ἐκηθηδᾶν ἐμὲ

φρόβῳ, φίλοι, ταρβοῦσαν, εἰ με χρῆ μένειν
πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένην.

XO. εὐφημίαν νῦν ἴσχ'· ἐπεὶ καταστεφῆ
στείχονθ' ὀρῶ τιν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων. 180

ΑΓΓΕΛΟΣ.

δέσποινα Δηάνειρα, πρῶτος ἀγγέλων 180

ᾧνον σε λύσω· τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκου
καὶ ζῶντ' ἐπίστω καὶ κρατοῦντα κὰκ μάχης

ἄγροντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγγωρίοις.

- ΔΗ. τίν' εἶπας, ὦ γεραῖέ, τόνδε μοι λόγον;
 ΑΓ. τάχ' ἐς δόμους σοὺς τὸν πολύζηλον πόσιν 185
 ἤξειν φανέντα σὺν κράτει νικηφόρῳ.
 ΔΗ. καὶ τοῦ τόδ' ἀστῶν ἢ ξένων μαθῶν λέγεις;
 ΑΓ. ἐν βουθερεῖ λειμῶνι πρὸς πολλοὺς θροεῖ
 Λίχας ὁ κῆρυξ ταῦτα· τοῦ δ' ἐγὼ κλύων
 ἀπῆξ', ὅπως τοι πρῶτος ἀγγείλας τάδε 190
 πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι καὶ κτόμην χάριν.
 ΔΗ. αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεστιν, εἶπερ εὐτυχεῖ;
 ΑΓ. οὐκ εὐμαρεῖα χρώμενος πολλῇ, γύναι.
 κύκλω γὰρ αὐτὸν Μηλιεύς ἄπας λεῶς
 κρῖνει παραστάς, οὐδ' ἔχει βῆναι πρόσω· 195
 τὸ γὰρ ποθοῦν ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων
 οὐκ ἂν μεθεῖτο, πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν.
 οὕτως ἐκεῖνος οὐχ ἐκόν, ἐκοῦσι δὲ
 ξύνεστιν· ὕψει δ' αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῆ.
 ΔΗ. ὦ Ζεῦ, τὸν Οἰτῆς ἄτομον ὃς λειμῶν' ἔχεις, 200
 ἔδωκας ἡμῖν ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χαράν.
 φωνήσατ', ὦ γυναῖκες, αἶ τ' εἶσω στέγης
 αἶ τ' ἐκτὸς ἀλῆς, ὡς ἄελπτον ὅμμ' ἐμοὶ
 φήμης ἀνασχὸν τῆσδε νῦν καρπούμεθα.
 ΧΟ. ἀνολολυξάτω δόμος ἐφεστίοις ἀλαλαγαῖς 205
 ὁ μελλόνυμφος, ἐν δὲ κοινῶς ἀρσένων
 ἴτω κλαγγὰ τὸν εὐφρατέραν
 Ἀπόλλω προστάταν·
 ὁμοῦ δὲ παιᾶνα παιᾶν' 210
 ἀνάγειτ', ὦ παρθένοι, *αἰφύλου*
 βοᾶτε τὰν ὁμόσπορον Ἄρτεμιν Ὀρτυρίαν,
 ἐλαφαβόλον ἀμφίπυρον,
 γείτονας τε νύμφας. 215
 ἀείρομαι οὐδ' ἀπάσομαι

- τὸν ἀλόν, ὦ τύραννε τᾶς ἐμᾶς φρενός.
 ἰδοὺ ἰδοὺ μ' ἀναταράσσει,
 εὐοῖ εὐοῖ,
 ὁ κισσὸς ἄρτι βακχίαν ὑποστρέφων ἔμιλλαν. 220
 ἰὼ ἰὼ Παιᾶν.
 ἰδ', ὦ φίλα γυναικῶν,
 τάδ' ἀντίπρωρά δὴ σοὶ
 βλέπειν πάρεστ' ἐναργῆ.
 ΔΗ. ὄρω, φίλαι γυναῖκες, οὐδέ μ' ὄμματος 225
 φρουρὰν παρήλθε, τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον·
 χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προυννέπω, χρόνῳ
 πολλῶ φανέντα, χαρτὸν εἴ τι καὶ φέρεις.
 ΔΙΧΑΣ.
 ἀλλ' εὔ μὲν ἴγμεθ', εὔ δὲ προσφωνούμεθα,
 γύναι, κατ' ἔργον κτήσιν· ἄνδρα γὰρ καλῶς 230
 πρᾶσσοντ' ἀνάγκη χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη.
 ΔΗ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, πρῶθ' ἂ πρῶτα βούλομαι
 δίδαξον, εἰ ζῶνθ' Ἡρακλῆ προσδέξομαι.
 ΔΙ. ἔργω γέ τοι σφ' ἔλειπον ἰσχύοντά τε
 καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα κοῦ νόσῳ βαρύν. 235
 ΔΗ. ποῦ γῆς; πατρώας εἴτε βαρβάρου; λέγε.
 ΔΙ. ἀκτὴ τις ἔστ' Εὐβοίς, ἐνθ' ὀρίζεται
 βωμοὺς τέλη τ' ἐγκαρπα Κηναίῳ Διί. *ἀλφειῶν*
 ΔΗ. εὐκταῖα φαίνων ἢ ἀπὸ μαντείας τινός;
 ΔΙ. εὐκταῖ', ὅθ' ἦρει τῶνδ' ἀνάστατον ὄρωι 240
 χάραν γυναικῶν ὧν ὄρας ἐν ὄμμασιν.
 ΔΗ. αὐταὶ δέ, πρὸς θεῶν, τοῦ ποτ' εἰσὶ καὶ τίνες;
 οἰκτραὶ γάρ, εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσί με. *ἀλφειῶν*
 ΔΙ. ταύτας ἐκεῖνος Εὐρύτου πέρσας πόλιν
 ἐξείλεθ' αὐτῷ κτήμα καὶ θεοῖς κριτόν. 245
 ΔΗ. ἢ καπὶ ταύτῃ τῇ πόλει τὸν ἄσκοπον

ΔΙ.

χρόνου βεβῶς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμοι;
 οὐκ, ἀλλὰ τὸν μὲν πλείστον ἐν Λυδοῖς χρόνου
 κατείχεθ', ὡς φησ' αὐτός, οὐκ ἐλεύθερος,
 ἀλλ' ἐμποληθεῖς· τοῦ λόγου δ' οὐ χρῆ φθόνον,
 γύναι, προσεῖναι, Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῆ. 251
 κείνος δὲ πραθεῖς Ὀμφάλη τῇ βαρβάρῳ
 ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν, ὡς αὐτὸς λέγει,
 χοῦτως ἐδήχθη τοῦτο τὸννεῖδος λαβῶν
 ὥσθ' ὄρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν, 255
 ἢ μὴν τὸν οἱ κτιστήρα τοῦδε τοῦ πάθους
 ξὺν παιδί καὶ γυναικὶ δουλώσειν ἔτι.
 κοῦχ ἠλίωσε τοῦπος, ἀλλ' ὅθ' ἀγνὸς ἦν,
 στρατὸν λαβῶν ἐπακτὸν ἔρχεται πόλιν
 τὴν Εὐρυτεῖαν. τόνδε γὰρ μεταίτιον 260
 μόνον βροτῶν ἔφρασκε τοῦδ' εἶναι πάθους·
 ὅς αὐτὸν ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον,
 ξένον παλαιὸν ὄντα, πολλὰ μὲν λόγους
 ἐπερρόθησε, πολλὰ δ' ἀτηρᾶ φρενί,
 λέγων χεροῖν μὲν ὡς ἄφυκτ' ἔχων βέλη 265
 τῶν ὧν τέκνων λείποιο πρὸς τόξον κρῖσιν,
 φανείς δὲ δοῦλος ἀνδρὸς ἀντ' ἐλευθέρου
 φάιτο· δειπνοῖς δ' ἠνίκ' ἦν φνωμένος,
 ἔρριψεν ἐκτὸς αὐτόν. ὧν ἔχων χόλον,
 ὡς ἴκετ' αὐτῖς Ἴφιτος Τιτυνθίαν 270
 πρὸς κλιτὸν, ἵππους νομάδας ἐξιγροσκοπῶν,
 τότε ἄλλοσ' αὐτὸν ὄμμα, θατέρω δὲ νοῦν
 ἔχοντ', ἀπ' ἄκρας ἦκε πυργώδους πλακόσ.
 ἔργον δ' ἔκατι τοῦδε μηνίσας ἀναξ
 ὁ τῶν ἀπάντων Ζεὺς πατήρ Ὀλύμπιος 275
 πρατὸν νιν ἐξέπεμψεν οὐδ' ἠμέσχετο,
 ὀθούνεκ' αὐτὸν μόνον ἀνθρώπων δόλω

ἔκτεινεν· εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἡμύνατο,
 Ζεὺς τᾶν συνέγνω ξὺν δίκῃ χειρουμένῳ·
 ὕβριον γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες. 280
 κείνοι δ' ὑπερχλίοντες ἐκ γλώσσης κακῆς
 αὐτοὶ μὲν Ἄιδου πάντες εἰς' οἰκήτορες,
 πόλις δὲ δούλη· τάσδε δ' ἄσπερ εἰσορᾶς
 ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὐροῦσαι βίον
 χωροῦσι πρὸς σέ· ταῦτα γὰρ πόσις τε σὸς 285
 ἐφείτ', ἐγὼ δὲ πιστὸς ὧν κείνῳ τελῶ.
 αὐτὸν δ' ἐκείνον, εὐτ' ἂν ἀγνὰ θύματα
 ῥέξῃ πατρῶν Ζηνὶ τῆς ἀλώσεως,
 φρόνει νιν ὡς ἤξοντα· τοῦτο γὰρ λόγου
 πολλοῦ καλῶς λεχθέντος ἠδίστου κλύειν. 290
 ΧΟ. ἄνασσα, νῦν σοι τέρψις ἐμφανῆς κυρεῖ,
 τῶν μὲν παρόντων, τὰ δὲ πεπυσμένη λόγῳ.
 ΔΗ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροιμ' ἄν, ἀνδρὸς εὐτυχεῖ
 κλύουσα προᾶξιν τῆνδε, πανδίκῳ φρενί;
 πολλή 'στ' ἀνάγκη τῆδε τοῦτο συντρέχειν. 295
 ὄμως δ' ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοποῦμένοις
 ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ σφαλῆ ποτε.
 ἐμοὶ γὰρ οἶκος δεινὸς εἰσέβη, φίλαι,
 ταύτας ὀρώσῃ δυσπότητους ἐπὶ ξένης
 χώρας ἀοίκους ἀπάτοράς τ' ἀλωμένας, 300
 αἰ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως
 ἀνδρῶν, τανῦν δὲ δοῦλον ἴσχυουσιν βίον.
 ὦ Ζεῦ τροπαεῖ, μὴ ποτ' εἰσίδοιμί σε
 πρὸς τοῦμὸν οὔτω σπέρμα χωρήσαντά ποι,
 μηδ', εἴ τι θράσεις, τῆσδέ γε ζώσης ἔτι. 305
 οὔτως ἐγὼ δέδοικα τάσδ' ὀρωμένη.
 ὦ δυστάλαινα, τίς ποτ' εἰ νεανίδων;
 ἄνανδρος ἢ τεκοῦσα; πρὸς μὲν γὰρ φύσιν

- πάντων ἄπειρος τῶνδε, γενναία δέ τις.
 Λίχα, τίνος ποτ' ἐστὶν ἡ ξένη βροτῶν; 310
 τίς ἢ τεκοῦσα, τίς δ' ὁ φιλύσας πατήρ;
 ἔξειπ' ἐπεὶ νιν τῶνδε πλεῖστον ᾤκτισα
 βλέπουσ', ὄσπερ καὶ φρονεῖν οἶδεν μόνη.
 ΔΙ. τί δ' οἶδ' ἐγώ, τί δ' ἄν με καὶ κρίνοις; ἴσως
 γέννημα τῶν ἐκείθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις. 315
 ΔΗ. μὴ τῶν τυράννων; Εὐρύτου σπορά τις ἦν;
 ΔΙ. οὐκ οἶδα· καὶ γὰρ οὐδ' ἀνιστόρουν μακρὰν.
 ΔΗ. οὐδ' ὄνομα πρὸς του τῶν ξυνεμπόρων ἔχεις;
 ΔΙ. ἤμιστα· σιγῇ τοῦμὸν ἔργον ἤνυτον.
 ΔΗ. εἶπ', ὦ τάλαιν', ἀλλ' ἡμῖν ἐκ σαυτῆς, ἐπεὶ 320
 καὶ ξυμφορὰ τοι μὴ εἰδέναι σέ γ' ἦτις εἶ.
 ΔΙ. οὐ τᾶρα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου
 χρόνῳ διήσει γλώσσαν, ἦτις οὐδαμὰ
 προύφηγεν οὔτε μείζον' οὔτ' ἐλάσσονα,
 ἀλλ' αἰὲν ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος 325
 δακρυροεὶ δύστηνος, ἐξ ὅτου πάτραν
 διήνεμον λέλοιπεν· ἡ δέ τοι τύχη
 κακὴ μὲν αὐτῇ γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει.
 ΔΗ. ἡ δ' οὖν ἐάσθω, καὶ πορευέσθω στέργας
 οὕτως ὅπως ἤδιστα, μηδὲ πρὸς κακοῖς 330
 τοῖς οὔσι λύπην πρὸς γ' ἐμοῦ διπλῆν λάβοι·
 ἄλλοις γὰρ ἡ παροῦσα. πρὸς δὲ δάματα
 χωρῶμεν ἤδη πάντες, ὡς σύ θ' οἷ θέλεις
 σπεύδης, ἐγὼ τε τᾶνδον ἐξαρκῆ τιθῶ.
 ΑΓ. αὐτοῦ γε πρῶτον βαιὸν ἀμείνισα', ὅπως 335
 μάθης ἄνευ τῶνδ', οὔστινάς τ' ἄγεις ἔσω,
 ὦν τ' οὐδὲν εἰσήκουσας ἐμάθης ἂ δει·
 τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ.
 ΔΗ. τί δ' ἐστί; τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν;

- ΑΓ. σταθεῖσ' ἄκουσον· καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος 340
 μῦθον μάτην ἤκουσας, οὐδὲ νῦν δοκῶ.
 ΔΗ. πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ' αὖθις πάλιν
 καλῶμεν, ἢ ἴμοι ταῖσδέ τ' ἐξεπιεῖν θέλεις;
 ΑΓ. σοὶ ταῖσδέ τ' οὐδὲν εἰργεται, τούτους δ' ἔα.
 ΔΗ. καὶ δὴ βεβάσι, χά' λόγος σημερινέω. 345
 ΑΓ. ἀνὴρ ὅδ' οὐδὲν ὦν ἔλεξεν ἀρτίως
 φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν, ἀλλ' ἢ νῦν κακὸς
 ἢ πρόσθεν οὐ δίκαιος ἄγγελος παρῆν.
 ΔΗ. τί φῆς; σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς·
 ἂ μὲν γὰρ ἐξείρηκας ἀγνοία μ' ἔχει. 350
 ΑΓ. τούτου λέγοντος τάνδρὸς εἰσήκουσ' ἐγώ,
 πολλῶν παρόντων μαρτύρων, ὡς τῆς κόρης
 ταύτης ἕκατι κείνος Εὐρύτον θ' ἔλοι
 τήν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν, Ἔρωσ δέ νιν
 μόνος θεῶν θῆλξειεν αἰχμάσαι τάδε, 355
 οὐ τὰπὶ Λυδοῖς οὐδ' ὑπ' Ὀμφάλλῃ πόρων
 λατρεύματ' οὐδ' ὁ ἑπιπὸς Ἰφίτου μόρος·
 ὃν νῦν παρώσας οὗτος ἐμπαλιν λέγει.
 ἀλλ' ἠνίκ' οὐκ ἐπειθε τὸν φυτοσπόρον
 τὴν παῖδα δοῦναι, κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος, 360
 ἐγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἐτοιμάσας
 ἐπιστρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης, ἐν ἣ
 τὸν ἐργάτην τῶνδ' εἶπε δεσπόζειν θρόνων,
 κτείνει τ' ἄνακτα πατέρα τῆσδε καὶ πόλιν
 ἔπερσε. καὶ νῦν, ὡς ὄρας, ἦκει δόμους 365
 ὡς τούσδε πέμπων οὐκ ἀφροντίστως, γύναι,
 οὐδ' ὥστε δούλην· μηδὲ προσδόκα τόδε·
 οὐδ' εἰκός, εἴπερ ἐκτεθέρμανται πόθῳ.
 ἔδοξεν οὖν μοι πρὸς σὲ δηλῶσαι τὸ πᾶν,
 δέσποιν', ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα. 370

- καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέση Τραχινίων
 ἀγορᾷ συνεξήμουον ὡσαύτως ἐμοί,
 ὥστ' ἐξελέγχειν· εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα,
 οὐχ ἠδομαι, τὸ δ' ὄρθον ἐξείρηχ' ὅμως.
- ΔΗ. οἴμοι τάλαινα, ποῦ ποτ' εἰμι πρᾶγματος; 375
 τίν' εἰσδέδεγμαι πημονήν ὑπόστεγον
 λαθραῖον; ᾧ δύστηνος ἄρ' ἀνώνυμος
 πέφυκεν, ὥσπερ οὐπάγων διώμνυτο;
- ΑΓ. ἢ κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ' ὕμμα καὶ φύσιν,
 πατρὸς μὲν οὔσα γένεσιν Εὐρύτου ποτὲ 380
 Ἰόλη καλεῖτο, τῆς ἐκεῖνος οὐδαμὰ
 βλάστας ἐφάνει, δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν.
- ΧΟ. ὄλουντο — μὴ τι πάντες οἱ καιοί, τὰ δὲ
 λαθραῖ' ὅς ἀσκεῖ μὴ πρέποντ' αὐτῶ κακὰ.
- ΔΗ. τί χρὴ ποεῖν, γυναικες; ὡς ἐγὼ λόγοις 385
 τοῖς νῦν παροῦσιν ἐκπεληγμένη κυρῶ.
- ΧΟ. πεύθου μολοῦσα τάνδρος, ὡς τάχ' ἂν σαφῆ
 λέξειεν, εἰ νιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις.
- ΔΗ. ἀλλ' εἴμι· καὶ γὰρ οὐκ ἀπὸ γνώμης λέγεις.
- ΧΟ. ἡμεῖς δὲ προσμένωμεν; ἢ τί χρὴ ποεῖν; 390
- ΔΗ. μίμν', ὡς ὄθ' ἀνήρ οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων,
 ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορευέται.
- ΔΙ. τί χρὴ, γύναι, μολόντα μ' Ἡρακλεῖ λέγεις;
 διδάξον, ὡς ἔρποντος εἰσορᾷς ἐμοῦ.
- ΔΗ. ὡς ἐκ ταχείας σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολῶν 395
 ἄσσεις, πρὶν ἡμᾶς κἀννεώσασθαι λόγους.
- ΔΙ. ἀλλ' εἰ τι χρῆζεις ἱστορεῖν, πάρεμι' ἐγώ.
- ΔΗ. ἢ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις;
- ΔΙ. ἴστω μέγας Ζεὺς, ὦν γ' ἂν ἐξειδῶς κυρῶ.
- ΔΗ. τίς ἢ γυνὴ δῆτ' ἐστὶν ἢν ἡμεῖς ἄγων; 400
- ΔΙ. Εὐβοίης· ὦν δ' ἐβλαστέν οὐκ ἔχω λέγειν.

- ΑΓ. οὔτος, βλέφ' ὦδε· πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς;
- ΔΙ. σὺ δ' εἰς τί δή με τοῦτ' ἐρωτήσας ἔχεις;
- ΑΓ. τόλμησον εἰπεῖν, εἰ φρονεῖς, ὃ σ' ἱστορῶ.
- ΔΙ. πρὸς τὴν κρατοῦσαν Διήνειραν, Οἰνέως 405
 κόρην δάμαρτά θ' Ἡρακλέους, εἰ μὴ κυρῶ
 λεύσσω μάταια, δεσπότιν τε τὴν ἐμήν.
- ΑΓ. τοῦτ' αὐτ' ἐχρηζον, τοῦτό σου μαθεῖν· λέγεις
 δέσποιναν εἶναι τήνδε σήν; ΔΙ. δίκαια γάρ.
- ΑΓ. τί δῆτα; ποῖαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην, 410
 ἢν εὐρεθῆς ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὢν;
- ΔΙ. πῶς μὴ δίκαιος; τί ποτε ποιήσας ἔχεις;
- ΑΓ. οὐδέν· σὺ μέντοι κάρτα τοῦτο δρῶν κυρεῖς.
- ΔΙ. ἄπειμι· μῶρος δ' ἢ πάλαι κλύων σέθεν.
- ΑΓ. οὐ, πρὶν γ' ἂν εἴπῃς ἱστορούμενος βραχύ. 415
- ΔΙ. λέγ', εἰ τι χρῆζεις· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ.
- ΑΓ. τὴν αἰχμάλωτον, ἢν ἐπεμψας ἐς δόμους,
 κάτοισθα δῆτ'; ΔΙ. οὐ φημι· πρὸς τί δ' ἱστο-
 ρεῖς;
- ΑΓ. οὔκου σὺ ταύτην, ἢν ὑπ' ἀγνοίας ὄρᾳς, 420
 Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σπορᾶν ἄγειν;
- ΔΙ. ποίοις ἐν ἀνθρώποισι; τίς πόθεν μολῶν
 σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν παρῶν;
- ΑΓ. πολλοῖσιν ἀστῶν· ἐν μέση Τραχινίων
 ἀγορᾷ πολὺς σου ταῦτά γ' εἰσήκουσ' ὄχλος.
- ΔΙ. κλύειν γ' ἔφασκον· ταῦτό δ' οὐχὶ γίγνεται 425
 δόκησιν εἰπεῖν κἀξακριβῶσαι λόγον.
- ΑΓ. ποῖαν δόκησιν; οὐκ ἐπώμοτος λέγων
 δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν;
- ΔΙ. ἐγὼ δάμαρτα; πρὸς θεῶν, φράσον, φίλη
 δέσποινα, τόνδε τίς ποτ' ἐστὶν ὁ ξένος. 430
- ΑΓ. ὅς σοῦ παρῶν ἤκουσεν, ὡς ταύτης πόθῳ

πόλις δαμείη πάσα, κοῦχ ἢ Λυδία
 πέρσειεν αὐτήν, ἀλλ' ὁ τῆσδ' ἔρωσ φανείς.
 ΔΙ. ἄνθρωπος, ᾧ δέσποιν', ἀποστήτω· τὸ γὰρ
 νοσοῦν τι ληρεῖν ἀνδρὸς οὐχὶ σῶφρονος. 435
 ΔΗ. μή, πρὸς σε τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταίου νάπος
 Διὸς καταστράπτοντος, ἐκκλέψης λόγον.
 οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἐρεῖς κακῆ
 οὐδ' ἦτις οὐ κάτοιδε τάνθρωπων, ὅτι
 χαίρειν πεφύκασ' οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεί. 440
 Ἔρωτι μὲν νυν ὅστις ἀντανίσταται
 πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας, οὐ καλῶς φρονεῖ·
 οὗτος γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλει,
 κάμοῦ γε· πῶς δ' οὐ χātέρας οἶας γ' ἐμοῦ;
 ὥστ' εἴ τι τῶμῳ τ' ἀνδρὶ τῆδε τῆ νόσῳ 445
 ληφθέντι μεμπτός εἰμι, κάρτα μαίνομαι,
 ἢ τῆδε τῆ γυναικὶ τῆ μεταίτια
 τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ μηδ' ἐμοὶ κακοῦ τινος.
 οὐκ ἔστι ταῦτ'· ἀλλ' εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθῶν
 ψεύδει, μάθησιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις· 450
 εἰ δ' αὐτὸς αὐτὸν ὧδε παιδεύεις, ὅταν
 θέλῃς γενέσθαι χρηστός, ὀφθήσει κακός.
 ἀλλ' εἰπὲ πᾶν τάληθές· ὡς ἐλευθέρῳ
 ψευδεὶ καλεῖσθαι κῆρ πρόσεστιν οὐ καλή. *flubn*
 ὅπως δὲ λήσεις, οὐδὲ τοῦτο γίγνεται· 455
 πολλοὶ γὰρ οἷς εἰρημίας, οἷ φράσουσ' ἐμοί.
 καὶ μὲν δέδοικας, οὐ καλῶς ταρβεῖς, ἐπεὶ
 τὸ μὴ πνθέσθαι, τοῦτό μ' ἀλγύνειεν ἄν·
 τὸ δ' εἰδέναί τί δεινόν; οὐχὶ χātέρας
 πλείστας ἀνῆρ εἷς Ἡρακλῆς ἔρημε δῆ; 460
 κοῦπω τις αὐτῶν ἐκ γ' ἐμοῦ λόγον κακὸν
 ἠνέγκατ' οὐδ' ὄνειδος· ἦδε τ' οὐδ' ἄν εἰ

κάρτ' ἐντακείη τῷ φιλεῖν, ἐπεὶ σφ' ἐγὼ
 ἄκτιρα δὴ μάλιστα προσβλέψασ', ὅτι
 τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν, 465
 καὶ γῆν πατρῶαν οὐχ ἐκοῦσα δύσμορος
 ἔπερσε κἀδούλωσεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 ἴτω κατ' οὔρον· σοὶ δ' ἐγὼ φράξω κακὸν
 πρὸς ἄλλον εἶναι, πρὸς δ' ἐμ' ἀψευδεῖν ἀεί.
 ΧΟ. πείθου λεγούσῃ χρηστά, κοῦ μέμψει χρόνῳ 470
 γυναικὶ τῆδε κάπ' ἐμοῦ κτήσει χάριν.
 ΔΙ. ἀλλ' ᾧ φίλῃ δέσποιν', ἐπεὶ σε μανθάνω
 θυητῆν φρονοῦσαν θυητὰ κοῦκ ἀγνώμονα, *(οὐκ ἔσθ)*
 πᾶν σοὶ φράσω τάληθές οὐδὲ κρύψομαι.
 ἔστιν γὰρ οὕτως ὥσπερ οὗτος ἐννέπει. 475
 ταύτης ὁ δεινὸς ἕμερός ποθ' Ἡρακλῆ
 διήλθε, καὶ τῆσδ' εἶνεχ' ἢ πολύφθορος
 καθηρέθη πατρῶος Οἰχαλία δόρει.
 καὶ ταῦτα, δεῖ γὰρ καὶ τὸ πρὸς κείνου λέγειν,
 οὐτ' εἶπε κρύπτειν οὐτ' ἀπηρηνήθη ποτέ, 480
 ἀλλ' αὐτός, ᾧ δέσποινα, δειμαίνων τὸ σὸν
 μὴ στέρον ἀλγύνοιμι τοῖσδε τοῖς λόγοις,
 ἡμαρτον, εἴ τι τήνδ' ἀμαρτίαν νέμεις.
 ἐπεὶ γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίστασαι λόγον,
 κείνου τε καὶ σῆν ἐξ ἴσου κοινὴν χάριν 485
 καὶ στέργε τὴν γυναικὰ καὶ βούλον λόγους,
 οὐς εἶπας ἐς τήνδ', ἐμπέδωσ εἰρηκέναι· *καὶ κτλ*
 ὡς τᾶλλ' ἐκείνος πάντ' ἀριστεύων χεροῖν
 τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἄπανθ' ἦσσαν ἔφν.
 ΔΗ. ἀλλ' ὧδε καὶ φρονοῦμεν ὥστε ταῦτα δοῦν, 490
 κοῦτοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἐξαρούμεθα, *καὶ κτλ*
 θεοῖσι δυσμαχοῦντες. ἀλλ' εἴσω στέγης
 χωρῶμεν, ὡς λόγων τ' ἐπιστολὰς φέρῃς,

ἄ τ' ἀντὶ δῶρων δῶρα χρὴ προσαρμόσαι,
καὶ ταῦτ' ἄγης· κενὸν γὰρ οὐ δίκαιά σε 495
χωρεῖν προσελθόνθ' ὧδε σὺν πολλῷ στόλῳ.

- ΧΟ. μέγα τι σθένος ἂ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας ἀεί.
καὶ τὰ μὲν θεῶν
παρέβαν, καὶ ὅπως Κρονίδαυ ἀπάτασεν οὐ λέγω, 500
οὐδὲ τὸν ἐννυχον Ἴαιδαν
ἢ Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίης·
ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν
τίνες ἀμφίγνοι κατέβαν πρὸ γάμων,
τίνες πάμπληκτα παγκόνιτά τ' ἐξῆλθον ἄεθλ'
ἀγώνων. 506
ὃ μὲν ἦν ποταμοῦ σθένος, ὑψίκερω τετραόρου
φάσμα τάυρου, 508
Ἀχελῷος ἀπ' Οἰνιάδων, ὃ δὲ Βακχίας ἀπὸ 510
ἤλθε παλίντονα Θήβας
τόξα καὶ λόγχας ῥόπαλόν τε τινάσσων,
παῖς Διός· οἱ τὸτ' ἄολλεῖς
ἴσαν ἐς μέσον ἴεμενοι λεχέων·
μόνα δ' εὐλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις φαβδονόμει
ξυνοῦσα. 515
τότ' ἦν χερὸς, ἦν δὲ τόξων πάταγος, 517
ταυρείων τ' ἀνάμιγδα κεράτων·
ἦν δ' ἀμφίπλεκτοι 520
κλίμακες, ἦν δὲ μετώπων ὀλόεντα
πλήγματα, καὶ στόνος ἀμφοῖν.
ἂ δ' εὐώπις ἄβροά
τηλαυγεί παρ' ὄχθῳ
ἦστο, τὸν ὄν προσμένους' ἀκοίταν. 525
ἐγὼ δὲ μάτηρ μὲν οἶα φράζω·
497—506 = 507—516.

- τὸ δ' ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας
ἐν' εἶδ', ἐν' ἀμμένει·
κἀπὸ ματρὸς ἄφαρ βέβακεν,
ὥστε πόρτις ἐρήμα. 530
ΔΗ. ἦμος, φίλαι, κατ' οἶκον ὁ ξένος θροεῖ
ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν ὡς ἐπ' ἐξόδῳ,
τῆμος θυραῖος ἤλθον ὡς ὑμᾶς λάθρα,
τὰ μὲν φράσουσα χερσὶν ἀτεχνησάμην,
τὰ δ' οἶα πάσχω συγκατοικτιομένη. 535
κόρην γάρ, οἶμαι δ' οὐκέτ', ἀλλ' ἐξευγμένην,
παρεισδέδεγμα φόρτον ὥστε ναυτίλος,
λωβητὸν ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός. 536
καὶ νῦν δὴ οὐσα μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ
χλαίνης ὑπαγκάλισμα. τοιάδ' Ἡρακλῆς, 540
ὁ πιστὸς ἡμῖν κἀγαθὸς καλούμενος,
οἰκούρι' ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου.
ἐγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι
νοσοῦντι κελῶ πολλὰ τῆδε τῆ νόσῳ·
τὸ δ' αὖ ξυνοικεῖν τῆδ' ὁμοῦ τίς ἂν γυνή 545
δύναίτο, κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων;
ὄρω γὰρ ἤβην τὴν μὲν ἔρπουσαν πρόσω,
τὴν δὲ φθίνουσαν· ὧν ἀφαρπάξειν φιλεῖ
ὀφθαλμὸς ἀνθός, τῶν δ' ὑπεκτρέπει πόδα.
ταῦτ' οὐν φοβοῦμαι μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς 550
ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἄρ' ἦ.
ἀλλ' οὐ γάρ, ὥσπερ εἶπον, ὀργαίνειν καλὸν
γυναιῖκα νοῦν ἔχουσαν· ἦ δ' ἔχω, φίλαι,
λυτήριον λύπημα, τῆδ' ὑμῖν φράσω.
ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ 555
θηρός, λέβητι χαλκῷ κεκουμμένον,
ὃ παῖς ἔτ' οὐσα τοῦ δασυστέρονου παρὰ

Νέσσου φθίνουτος ἐκ φονῶν ἀνειλόμην,
 ὃς τὸν βαθύρροον ποταμὸν Εὐήνον βροτοῦς
 μισθοῦ πόρευε χερσίν, οὔτε πομπίμοις 560
 κώπαις ἐρέσσων οὔτε λαίφεσιν νεώς.
 ὃς καμῆ, τὸν πατρῶον ἠνίκα στόλον
 ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὖνις ἐσπόμην,
 φέρων ἐπ' ὤμοις, ἠνίκα ἢ μέσῳ πόρῳ,
 ψαύει ματαίαις χερσίν· ἐκ δ' ἦυσ' ἐγώ, 565
 χῶ Ζηνὸς εὐθύς παῖς ἐπιστρέψας χεροῖν
 ἦκεν κομήτην ἰόν· ἐς δὲ πλεύμονας
 στέρνων διερροίζησεν. ἐκδηήσκαον δ' ὁ θῆρ
 τοσοῦτον εἶπε· καὶ γέροντος Οἰνέως,
 τοσόνδ' ὀνήσει τῶν ἐμῶν, ἐὰν πίθη, 570
 πορθμῶν, ὀθούνεχ' ὑστάτην σ' ἐπεμψ' ἐγώ·
 ἐὰν γὰρ ἀμφίδρεπτον αἶμα τῶν ἐμῶν
 σφαγῶν ἐνέγκῃ χερσίν, ἢ μελαγχόλους
 ἔβαψεν ἰοὺς θρέμμα Λερναίας ὕδρας,
 ἔσται φρενὸς σοι τοῦτο κηλητήριον 575
 τῆς Ἡρακλείας, ὥστε μήτιν' εἰσιδῶν
 στέρξει γυναικα κείνος ἀντὶ σοῦ πλέον.
 τοῦτ' ἐννοήσασ', ὦ φίλαι, δόμοις γὰρ ἦν
 κείνου θανόντος ἐγκεκλημένον καλῶς,
 χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα, προσβαλοῦσ' ὅσα 580
 ζῶν κείνος εἶπε· καὶ πεπειράνται τάδε.
 κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπισταίμην ἐγὼ
 μήτ' ἐκμάθοιμι, τὰς τε τολμώσας στρυγῶ·
 φίλτροις δ' ἐὰν πως τήνδ' ὑπερβαλώμεθα
 τὴν παῖδα καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ, 585
 μεμηχάνηται τοῦργον, εἴ τι μὴ δοκῶ
 πράσσειν μάταιον· εἰ δὲ μὴ, πεπαύσομαι.

ΧΟ. ἄλλ' εἴ τις ἐστὶ πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις,

δοκεῖς παρ' ἡμῖν οὐ βεβουλεῦσθαι κακῶς.
 ΔΗ. οὕτως ἔχει γ' ἢ πίστις, ὡς τὸ μὲν δοκεῖν 590
 ἔνεστι, πείρα δ' οὐ προσωμλλησά πω.
 ΧΟ. ἄλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν, ὡς οὐδ' εἰ δοκεῖς
 ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶμα, μὴ πειρωμένη.
 ΔΗ. ἄλλ' ἀντίκ' εἰσόμεσθα, τόνδε γὰρ βλέπω
 θυραῖον ἤδη· διὰ τάχους δ' ἐλεύσεται. 595
 μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθ'· ὡς σκότῳ
 κἂν αἰσχροῖα πράσσης, οὔ ποτ' αἰσχύνῃ πεσεῖ.
 ΔΙ. τί χρὴ ποεῖν; σήμαινε, τέκνον Οἰνέως,
 ὡς ἐσμὲν ἤδη τῷ μακροῦ χρόνῳ βραδεῖς.
 ΔΗ. ἄλλ' ἀντὰ δὴ σοι ταῦτα καὶ πράσσω, Λίχα, 600
 ἕως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἡγορῶ ξέναις,
 ὅπως φέρῃς μοι τόνδε ταναύφῃ πέπλον,
 δώρημ' ἐκείνῳ τάνδρῳ τῆς ἐμῆς χερσός.
 διδοὺς δὲ τόνδε φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν
 κείνου πάροιδεν ἀμφιδύσεται χοῦ, 605
 μηδ' ὕψεται νιν μήτε φέγγος ἡλίου
 μήθ' ἔρκος ἰερὸν μήτ' ἐφέστιον σέλας,
 πρὶν κείνος αὐτὸν φανερὸς ἐμφανῶς σταθεῖς
 δεῖξῃ θεοῖσιν ἡμέρα ταυροσφάγῳ.
 οὕτω γὰρ ἠὔγμην, εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους 610
 ἰδοίμι σωθέντ' ἢ κλύοιμι πανδίκως,
 στελεῖν χιτῶνι τῷδε καὶ φανεῖν θεοῖς
 θυτήρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι.
 καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', ὃ κείνος εὐμαθὲς
 σφραγίδος ἔρκει τῷδ' ἐπὶν μαθήσεται. 615
 ἄλλ' ἔρπε, καὶ φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον,
 τὸ μὴ πιδνυμῖν πομπὸς ὦν περισσὰ δρῶν·
 ἐπειθ' ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τέ σοι
 κάμοῦ ξυνελθοῦσ' ἐξ ἀπλῆς διπλῆ φανῇ.

- ΔΙ. ἀλλ' εἶπερ Ἑρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην 620
βέβαιον, οὐ τοι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε,
τὸ μὴ οὐ τόδ' ἄγγος ὡς ἔχει δεῖξαι φέρων,
λόγων τε πίστιν ὧν ἔχεις ἐφαρμόσαι.
- ΔΗ. στείχοις ἂν ἤδη· καὶ γὰρ ἐξεπίστασαι
τά γ' ἐν δόμοισιν ὡς ἔχοντα τυγχάνει. 625
- ΔΙ. ἐπίσταμαί τε καὶ φράσω σεσωσμένα.
- ΔΗ. ἀλλ' οἶσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξένης ὄρων
[προσδέγματ' αὐτήν θ' ὡς ἐδεξάμην φίλως].
- ΔΙ. ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοῦμὸν ἠδονῆ κέαρ.
- ΔΗ. τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; δέδοικα γὰρ 630
μὴ πρὸ λέγοις ἂν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἔμοῦ,
πρὶν εἰδέναι τάκειθεν εἰ ποθοῦμεθα.
- ΧΟ. ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα
θερμὰ λουτρὰ καὶ πάγους
Οἴτας παραναιετάοντες, οἳ τε μέσσαν 635
Μηλίδα παρ' ἕλμυρα
χρυσάλακάτου τ' ἀκτὰν κόρας,
ἐνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ
Πυλάτιδες κλέονται·
ὁ καλλιβόας τάχ' ὑμῖν 640
αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν
ἄχων καναχὰν ἐπάνευσιν, ἀλλὰ θείας
ἀντίλυρον μούσας.
ὁ γὰρ Διὸς ἀλκαῖος κόρος
σοῦται πάσας ἀρετᾶς 645
λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκους·
ὄν ἀπόπτολιν εἶχομεν
παντᾶ, δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένουσαι

633—639 = 640—646.

647—654 = 655—662.

- χρόνον, πελάγιον, ἰδριες οὐδέεν· ἃ δέ οἱ φίλα
δάμαρ 650
- τάλαιναν δυστάλαινα καρδίαν
πάγκλαντος αἶεν ὄλλυτο·
νῦν δ' Ἄρης οἰστορηθεὶς ἐξέλυσ'
ἐπιπόνων ἀμερῶν. 655
ἀφίκοιτ' ἀφίκοιτο· μὴ
σταίη πολύκωπον ὄχημα ναὸς αὐτῶ,
πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσειε, νασιδῶτιν ἐστίαν
ἀμείψας, ἐνθα κλήζεται θυτήρ·
ἔθεν μόλοι πανίμερος, 660
τᾶς πειθοῦς παγχρόστῳ συγκραθεὶς
ἐπὶ προφάνσει θυρός.
- ΔΗ. γυναῖκες, ὡς δέδοικα μὴ π' ἀριστερὰ
πεπραγμέν' ἢ μοι πάνθ' ὅσ' ἀρτίως ἔδρων.
- ΧΟ. τί δ' ἔστι, Δηάνειρα, τέκνον Οἰνέως; 665
- ΔΗ. οὐκ οἶδ'· ἀθυμῶ δ', εἰ φανήσομαι τάχα
κακὸν μέγ' ἐκπράξασ' ἀπ' ἐλπίδος καλῆς.
- ΧΟ. οὐ δὴ τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων;
- ΔΗ. μάλιστά γ', ὥστε μήποτ' ἂν προθυμίαν
ἄδηλον ἔργον τῷ παραινέσαι λαβεῖν. 670
- ΧΟ. δίδαξον, εἰ διδακτόν, ἐξ ὅτου φοβεῖ.
- ΔΗ. τοιοῦτον ἐκβέβηκεν οἶον, ἦν φράσω,
γυναῖκες, ὑμῖν θαυμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν.
ᾧ γὰρ τὸν ἐνδυτήρα πέπλον ἀρτίως
ἔχριον ἀργῆτ', οἷος εὐέρον πόκω, 675
τοῦτ' ἠφάνισται διάβορον πρὸς οὐδενὸς
τῶν ἐνδον, ἀλλ' ἐδεστὸν ἐξ αὐτοῦ φθίνει,
καὶ ψῆ κατ' ἄκρας σπιλιάδος· ὡς δ' εἰδῆς ἅπαν,
ἢ τοῦτ' ἐπράχθη, μείζον' ἔκτενω λόγον.
ἐγὼ γὰρ ὦν ὁ θυῖο με Κένταυρος, πονῶν 680

πλευρὰν πικρᾶ γλωχίῳ, προουδιδάξατο
 παρῆκα θεσμῶν οὐδέν, ἀλλ' ἐσφζόμην
 χαλικῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφήν,
 [καί μοι τάδ' ἦν πρόρρητα καὶ τοιαῦτ' ἔδρων]
 τὸ φάρμακον τοῦτ' ἄπυρον ἀκτίνος τ' αἰεὶ 685
 θερμῆς ἄδικτον ἐν μυχοῖς σφάζειν ἐμέ,
 ἕως νιν ἀρτίχριστον ἀροῦσαιμί ποῦ.
 κἄδρων τοιαῦτα. νῦν δ', ὅτ' ἦν ἐργαστέον,
 ἐχρῖσα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῆ
 μαλλῶ, σπάσασα κτησίου βοτοῦ λάχνην, 690
 κἄθηκα συμπτύξασ' ἀλαμπῆς ἡλίου
 κοίλῳ ξυράστρω δῶρον, ὥσπερ εἶδετε.
 εἶσω δ' ἀποστειχουσα δέρομαι φάτιν
 ἄφραστον, ἀξύβλητον ἀνθρώπων μαθεῖν.
 τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ρίψασά πως 695
 [τῆς οἴος, ᾧ προύχριον, ἐς μέσην φλόγα,]
 ἀκτίν' ἐς ἡλιῶτιν· ὡς δ' ἐθάλαπτο,
 ρεῖ πᾶν ἄδηλον καὶ κατέψηκται χθονί,
 μορφή μάλιστ' εἰκαστὸν ὥστε πρόνος
 ἐκβρώματ' ἂν βλέψειας ἐν τομῆ ξύλου. 700
 τοιόνδε κεῖται προπετές· ἐκ δὲ γῆς, ὅθεν
 προύκειτ', ἀναξέουσι θρομβώδεις ἀφροί,
 γλαυκῆς ὀπώρας ὥστε πρόνος ποτοῦ
 χυθέντος εἰς γῆν Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου.
 ὥστ' οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω· 705
 ὀρῶ δὲ μ' ἔργον δεινὸν ἐξειργασμένην.
 πόθεν γὰρ ἂν ποτ', ἀντὶ τοῦ θνητῶν ὁ θῆρ
 ἔμοι παρέσχ' εὐνοίαν, ἧς ἔθνησχ' ὑπο;
 οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι
 χρῆζων ἐθέλγέ μ'. ὦν ἐγὼ μεθύστερον, 710
 ὅτ' οὐκέτ' ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἄρνημαί.

μόνη γὰρ αὐτόν, εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι
 γνώμης, ἐγὼ δύστηνος ἐξαποφθερῶ·
 τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα καὶ θεὸν
 Χείρωνα πημήναντα, χῶνπερ ἂν θίγη, 715
 φθείρει τὰ πάντα· κνωδάλου δὲ τοῦδ' ὄδε
 σφαγῶν διελθῶν ἰὸς αἵματος μέλας
 πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; δόξη γοῦν ἐμῆ.
 καίτοι δέδοκται, κείνος εἰ σφαλῆσεται,
 ταύτη σὺν ὄρμῃ κάμῃ συνθανεῖν ἅμα· 720
 ζῆν γὰρ κακῶς κλύουσαν οὐκ ἀνασχετόν,
 ἥτις προτιμᾷ μὴ κακῆ πεφυκέναι.
 ΧΟ. ταρβεῖν μὲν ἔργα δεῖν' ἀναγκαίως ἔχει,
 τὴν δ' ἐλπίδ' οὐ χροῖ τῆς τύχης κρίνειν πάρος.
 ΔΗ. οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλευμάσιν 725
 οὐδ' ἐλπίς, ἥτις καὶ θράσος τι προξενεῖ.
 ΧΟ. ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ ἔξ ἐκουσίας
 ὀργῆ πέπειρα, τῆς σε τυγχάνειν πρόπει.
 ΔΗ. τοιαῦτα δ' ἂν λέξειεν οὐχ ὁ τοῦ κακοῦ
 κοινωνός, ἀλλ' ᾧ μηδέν ἐστ' οἶκοι βαρῦ. 730
 ΧΟ. σιγᾶν ἂν ἀροῦζοι σε τὸν πλείω λόγον,
 εἰ μὴ τι λέξεις παιδί τῷ σαυτῆς· ἐπεὶ
 πάρεστι, μαστήρ πατρὸς ὃς πρὶν ὦχετο.
 ΤΑ. ὦ μῆτερ, ὡς ἂν ἐκ τριῶν σ' ἐν εἰλόμην,
 ἢ μηκέτ' εἶναι ζῶσαν, ἢ σεσωσμένην 735
 ἄλλου κεκλήσθαι μητέρ', ἢ λῶους φρένας
 τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαι ποθεν.
 ΔΗ. τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ, πρός γ' ἐμοῦ στρυγούμενον;
 ΤΑ. τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἴσθι, τὸν δ' ἐμὸν λέγω
 πατέρα, κατακτείνασα τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ. 740
 ΔΗ. οἴμοι, τίν' ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον;
 ΤΑ. ὄν οὐχ οἶόν τε μὴ οὐ τελεσθῆναι· τὸ γὰρ

φανθὲν τίς ἂν δύναιτ' ἂν ἀγένητον ποεῖν;
 ΔΗ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; τοῦ παρ' ἀνθρώπων μαθῶν
 ἄξιον οὕτως ἔργον εἰργάσθαι με φῆς; 745
 ΤΑ. αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ὕμιασιν
 πατρὸς δεδορκῶς κοῦ κατὰ γλῶσσαν κλύων.
 ΔΗ. ποῦ δ' ἐμπελάξεις τάνδρῳ καὶ παρίστασαι;
 ΤΑ. εἰ χρὴ μαθεῖν σε, πάντα δὴ φανεῖν χρεῶν.
 ὅθ' εἶπε κλεινὴν Εὐρύτου πέρας πόλιν, 750
 νίκης ἄγων τροπαῖα κἀκροθίνια,
 ἀκτὴ τις ἀμφίκλυστος Εὐβοίας ἄκρον
 Κήλαιόν ἐστιν, ἔνθα πατρῷφ Διὶ
 βωμοὺς ὀρίζει τεμενίαν τε φυλλάδα·
 οὐ νιν τὰ πρῶτ' ἐσεῖδον ἄσμενος πόθφ. 755
 μέλλοντι δ' αὐτῷ πολυθύτους τεύχειν σφαγὰς
 κήρυξ ἀπ' οἴκων ἵκετ' οὐ κενὸς Αἴγας,
 τὸ σὸν φέρων δῶρημα, θανάσιμον πέπλον·
 ὃν κείνος ἐνδύς, ὡς σὺ προυξεφίεσο,
 ταυροκτονεῖ μὲν δῶδεκ' ἐντελεῖς ἔχων 760
 λείας ἀπαρχὴν βοῦς· ἀτὰρ τὰ πάνθ' ὁμοῦ
 ἑκατὸν προσῆγε συμμιγῆ βοσκήματα.
 καὶ πρῶτα μὲν δειλαιοσ ἴλεφ φρενί,
 κόσμω τε χαίρων καὶ στολῆ, κατηύχετο ^{καρτερῶς} ~~καρτερῶς~~
 ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο 765
 φλόξ αἱματηρὰ κἀπὸ πιείρας δρυός,
 ἰδρῶς ἀνῆει χρωτί, καὶ προσπτύσσεται
 πλευραῖσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκτονος,
 χιτῶν ἅπαν κατ' ἔρθρον· ἤλθε δ' ὀστέων
 ἀδαγμὸς ἀντίσπαστος· εἶτα φοινίας 770
 ἐχθρῶς ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἐδαίνυτο.
 ἐνταῦθα δὴ βόησε τὸν δυσδαίμονα
 Αἴγαν, τὸν οὐδὲν αἴτιον τοῦ σοῦ κακοῦ,

ποίαις ἐνέγκοι τόνδε μηχαναῖς πέπλον· ^{αγγελίᾳ}
 ὃ δ' οὐδὲν εἰδῶς δύσμορος τὸ σὸν μόνης 775
 δῶρημ' ἔλεξεν, ὥσπερ ἦν ἐσταλμένον.
 κἀκείνος ὡς ἤκουσε καὶ διώδυνος
 σπαραγμὸς αὐτοῦ πλευμόνων ἀνθήψατο,
 μάρψας ποδὸς νιν, ἔρθρον ἢ λυγίζεται,
 ρίπτει πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν· 780
 κόγχης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει, μέσου
 κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμοῦ.
 ἅπας δ' ἀνηυφήμησεν οἰμωγῇ λεῶς,
 τοῦ μὲν νοσοῦντος, τοῦ δὲ διαπεπραγμένου·
 κοῦδεις ἐτόλμα τάνδρὸς ἀντίον μολεῖν. 785
 ἐσπᾶτο γὰρ πέδουδε καὶ μετάρσιος,
 βοῶν, ἰύζων· ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι,
 Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες Εὐβοίας τ' ἄκραι.
 ἐπεὶ δ' ἀπεῖπε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ
 ῥίπτων ἑαυτόν, πολλὰ δ' οἰμωγῇ βοῶν, 790
 τὸ δυσπάρεινον λέκτρον ἐνδατούμενος
 σοῦ τῆς ταλαίνης, καὶ τὸν Οἰνέως γάμον
 οἶον κατακτῆσαιτο λυμαντῆν βίου,
 τότε ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον
 ὀφθαλμὸν ἄρας εἶδε μ' ἐν πολλῷ στρατῷ 795
 δακρυροοῦντα, καὶ με προσβλέψας καλεῖ·
 ὦ παῖ, πρόσσελθε, μὴ φύγης τοῦμὸν κακόν,
 μηδ' εἰ σε χρὴ θανόντι συνθανεῖν ἐμοί·
 ἀλλ' ἄρον ἔξω, καὶ μάλιστα μὲν με θῆς
 ἐνταῦθ' ὅπου με μὴ τις ὕψεται βροτῶν· 800
 εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις, ἀλλὰ μ' ἐκ γε τῆσδε γῆς
 πόρθημενσον ὡς τάχιστα, μηδ' αὐτοῦ θάναω.
 τοσαῦτ' ἐπισκήψαντος, ἐν μέσφ σκάφει
 θέντες σφε πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν μόλις

- βρονχώμενον σπασμοῖσι· καὶ νιν αὐτίκα 805
 ἢ ζῶντ' ἐσόψεσθ' ἢ τεθνηκότ' ἀρτίως.
 τοιαῦτα, μήτερο, πατρὶ βουλευσασ' ἐμῶ
 καὶ δρωσ' ἐλήφθης, ὧν σε ποίνιμος Δίκη
 τίσαιτ' Ἐρινύς τ'. εἰ θέμις δ', ἐπέυχουμαι·
 θέμις δ', ἐπεὶ μοι τὴν θέμιν σὺ προύβαλες, 810
 πάντων ἀριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ
 κτείνας', ὁποῖον ἄλλον οὐκ ὕψει ποτέ.
 ΧΟ. τί σὺ γ' ἀφέρπεις; οὐκ ἀνοίσειδ' ὀθούνεκα
 ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ;
 ΤΛ. ἔατ' ἀφέρπειν· οὗρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν 815
 αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ἐρπούση καλός.
 ὄγκου γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν
 μητρῶον, ἥτις μηδὲν ὡς τεκοῦσα δρωῖ;
 ἀλλ' ἐρπέτω χαίρουσα· τὴν δὲ τέρψιν ἦν
 τῶμῳ δίδωσι πατρί, τήνδ' αὐτῇ λάβοι. 820
 ΧΟ. ἰδ' οἶον, ὧ παῖδες, προσέμιξεν ἄφαρ
 τοῦπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν
 τῆς παλαιφάτου προνοίας,
 ὅ τ' ἔλακεν, ὅποτε τελεόμηρος ἐκφέροι
 δωδέκατος ἄροτος, ἀναπνοῶν τελεῖν πόνων 825
 τῷ Διὸς αὐτόπαιδι·
 καὶ τὰδ' ὀρθῶς ἐμπεδα κατουρῖζει.
 πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσω
 ποτ' ἔτ' ἐπίπονον ἔχοι θανῶν λατρεῖαν; 830
 εἰ γὰρ σφε Κενταύρου φονία νεφέλα
 χρεῖε δολοποιὸς ἀνάγκη
 πλευρά, προστακέντος ἰοῦ,
 ὃν τέκετο θάνατος, ἔτρεφε δ' αἰόλος δράκων,
 πῶς ὅδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τανῦν ἴδοι, 835
 821—830 = 831—840.

- δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας
 προστετακὼς φλέγματι; μελαγχαῖτα δ'
 ἄμιγρὰ νιν αἰκίξει 840
 θηρὸς ὀλόεντα κέντρο' ἐπιξέσαντα.
 ὧν ἄδ' ἂ τλάμων ἄοκνος
 μεγάλην προορῶσα δόμοισι βλάβαν νέων
 ἀισσόντων γάμων τὰ μὲν οὔτι
 προσέβαλεν, τὰ δ' ἀπ' ἀλλόθρου
 γνώμας μολόντ' οὐλίαισι συναλλαγαῖς 845
 ἢ που ὀλοᾶ στένει,
 ἢ που ἀδιωδῶν χλωρῶν
 τέγγει δακρῶων ἄχραν.
 ἂ δ' ἐρχομένα μοῖρα προφαίνει δολίαν καὶ μεγά-
 λαν ἄταν. 851
 ἔρωγεν παρὰ δακρῶων·
 κέχεται νόσος, ὧ πόποι, οἶον ἀναρσῖαν
 οὔπω Ζηνὸς κέλωρ' ἀγκλειτὸν
 ἐπέμολεν πάθος οἰκτίσαι. 855
 ἰὼ κελαινὰ λόγχα προμάχου δορός,
 ἂ τότε θοᾶν νύμφαν
 ἄγαγες ἀπ' αἰπεινᾶς
 τάνδ' Οἰχαλίας αἰχμᾶ·
 ἂ δ' ἀμφίπολος Κύπρις ἀναυδος φανερὰ τῶνδ'
 ἐφάνη πράκτωρ.
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 πότερον ἐγὼ μάταιος, ἢ κλύω τινὸς 863
 οἴκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὀρωμένον;
 τί φημι; 865
 ΗΜ. ἤχει τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῆ
 κωκυτὸν εἶσω, καὶ τι καινίζει στέγη.
 841—851 = 852—862.

- HM. ξύνες δὲ
 τήνδ' ὡς ἀηδῆς καὶ συνωφρωμένη
 χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σηματοῦσά τι. 870
- ΤΡΟΦΟΣ.
 ὦ παῖδες, ὡς ἄρ' ἡμῖν οὐ σμικρῶν κακῶν
 ἤρξεν τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον.
- XO. τί δ', ὦ γεραῖά, καινοποιηθὲν λέγεις;
 TP. βέβηκε Δηάνειρα τὴν πανυστάτην
 ὀδῶν ἀπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδός. 875
- XO. οὐ δὴ ποθ' ὡς θανούσα; TP. πάντ' ἀνήκοας.
 XO. τέθνηκεν ἢ τάλαινα; TP. δεύτερον κλύεις.
 XO. τάλαινα ὀλεθρία· τίμι τρόπῳ θανεῖν σφε φῆς;
 TP. σχετλιώτατα πρὸς γε πρᾶξιν. XO. εἰπὲ τῷ μόρῳ,
 γύναι, ξυντρέχει. 880
- TP. αὐτὴν διηίστασε. XO. τίς θυμὸς ἢ τίνες
 νόσοι τάνδ' αἰχμᾶν
 βέλεος κακοῦ ξυνεῖλε; πῶς ἐμήσατο
 πρὸς θανάτῳ θάνατον 885
 ἀνύσασα μόνα; TP. στονόεντος ἐν τομᾷ σιδάρου.
- XO. ἐπεῖδες, ὦ μάταιε, τήνδε τὴν ὕβριν;
 TP. ἐπεῖδον, ὡς δὴ πλησία παραστάτις.
 XO. τίς ἦν; πῶς; φέρ' εἰπέ. 890
 TP. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε.
 XO. τί φωνεῖς; TP. σαφηγή.
 XO. ἔτεκεν ἔτεκεν μεγάλην
 ἄ νέορτος ἄδε νύμφα
 δόμοισι τοῖσδ' ἐρινύν. 895
- TP. ἄγαν γε· μᾶλλον δ', εἰ παροῦσα πλησία
 ἔλευσες οἱ ἔδρασε, κάρτ' ἂν ᾤκτισας.
 XO. καὶ ταῦτ' ἔτλη τις χεῖρ γυναικεία κτίσαι;
 TP. δεινῶς γε· πεύσει δ', ὥστε μαρτυρεῖν ἔμοι.

- ἐπεὶ γὰρ ἦλθε δωμάτων εἴσω μόνη 900
 καὶ παῖδ' ἐν ἀύλαις εἶδε κοῖλα δέμνια
 στορνύνθ', ὅπως ἄφορρον ἀντῶη πατρί,
 κρύψασ' ἑαυτὴν ἔνθα μὴ τις εἰσίδοι,
 βρυχᾶτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουσ' ὅτι
 γένοιντ' ἔρημοι, κλαίει δ' ὀργάνων ὅτου 905
 ψαύσειεν οἷς ἐχοῖτο δειλαία πάρος·
 ἄλλη δὲ κἄλλη δωμάτων στρωφωμένη,
 εἰ του φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέμας,
 ἔκλαιεν ἢ δύστηνος εἰσορωμένη,
 αὐτὴ τὸν αὐτῆς δαίμον' ἀνακαλουμένη 910
 [καὶ τὰς ἄπαιδας ἐς τὸ λοιπὸν οὐσίας].
 ἐπεὶ δὲ τῶνδ' ἔληξεν, ἐξαίφνης σφ' ὀρῶ
 τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορωμένην.
 κἀγὼ λαθραῖον ὄμμ' ἐπεσκιασμένη
 φρούρου· ὀρῶ δὲ τὴν γυναικα δειμνίοις 915
 τοῖς Ἡρακλείοις στρατὰ βάλλουσαν φάρη.
 ὅπως δ' ἐτέλεσε τοῦτ', ἐπενθοροῦσ' ἄνω
 καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐνατηροῖς,
 καὶ δακρύων ῥήξασα θεομὰ νάματα
 ἔλεξεν· ὦ λέχη τε καὶ νυμφεῖ' ἐμά, 920
 τὸ λοιπὸν ἤδη χαίρεθ', ὡς ἔμ' οὔποτε
 δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνάτριαν.
 τοσαῦτα φωνήσασα συντόνῳ χειρὶ
 λύει τὸν αὐτῆς πέπλον, ἧ χρυσήλατος
 προύκειτο μαστῶν περὸν, ἐκ δ' ἐλώπισεν 925
 πλευρὰν ἄπασαν ὠλένην τ' εὐώνυμον.
 κἀγὼ δρομαία βᾶσ', ὅσονπερ ἔσθενον,
 τῷ παιδί φράζω τῆς τεχνωμένης τάδε.
 κἀν ᾧ τὸ κείσε δεῦρό τ' ἐξορῶμεθα,
 ὀρῶμεν αὐτὴν ἀμφιπλήρη φασγάνῳ 930

πλευρὰν ὑφ' ἥπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην.
 ἰδὼν δ' ὁ παῖς ἤμωξεν· ἔγνω γὰρ τάλας
 τοῦργον κατ' ὀργήν ὡς ἐφάψαιεν τόδε,
 ὅψ' ἐκδιδασχθεὶς τῶν κατ' οἶκον οὔνεκα
 ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξειεν τάδε. 935
 κἀνταῦθ' ὁ παῖς δύστηνος οὔτ' ὀδυρμάτων
 ἐλείπετ' οὐδέν, ἀμφὶ νιν γοώμενος,
 οὔτ' ἀμφιπίπτων στόμασιν, ἀλλὰ πλευρόθεν
 πλευρὰν παρῆς ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων,
 ὡς νιν ματαίως αἰτία βάλοι κακῆ, 940
 κλαίων ὀθούνεκ' ἐκ δυοῖν ἔσοιθ' ἅμα,
 πατρός τ' ἐκείνης τ', ὠρφανισμένος βίον.
 τοιαῦτα τάνθ' ἔστιν· ὥστ' εἴ τις δύο
 ἢ καὶ τι πλείους ἡμέρας λογίζεται,
 μάταιός ἐστιν· οὐ γὰρ ἔσθ' ἢ γ' αὔριον, 945
 πρὶν εὖ παρῆ τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν.
 ΧΟ. πότερα πρότερον ἐπιστένω,
 πότερα μέλεα περραιτέρω,
 δύσκριτ' ἔμοιγε δυστάνω.
 τάδε μὲν ἔχομεν ὄραν δόμοις, 950
 τάδε δὲ μένομεν ἐπ' ἐλπίσιν·
 κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν.
 εἶθ' ἀνεμόεσσά τις
 γένοιτ' ἔπουρος ἐστιῶτις αὔρα,
 ἥ τις μ' ἀποικίσσειεν ἐκ τόπων, ὅπως 955
 τὸν Δῖον ἄλκιμον γόνου
 μὴ ταρβαλέα θάνομι
 μῶνον εἰσιδοῦσ' ἄφαρ·
 ἐπεὶ ἐν δυσσαπλλάχοις ὀδύνας
 947—949 = 950—952.
 953—961 = 962—970.

χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν ἄσπετόν τι θαῦμα.
 ἀρχοῦ δ' ἄρα κοῦ μακρὰν 962
 προύκλαιον, ὀξύφωνος ὡς ἀηδῶν.
 ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἦδε τις βάσις.
 πᾶ δ' αὖ φορεῖ νιν; ὡς φίλου 965
 προκηδομένα βαρεῖαν
 ἄψοφον φέρει βάσιν.
 αἰαῖ, ὅδ' ἀναύδατος φέρεται.
 τί χρῆ θανόντα νιν ἢ καθ' ὕπνου ὄντα κρῖναι; 970
 ΤΛ. οἴμοι ἐγὼ σοῦ,
 πάτερ, οἴμοι ἐγὼ σοῦ μέλεος.
 τί πάθω; τί δὲ μήσομαι; οἴμοι.
 ΠΡΕΣΒΥΤΣ.
 σίγα, τέκνον, μὴ κινήσης
 ἀργίαν ὀδύνην πατρός ὠμόφρονος· 975
 ξῆ γὰρ προπετής· ἀλλ' ἴσχε δακῶν
 στόμα σόν. ΤΛ. πῶς φῆς, γέρον; ἢ ξῆ;
 ΠΡ. οὐ μὴ ἔξεγερεῖς τὸν ὕπνω κάτοχον
 κἀκκινήσεις κἀναστήσεις
 φοιτάδα δεινὴν 980
 νόσον, ᾧ τέκνον; ΤΛ. ἀλλ' ἐπὶ μοι μελέω
 βάρος ἄπλετον· ἐμμέμονεν φρήν.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 ᾧ Ζεῦ,
 ποῖ γὰρ ἦκω; παρὰ τοῖσι βροτῶν
 κείμαι πεπονημένος ἀλλήλοισι 985
 ὀδύνας; οἴμοι ἐγὼ τλάμων·
 ἢ δ' αὖ μισρὰ βρύκει, φεῦ.
 ΠΡ. ἄρ' ἐξήδη σ' ὅσον ἦν κέρδος
 σιγῆ κεύθειν καὶ μὴ σκεδάσαι
 τῶδ' ἀπὸ κρατὸς 990

βλεφάρων θ' ὕπνον; ΤΛ. οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν
στερξαίμι κακὸν τόδε λεύσσω. ^{† 750}

HP. ὦ Κηναία κρηπίς βρωῶν,
λερῶν οἴαν οἴων ἐπί μοι
μελέφ χάριν ἠνύσω· ὦ Ζεῦ. 996
οἴαν μ' ἄρ' ἔθου λάβαν, οἴαν·
ἦν μὴ ποτ' ἐγὼ προσιδεῖν ὁ τάλας
ἄφελον ὄσσοις, τόδ' ἀκήλητον
μανίας ἄνθος καταδερχθῆναι. 1000
τίς γὰρ ἀοιδός, τίς ὁ χειροτέχνης
ιατορίας, ὃς τήνδ' ἄτην
χωρὶς Ζηνὸς κατακλήσει;
θαυμ' ἂν πόρρωθεν ἰδοίμην.
ἔ ἔ,
ἔἄτέ μ', ἔἄτέ με δύσμορον εὐνάσαι, 1005 a
ἔἄθ' ὕστατον εὐνάσαι. 1005 b
πᾶ μου ψαύεις; ποῖ κλίνεις;
ἀπολείς μ', ἀπολείς.
ἀνατέτροφας ὅ τι καὶ μύση.
ἦπταί μου, τοτοτοῖ, ἦδ' αὖθ' ἔρπει. πόθεν
ἔστ', ὦ 1009
πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἄνδρες, οὓς δὴ
πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ κατὰ τε θρία πάντα καθαιρών
ὠλεκόμαν ὁ τάλας, καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι
οὐ πῦρ, οὐκ ἔργος τις ὀνήσιμον οὐκ ἐπιτρέψει;
ἔ ἔ,
οὐδ' ἀπαράξαι κρᾶτα βίου θέλει 1015
μολῶν τοῦ στυγεροῦ; φεῦ φεῦ.

HP. ὦ παῖ τοῦδ' ἀνδρός, τοῦργον τόδε μεῖζον ἀνήκει 1018
1005 a. b. = 1015 — 1017.
1006 — 1014 = 1027 — 1040.

ἦ κατ' ἐμὴν δάμαν· σὺ δὲ σύλλαβε. σοί τε γὰρ ὄμμα
ἐμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σφῆζειν. ΤΛ. ψαύω μὲν ἐργωγε,
λαθίπονον δ' ὀδυνᾶνοῦτ' ἐνδοθεν οὔτε θύραθεν 1021
ἔστι μοι ἐξανύσαι βίον· τοιαῦτα νέμει Ζεὺς.

HP. ὦ παῖ, ποῦ ποτ' εἶ;
τᾶδέ με τᾶδέ με πρόσλαβε κουφίσας. 1024
αἰαῖ, ἰὼ δαῖμον.
θρόσκει δ' αὖ, θρόσκει δειλαία
διολοῦσ' ἡμᾶς
ἀποτίβατος ἀργία νόσος. 1030
ὦ Παλλὰς Παλλὰς, τόδε μ' αὖ λωβᾶται. ἰὼ παῖ,
τὸν φύσαντ' οἴκιρ', ἀνεπίφθονον εἴρουσον ἔργος,
παῖσον ἐμᾶς ὑπὸ κλήδος· ἀκοῦ δ' ἄχος, φ' μ'
ἐχόλωσεν 1035
σὰ μάτηρ ἄθεος, τὰν ὦδ' ἐπίδοιμι πεσοῦσαν
αὐτῶς, ὦδ' αὐτῶς ὡς μ' ὠλεσεν. ὦ γλυκὺς Αἰδας,
ὦ Διὸς ἀνθαίμων, 1041
εὐνασον εὐνασον ἀκνπέτα μόρφ
τὸν μέλεον φθίσας.

XO. κλύουσ' ἔφριξα τάσδε συμφοράς, φίλαι,
ἄνακτος, οἴαις οἴος ὦν ἐλάνυεται. 1045
HP. ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ καὶ λόγῳ κακὰ
καὶ χερσὶ καὶ νώτοισι μοχθήσας ἐγὼ·
κούπω τοιοῦτον οὔτ' ἄκοιτις ἢ Διὸς
προὔθηκεν οὔθ' ὁ στυγνὸς Εὐρουσθεὺς ἐμοί, ^{σὴ γὰρ}
οἶον τόδ' ἢ δολῶπις Οἰνέως κόρη 1050
καθῆψεν ὤμοις τοῖς ἐμοῖς Ἐρινύων
ὕφαντὸν ἀμφίβληστρον, φ' διόλλυμαι.
πλευραῖσι γὰρ προσμαχθὲν ἐκ μὲν ἐσχάτας
βέβρωκε σάρκας, πλεύμονός τ' ἀρτηρίας
1023 — 1026 = 1041 — 1043.

ὄφεϊ ξυνοικοῦν, ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου 1055
 πέπωκεν ἤδη, καὶ διέφθαρμαι δέμας
 τὸ πᾶν, ἀφράστῳ τῆδε χειρωθεὶς πέδη.
 κοῦ ταῦτα λόγῃ πεδιάς, οὔθ' ὁ γηγενῆς
 στρατὸς Γιγάντων οὔτε θήρειος βία,
 οὔθ' Ἑλλάς οὔτ' ἄγλωσσος οὔθ' ὄσῃν ἐγὼ 1060
 γαῖαν καθαίρων ἰκόμην, ἔδρασέ πο·
 γυνὴ δέ, θῆλυς φύσα κοῦκ ἀνδρὸς φύσιν,
 μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα.
 ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
 καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα προεσβέυσης πλέον. 1065
 δός μοι χεροῖν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβῶν
 ἐς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν, ὡς εἰδῶ σάφα
 εἰ τοῦμὸν ἀλγεις μᾶλλον ἢ κείνης ὄρων
 λαβητὸν εἶδος ἐν δίκη κακούμενον.
 ἴθ', ὦ τέκνον, τόλμησον· οἴκτιρόν τέ με 1070
 πολλοῖσιν οἴκτιρόν, ὅστις ὥστε παρθένος
 βέβρονχα κλαίω, καὶ τόδ' οὐδ' ἂν εἷς ποτε
 τόνδ' ἀνδρα φαίη πρόσθ' ἰδεῖν δεδρακότα,
 ἀλλ' ἀστένακτος αἰὲν εἰπόμεν κακοῖς.
 νῦν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς ἠύρημαι τάλας. 1075
 καὶ νῦν προσελθὼν στήθι πλησίον πατρὸς,
 σκέψαι θ' ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὑπο
 πέπονθα· δεῖξω γὰρ τὰδ' ἐκ καλυμμάτων.
 ἰδοῦ, θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας,
 ὁράτε τὸν δύστηνον, ὡς οἴκτρος ἔχω. 1080
 αἰαῖ, ἂ τάλας,
 ἔθαλψεν ἄτης σπασμὸς ἀρτίως ὄδ' αὔ,
 διῆξε πλευρῶν, οὐδ' ἀγύμναστόν μ' ἔαν
 ἔοικεν ἢ τάλαινα διάβορος νόσος.
 ὠναξ' Αἰδῆ, δέξαι μ', 1085

ὦ Διὸς ἀκτίς, παῖσον,
 ἐνσεισον, ὦναξ, ἐγκατάσκηψον βέλος,
 πάτερ, κεραινοῦ· δαίνυται γὰρ αὔ πάλιν,
 ἦνθηκεν, ἐξώρηκεν. ὦ χέρες χέρες, *φ. ἰσχυροῦν*
 ὦ νῶτα καὶ στέρν', ὦ φίλοι βραχίονες, 1090
 ὑμεῖς δὲ κείνοι δὴ κατέσταθ', οἳ ποτε
 Νεμέας ἐνοικον, βουκόλων ἀλάστορα
 λέοντ', ἄπλατον θρέμμα κἀπροσήγορον,
 βία κατειργάσασθε, Λερναίαν θ' ὕδραν,
 διφυῆ τ' ἄμικτον ἵπποβάμονα στρατὸν 1095
 θηρῶν, ὑβριστὴν ἄνομον, ὑπέροχον βίαν,
 Ἐρμάνθιόν τε θῆρα, τόν θ' ὑπὸ χθονὸς
 Αἰδου τρίκρανον σκύλακ', ἀπρόσμαχον τέρας,
 δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα, τόν τε χρυσέων
 δράκοντα μήλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις.
 ἄλλων τε μόχθων μυριάων ἐγευσάμην, 1101
 κοῦδεὶς τροπαῖ' ἔστησε τῶν ἐμῶν χερῶν.
 νῦν δ' ὦδ' ἀναρθρος καὶ κατερρακωμένος
 τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας, *αἰ. ἰσχυροῦν*
 ὁ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὀνομασμένος, 1105
 ὁ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς ἀνδρηθεὶς γόνος.
 ἀλλ' εὔ γέ τοι τόδ' ἴστε, κἂν τὸ μηδὲν ὦ
 κἂν μηδὲν ἔρω, τὴν γε δράσασαν τάδε
 χειρώσομαι κἂν τῶνδε· προσμόλοι μόνον,
 ἴν' ἐκδιδαχθῆ πᾶσιν ἀγγέλλειν ὅτι 1110
 καὶ ζῶν κακοῦς γε καὶ θανῶν ἐτισάμην.
 ΧΟ. ὦ τλήμων Ἑλλάς, πένθος οἶον εἰσορῶ
 ἔξουσαν, ἀνδρὸς τοῦδέ γ' εἰ σφαλῆσεται. *αἰ. ἰσχυροῦν*
 ΤΑ. ἐπεὶ παρέσχεσ ἀντιφωνῆσαι, πάτερ,
 σιγῆν παρασχῶν κλυθί μου, νοσῶν ὅμως· 1115
 αἰτήσομαι γὰρ σ' ὦν δίκαια τυγχάνειν.

- δός μοι σεαυτόν, μὴ τοσοῦτον ὡς δάκνει
 θυμῷ δύσοργος· οὐ γὰρ ἂν γνοίης ἐν οἷς
 χαίρειν προθύμει κἄν ὅτοις ἀλγεῖς μάτην.
- HP. εἰπὼν ὃ χρήξεις λήξον· ὡς ἐγὼ νοσῶν 1120
 οὐδὲν ξυνίημι ὦν σὺ ποιήλλεις πάλαι.
- TA. τῆς μητρὸς ἤκω τῆς ἐμῆς φράσων ἐν οἷς
 νῦν ἔστιν ὡς θ' ἤμαρτεν οὐχ ἔκουσία.
- HP. ὦ παγκάκιστε, καὶ παρεμνήσω γὰρ αὖ
 τῆς πατροφόντου μητρὸς, ὡς κλύειν ἐμέ; 1125
- TA. ἔχει γὰρ οὕτως ὥστε μὴ σιγᾶν πρόπειν.
- HP. οὐ δῆτα τοῖς γε πρόσθεν ἠμαρτημένοις.
- TA. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν ἐρεῖς.
- HP. λέγ', εὐλαβοῦ δὲ μὴ φανῆς κακὸς γεγώς.
- TA. λέγω· τέθνηκεν ἀριτίως νεοσφαγῆς. 1130
- HP. πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας.
- TA. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐντόπου.
- HP. οἶμοι· πρὶν ὡς χρῆν σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερός;
- TA. κἄν σοῦ στραφεῖη θυμός, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.
- HP. δεινοῦ λόγου κατήρξας· εἰπέ δ' ἦ νοεῖς. 1135
- TA. ἀπλοῦν τὸ ῥῆμ', ἤμαρτε χρηστὰ μωμένη.
- HP. χρηστ', ὦ κάκιστε, πατέρα σὸν κτείνασα δρᾶ;
 TA. στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν
 ἀπήμπλαχ', ὡς προσεῖδε τοὺς ἔνδον γάμους.
- HP. καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων; 1140
- TA. Νέσσος πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν
 τοιῶδε φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμῆραι πόθου.
- HP. ἰὸν ἰὸν δύστηνος, οἴχομαι τάλας·
 ὄλωλ' ὄλωλα, φέγγος οὐκέτ' ἔστι μοι.
 οἶμοι, φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἴν' ἔσταμεν. 1145
 ἰθ', ὦ τέκνον· πατὴρ γὰρ οὐκέτ' ἔστι σοι·
 κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὀμαιμόνων,

- κάλει δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην, Διὸς
 μάτην ἄκοιτιν, ὡς τελευταίαν ἐμοῦ
 φήμην πύθησθε θεσφάτων ὅσ' οἶδ' ἐγώ. 1150
- TA. ἀλλ' οὔτε μήτηρ ἐνθάδ', ἀλλ' ἐπακτία
 Τίρουνθι συμβέβηκεν ὥστ' ἔχειν ἔδραν, ^{τὴν φωνήν}
 παίδων δὲ τοὺς μὲν ξυλλαβοῦσ' αὐτὴ τρέφει,
 τοὺς δ' ἂν τὸ Θήβης ἔστν ναιόντας μάθοις·
 ἡμεῖς δ' ὅσοι πάρεσμεν, εἴ τι χροῖ, πάτερ, 1155
 πράσσειν, κλύοντες ἐξυπηρετήσομεν.
- HP. σὺ δ' οὖν ἄκουε τοῦργον· ἐξήκεις δ' ἵνα
 φανεῖς ὁποῖος ὦν ἀνὴρ ἐμὸς καλεῖ.
 ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
 ἀνδρῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὑπο, 1160
 ἀλλ' ὅστις Ἴδου φθίμενος οἰκίτωρ πέλοι.
 ὁδ' οὖν ὁ θῆρ Κένταυρος, ὡς τὸ θεῖον ἦν
 πρόφαντον, οὕτω ζῶντά μ' ἔκτεινευ θανῶν.
 φανῶ δ' ἐγὼ τούτοισι συμβαίνοντ' ἴσα ^{ἴσα}
 μαντεῖα καινά, τοῖς πάλαι ξυνήγορα, 1165
 ἃ τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
 Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος εἰσεγραψάμην
 πρὸς τῆς πατροφᾶς καὶ πολυγλώσσου δρυός,
 ἣ μοι χρόνῳ τῶ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν
 ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ 1170
 λύσειν τελεῖσθαι· κἀδόκουν πράξειν καλῶς.
 τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμέ.
 τοῖς γὰρ θανοῦσι μόχθος οὐ προσγίγνεται.
 ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει, τέκνον,
 δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῶδε τάνδρῳ σύμμαχον 1175
 καὶ μὴ ἴπιμῆναι τοῦμόν ὀξύναι στόμα,
 ἀλλ' αὐτὸν εἰκαθόντα συμπράσσειν, νόμον
 κάλλιστον ἐξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρί.

- ΤΛ. ἀλλ' ὦ πάτερ, ταρβῶ μὲν εἰς λόγον στάσιν
 τοιάνδ' ἐπελθῶν, πείσομαι δ' ἅ σοι δοκεῖ. 1180
 ΗΡ. ἐμβαλλε χεῖρα δεξιὰν πρώτιστά μοι.
 ΤΛ. ὡς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις;
 ΗΡ. οὐ θᾶσσον οἴσεις μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί;
 ΤΛ. ἰδοὺ προτείνω, κοῦδέν ἀντειρήσεται.
 ΗΡ. ὕμνυ Διὸς νυν τοῦ με φύσαντος κάρα, 1185
 ΤΛ. ἦ μὴν τί δράσειν; καὶ τόδ' ἐξειρήσεται;
 ΗΡ. ἦ μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελεῖν.
 ΤΛ. ὕμνυμ' ἔγωγε, Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον.
 ΗΡ. εἰ δ' ἐκτὸς ἔλθοις, πημονὰς εὐχου λαβεῖν.
 ΤΛ. οὐ μὴ λάβω· δράσω γάρ· εὐχομαι δ' ὅμως. 1190
 ΗΡ. οἶσθ' οὖν τὸν Οἰτης Ζητὸς ὑψιστον πάγον;
 ΤΛ. οἶδ', ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω.
 ΗΡ. ἐνταῦθά νυν χρὴ τοῦμὸν ἐξάραντά σε
 σῶμ' αὐτόχειρα καὶ ξὺν οἷς χρήσεις φίλων,
 πολλήν μὲν ὕλην τῆς βαθυροῖζον δρυὸς 1195
 κείραντα, πολλὸν δ' ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὁμοῦ
 ἄγριον ἔλαιον, σῶμα τοῦμὸν ἐμβαλεῖν,
 καὶ πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας
 προῆσαι. γόου δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ,
 ἀλλ' ἀστένακτος κἀδάκρυτος, εἶπερ εἶ 1200
 τοῦδ' ἀνδρός, ἔρξον· εἰ δὲ μή, μενῶ σ' ἐγὼ
 καὶ νέρθεν ὦν ἀραῖος εἰσαεὶ βαρὺς.
 ΤΛ. οἴμοι, πάτερ, ποῖ εἶπας; οἶά μ' εἰργασαι.
 ΗΡ. ὅποια δραστὲ' ἐστίν· εἰ δὲ μή, πατρὸς
 ἄλλον γενοῦ του μηδ' ἐμὸς κληθῆς ἔτι. 1205
 ΤΛ. οἴμοι μάλ' αὖθις, οἶά μ' ἐκκαλεῖ, πάτερ,
 φονέα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον σέθεν.
 ΗΡ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ὦν ἔχω παιώνιον
 καὶ μῦνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν.

- ΤΛ. καὶ πῶς ὑπαίθων σῶμ' ἂν ἰώμην τὸ σόν; 1210
 ΗΡ. ἀλλ' εἰ φοβεῖ πρὸς τοῦτο, τᾶλλα γ' ἔργασαι.
 ΤΛ. φορᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται.
 ΗΡ. ἦ καὶ πυρᾶς πλήρωμα τῆς εἰρημένης;
 ΤΛ. ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτιψαύων χεροῖν·
 τὰ δ' ἄλλα πράξω κοῦ καμεί τοῦμὸν μέρος. 1215
 ΗΡ. ἀλλ' ἀρκέσει καὶ ταῦτα· πρόσνευμαι δέ μοι
 χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς.
 ΤΛ. εἰ καὶ μακρὰ κάρτ' ἐστίν, ἐργασθήσεται.
 ΗΡ. τὴν Εὐρυτεῖαν οἶσθα δῆτα παρθένον;
 ΤΛ. Ἰόλην ἔλεξας, ὡς γ' ἐπειμάζειν ἐμέ. 1220
 ΗΡ. ἔγνωσ. τοσοῦτον δὴ σ' ἐπισκῆπτω, τέκνον·
 ταύτην ἐμοῦ θανόντος, εἶπερ εὐσεβεῖν
 βούλει, πατρῶων ὀρκίων μεμνημένος
 προσθεοῦ δάμαρτα, μηδ' ἀπιστήσης πατρί·
 μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὁμοῦ
 κλιθεῖσαν αὐτὴν ἀντὶ σοῦ λάβοι ποτέ, 1226
 ἀλλ' αὐτὸς, ὦ παῖ, τοῦτο κήδευσον λέχος.
 πείθου· τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ' ἐμοὶ
 σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγγεῖ χάριν.
 ΤΛ. οἴμοι· τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακόν, 1230
 τὸ δ' ὧδ' ὄραν φρονοῦντα τίς ποτ' ἂν φέροι;
 ΗΡ. ὡς ἐργασείων οὐδὲν ὦν λέγω θροεῖς.
 ΤΛ. τίς γάρ ποθ' ἦ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνη
 μεταίτιος σοὶ τ' αὖθις ὡς ἔχεις ἔχειν,
 τίς ταῦτ' ἂν, ὅστις μὴ 'ξ ἀλαστόρων νοσοῖ, 1235
 ἔλοιτο; κρεῖσσον κἀμέ γ', ὦ πάτερ, θανεῖν
 ἢ τοῖσιν ἐχθίστοισι συνναεῖν ὁμοῦ.
 ΗΡ. ἀνὴρ ὄδ', ὡς εἰκεν, οὐ νεμεῖν ἐμοὶ
 φθίνοντι μοῖραν· ἀλλά τοι θεῶν ἀρὰ
 μενεῖ σ' ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις. 1240

- ΥΔ. ὦμοι, τάχ', ὡς ἔοικας, ὡς νοσεῖς φράσεις.
 ΗΡ. σὺ γὰρ μ' ἀπ' εὐνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ.
 ΥΔ. δαίλαιος, ὡς ἐς πολλὰ τάπορεῖν ἔχω.
 ΗΡ. οὐ γὰρ δικαιοῖς τοῦ φτυτεύσαντος κλύειν.
 ΥΔ. ἀλλ' ἐκδιδαχθῶ δῆτα δυσσεβεῖν, πάτερ; 1245
 ΗΡ. οὐ δυσσεβεία, τοῦμὸν εἰ τέρψεις κέαρ.
 ΥΔ. πράσσειν ἄνωγας οὖν με πανθίκως τάδε;
 ΗΡ. ἔρωγε· τούτων μάρτυρας καλῶ θεοῦς.
 ΥΔ. τοιγὰρ ποιήσω κοῦν ἐπώσομαι, τὸ σὺν
 θεοῖσι δεικνὺς ἔργον· οὐ γὰρ ἔν ποτε 1250
 κακὸς φανείην σοί γε πιστεύσας, πάτερ.
 ΗΡ. καλῶς τελευτᾶς, καπὶ τοῖσδε τὴν χάριν ^{παύ}
 ταχεῖαν, ὦ παῖ, πρόσθετες, ὡς πρὶν ἐμπεσεῖν
 σπαραγμὸν ἢ τιν' οἴστρον, ἐς πυρᾶν με θῆς.
 ἄγ' ἐγκονεῖτ', αἴρεσθε· παῦλά τοι κακῶν 1255
 αὕτη, τελευτὴ τοῦδε τάνδρὸς ὑστάτη.
 ΥΔ. ἀλλ' οὐδὲν εἴργει σοι τελειοῦσθαι τάδε,
 ἐπεὶ κελεύεις κάξαναγκάζεις, πάτερ.
 ΗΡ. ἄγε νῦν, πρὶν τήνδ' ἀνακινήσαι
 νόσον, ὦ ψυχὴ σκληρὰ, χάλυβος 1260
 λιθοκόλλητον στόμιον πρίουσ',
 ἀνάπαυε βοήν, ὡς ἐπίχαρτον
 τελέουσ' ἀεκούσιον ἔργον.
 ΥΔ. αἶρετ', ὀπαδοί, μεγάλην μὲν ἐμοὶ
 τούτων θέμενοι συγγνωμοσύνην, ^{καὶ} 1265
 μεγάλην δὲ θεοῖς ἀγνωμοσύνην
 εἰδότες ἔργων τῶν πρασσομένων,
 οἳ φύσαντες καὶ κληζόμενοι
 πατέρες τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθη.
 τὰ μὲν οὖν μέλλοντ' οὐδεὶς ἐφορᾷ,
 τὰ δὲ νῦν ἐστῶτ' οἰκτρὰ μὲν ἡμῖν, 1270

αἰσχρὰ δ' ἐκείνοισι,
 χαλεπώτατα δ' οὖν ἀνδρῶν πάντων
 τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι.
 λείπον μῆδὲ σὺ, παρθέν', ἀπ' οἴκων, 1275
 μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους,
 πολλὰ δὲ πῆματα καὶ καινοπαθῆ,
 κοῦδὲν τούτων ὅ τι μὴ Ζεὺς.

SOPHOCLIS
PHILOCTETES

EX RECENSIONE

GUILIELMI DINDORFII.

EDITIO SEXTA QUAM CURAVIT

S. MEKLER.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCLXXXV.

Conspectus lectionum ab editione quinta
discrepantium

iis quae ad correctiorem scribendi rationem pertinent omissis.

Ed. VI.	Ed. V.
v. 30 κνρεῖ	κνρηῖ
81 τι	τοι
100 τί μ' οὔν	τί οὔν μ'
105 λούς γ'	λοῦς
141 σὲ δ'	σοὶ δ'
144 distinguitur post νῦν μὲν	non distinguitur
147 distinguitur post ὀδίτης	distinguitur post μελάθρων
167 αὐτῶ	αὐτῶ
187 sq. ἔχων ὄρεϊ· α δ' ἀθυ- ροστομοῦσ'	ἔχων βαρεῖ· ἀ δ' ἀθυρόστομος
206 στίβον	στίβον
285 διὰ πόνου	διὰ χρόνον
355 π ἄκρον Σ.	πικρὸν Σ.
367 πακούσας	δακρύσας
380 distinguitur post ταῦτ'	non distinguitur post ταῦτ'
409 μέλλοι	μέλλει
450 τὰ χρηστὰ προσειλοῦσ'	τὰ χρηστ' ἀποστέλλουσ'
456 ὄπου δ'	ὄπου θ'
489 Εὔβοιάς	Εὐβοίας
491 τε δεράδα	δειράδα τε
496 δόμοις	δόμοις
534 εἰς οἴκησιν	εἰσοίησιν
548 ἀπ' Ἰλίου	ἐξ Ἰλίου
625 ἄν ἐλθεῖν	ἀνελθεῖν
644 κλέψαι τι	κλέψαι τε
648 ἔπι	ἐνι
679 ἔβαλεν	ἔβαλ' ὁ
696 οὐδ' ὅς	ὅς τὰν
699 sq. εἴ τις ἐμπέσοι, φ... ἐλών	εἴ τι ἐμπέσοι φ. . . ἐλεῖν
719 παιδὶ συναντήσας	παιδὸς ὑπαντήσας
726 παρ' ὄχθαις	παρ' ὄχθαις
737 θεοῦς ὁδ' ἀναστένων	θεοῦς ἀναστένων
753 ὦ τέκνον. — ὦ παῖ.	ὦ τέκνον; — ὦ παῖ;
771 μηδ' ἄκοντα	μήτ' ἄκοντα

LECTIIONIS VARIETAS.

Ed. VI.

782	ἀλλ' ἴσθ', ὀκνῶ, παῖ, μὴ ἀτελῆς εὐχὴ τύχη
796	ἴω μοι
851	ὄπα
855 sq.	οὔρος· ἀνῆρ δ' ἀνόμματος
860	φρενὸς
863	ἐμᾶ
904	τοῦ μφντενθέντος
910	κακὸς γνώμων
973	οἷς εἰκὸς
994	οὐ φημ'. ΟΔ. ἐγὼ δέ φημι.
1007	ὄς μ' ἐθηράσω
1032 sq.	πῶς θεοῖς ἔξεστ' ἐμὲ λεύσσοντά σ' αἰθεῖν ἱερά;
1085	συνείσει
1100	λάονος ἀνδράμονος εἴλον τὸ κάκιον ἐλθεῖν
1132	ἄρθμιον
1134	ἀλλ' ἔνθεν μετ' ἀγκάλα
1138 sq.	ἀνατέλλονθ', ὅς ἐφ' ἡμῖν κάκ' ἐμήσατ' οὐδεὶς
1154	ἔτ' οὐ
1169	ὃ ξυνοικεῖ
1213	ὃ πόλις ὃ πόλις πατρία
1243	ἐν δὲ τοῖς
1254	ἴτω
1265 sq.	νέα . . . κακὰ
1293	ὄς
1329	ἄν τυχεῖν
1330	ὡς ἄν
1366	τόδε
1367	ξυνήμοσας
1379	κἀποσώζοντας
1440	ἐννοεῖθ'
1442—1444	seclusi
1443	ὃ γὰρ εὐσέβεια
1455	προβλής θ'

Ed. V.

	ἀλλὰ δέδοικ', ὃ παῖ, μὴ μ' ἀτελῆς εὐχὴ
	ὅμοι μοι
	ὄπως
	οὔρος· ἀνῆρ δ' ἀνόμματος
	τινος
	ἀμᾶ
	τοῦ φντεύσαντος
	κακὸς γνώμην
	οἷ' εἰκὸς
	οὐ φημ' ἔγωγε. ΟΔ. φημί.
	ὄς μ' ἐθηράσω
	πῶς θεοῖς εὐξεσθ', ἐμοῦ πλεόν- σαντος, αἰθεῖν ἱερά;
	συνοίσει
	τοῦ πλεονος δαίμονος εἴλον τὸ κάκιον ἀντί
	ξύννομον
	ἔτ', ἀλλ' ἐν μεταλλαγᾷ
	ἀνατέλλονθ' ὅς ἐφ' ἡμῖν κάκ' ἐμήσατ', ὃ Ζεῦ
	οὐκέτι
	ὃ ξυνοικεῖ
	ὃ πόλις ὃ πατρία
	ἐν δὲ τοῖσδ'
	ἔστω
	μέγα . . . κακόν
	ὄς
	ἐντυχεῖν
	ὡς ἄν
	τάδε
	ξυνώμοσας
	κἀποσώζοντας
	ἐννοεῖσθ'
	seclusi
	ἢ γὰρ εὐσέβεια
	προβολῆς

VII.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΣΚΟΠΟΣ ὡς ΕΜΠΟΡΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀπαγωγή Φιλοκτήτου ἐκ Λήμνου εἰς Τροίαν ὑπὸ Νεοπτολέμου καὶ Ὀδυσσεύς καθ' Ἑλένου μαντείαν, ὃς κατὰ μαντείαν Κάλχαντος, ὡς εἰδὼς χρησμούς συντελοῦντας πρὸς τὴν Τροίαν ἄλωσιν, ὑπὸ Ὀδυσσεύς νύκτωρ ἐνεδρευθεὶς, δέσμιος ἦχθη τοῖς Ἕλλησιν. ἡ δὲ σκηνὴ ἐν Λήμνῳ. ὁ δὲ χορὸς ἐκ γερόντων τῶ Νεοπτολέμῳ συμπλεόντων. κείται καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἡ μυθοποιία. ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλαυκίππου*. πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΜΜΕΤΡΟΣ.

Χρύσης Ἀθηνᾶς βωμὸν ἐπικεχωσμένον,
ἐφ' οὔπερ Ἀχαιοὶς χρησθὲν ἦν θῦσαι, μόνος
Ποίαντος ἦδει παῖς ποθ' Ἡρακλεῖ συνών.
ζητῶν δὲ τοῦτον ναυβάτη δεῖξαι στόλῳ,
πληγεῖς ὑπ' ἔχεως, ἐλπίει' ἐν Λήμνῳ νοσῶν.
Ἑλενος δ' Ἀχαιοὶς εἶπ' ἀλώσεσθ' Ἴλιον
τοῖς Ἡρακλέους τόξοισι παιδί τ' Ἀχιλλέως.
τὰ τόξ' ὑπῆρχε παρὰ Φιλοκτήτη μόνῳ·
πεμφθεὶς δ' Ὀδυσσεὺς ἀμφοτέρους συνήγαγεν.

* ΟΙ. ΧCII. 3.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Ἀκτὴ μὲν ἦδε τῆς περιφύτου χθονὸς
 Λήμνου, βοροῖς ἄστιπτος οὐδ' οἰκουμένη,
 ἐνθ' ᾧ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφεῖς
 Ἀχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμος, τὸν Μηλιᾷ
 Ποιάντος υἱὸν ἐξέθηκ' ἐγὼ ποτε, 5
 ταχθεὶς τόδ' ἔρδειν τῶν ἀνασσόντων ὑπο,
 νόσφ' καταστάζοντα διαβόρω πόδα·
 ὅτ' οὔτε λοιβῆς ἡμῖν οὔτε θυμάτων
 παρῆν ἐκήλοισ προσδιγεῖν, ἀλλ' ἀργίαις 10
 κατεῖχ' ἀεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσσημίαις,
 βοῶν, στενάζων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
 λέγειν; ἀκμὴ γὰρ οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων,
 μὴ καὶ μάθη μ' ἤκοντα κάκχέω τὸ πᾶν
 σόφισμα, τῷ νιν αὐτίχ' αἰρήσειν δοκῶ.
 ἀλλ' ἔργον ἤδη σὸν τὰ λοιπ' ὑπηρετεῖν 15
 σκοπεῖν θ' ὅπου 'στ' ἐνταῦθα δίστομος πέτρα
 τοιάδ', ἵν' ἐν ψύχει μὲν ἡλίου διπλῆ
 πάρεστιν ἐνθάκησις, ἐν θέρει οὐ ὕπνου
 δι' ἀμφιτροῆτος ἀλλίου πέμπει πνοή·
 βαιὸν δ' ἐνερθεν ἐξ ἀριστερᾶς τάχ' ἄν 20
 ἴδοις ποτὸν κρηναῖον, εἶπερ ἐστὶ σῶν.
 ἄ μοι προσελθὼν σίγα σήμαιν' εἴτ' ἐκεῖ
 χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδ' ἔτ' εἴτ' ἄλλη κυρεῖ,

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

319

ὡς τὰπίλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύης,
 ἐγὼ δὲ φράζω, κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν ἴη. 25

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἄναξ Ὀδυσσεῦ, τοῦργον οὐ μακρὰν λέγεις·
 δοκῶ γὰρ οἶον εἶπας ἄντρον εἰσορᾶν.
 ΟΔ. ἄνωθεν ἢ κάτωθεν; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
 ΝΕ. τόδ' ἐξῦπερθε· καὶ στίβον γ' οὐδεὶς κτύπος.
 ΟΔ. ὄρα καθ' ὕπνον μὴ κατανλισθεῖς κυρεῖ. 30
 ΝΕ. ὄρω κενὴν οἰκησιν ἀνθρώπων δίχα.
 ΟΔ. οὐδ' ἐνδον οἰκοποιὸς ἐστὶ τις τροφή;
 ΝΕ. στιπτὴ γε φυλλὰς ὡς ἐναυλίζοντί τῳ.
 ΟΔ. τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα, κούδέν ἐσθ' ὑπόστερον;
 ΝΕ. αὐτόξυλόν γ' ἐκπωμα, φλαυροργοῦ τινος 35
 τεχνήματ' ἀνδρός, καὶ πυρεῖ' ὁμοῦ τάδε.
 ΟΔ. κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε.
 ΝΕ. ἰοῦ ἰοῦ· καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλλεται
 θάκη, βαρείας του νοσηλείας πλέα.
 ΟΔ. ἀνὴρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς, 40
 κᾶστ' οὐχ ἐκάς που· πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ
 κῶλον παλαιᾷ κηρὶ προσβαίη μακρὰν;
 ἀλλ' ἢ πὶ φορβῆς νόστον ἐξελέλυθεν
 ἢ φύλλον εἴ τι νώδνου κατόιδέ που.
 τὸν οὖν παρόντα πέμψον εἰς κατασκοπήν, 45
 μὴ καὶ λάθη με προσπεσῶν· ὡς μᾶλλον ἂν
 ἔλοιτό μ' ἢ τοὺς πάντας Ἀργείους λαβεῖν.
 ΝΕ. ἀλλ' ἔρχεται τε, καὶ φυλάσσεται στίβος.
 σὺ δ', εἴ τι χορήσεις, φράζε δευτέρῳ λόγῳ.
 ΟΔ. Ἀχιλλέως παῖ, δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας 50
 γενναῖον εἶναι, μὴ μόνον τῷ σώματι,
 ἀλλ' ἦν τι καινὸν ὦν πρὶν οὐκ ἀκήκοας
 κλύης, ὑπουργεῖν, ὡς ὑπηρετῆς πάρεϊ.

ΝΕ. τί δῆτ' ἄνωγας; ΟΔ. τὴν Φιλοκτῆτου σε δεῖ
 ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψεις λέγων. 55
 ὅταν σ' ἐρωτᾷ τίς τε καὶ πόθεν πάρει,
 λέγειν, Ἀχιλλέως παῖς· τόδ' οὐχὶ κλεπτέον·
 πλείς δ' ὡς πρὸς οἶκον, ἐκλιπῶν τὸ ναυτικὸν
 στρατεύμ' Ἀχαιῶν, ἐχθὸς ἐχθίηρας μέγα,
 οἷ σ' ἐν λιταῖς στείλαντες ἐξ οἴκων μολεῖν, 60
 μόνην ἔχοντες τήνδ' ἄλωσιν Ἰλίου,
 οὐκ ἤξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων
 ἐλθόντι δοῦναι κυρίως αἰτουμένῳ,
 ἀλλ' αὐτ' Ὀδυσσεὶ παρέδοσαν· λέγων ὅσ' ἂν
 θέλῃς καθ' ἡμῶν ἔσχατ' ἐσχάτων κακά. 65
 τούτων γὰρ οὐδὲν ἀλγυνεῖ μ'· εἰ δ' ἐργάσει
 μὴ ταῦτα, λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς.
 εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόξα μὴ ληφθήσεται,
 οὐκ ἔστι πέρσαι σοι τὸ Δαρδάνου πέδον.
 ὡς δ' ἔστ' ἐμοὶ μὲν οὐχί, σοὶ δ' ὀμιλία 70
 πρὸς τόνδε πιστὴ καὶ βέβαιος, ἐκμαθε.
 σὺ μὲν πέπλευκας οὐτ' ἐνορκοῦς οὐδενὶ
 οὐτ' ἐξ ἀνάγκης οὔτε τοῦ πρώτου στόλου·
 ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδὲν ἔστ' ἀρνήσιμον.
 ὥστ' εἰ με τόξων ἐγκρατὴς αἰσθήσεται, 75
 ὄλωλα καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνών.
 ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο δεῖ σοφισθῆναι, κλοπεύς
 ὅπως γενήσῃ τῶν ἀνικῆτων ὅπλων.
 ἔξοιδα, παῖ, φύσει σε μὴ πεφνυότα
 τοιαῦτα φωνεῖν μηδὲ τεχνᾶσθαι κακά· 80
 ἀλλ' ἠδὲ γὰρ τι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν,
 τόλμα· δίκαιοι δ' αὐθις ἐφρανούμεθα.
 νῦν δ' εἰς ἀναιδῆς ἡμέρας μέρος βραχὺ
 δὸς μοι σεαυτόν, κᾶτα τὸν λοιπὸν χρόνον

κέκλησο πάντων εὐσεβέστατος βροτῶν. 85
 ΝΕ. ἐγὼ μὲν οὖς ἂν τῶν λόγων ἀλγῶ κλύων,
 Λαερτίου παῖ, τούσδε καὶ πράσσειν στυγῶ·
 ἔφην γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς,
 οὔτ' αὐτὸς οὔθ', ὡς φασιν, οὐκφύσας ἐμέ.
 ἀλλ' εἴμ' ἔτοιμος πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν 90
 καὶ μὴ δόλοισιν· οὐ γὰρ ἐξ ἑνὸς ποδὸς
 ἡμᾶς τοσοῦσδε πρὸς βίαν χειρώσεται.
 πεμφθεῖς γε μέντοι σοὶ ξυνεργάτης ὄκνω
 προδότης καλεῖσθαι· βούλομαι δ', ἀνάξ, καλῶς
 δρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον ἢ νικᾶν κακῶς. 95
 ΟΔ. ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ, καὐτὸς ὢν νέος ποτὲ
 γλῶσσαν μὲν ἀργόν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν·
 νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν ὄρω βροτοῖς
 τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τᾶρα, πάνθ' ἠγρουμένην.
 ΝΕ. τί μ' οὖν ἄνωγας ἄλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν; 100
 ΟΔ. λέγω σ' ἐγὼ δόλω Φιλοκτῆτην λαβεῖν.
 ΝΕ. τί δ' ἐν δόλω δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ' ἄγειν;
 ΟΔ. οὐ μὴ πίθηται· πρὸς βίαν δ' οὐκ ἂν λάβοις.
 ΝΕ. οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θρασύς;
 ΟΔ. ἰοὺς γ' ἀφύκτους καὶ προπέμποντας φόνου. 105
 ΝΕ. οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ γ' οὐδὲ προσμῖξαι θρασύ;
 ΟΔ. οὐ, μὴ δόλω λαβόντα γ', ὡς ἐγὼ λέγω.
 ΝΕ. οὐκ αἰσχρὸν ἠγεῖ δῆτα τὸ ψευδῆ λέγειν;
 ΟΔ. οὐκ, εἰ τὸ σωθῆναι γε τὸ ψεῦδος φέρει.
 ΝΕ. πῶς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσει λακεῖν; 110
 ΟΔ. ὅταν τι δρᾷς εἰς κέρδος, οὐκ ὀκνεῖν πρόπει.
 ΝΕ. κέρδος δ' ἐμοὶ τί τοῦτον ἐς Τροίαν μολεῖν;
 ΟΔ. αἰρεῖ τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα.
 ΝΕ. οὐκ ἄρ' ὁ πέρσων, ὡς ἐφάσκειτ', εἴμ' ἐγώ;
 ΟΔ. οὐτ' ἂν σὺ κείνων χωρὶς οὐτ' ἐκείνα σοῦ. 115

- NE. θηρατέ' οὖν γίγνοιτ' ἄν, εἶπερ ᾧδ' ἔχει.
 ΟΔ. ὡς τοῦτό γ' ἔρξας δύο φέρει δωρήματα.
 NE. ποίω; μαθῶν γὰρ οὐκ ἄν ἀρνοίμην τὸ δρᾶν.
 ΟΔ. σοφός τ' ἄν αὐτὸς κάγαθὸς κεκλή' ἅμα.
 NE. ἴτω· ποιήσω, πᾶσαν αἰσχύνην ἀφείς. 120
 ΟΔ. ἢ μνημονεύεις οὖν ἅ σοι παρήνεσα;
 NE. σάφ' ἴσθ', ἐπέπερ εἰσάπαξ συνήνεσα.
 ΟΔ. σὺ μὲν μένων νυν κείνον ἐνθάδ' ἐκδέχου,
 ἐγὼ δ' ἄπειμι, μὴ κατοπτευθῶ παρών,
 καὶ τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν. 125
 καὶ δεῦρ', ἐάν μοι τοῦ χρόνου δοκῆτέ τι
 κατασχολάζειν, αὐθις ἐκπέμψω πάλιν
 τοῦτου τὸν αὐτὸν ἄνδρα, ναυκλήρου τρόποις
 μορφῆν δολώσας, ὡς ἄν ἀγνοία προσῆ·
 οὗ δῆτα, τέκνον, ποικίλως αὐδωμένου 130
 δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων.
 ἐγὼ δὲ πρὸς ναῦν εἶμι, σοὶ παρῆς τάδε·
 Ἐρμῆς δ' ὁ πέμπων δόλιος ἠγήσαιο νῶν
 Νίκη τ' Ἀθήνα Πολιάς, ἢ σφῆζει μ' ἀεὶ.

ΧΟΡΟΣ.

- τί χρῆ τί χρῆ με, δέσποτ', ἐν ξένα ξένου 135
 στέγειν ἢ τί λέγειν πρὸς ἄνδρ' ὑπόπταν;
 φράζε μοι.
 τέχνα γὰρ τέχνας ἑτέρας προὔχει
 καὶ γνώμα παρ' ὅτῳ τὸ θεῖον
 Διὸς σκηπτρον ἀνάσσειται. 140
 σὲ δ', ᾧ τέκνον, τόδ' ἐλήλυθεν
 πᾶν κράτος ὠρύγιον· τό μοι ἔννεπε
 τί σοι χρεῶν ὑπουργεῖν.
 NE. νῦν μὲν, ἴσως γὰρ τόπον ἐσχατιαῖς
 135—143 = 150—158.

- προσιδεῖν ἐθέλεις ὄντινα κείται,
 δέρκου θαρσῶν· ὁπότεν δὲ μόλη
 δεινὸς ὀδίτης, τῶνδ' ἐκ μελάθρων
 πρὸς ἐμὴν αἰεὶ χεῖρα προχωρῶν
 πειρῶ τὸ παρὸν θεραπεύειν. 145
 XO. μέλον πάλαι μέλημά μοι λέγεις, ἄναξ,
 φρουρεῖν ὅμμ' ἐπὶ σφ' μάλιστα καιρῶ·
 νῦν δέ μοι
 λέγ', ἀλλὰς ποίας ἐνεδρος ναεὶ
 καὶ χῶρον τίν' ἔχει. τὸ γὰρ μοι
 μαθεῖν οὐκ ἀποκαίριον, 155
 μὴ προσπεσῶν με λάθη ποθέν,
 τίς τόπος ἢ τίς ἔδρα, τίν' ἔχει στίβον,
 ἔναυλον ἢ θυραῖον.
 NE. οἶκον μὲν ὄρεξ' τόνδ' ἀμφίθυρον
 πετρῖνης κοίτης. 160
 XO. ποῦ γὰρ ὁ τλήμων αὐτὸς ἄπεστιν;
 NE. δῆλον ἔμοιγ' ὡς φορβῆς χρεῖα
 στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας που.
 ταύτην γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν
 λόγος ἐστὶ φύσιν, θηροβολοῦντα 165
 πτηνοῖς ἰοῖς σμυγερόν σμυγερῶς,
 οὐδέ τιν' αὐτῶ
 παιῶνα κακῶν ἐπινωμῶν.
 XO. οἰκτίρω νιν ἐργῶ', ὅπως
 μὴ του κηδομένου βροτῶν 170
 μηδὲ ζύντροφον ὅμμ' ἔχων,
 δύστανος, μόνος ἀεὶ,
 νοσεῖ μὲν νόσον ἀργίαν,
 ἀλύει δ' ἐπὶ παντί τῳ
 169—179 = 180—190.

- χρείας ἴσταμένω. πῶς ποτε πῶς δύσμορος
ἀντέχει; 175
- ὦ παλάμαι θεῶν,
ὦ δύστανα γένη βροτῶν,
οἷς μὴ μέτριος αἰών.
οὗτος πρωτογόνων ἴσως 180
οἴκων οὐδενὸς ὕστερος,
πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ
κεῖται μῦθος ἀπ' ἄλλων,
στικτῶν ἢ λασίων μετὰ
θηρῶν, ἐν τ' ὀδύναις ὁμοῦ 185
λιμῶ τ' οἰκτρὸς, ἀνήκεστα μεριμνήματ' ἔχων· ὄρεϊ-
α δ' ἀθυροστομοῦσ'
ἀχῶ τηλεφανῆς πικρᾶς
οἰμωγᾶς ὑπ' ὀχεῖται. 190
- NE. οὐδὲν τούτων θανμαστὸν ἐμοί·
θεῖα γάρ, εἶπερ ἀγῶ τι φρονῶ,
καὶ τὰ παθήματα κεῖνα πρὸς αὐτὸν
τῆς ὠμόφρονος Χρύσης ἐπέβη,
καὶ νῦν ἂ πονεῖ δίχα κηδεμόνων, 195
οὐκ ἔσθ' ὡς οὐ θεῶν του μελέτη
τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ
τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,
πρὶν ὄδ' ἐξήκοι χρόνος, ᾧ λέγεται
χοῆναί σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι. 200
- XO. εὐστόμ' ἔχε, παῖ. NE. τί τόδε; XO. προυφάνη
κτύπος,
φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου του, 205
ἢ που τῆδ' ἢ τῆδε τόπων.
βάλλει βάλλει μ' ἐτύμα
- 201—209 = 210—218.

- φθογγά του στίβον κατ' ἀνάγκαν
ἔρποντος, οὐδέ με λάθει
βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ
τρυσάνωρ· διάσημα γὰρ θρηνεῖ.
ἀλλ' ἔχε, τέκνον, NE. λέγ' ὅ τι. XO. φρον-
τίδας νέας· 210
- ὡς οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνήρ,
οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων,
ὡς ποιμὴν ἀγροβότας,
ἀλλ' ἢ που πταίων ὑπ' ἀνάγκας 215
βοᾶ τηλωπὸν ἰῶν,
ἢ ναὸς ἄξενον ἀργά-
ζων ὄρμον· προβοᾶ τι γὰρ δεινόν.
- ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.
- ὠὖ ξένοι,
τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε κάκ ποίας τύχης 220
κατέσχετ' οὐτ' εὐορμον οὐτ' οἰκουμένην;
ποίας ἂν ὑμᾶς πατρίδος ἢ γένους ποτὲ
τύχοιμ' ἂν εἰπῶν; σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος
στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί·
φωνῆς δ' ἀκοῦσαι βούλομαι· καὶ μὴ μ' ὄκνω 225
δεῖσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηρωϊωμένον,
ἀλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον, μόνον,
ἔρημον ὧδε κἀφίλον κακούμενον,
φωνήσατ', εἶπερ ὡς φίλοι προσήκετε.
ἀλλ' ἀνταμείψασθ'· οὐ γὰρ εἰκὸς οὐτ' ἐμὲ 230
ὑμῶν ἀμαρτεῖν τοῦτό γ' οὐδ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
- NE. ἀλλ' ὦ ξέν', ἴσθι τοῦτο πρῶτον οὐνεκα
Ἑλληνέες ἐσμεν· τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν.
- ΦΙ. ὦ φίλτατον φώνημα· φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν
πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακροῦ.

- τίς σ', ὦ τέκνον, προσέσχε, τίς προσήγαγεν 236
 χρεία; τίς ὀρμή; τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος;
 γέγωνέ μοι πᾶν τοῦθ', ὅπως εἰδῶ τίς εἶ.
 ΝΕ. ἐγὼ γένος μὲν εἰμι τῆς περιφρούτου
 Σκύρου· πλέω δ' ἐς οἶκον· ἀνδῶμαι δὲ παῖς 240
 Ἀχιλλέως, Νεοπτόλεμος. οἶσθα δὴ τὸ πᾶν.
 ΦΙ. ὦ φίλτατον παῖ πατρός, ὦ φίλης χθονός,
 ὦ τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκομήδους, τίνι
 στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν πόθεν πλέων;
 ΝΕ. ἐξ Ἴλιου τοι δὴ τανῦν γε ναυστολῶ. 245
 ΦΙ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτης
 ἡμῖν κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου.
 ΝΕ. ἦ γὰρ μετέσχες καὶ σὺ τοῦδε τοῦ πόνου;
 ΦΙ. ὦ τέκνον, οὐ γὰρ οἶσθά μ' ὄντιν' εἰσορᾶς;
 ΝΕ. πῶς γὰρ κάτοιδ' ὄν γ' εἶδον οὐδεπώποτε; 250
 ΦΙ. οὐδ' ὄνομ' ἄρ' οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος
 ἦσθου ποτ' οὐδέν, οἷς ἐγὼ διωλλύμην;
 ΝΕ. ὡς μηδὲν εἰδὸτ' ἴσθι μ' ὦν ἀνιστορεῖς. 255
 ΦΙ. ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρός, ὦ πικρός θεοῖς,
 οὐ μηδὲ κληδῶν ὧδ' ἔχοντος οἴκαδε
 μηδ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ διήλθε που.
 ἀλλ' οἱ μὲν ἐκβαλόντες ἀνοσίως ἐμὲ
 γελῶσι σῖγ' ἔχοντες, ἦ δ' ἐμῇ νόσος
 ἀεὶ τέθηλε κἀπὶ μείζον ἔρχεται.
 ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρός ἐξ Ἀχιλλέως, 260
 ὄδ' εἴμ' ἐγὼ σοι κείνος, ὃν κλύεις ἴσως
 τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὄπλων,
 ὁ τοῦ Ποιάντος παῖς Φιλοκλήτης, ὃν οἱ
 δισσοὶ στρατηγοὶ χά Κεφαλλήνων ἀναξ
 ἔρριψαν αἰσχροῶς ὧδ' ἔρημον, ἀργία 265
 νόσῳ καταφθίνοντα, τῆς ἀνδροφθόρου

πληγέντ' ἐχίδνης ἀργίῳ χαράγματι·
 ξὺν ἧ μ' ἐκεῖνοι, παῖ, προθέντες ἐνθάδε
 ὄχοντ' ἔρημον, ἠνίκ' ἐκ τῆς ποντίας
 Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτη στόλῳ. 270
 τότ' ἄσμενόν μ' ὡς εἶδον ἐκ πολλοῦ σάλου
 εὔδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφεί πέτρῳ,
 λιπόντες ὄχονθ', οἷα φωτὶ δυσμόρῳ
 ῥάκη προθέντες βαιὰ καὶ τι καὶ βορᾶς
 ἐπωφέλημα σμικρόν, οἷ' αὐτοῖς τύχοι. 275
 σὺ δὴ, τέκνον, ποῖαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς
 αὐτῶν βεβάτων ἐξ ὕπνου στῆναι τότε;
 ποῖ' ἐκδακρῦσαι, ποῖ' ἀποιμῶξαι κακά;
 ὄρωντα μὲν ναῦς, ἄς ἔχων ἐναυστόλουν,
 πάσας βεβώσας, ἄνδρα δ' οὐδέν' ἔντοπον, 280
 οὐχ ὅστις ἀρκέσειεν οὐδ' ὅστις νόσου
 κάμνοντι συλλάβοιτο· πάντα δὲ σκοπῶν
 ἠύρισκον οὐδὲν πλὴν ἀνιᾶσθαι παρόν,
 τούτου δὲ πολλὴν εὐμάρειαν, ὦ τέκνον.
 ὁ μὲν χρόνος δὴ διὰ πόνον προύβαινέ μοι, 285
 κᾶδει τι βαιᾶ τῆδ' ὑπὸ στέγῃ μόνον
 διακονεῖσθαι. γαστροὶ μὲν τὰ σύμφορα
 τόξον τόδ' ἐξηύρισκε, τὰς ὑποπτέρους
 βάλλον πελειᾶς· πρὸς δὲ τοῦθ', ὃ μοι βάλοι
 νευροσπαδῆς ἄτρακτος, αὐτὸς ἄν τάλας 290
 εἰλυόμεν, δύστηνον ἐξέλεικον πόδα,
 πρὸς τοῦτ' ἄν· εἴ τ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν,
 καὶ που πάγου χυθέντος, οἷα χεῖματι,
 ξύλον τι θραῦσαι, ταῦτ' ἄν ἐξέρπων τάλας
 ἐμηχανώμην· εἶτα πῦρ ἄν οὐ παρῆν, 295
 ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων μόλις
 ἔφην' ἄφαντον φῶς, ὃ καὶ σῶξει μ' ἀεὶ.

- οίκουμένη γὰρ οὖν στέγη πυρὸς μετὰ
πάντ' ἐκπορίζει πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.
φέρ', ὦ τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθης. 300
ταύτη πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἐκόν·
οὐ γὰρ τις ὄρμος ἔστιν οὐδ' ὅποι πλέων
ἐξεμπολήσει κέρδος ἢ ξενώσεται.
οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖοι τοῖσι σώφροσιν βροτῶν.
τάχ' οὖν τις ἄκων ἔσχε· πολλὰ γὰρ τάδε 305
ἐν τῷ μακροῦ γένοιτ' ἂν ἀνθρώπων χρόνῳ·
οὗτοί μ', ὅταν μόλωσιν, ὦ τέκνον, λόγοις
ἐλεοῦσι μὲν, καὶ πού τι καὶ βορᾶς μέρος
προσέδοσαν οἰκτίραντες ἢ τινα στολήν·
ἐκεῖνο δ' οὐδεὶς, ἠνίκ' ἂν μνησθῶ, θέλει, 310
σῶσαί μ' ἐς οἴκους, ἀλλ' ἀπόλλυμαι τάλας
ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον ἐν λιμῷ τε καὶ
κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον.
τοιαῦτ' Ἀτρεΐδαί μ' ἢ τ' Ὀδυσσεῶς βία,
ὦ παῖ, δεδράκασ', οἷ' Ὀλύμπιοι θεοὶ 315
δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν' ἐμοῦ παθεῖν.
- ΧΟ. φοικα κἀγὼ τοῖς ἀφιγμένοις ἴσα
ξένοις ἐποικίρειν σε, Ποίαντος τέκνον.
ΝΕ. ἐγὼ δὲ καὶ τὸς τοῖσδε μάρτυς ἐν λόγοις,
ὡς εἶσ' ἀληθεῖς οἶδα, συντυχῶν κακῶν 320
ἀνδρῶν Ἀτρεΐδων τῆς τ' Ὀδυσσεῶς βίας.
- ΦΙ. ἢ γὰρ τι καὶ σὺ τοῖς παυωλέθροισ ἐχεις
ἐγκλημ' Ἀτρεΐδαίς, ὥστε θυμοῦσθαι παθῶν;
- ΝΕ. θυμὸν γένοιτο χειρὶ πληρῶσαι ποτε,
ἴν' αἰ Μνηστῆραι γνοῖεν ἢ Σπάρτη θ' ὅτι 325
χῆ Σκύρος ἀνδρῶν ἀλαίμων μήτηρ ἔφν.
- ΦΙ. εὖ γ', ὦ τέκνον· τίνας γὰρ ὦδε τὸν μέγαν
χόλου κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας;

- ΝΕ. ὦ παῖ Ποίαντος, ἐξερῶ, μόλις δ' ἐρῶ,
ἄγωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθη μολῶν. 330
ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν,
ΦΙ. οἴμοι· φράσης μοι μὴ πέρα, πρὶν ἂν μάθω
πρῶτον τόδ', ἢ τέθνηχ' ὁ Πηλέως γόνος;
ΝΕ. τέθνηκεν, ἀνδρὸς οὐδενός, θεοῦ δ' ὑπο,
τοξευτός, ὡς λέγουσιν, ἐκ Φοῖβον δαμείς. 335
ΦΙ. ἀλλ' εὐγενὴς μὲν ὁ κτανῶν τε χῶ θανῶν·
ἀμηχανῶ δὲ πότερον, ὦ τέκνον, τὸ σὸν
πάθημ' ἐλέγχω πρῶτον ἢ κείνον στένω.
ΝΕ. οἶμαι μὲν ἀρκεῖν σοί γε καὶ τὰ σ', ὦ τάλας,
ἀλγήμαθ', ὥστε μὴ τὰ τῶν πέλας στένειν. 340
ΦΙ. ὀρθῶς ἔλεξας· τοιγαροῦν τὸ σὸν φράσον
αὐτίς πάλιν μοι πρᾶγμ', ὅτ' σ' ἐνύβρισαν.
- ΝΕ. ἤλθόν με νηὶ ποικιλοστόλῳ μετὰ
δῖός τ' Ὀδυσσεὺς χῶ τροφεὺς τοῦμοῦ πατρός,
λέγοντες, εἴτ' ἀληθὲς εἴτ' ἄρ' οὖν μάτην, 345
ὡς οὐ θέμις γίγνοιτ', ἐπεὶ κατέφθιτο
πατήρ ἐμός, τὰ πέργαμ' ἄλλον ἢ μ' ἐλεῖν.
ταῦτ', ὦ ξέν', οὕτως ἐννέποντες οὐ πολὺν
χρόνον μ' ἐπέσχον μὴ με ναυστολεῖν ταχύ, 350
μάλιστα μὲν δὴ τοῦ θανόντος ἡμέρῳ,
ὅπως ἴδοιμ' ἄθραπτον· οὐ γὰρ εἰδόμην·
ἔπειτα μέντοι χῶ λόγος καλὸς προσῆν,
εἰ τὰπὶ Τροίᾳ πέργαμ' αἰρήσοιμ' ἰών.
ἦν δ' ἤμαρ ἤδη δεύτερον πλέοντί μοι,
κἀγὼ 'π' ἄκρον Σίγειον οὐρῶ πλάτη 355
κατηγόμην· καὶ μ' εὐθὺς ἐν κύκλῳ στρατὸς
ἐκβάντα πᾶς ἠσπάζετ', ὁμνύντες βλέπειν
τὸν οὐκέτ' ὄντα ζῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν.
κείνος μὲν οὖν ἔκειτ'· ἐγὼ δ' ὁ δῦσμορος

ἐπει δ' ἀκρονσα κείνον, οὐ μακροῦ χρόνου 360
 ἐλθῶν Ἀτρείδας πρὸς φίλους, ὡς εἰκὸς ἦν,
 τὰ θ' ὄπλ' ἀπήτουν τοῦ πατρὸς τὰ τ' ἄλλ'
 ὅσ' ἦν.

οἱ δ' εἶπον, οἴμοι, τλημονέστατον λόγον·
 ὦ σπέρομ' Ἀχιλλέως, τᾶλλα μὲν πάρεστί σοι
 πατροῦ' ἐλέσθαι, τῶν δ' ὄπλων κείνων ἀνήρ 365
 ἄλλος κρατύνει νῦν, ὁ Λαέρτου γόνος.
 κἀγὼ πακούσας εὐθύς ἐξανίσταμαι
 ὀργῇ βαρεῖα, καὶ καταλήγῃσας λέγω·
 ὦ σκέτλι, ἧ' τολμήσατ' ἀντ' ἐμοῦ τι
 δοῦναι τὰ τεύχη τὰμά, πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ; 370
 ὁ δ' εἶπ' Ὀδυσσεύς, πλησίον γὰρ ἦν κρυῶν·
 ναί, παῖ, δεδάκασ' ἐνδίκως οὔτοι τάδε·
 ἐγὼ γὰρ αὐτ' ἔσωσα κἀκείνον παρών.
 κἀγὼ χολωθεὶς εὐθύς ἤρασσον κακοῖς
 τοῖς πᾶσιν, οὐδὲν ἐνδεὲς ποιούμενος, 375
 εἰ τὰμὰ κείνος ὄπλ' ἀφαιρήσοιτό με.
 ὁ δ' ἐνθάδ' ἦκων, καίπερ οὐ δύσοργος ὢν,
 δηχθεὶς πρὸς ἀξήκουσεν ὧδ' ἡμείψατο·
 οὐκ ἦσθ' ἴν' ἡμεῖς, ἀλλ' ἀπῆσθ' ἴν' οὐ σ' ἔδει·
 καὶ ταῦτ', ἐπειδὴ καὶ λέγεις θρασυστομῶν, 380
 οὐ μὴ ποτ' ἐς τὴν Σκῦρον ἐκπλεύσης ἔχων.
 τοιαῦτ' ἀκούσας κᾶξονειδισθεὶς κακὰ
 πλέω πρὸς οἴκους, τῶν ἐμῶν τητώμενος
 πρὸς τοῦ κακίστου κακὸν κακῶν Ὀδυσσέως.
 κούκ αιτιῶμαι κείνον ὡς τοὺς ἐν τέλει· 385
 πόλις γὰρ ἔστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων
 στρατός τε σύμπας· οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν
 διδασκάλων λόγοισι γίνονται κακοί.
 λόγος λέλεκται πᾶς· ὁ δ' Ἀτρείδας στρυγῶν

- ἐμοί θ' ὁμοίως καὶ θεοῖς εἴη φίλος. 390
 ΧΟ. ὄρεστέρα παμβῶτι Γᾶ, μᾶτερ αὐτοῦ Διός,
 ἂ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὐχρυσον νέμεις,
 σὲ κἀκεῖ, μᾶτερ πότνι', ἐπηυδώμαν, 395
 ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρείδαν ὕβρις πᾶσ' ἐχώρει,
 ὅτε τὰ πάτρια τεύχεα παρεδίδοσαν,
 ἰὼ μάκαιρα ταυροκτόνων 400
 λεόντων ἐφεδρε, τῷ Λαοτίου σέβας ὑπέρτατον.
 ΦΙ. ἔχοντες, ὡς ἔοικε, σύμβολον σαφές
 λύπης πρὸς ἡμᾶς, ὦ ξένοι, πεπλευνάτε,
 καὶ μοι προσάδεθ' ὥστε γινώσκειν ὅτι 405
 ταῦτ' ἐξ Ἀτρείδων ἔργα κᾶξ Ὀδυσσέως.
 ἔξοιδα γὰρ νιν παντὸς ἀν λόγου κακοῦ
 γλώσση θιγόντα καὶ πανουργίας, ἀφ' ἧς
 μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλοι ποεῖν.
 ἀλλ' οὐ τι τοῦτο θαῦμα' ἐμοιγ', ἀλλ' εἰ παρῶν
 Αἴας ὁ μείζων ταῦθ' ὄρων ἠνείχετο. 411
 ΝΕ. οὐκ ἦν ἔτι ζῶν, ὦ ξέν· οὐ γὰρ ἂν ποτε
 ζῶντός γ' ἐκείνον ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγώ.
 ΦΙ. πῶς εἶπας; ἀλλ' ἦ χοῦτος οἴχεται θανῶν;
 ΝΕ. ὡς μηκέτ' ὄντα κείνον ἐν φάει νόει. 415
 ΦΙ. οἴμοι τάλας. ἀλλ' οὐχ ὁ Τυδέως γόνος
 οὐδ' οὐμπολητὸς Σισύφου Λαερτίω,
 οὐ μὴ θάνασι· τούσδε γὰρ μὴ ζῆν ἔδει.
 ΝΕ. οὐ δῆτ'· ἐπίστω τοῦτό γ'· ἀλλὰ καὶ μέγα
 θάλλοντές εἰσι νῦν ἐν Ἀργείων στρατῷ. 420
 ΦΙ. τί δ' ὅς παλαιὸς κἀγαθὸς φίλος τ' ἐμός,
 Νέστωρ ὁ Πύλιος ἔστιν; οὗτος γὰρ τὰ γε
 κείνων κἀκ' ἐξήρκε, βουλευῶν σοφά.
 ΝΕ. κείνός γε πράσσει νῦν κακῶς, ἐπεὶ θανῶν

- Ἄντιλοχος αὐτῷ φροῦδος, ὃς παρῆν, γόνος. 425
 ΦΙ. οἴμοι, δὴ αὐτὸν ἐξέδειξας, οἶν ἐγὼ
 ἤμιστ' ἂν ἠθέλησ' ὀλωλότιον κλύειν.
 φεῦ φεῦ· τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν, ὅθ' οἶδε μὲν
 τεθνήσκει, Ὀδυσσεὺς δ' ἔστιν αὐτὸν ἀνταυθ' ἵνα
 χρῆν ἀντὶ τούτων αὐτὸν ἀνδᾶσθαι νεκρόν; 430
 ΝΕ. σοφὸς παλαιστῆς κείνος· ἀλλὰ καὶ σοφαὶ
 γινώμαι, Φιλοκτῆτ', ἐμποδίζονται θαμὰ.
 ΦΙ. φέρε' εἰπέ πρὸς θεῶν, ποῦ γὰρ ἦν ἐνταυθὰ σοὶ
 Πάτροκλος, ὃς σοῦ πατρὸς ἦν τὰ φίλτατα;
 ΝΕ. χοῦτος τεθνηκὼς ἦν· λόγῳ δέ σ' ἐν βραχεῖ 435
 τοῦτ' ἐκδιδάξω· πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἐκὼν
 αἰρεῖ πονηρόν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεὶ.
 ΦΙ. ξυμμαρτυρῶ σοὶ καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτό γε
 ἀναξίου μὲν φωτὸς ἐξερήσομαι,
 γλώσση δὲ δεινοῦ καὶ σοφοῦ, τί νῦν κυρεῖ. 440
 ΝΕ. ποίου δὲ τούτου πλήν γ' Ὀδυσσεῶς ἐρεῖς;
 ΦΙ. οὐ τοῦτον εἶπον, ἀλλὰ Θεοσίτης τις ἦν,
 ὃς οὐκ ἂν εἴλετ' εἰσάπαξ εἰπεῖν, ὅπου
 μηδεὶς ἐφῆ· τοῦτον οἶσθ' εἰ ζῶν κυρεῖ;
 ΝΕ. οὐκ εἶδον αὐτόν, ἠσθόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν. 445
 ΦΙ. ἔμελλ'· ἐπεὶ οὐδέν πω κακόν γ' ἀπώλετο,
 ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες,
 καὶ πως τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ
 χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ Ἰδίου, τὰ δὲ
 δίκαια καὶ τὰ χρηστὰ προσελοῦσ' ἀεὶ. 450
 ποῦ χρῆ τίθεσθαι ταῦτα, ποῦ δ' αἰνεῖν, ὅταν
 τὰ θεῖ' ἐπαινῶν τοὺς θεοὺς εὐρῶ κακοῦς;
 ΝΕ. ἐγὼ μὲν, ὧ γένεθλον Οἰταίου πατρὸς,
 τὸ λοιπὸν ἤδη τηλόθεν τό τ' Ἴλιον
 καὶ τοὺς Ἀτρεΐδαις εἰσορῶν φυλάξομαι. 455

- ὅπου δ' ὁ χείρων τὰ γαθοῦ μείζον σθένει
 κάποφθίνει τὰ χρηστὰ χῶ δειλὸς κρατεῖ,
 τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρεω ποτέ·
 ἀλλ' ἡ πετραία Σκύρος ἐξαρκούσά μοι
 ἔσται τὸ λοιπόν, ὥστε τέρεπεσθαι δόμῳ. 460
 νῦν δ' εἶμι πρὸς ναῦν· καὶ σύ, Ποϊαντος τέκνον,
 χαῖρ' ὡς μέγιστα, χαῖρε· καὶ σε δαίμονες
 νόσον μεταστήσειαν, ὡς αὐτὸς θέλεις.
 ἡμεῖς δ' ἴωμεν, ὡς ὀπηρὶκ' ἂν θεὸς
 πλοῦν ἡμῖν εἴκη, τηνικαῦθ' ὀρμώμεθα. 465
 ΦΙ. ἤδη, τέκνον, στέλλεσθε; ΝΕ. καιρὸς γὰρ καλεῖ
 πλοῦν μὴ ἔξ ἀπόπτου μάλλον ἢ γγύθεν σκοπεῖν.
 ΦΙ. πρὸς νῦν σε πατρὸς πρὸς τε μητρὸς, ὧ τέκνον,
 πρὸς τ' εἰ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλές,
 ἰκέτης ἱκνοῦμαι, μὴ λίπης μ' οὕτω μόνον, 470
 ἐρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδ' οἷσις ὄρας
 ὄσοισί τ' ἐξήκουσας ἐνναίοντά με·
 ἀλλ' ἐν παρεργῷ θοῦ με· δυσχέρεια μὲν,
 ἔξοιδα, πολλὴ τοῦδε τοῦ φορήματος·
 ὅμως δὲ τλήθι· τοῖσι γενναίοισί τοι 475
 τό τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλεές.
 σοὶ δ' ἐκλιπόντι τοῦτ' ὄνειδος οὐ καλόν,
 δράσαντι δ' ὧ παῖ, πλείστον εὐκλείας γέρας,
 ἐὰν μόλω γὰρ ζῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα.
 ἴθ'· ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὄλης μιᾶς. 480
 τόλμησον, ἐμβαλοῦ μ' ὅπη θέλεις ἄγων,
 εἰς ἀντίλιαν, εἰς προῦραν, εἰς πρόμνην, ὅποι
 ἤμιστα μέλλω τοὺς ξυνόοντας ἀλγυνεῖν.
 νεῦσον, πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἱκεσίον, τέκνον,
 πείσθητι· προσπίτνω σε γόνασι, καίπερ ὦν 485
 ἀκράτωρ ὁ τλήμων, χωλός. ἀλλὰ μὴ μ' ἀφῆς

- ξερημον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου,
 ἀλλ' ἢ πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἐκσωσόν μ' ἄγων
 ἢ πρὸς τὰ Χαλκιδόντος Εὐβοϊῶς σταθμά·
 κἀκεῖθεν οὐ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στόλος 490
 Τραχινίαν τε δεράδα καὶ τὸν εὐροον
 Σπερχειὸν ἔσται· πατρί μ' ὡς δεῖξῃς φίλω,
 ὃν δὴ παλαιὸν ἐξ ὄτου δέδοικ' ἐγὼ
 μὴ μοι βεβήκη. πολλὰ γὰρ τοῖς ἰγμένοις
 ἔστειλλον αὐτὸν ἱεσίους πέμπων λιτάς, 495
 αὐτόστολον πέμπαντά μ' ἐκῶσαι δόμους.
 ἀλλ' ἢ τέθνηκεν ἢ τὰ τῶν διακόνων,
 ὡς εἰκός, οἶμαι, τοῦμὸν ἐν σμικρῷ μέρος
 ποιούμενοι τὸν οἶκαδ' ἠπειρον στόλον.
 νῦν δ', εἰς σὲ γὰρ πομπὸν τε καὶ τὸν ἄγγελον 500
 ἦκα, σὺ σῶσον, σὺ μ' ἐλέησον, εἰσορῶν
 ὡς πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς
 κέεται, παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερα.
 χροὴ δ' ἐκτὸς ὄντα πημάτων τὰ δειν' ὄραν,
 χῶταν τις εὖ ξῆ, τηρικαῦτα τὸν βίον 505
 σκοπεῖν μάλιστα, μὴ διαφθαρεῖς λάθη.
- ΧΟ. οἶκτιρ', ἀναξ· πολλῶν ἔλεξεν δυσοίστων πόνων
 ἄθλ', οἶα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων.
 εἰ δὲ πικρούς, ἀναξ, ἔχθεις Ἀτρεΐδας, 510
 ἐγὼ μὲν, τὸ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος
 μετατιθέμενος, ἔνθαπερ ἐπιμέμουνεν, 515
 ἐπ' εὐστόλου ταχείας νεῶς
 πορεύσαιμ' ἂν ἐς δόμους, τὰν θεῶν νέμεσιν
 ἐκφυγῶν.
- ΝΕ. ὄρα σὺ μὴ νῦν μὲν τις εὐχερῆς παρῆς,
 ὅταν δὲ πλησθῆς τῆς νόσου ξυνουσία, 520
 τότ' οὐκέθ' αὐτὸς τοῖς λόγοις τούτοις φανῆς.

- ΧΟ. ἤμιστα· τοῦτ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμὲ
 τοῦνειδος ἔξεις ἐνδίκως ὄνειδίσαι.
- ΝΕ. ἀλλ' αἰσχρὰ μέντοι σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον
 ξένω φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονεῖν. 525
 ἀλλ' εἰ δοκεῖ, πλέωμεν, ὀρμάσθω ταχύς·
 χῆ ναῦς γὰρ ἄξει κοῦκ ἀπαρηθήσεται.
 μόνον θεοὶ σφῶσιεν ἐκ τε τῆσδε γῆς
 ἡμᾶς ὅποι τ' ἐνθένδε βουλοίμεσθα πλεῖν.
- ΦΙ. ὦ φίλτατον μὲν ἡμαρ, ἠδιστος δ' ἀνήρ,
 φίλοι δὲ ναῦται, πῶς ἂν ὑμῖν ἐμφανῆς
 ἔργω γενοίμην, ὡς μ' ἔθεσθε προσφιλεῖ;
 ἴωμεν, ὦ παῖ, προσκύσαντε τὴν ἔσω
 ἄοικον εἰς οἶκησιν, ὡς με καὶ μάθης
 ἀπ' ὧν διέξω ὡς τ' ἔφην εὐκάρδιος. 535
 οἶμαι γὰρ οὐδ' ἂν ὄμμασιν μόνην θέαν
 ἄλλον λαβόντα πλὴν ἐμοῦ τλήναι τάδε·
 ἐγὼ δ' ἀνάγκη προύμαθον στέργειν κακά.
- ΧΟ. ἐπίσχετον, μάθωμεν· ἄνδρες γὰρ δύο,
 ὃ μὲν νεῶς σῆς ναυβάτης, ὃ δ' ἀλλόθρους, 540
 χωρεῖτον, ὧν μαθόντες αὐθις εἴσιτον.
- ΕΜΠΟΡΟΣ.
- Ἀχιλλέως παῖ, τόνδε τὸν ξυνέμπορον,
 ὃς ἦν νεῶς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοιιν φύλαξ,
 ἐκέλευσ' ἐμοὶ σε ποῦ κρυῶν εἶης φράσαι,
 ἐπέπερ ἀντέκρυσα, δοξάζων μὲν οὐ, 545
 τύχη δὲ πως πρὸς ταῦτον ὀρμισθεῖς πέδον.
 πλέων γὰρ ὡς ναύκληρος οὐ πολλῷ στόλῳ
 ἀπ' Ἰλίου πρὸς οἶκον ἐς τὴν εὐβοτρον
 Πεπάροθρον, ὡς ἤκουσα τοὺς ναύτας ὅτι
 σοὶ πάντες εἶεν συννεναυστοληκάτες, 550
 ἔδοξέ μοι μὴ σίγα, πρὶν φράσαιμί σοι,

- τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι, προστυχόντι τῶν ἴσων.
οὐδὲν σὺ που κάτοισθα τῶν σαυτοῦ πέρι,
ἃ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφὶ σοῦ νέα
βουλευματα ἔστί, κοῦ μόνον βουλευματα, 555
ἀλλ' ἔργα δρώμεν', οὐκέτ' ἐξαργούμενα.
NE. ἀλλ' ἢ χάρις μὲν τῆς προμηθίας, ξένη,
εἰ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφιλῆς μενεΐ·
φράσον δ' ἄπερ γ' ἔλεξας, ὡς μάθω τί μοι
νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις. 560
EM. φροῦδοι διώκοντές σε ναυτικῶ στόλῳ
Φοῖνιξ ὁ πρέσβυς οἷ τε Θησέως κόροι.
NE. ὡς ἐκ βίας μ' ἄξοντες ἢ λόγοις πάλιν;
EM. οὐκ οἶδ'· ἀκούσας δ' ἄγγελος πάρεμί σοι.
NE. ἢ ταῦτα δὴ Φοῖνιξ τε χοῖ ξυμμαβάται 565
οὕτω καθ' ὁμίην δρώσιν Ἀτρειδῶν χάριν;
EM. ὡς ταῦτ' ἐπίστω δρώμεν', οὐ μέλλοντ' ἔτι.
NE. πῶς οὖν Ὀδυσσεὺς πρὸς τὰδ' οὐκ ἀντάγγελος
πλεῖν ἦν ἔτοιμος; ἢ φόβος τις εἶργέ νιν;
EM. κείνός γ' ἐπ' ἄλλον ἄνδρ' ὁ Τυδέως τε παῖς
ἔστειλλον, ἠνίκ' ἐξαηγήμην ἐγώ. 571
NE. πρὸς ποῖον αὖ τόνδ' αὐτὸς οὐδυσσεὺς ἔπλει;
EM. ἦν δὴ τις — ἀλλὰ τόνδε μοι πρῶτον φράσον
τίς ἐστίν· ἂν λέγῃς δὲ μὴ φάνει μέγα.
NE. ὄδ' ἔσθ' ὁ κλεινός σοι Φιλοκτῆτης, ξένη. 575
EM. μὴ νῦν μ' ἔρη τὰ πλείον', ἀλλ' ἔσον τάχος
ἔκπλει σεαυτὸν ξυλλαβῶν ἐκ τῆσδε γῆς.
ΦΙ. τί φησιν, ὦ παῖ; τί με κατὰ σκοῦτον ποτὲ
διεμπολᾶ λόγοισι πρὸς σ' ὁ ναυβάτης;
NE. οὐκ οἶδά πω τί φησι· δεῖ δ' αὐτὸν λέγειν 580
εἰς φῶς ὃ λέξει, πρὸς σὲ καμὲ τούσδε τε.
EM. ὦ σπέριμ' Ἀχιλλέως, μὴ με διαβάλλῃς στρατῶ

- λέγονθ' ἃ μὴ δεῖ· πόλλ' ἐγὼ κείνων ὑπο
δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά θ', οἷ' ἀνὴρ πένης.
NE. ἐγὼ εἰμ' Ἀτρεΐδαις δυσμενῆς· οὗτος δέ μοι 585
φίλος μέγιστος, οὐνεκ' Ἀτρεΐδας στυγεῖ.
δεῖ δὴ σ' ἔμοιγ' ἐλθόντα προσφιλή, λόγων
κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν' ὦν ἀκήκοας.
EM. ὄρα τί ποιεῖς, παῖ. NE. σκοπῶ κατὰ πάλαι.
EM. σὲ θήσομαι τῶνδ' αἰτιον. NE. ποιῶ λέγων. 590
EM. λέγω. πλὶ τοῦτον ἄνδρῃ τῶδ' ὥπερ κλύεις,
ὁ Τυδέως παῖς ἢ τ' Ὀδυσσεὺς βία,
διώμοτοι πλέουσιν ἢ μὴν ἢ λόγῳ
πίσαντες ἄξιον ἢ πρὸς ἰσχύος κράτος.
καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἤκουον σαφῶς 595
Ὀδυσσεὺς λέγοντος· οὗτος γὰρ πλεόν
τὸ θάρσος εἶχε θατέρου δράσειν τάδε.
NE. τίνας δ' Ἀτρεΐδαι τοῦδ' ἔργον οὕτω χρόνῳ
τοσῶδ' ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν,
ὄν γ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληκότες; 600
τίς ὁ πόθος αὐτοῦς ἵκετ'; ἢ θεῶν βία
καὶ νέμεσις, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακά;
EM. ἐγὼ σε τοῦτ', ἴσως γὰρ οὐκ ἀκήκοας,
πᾶν ἐκδιδάξω. μάντις ἦν τις εὐγενῆς,
Πριάμου μὲν υἱός, ὄνομα δ' ἠνομάζετο 605
Ἐλενος, ὃν οὗτος νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος,
ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχροῖα καὶ λαβήτ' ἔπη
δόλιος Ὀδυσσεὺς εἶλε· δέσμιόν τ' ἔργων
ἔδειξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον, θήραυ καλήν·
ὃς δὴ τὰ τ' ἄλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισεν 610
καὶ τὰπὶ Τροίᾳ πέργαμ' ὡς οὐ μὴ ποτε
πέρσοιεν, εἰ μὴ τόνδε πείσαντες λόγῳ
ἄγοιντο νῆσον τῆσδ' ἐφ' ἧς ναίει τανῦν.
22

- καὶ ταῦθ' ὅπως ἤκουσ' ὁ Λαέρτου τόκος
 τὸν μάντιν εἰπόντ', εὐθέως ὑπέσχετο 615
 τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄγων·
 οἷοιτο μὲν μάλισθ' ἐκούσιον λαβῶν,
 εἰ μὴ θέλοι δ', ἄκοντα· καὶ τούτων κἀρα
 τέμνειν ἐφείτο τῷ θέλοντι μὴ τυχῶν.
 ἤκουσας, ὦ παῖ, πάντα· τὸ σπεύδειν δέ σοι 620
 καὐτῷ παραινῶ κεί τινος κήδει πέρι·
 ΦΙ. οἴμοι τάλας· ἢ κείνος, ἢ πᾶσα βλάβη,
 ἔμ' εἰς Ἀχαιοὺς ὤμοσεν πείσας στελεῖν;
 πεισθήσομαι γὰρ ὧδε κἀξ' Αἰδου θανῶν
 πρὸς φῶς ἂν ἐλθεῖν, ὥσπερ οὐκείνου πατήρ. 625
 ΕΜ. οὐκ οἶδ' ἐγὼ ταῦτ'· ἀλλ' ἐγὼ μὲν εἴμ' ἐπὶ
 ναῦν, σφῶν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεός.
 ΦΙ. οὐκ οἶδ', ὦ παῖ, δεινά, τὸν Λαερτίου
 ἔμ' ἐλπίσαι ποτ' ἂν λόγοισι μαλθακοῖς
 δεῖξαι νεὼς ἄροντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις; 630
 οὐ θᾶσσον ἂν τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ
 κλύοιμ' ἐχθύνης, ἢ μ' ἔθνηκεν ὧδ' ἄπονν.
 ἀλλ' ἔστ' ἐκείνω πάντα λεκτά, πάντα δὲ
 τολμητά· καὶ νῦν οἶδ' ὀθούνεχ' ἴξεται.
 ἀλλ' ὦ τέκνον, χωρῶμεν, ὡς ἡμᾶς πολὺν 635
 πέλαγος ὀρίξῃ τῆς Ὀδυσσέως νεώς.
 ἴωμεν· ἢ τοι καιρίως σπουδῇ πόνου
 λήξαντος ὕπνου κἀνάπαυλαν ἤγαγεν.
 ΝΕ. οὐκοῦν ἐπειδὴν πνεῦμα τοῦκ πρόφραξ ἀνῆ,
 τότε στελοῦμεν· νῦν γὰρ ἀντιοστατεῖ. 640
 ΦΙ. ἀεὶ καλὸς πλοῦς ἔσθ', ὅταν φεύγῃς κακά.
 ΝΕ. οἶδ'· ἀλλὰ κἀκείνοισι ταῦτ' ἐναντία.
 ΦΙ. οὐκ ἔστι λησταῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον,
 ὅταν παρῆ κλέψαι τι χάρπάσαι βίη.

- ΝΕ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ, χωρῶμεν, ἐνδοθεν λαβῶν 645
 ὅτῳ σε χρεία καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει.
 ΦΙ. ἀλλ' ἔστιν ὧν δεῖ, καίπερ οὐ πολλῶν ἄπο.
 ΝΕ. τί τοῦθ' ὃ μὴ νεὼς γε τῆς ἐμῆς ἐπι;
 ΦΙ. φύλλον τί μοι πάρεστιν, ᾧ μάλιστ' ἀεὶ
 κοιμῶ τόδ' ἔλκος, ὥστε προὔνειν πάνν. 650
 ΝΕ. ἀλλ' ἔκφερ' αὐτό. τί γὰρ ἔτ' ἄλλ' ἐρᾶς λαβεῖν;
 ΦΙ. εἰ μοί τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον
 παρερρῶμεν, ὡς λίπω μὴ τῷ λαβεῖν.
 ΝΕ. ἢ ταῦτα γὰρ τὰ κλεινὰ τόξ' ἂ νῦν ἔχεις;
 ΦΙ. ταῦτ', οὐ γὰρ ἄλλα γ' ἔσθ', ἂ βαστάξω χερσίν.
 ΝΕ. ἄρ' ἔστιν ὥστε κἀγγύθεν θέαν λαβεῖν 656
 καὶ βαστάσαι με προσκύσαι θ' ὥσπερ θεόν;
 ΦΙ. σοί γ', ὦ τέκνον, καὶ τοῦτο κἄλλο τῶν ἐμῶν
 ὁποῖον ἂν σοι ξυμφέρη γενήσεται.
 ΝΕ. καὶ μὴν ἐρῶ γε, τὸν δ' ἐρωθ' οὕτως ἔχω· 660
 εἰ μοι θέμις, θέλοιμ' ἂν· εἰ δὲ μὴ, πάρες.
 ΦΙ. ὅσιά τε φωνεῖς ἔστι τ', ὦ τέκνον, θέμις,
 ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾶν ἐμοὶ φῶς
 μόνος δέδωκας, ὅς χθόν' Οἰταίαν ἰδεῖν,
 ὅς πατέρα πρόεβνυ, ὅς φίλους, ὅς τῶν ἐμῶν 665
 ἐχθρῶν μ' ἐνερθεν ὄντ' ἀνέστησας πέρα.
 θάρσει, παρέσται ταῦτά σοι καὶ θιγγάνειν
 καὶ δόντι δοῦναι κἀξεπέυξασθαι βροτῶν
 ἀρετῆς ἕκατι τῶνδ' ἐπιψαῦσαι μόνον·
 εὐεργετῶν γὰρ καὐτὸς αὐτ' ἐκτησάμην. 670
 [οὐκ ἄχθομαί σ' ἰδῶν τε καὶ λαβῶν φίλον·
 ὅστις γὰρ εὔδρᾶν εὔπαθῶν ἐπίσταται,
 παντὸς γένειτ' ἂν κτήματος κρείστων φίλος.]
 ΝΕ. χωροῖς ἂν εἴσω. ΦΙ. καὶ σέ γ' εἰσάξω· τὸ γὰρ
 νοσοῦν ποθεῖ σε ξυμπαραστάτην λαβεῖν. 675

ΧΟ. λόγῳ μὲν ἐξήκουσ', ὅπῃ δ' οὐ μάλα,
 τὸν πελάταν λέκτρων ποτὲ τῶν Διὸς
 Ἰξίου' ἀν' ἄμπυκα δὴ δρομάδ' ὡς ἔβαλεν παρ-
 κρατῆς Κρόνου παῖς·
 ἄλλον δ' οὔτιν' ἔργῳ' οἶδα κλύων οὐδ' ἐσιδῶν
 μοῖρα 681

τοῦδ' ἐχθίονι συντυχόντα θνατῶν,
 ὅς οὔτ' ἔρξας τιν' οὔτε νοσφίσας,
 ἀλλ' ἴσος ἂν ἴσοις ἀνήρ, 685
 ὠλέκεθ' ὧδ' ἀτίμως. τόδε τοι θαυμά μ' ἔχει,
 πῶς ποτε πῶς ποτ' ἀμφιπλάκτων ῥοθίων μόνος
 κλύων,

πῶς ἄρα πανδάκροντον οὔτω βιοτῶν κατέσχευ· 690
 ἴν' αὐτὸς ἦν πρόσουρος, οὐκ ἔχων βάσιν, 691
 οὐδέ τιν' ἐγγύρων κακογείτονα,
 παρ' ᾧ στόνον ἀντίτυπον βαρυβρῶτ' ἀποκλαύσειεν
 αἱματηρόν·

οὐδ' ὅς θερμοτάταν αἱμάδα κημιομέναν ἐλκῶν
 ἐνθήρου ποδὸς ἠπίοισι φύλλοις 698
 κατενύσειεν, εἴ τις ἐμπέσοι,
 φορβάδος ἐκ γαίας ἐλών· 700
 εἶρπε γὰρ ἄλλοτ' ἄλλα τότ' ἂν εἰλυόμενος,
 παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας, ὅθεν εὐμάρει' ὑπάρ-
 χοι πόρον, ἀνίκ' ἐξαυεῖη δακέθυμος ἄτα· 705
 οὐ φορβᾶν ἱερᾶς γᾶς σπόρον, οὐκ ἄλλων 706
 αἴρων τῶν νεμόμεσθ' ἀνέρες ἀλφησταί,
 πλὴν ἐξ ὠκυβόλων εἴ ποτε τόξων 710
 πτανοῖς ἰοῖς ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν.
 ᾧ μελέα ψυχά,

676—690 = 691—705.

706—717 = 718—729.

ὅς μηδ' οἰνοχύτου πώματος ἤσθη δεκέτει χρόνῳ, 715
 λεύσσω δ' εἴ που γνοίη, στατὸν εἰς ὕδωρ,
 αἰεὶ προσενώμα.
 νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδί συναντήσας
 εὐδαίμων ἀνύσει καὶ μέγας ἐκ κείνων· 720
 ὅς νιν πομποπόρῳ δούρατι, πλήθει
 πολλῶν μηνῶν, πατρίαν ἄγει πρὸς αὐλάν
 Μηλιάδων νυμφᾶν 725
 Σπερχειοῦ τε παρ' ὄχθας, ἴν' ὁ χάλκασπις ἀνήρ
 θεοῖς
 πλάθει πᾶσιν, θείῳ πυρὶ παμφαῆς,
 Οἴτας ὑπὲρ ὄχθων.

NE. ἔρπ', εἰ θέλεις. τί δὴ ποθ' ὧδ' ἐξ οὐδενὸς 730
 λόγου σιωπᾶς ἀπόπληκτος ὧδ' ἔχει;

ΦΙ. ἄἄ, ἄἄ.

NE. τί ἔστιν; ΦΙ. οὐδὲν δεινόν· ἀλλ' ἴθ', ᾧ τέκνον.

NE. μῶν ἄλλος ἰσχεις τῆς παρεστῶσης νόσου;

ΦΙ. οὐ δῆτ' ἔργῳ', ἀλλ' ἄρτι κουφίζειν δοκῶ. 735
 ᾧ θεοί. NE. τί τοὺς θεοὺς ὧδ' ἀναστένων καλεῖς;

ΦΙ. σωτήρας αὐτοὺς ἠπίους θ' ἡμῖν μολεῖν.
 ἄἄ, ἄἄ.

NE. τί ποτε πέπονθας; οὐκ ἐρεῖς, ἀλλ' ὧδ' ἔσει 740
 σιγηλός; ἐν κακῷ δέ τῳ φαίνει κρυῶν.

ΦΙ. ἀπόλωλα, τέκνον, κοῦ δυνήσομαι κακὸν
 κρύψαι παρ' ὑμῖν, ἀτταταῖ· διέρχεται
 διέρχεται. δύστηνος, ᾧ τάλας ἐγώ.
 ἀπόλωλα, τέκνον· βρύκομαι, τέκνον· παπαῖ, 745
 ἀπαπαπαῖ, παπαπαπαπαπαπαπαπαῖ.
 πρὸς θεῶν, πρόχειρον εἴ τί σοι, τέκνον, πάρα
 ξίφος χεροῖν, πάταξον εἰς ἄκρον πόδα·
 ἀπάμησον ὡς τάχιστα· μὴ φείσῃ βίου.

- ἴθ', ὦ παῖ. 750
- NE. τί δ' ἔστιν οὕτω νεοχμὸν ἐξαίφνης, ὅτου
τοσήνδ' ἰνγὴν καὶ στόνον σαντοῦ ποεῖς;
- ΦΙ. οἶσθ', ὦ τέκνον. NE. τί ἔστιν; ΦΙ. οἶσθ', ὦ παῖ.
NE. τί σοί;
- οὐκ οἶδα. ΦΙ. πῶς οὐκ οἶσθα; παπαπαπαπαπαῖ.
NE. δεινὸν γε τοῦπίσαγμα τοῦ νοσήματος. 755
- ΦΙ. δεινὸν γὰρ οὐδὲ φητόν· ἀλλ' οἴκτιρέ με.
- NE. τί δῆτα δράσω; ΦΙ. μὴ με ταρβήσας προοῶς·
ἦκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνον πλάνοις ἴσως
ὡς ἐξεπλήσθη. NE. ἰὼ ἰὼ δύστηνε σύ,
δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανείς. 760
- βούλει λάβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σου;
- ΦΙ. μὴ δῆτα τοῦτό γ'· ἀλλὰ μοι τὰ τόξ' ἔλδων
τάδ', ὥσπερ ἦτον μ' ἀρτίως, ἕως ἀνῆ
τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρόν, 765
σῶξ' αὐτὰ καὶ φύλασσε. λαμβάνει γὰρ οὖν
ὑπνος μ', ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξίῃ τότε·
κοῦκ ἔστι λῆξαι πρότερον· ἀλλ' ἔαν χρεῶν
ἐκηλον εὔδειν. ἦν δὲ τῶδε τῶ χρόνῳ
μόλωσ' ἐκεῖνοι, πρὸς θεῶν ἐφίεμαι 770
ἐκόντα μὴδ' ἄκουτα μὴδέ τῳ τέχνῃ
κείνοις μεθεῖναι ταῦτα, μὴ σαντόν θ' ἄμα
κἄμ', ὄντα σαντοῦ πρόστροπον, κτείνας γένῃ.
- NE. θάρσει προνοίας εἶνεκ'· οὐ δοθήσεται
πλήν σοί τε κἄμοι· ξὺν τύχῃ δὲ πρόσφερε. 775
- ΦΙ. ἰδοὺ δέχου, παῖ· τὸν φθόνου δὲ πρόσκυσσον
μὴ σοι γενέσθαι πολύπον' αὐτὰ μὴδ' ὅπως
ἐμοί τε καὶ τῶ πρόσθ' ἐμοῦ κεκτημένῳ.
- NE. ὦ θεοί, γένοιτο ταῦτα νῶν· γένοιτο δὲ
πλοῦς οὐριός τε κεύσταλῆς ὅποι ποτὲ 780

- θεὸς δικαιοὶ χά στόλος πορσύνεται.
- ΦΙ. ἀλλ' ἴσθ', ὀκνῶ, παῖ, μὴ ἀτελῆς εὐχὴ τύχη·
στάξει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ
κηκίον αἶμα, καί τι προσδοκῶ νέον. 785
παπαῖ, φεῦ.
παπαῖ μάλ', ὦ πόυς, οἰά μ' ἐργάσει κακά.
προσέρπει,
προσέρχεται τόδ' ἐγγύς. οἴμοι μοι τάλας.
ἔχετε τὸ πρᾶγμα· μὴ φύγητε μηδαμῆ.
ἀτταταῖ. 790
- ὦ ξένε Κεφαλλήν, εἶθε σου διαμπερὲς
στέρωνων ἔχοιτ' ἄλγησις ἦδε. φεῦ, παπαῖ,
παπαῖ μάλ' αὐθις. ὦ διπλοὶ στρατηλάται,
'Αγάμεμνον, ὦ Μενέλαε, πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ
τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον; 795
ἰὼ μοι.
ὦ θάνατε θάνατε, πῶς αἰεὶ καλούμενος
οὕτω κατ' ἡμαρ, οὐ δύνα μολεῖν ποτε;
ὦ τέκνον ὦ γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβῶν
τῶ Αἰηνίῳ τῶδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ 800
ἐμπρησον, ὦ γενναῖε· κἀγὼ τοί ποτε
τὸν τοῦ Διὸς παῖδ' ἀντὶ τῶνδε τῶν ὅπλων,
ἂ νῦν σὺ σῶξεις, τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν.
τί φῆς, παῖ;
τί φῆς; τί σιγᾶς; ποῦ ποτ' ὦν, τέκνον, κυρεῖς; 805
- NE. ἀλγῶ πάλαι δὴ τὰπὶ σοὶ στένων κακά.
- ΦΙ. ἀλλ' ὦ τέκνον, καὶ θάρσος ἴσχ'· ὡς ἦδε μοι
ὀξεῖα φοιτᾶ καὶ ταχεῖ' ἀπέρχεται.
ἀλλ' ἀντιάζω, μὴ με καταλίπῃς μόνον.
- NE. θάρσει, μενοῦμεν. ΦΙ. ἦ μενεῖς; NE. σαφῶς
φρόνει. 810

- ΦΙ. οὐ μὴν σ' ἐνορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι, τέκνον.
 ΝΕ. ὡς οὐ θέμις γ' ἐμούστυ σοῦ μολεῖν ἄτερ.
 ΦΙ. ἐμβαλλε χειρὸς πίστιν. ΝΕ. ἐμβάλλω μενεῖν.
 ΦΙ. ἐκέισε νῦν μ', ἐκέισε ΝΕ. ποῖ λέγεις; ΦΙ. ἄνω
 ΝΕ. τί παραφρονεῖς αὐ; τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύ-
 κλον; 815
 ΦΙ. μέθες μέθες με. ΝΕ. ποῖ μεθῶ; ΦΙ. μέθες
 ποτέ.
 ΝΕ. οὐ φημ' ἐάσειν. ΦΙ. ἀπό μ' ὀλεῖς, ἦν προσθίγῃς.
 ΝΕ. καὶ δὴ μεθίημ', εἴ τι δὴ πλέον φρονεῖς.
 ΦΙ. ᾧ γαῖα, δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω·
 τὸ γὰρ κακὸν τόδ' οὐκέτ' ὀρθοῦσθαι μ' ἔα. 820
 ΝΕ. τὸν ἄνδρ' ἔοικεν ὕπνος οὐ μακροῦ χρόνου
 ἔξειν· κάρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε·
 ἰδρῶς γέ τοι νιν πᾶν καταστάζει δέμας,
 μέλαινά τ' ἄκρον τις παρέρωγεν ποδὸς
 αἰμορραγῆς φλέψ. ἀλλ' ἐάσωμεν, φίλοι, 825
 ἔκκηλον αὐτόν, ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ.
 ΧΟ. Ὕπν' ὀδύνας ἀδαῆς, Ὕπνε δ' ἀλγέων,
 εὐαῆς ἡμῖν ἔλθοις,
 εὐαῖων εὐαῖων, ᾧναξ·
 ὕμμασι δ' ἀντίσχοις 830
 τάνδ' αἶγλαν, ἧ τέταται τανῦν.
 ἰθ' ἰθι μοι παιήων.
 ᾧ τέκνον, ὄρα ποῦ στάσει,
 ποῖ δὲ βάσει, πῶς δέ μοι τάντεῦθεν
 φροντίδος. ὄρας ἤδη. 835
 πρὸς τί μενοῦμεν πράσσειν;
 καιρός τοι πάντων γνώμων ἴσχων
 πολὺ τι πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἄρνυται.
 827—838 = 843 — 854.

- ΝΕ. ἀλλ' ὅδε μὲν κλύει οὐδέν, ἐγὼ δ' ὄρω οὔνεκα
 θήραν
 τήνδ' ἀλίως ἔχομεν τόξων, δίχα τοῦδε πλέοντες. 840
 τοῦδε γὰρ ὁ στέφανος, τοῦτον θεὸς εἶπε κο-
 μίζειν.
 κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν
 ὕνειδος.
 ΧΟ. ἀλλὰ τέκνον, τάδε μὲν θεὸς ὄψεται·
 ᾧν δ' ἂν ἀμείβῃ μ' αὐτίς, 845
 βαιάν μοι, βαιάν, ᾧ τέκνον,
 πέμπτε λόγων φάμαν·
 ὡς πάντων ἐν νόσῳ εὐδρακῆς
 ὕπνος ἄπνος λεύσσειν.
 ἀλλ' ὅ τι δύνα μάκιστον 850
 κείνῳ μοι, κείνο λάθρα
 ἐξιδοῦ ὅπα πράξεις.
 οἶσθα γὰρ ᾧν αὐδῶμαι,
 εἰ ταύταν τούτων γνώμων ἴσχεις,
 μάλα τοι ἄπορα πυκνῶις ἐνιδεῖν πάθη. 855
 εὐρός τοι, τέκνον, οὐρός·
 ἀνήρ δ' ἀνόμματος οὐδ' ἔχων ἀρωγὰν
 ἐπέταται νύχιος, — ἀλεῆς ὕπνος ἐσθλός, —
 οὐ χερὸς, οὐ ποδός, οὐ φρενὸς ἄρχων, 860
 ἀλλ' ὡς τίς τ' Αἶδα παρακείμενος
 ὄρα. βλέπ' εἰ καίρια φθέγγει·
 τὸ δ' ἀλώσιμον ἐμᾶ
 φροντίδι, παῖ, πόνος
 ὁ μὴ φοβῶν κράτιστος.
 ΝΕ. σιγᾶν κελεύω μηδ' ἀφεστάναι φρενῶν· 865
 κινεῖ γὰρ ἀνήρ ὕμμα κενάγει κάρα.
 ΦΙ. ᾧ φέγγος ὕπνου διάδοχον τό τ' ἐλπιδῶν

- ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων.
οὐ γὰρ ποτ', ὦ παῖ, τοῦτ' ἂν ἐξηύχης' ἐγώ,
τλήναι σ' ἔλεινῶς ὧδε τὰμὰ πῆματα 870
μεῖναι παρόντα καὶ ξυνοφελοῦντά μοι.
οὐκουν Ἀτρεΐδαι τοῦτ' ἔτλησαν εὐφώρας
οὕτως ἐνεργεῖν, ἀγαθοὶ στρατηλάται.
ἀλλ' ἐγγενῆς γὰρ ἡ φύσις καὶξ ἐγγενῶν,
ὦ τέκνον, ἡ σὴ, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ 875
ἔθου, βοῆς τε καὶ δυσσομίας γέμων.
καὶ νῦν ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ
λήθη τις εἶναι κἀνάπαντα δὴ, τέκνον,
σύ μ' αὐτὸς ἄρον, σύ με κατάστησον, τέκνον,
ἴν', ἡνίκ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτέ, 880
ὀρμώμεθ' ἐς ναῦν μηδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν.
- NE. ἀλλ' ἦδομαι μὲν σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα
ἀνώδυνον βλέποντα κάμπυλέοντ' ἔτι·
ὡς οὐκέτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σου
πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο. 885
νῦν δ' αἶρε σαντόν· εἰ δέ σοι μᾶλλον φίλον,
οἴσουσί σ' οἶδε· τοῦ πόνου γὰρ οὐκ ὄκνος,
ἐπέπερ οὕτω σοὶ τ' ἔδοξ' ἐμοὶ τε δρᾶν.
- ΦΙ. αἰνῶ τάδ', ὦ παῖ, καὶ μ' ἐπαιρ', ὥσπερ νοεῖς·
τούτους δ' ἔασον, μὴ βαρυνθῶσιν κακῇ 890
ὀσμῇ πρὸ τοῦ δέοντος· οὐπὶ νηὶ γὰρ
ἄλις πόνος τούτοισι συνναεῖν ἐμοί.
- NE. ἔσται τάδ'· ἀλλ' ἴστω τε καὶτὸς ἀντέχου.
ΦΙ. θάρσει· τό τοι σύνηθες ὀρθῶσει μ' ἔθος.
NE. παπαῖ· τί δήτ' ἂν δρῶμ' ἐγὼ τοῦνθένδε γε; 895
ΦΙ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγῳ;
NE. οὐκ οἶδ' ὅποι χρῆ τᾶπορον τρέπειν ἔπος.
ΦΙ. ἀπορεῖς δὲ τοῦ σύ; μὴ λέγ', ὦ τέκνον, τάδε.

- NE. ἀλλ' ἐνθάδ' ἤδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ.
ΦΙ. οὐ δὴ σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος 900
ἔπεισεν ὥστε μὴ μ' ἄγειν ναύτην ἔτι;
NE. ἅπαντα δυσχέρεια, τῆν' αὐτοῦ φύσιν
ὅταν λιπὼν τις δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα.
ΦΙ. ἀλλ' οὐδὲν ἔξω τοῦ μφυτευθέντος σύ γε
δρᾶς οὐδὲ φωνεῖς, ἐσθλὸν ἄνθρω' ἐπωφελῶν. 905
NE. αἰσχρὸς φανοῦμαι· τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.
ΦΙ. οὐκουν ἐν οἷς γε δρᾶς· ἐν οἷς δ' αὐδᾶς ὀκνῶ.
NE. ὦ Ζεῦ, τί δρᾶσω; δεύτερον ληφθῶ κακός,
κρύπτων θ' ἂ μὴ δεῖ καὶ λέγων αἰσχιστ' ἐπῶν;
ΦΙ. ἄνηρ ὄδ', εἰ μὴ γὰρ κακὸς γνώμων ἔφην, 910
προδοὺς μ' εἴκε κἀκλιπῶν τὸν πλοῦν στελεῖν.
NE. λιπὼν μὲν οὐκ ἔργωγε· λυπηρῶς δὲ μὴ
πέμπω σε μᾶλλον, τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.
ΦΙ. τί ποτε λέγεις, ὦ τέκνον; ὡς οὐ μανθάνω.
NE. οὐδὲν σε κρύψω· δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σε πλεῖν 915
πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τὸν Ἀτρειδῶν στόλον.
ΦΙ. οἴμοι, τί εἶπας; NE. μὴ στέναζε, πρὶν μάθης.
ΦΙ. ποῖον μάθημα; τί με νοεῖς δρᾶσαί ποτε;
NE. σῶσαι κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδ', ἔπειτα δὲ
ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολῶν. 920
ΦΙ. καὶ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾶν νοεῖς; NE. πολλὴ κρατεῖ
τούτων ἀνάγκη, καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων.
ΦΙ. ἀπόλωλα τλήμων, προδέδομαι. τί μ', ὦ ξένε,
δέδρακας; ἀπόδος ὡς τάχος τὰ τόξα μοι.
NE. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε τῶν γὰρ ἐν τέλει κλύειν 925
τό τ' ἐνδικόν με καὶ τὸ συμφέρον ποεῖ.
ΦΙ. ὦ πῦρ σὺ καὶ πᾶν δεῖμα καὶ πανουργίας
δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον, οἶά μ' εἰργάσω,
οἷ' ἠπάτηκας· οὐδ' ἐπαισχύνει μ' ὄρῶν

τὸν προστρόπαιον, τὸν ἰκέτην, ὃ σκέτλιε; 930
 ἀπεστέρηκας τὸν βίον τὰ τόξ' ἐλών.
 ἀπόδος, ἰκνοῦμαι σ', ἀπόδος, ἱκετεύω, τέκνον·
 πρὸς θεῶν πατρῶων, τὸν βίον με μὴ ἀφέλῃς.
 ὦμοι τάλας. ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεῖ μ' ἔτι,
 ἀλλ' ὡς μεθήσων μῆποθ', ὦδ' ὄρα πάλιν. 935
 ὦ λιμένες, ὦ προβλήτες, ὦ ξυνουσία
 θηρῶν ὀρείων, ὦ καταρῶνες πέτραι,
 ὑμῖν τάδ', οὐ γὰρ ἄλλον οἶδ' ὅτ' ἐγὼ λέγω,
 ἀνακλαίομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν,
 οἷ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασεν οὐξ Ἀχιλλέως· 940
 ὁμόσας ἀπάξειν οἴκαδ', ἐς Τροίαν μ' ἄγει·
 προσθεῖς τε χεῖρα δεξιάν, τὰ τόξα μου
 ἱερὰ λαβῶν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει,
 καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι φήρασθαι θέλει·
 ὡς ἄνδρ' ἐλών ἰσχυρὸν ἐκ βίας μ' ἄγει, 945
 οὐκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν,
 εἶδωλον ἄλλως· οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε
 εἶλέν μ'· ἐπεὶ οὐδ' ἂν ὦδ' ἔχοντ', εἰ μὴ δόλω.
 νῦν δ' ἠπάτημαι δύσμορος. τί χρὴ με δρᾶν;
 ἀλλ' ἀπόδος, ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐν σαντῶ γενοῦ. 950
 τί φῆς; σιωπᾶς; οὐδὲν εἰμ' ὁ δύσμορος.
 ὦ σχῆμα πέτρας δίπυλον, ἀνθις αὖ πάλιν
 εἴσειμι πρὸς σὲ ψιλός, οὐκ ἔχων τροφήν·
 ἀλλ' ἀνανοῦμαι τῶδ' ἐν ἀυλίῳ μόνος,
 οὐ πτηνὸν ὕρνιν οὐδὲ θῆρ' ὀρειβάτην 955
 τόξοις ἐναίρων τοισίδ', ἀλλ' αὐτὸς τάλας
 θανῶν παρεῖξω δαῖθ' ὑφ' ὧν ἐφερβόμην,
 καὶ μ' οὐς ἐθήρων πρόσθε θηράσουσι νῦν·
 φόνον φόνου δὲ φύσιον τίσω τάλας
 πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδὲν εἰδέναι κακόν. 960

ὄλοιο — μὴ πω, πρὶν μάθοιμ' εἰ καὶ πάλιν
 γνώμην μετοίσεις· εἰ δὲ μὴ, θάνοις κακῶς·
 ΧΟ. τί δρῶμεν; ἐν σοὶ καὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς, ἄναξ,
 ἤδη 'στὶ καὶ τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγοις.
 ΝΕ. ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπέπτωκέ τις 965
 τοῦδ' ἄνδρὸς οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ καὶ πάλαι.
 ΦΙ. ἐλέησον, ὦ παῖ, πρὸς θεῶν, καὶ μὴ παρῆς
 σαντοῦ βροτοῖς ὕνειδος, ἐκκλέψας ἐμέ.
 ΝΕ. οἴμοι, τί δράσω; μὴ ποτ' ὄφελον λιπεῖν
 τὴν Σκυῖρον· οὕτω τοῖς παροῦσιν ἄχθομαι. 970
 ΦΙ. οὐκ εἶ κακὸς σύ, πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθῶν
 ἔοικας ἦκειν αἰσχρά· νῦν δ' ἄλλοισι δοῦς
 οἷς εἰκὸς ἔκπλει, τὰμά μοι μεθεῖς ὄπλα.
 ΝΕ. τί δρῶμεν, ἄνδρες; ΟΔ. ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν,
 τί δρᾶς;
 οὐκ εἶ μεθεῖς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοὶ πάλιν; 975
 ΦΙ. οἴμοι, τίς ἀνήρ; ἄρ' Ὀδυσσέως κλύω;
 ΟΔ. Ὀδυσσέως, σάφ' ἴσθ', ἐμοῦ γ', ὃν εἰσορᾶς.
 ΦΙ. οἴμοι· πέπραμαι κἀπόλωλ'· ὄδ' ἦν ἄρα
 ὁ ξυλλαβῶν με κἀπονοσφίσας ὄπλων.
 ΟΔ. ἐγὼ, σάφ' ἴσθ', οὐκ ἄλλος· ὁμολογῶ τάδε. 980
 ΦΙ. ἀπόδος, ἄφες μοι, παῖ, τὰ τόξα. ΟΔ. τοῦτο μὲν,
 οὐδ' ἦν θέλη, δράσει ποτ'· ἀλλὰ καὶ σὲ δεῖ
 στεῖχειν ἄμ' αὐτοῖς, ἢ βία στελοῦσί σε.
 ΦΙ. ἐμ', ὦ κακῶν κάκιστε καὶ τολμηστάτε,
 οἶδ' ἐκ βίας ἄξουσιν; ΟΔ. ἦν μὴ ἔρηξ ἐκῶν. 985
 ΦΙ. ὦ Αἰμυλία χθῶν καὶ τὸ παγκρατὲς σέλας
 Ἡφαιστότευκτον, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά,
 εἰ μ' οὔτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βία;
 ΟΔ. Ζεὺς ἔσθ', ἴν' εἰδῆς, Ζεὺς, ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν,
 Ζεὺς, ᾧ δέδοκται ταῦθ'· ὑπερητῶ δ' ἐγὼ. 990

- ΦΙ. ὦ μῖσος, οἷα ἀξανευρίσκεις λέγειν·
θεοὺς προτείνων τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τίθης.
- ΟΔ. οὐκ, ἀλλ' ἀληθεῖς· ἢ δ' ὁδοὺ πορευτέα.
- ΦΙ. οὐ φημ'. ΟΔ. ἐγὼ δέ φημι. πειστέον τάδε.
- ΦΙ. οἴμοι τάλας. ἡμᾶς μὲν ὡς δούλους σαφῶς 995
πατήρ ἄφ' ἐξέφρυσεν οὐδ' ἔλευθέρους.
- ΟΔ. οὐκ, ἀλλ' ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν, μεθ' ὧν
Τροίαν σ' ἔλειν δεῖ καὶ κατασκάψαι βία.
- ΦΙ. οὐδέποτε γ'· οὐδ' ἦν χρῆ με πᾶν παθεῖν
κακόν,
ἕως ἄν ἦ μοι γῆς τόδ' αἰπεινὸν βάθρον. 1000
- ΟΔ. τί δ' ἐργασείεις; ΦΙ. κρατ' ἐμὸν τόδ' ἀντίκα
πέτρα πέτρας ἄνωθεν αἰμάξω πεσῶν.
- ΟΔ. ξυλλάβετον αὐτόν· μὴ 'πὶ τῶδ' ἔστω τάδε.
- ΦΙ. ὦ χεῖρες, οἷα πάσχει' ἐν χρεῖα φίλης
νευρᾶς, ὑπ' ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμεναι. 1005
- ὦ μηδὲν ὑγιᾶς μηδ' ἔλευθερον φρονῶν,
οἷ' αὐ μ' ὑπῆλθες, ὡς μ' ἐθηράσω, λαβῶν
πρόβλημα σαντοῦ παιδα τόνδ' ἀγνώτ' ἐμοί,
ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ' ἐμοῦ,
ὃς οὐδὲν ἤδει πλὴν τὸ προσταχθὲν ποεῖν, 1010
δῆλος δὲ καὶ νῦν ἐστὶν ἀλγεινῶς φέρων
οἷς τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν οἷς τ' ἐγὼ παθον.
ἀλλ' ἢ κακῆ σῆ διὰ μυχῶν βλέπουσ' ἀεὶ
ψυχῆ νιν ἀφυῆ τ' ὄντα κοῦ θέλουθ' ὅμως
εὖ προνδίδαξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν. 1015
καὶ νῦν ἐμ', ὦ δύστηνε, συνδήσας νοεῖς
ἄρειν ἀπ' ἀκτῆς τῆσδ', ἐν ἣ με προυβάλλου
ἄφιλον ἔρημον ἄπολιν, ἐν ζῶσιν νεκρόν.
φεῦ.
ὄλοιο· καὶ σοι πολλάκις τόδ' ἠῤῥάμην.

- ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι, 1020
σὺ μὲν γέγηθας ζῶν, ἐγὼ δ' ἀλγύνομαι
τοῦτ' αὐθ', ὅτι ζῶ σὺν κακοῖς πολλοῖς τάλας,
γελώμενος πρὸς σοῦ τε καὶ τῶν Ἀτρέως
διπλῶν στρατηγῶν, οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς.
καίτοι σὺ μὲν κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγείς 1025
ἐπλείεις ἄμ' αὐτοῖς, ἐμὲ δὲ τὸν πανάθλιον,
ἐκόντα πλεύσανθ' ἐπτα ναυσὶ ναυβάτην,
ἄτιμον ἔβαλον, ὡς σὺ φῆς, κείνοι δὲ σέ.
καὶ νῦν τί μ' ἄγετε; τί μ' ἀπάγεσθε; τοῦ
χάρην;
ὃς οὐδὲν εἰμι καὶ τέθνηχ' ὑμῖν πάλαι. 1030
πῶς, ὦ θεοῖς ἔχθιστε, νῦν οὐκ εἰμί σοι
χωλός, δυσώδης; πῶς θεοῖς ἔξεστ' ἐμὲ
λεύσσουντά σ' αἰθεῖν ἱερά; πῶς σπένδειν ἔτι;
αὐτῆ γὰρ ἦν σοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ.
κακῶς ὄλοισθ'· ὀλείσθε δ' ἠδίκηκότες 1035
τὸν ἄνδρα τόνδε, θεοῖσιν εἰ δίκης μέλει.
ἔξοιδα δ' ὡς μέλει γ'· ἐπεὶ οὔποτ' ἄν στόλον
ἐπλεύσατ' ἄν τόνδ' εἴνεκ' ἀνδρὸς ἀθλίου,
εἰ μὴ τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
ἀλλ' ὦ πατρώα γῆ θεοί τ' ἐπόψιοι, 1040
τίσασθε τίσασθ' ἀλλὰ τῶ χρόνῳ ποτὲ
ξύμπαντας αὐτούς, εἰ τι κἄμ' οἰκτίρετε·
ὡς ζῶ μὲν οἰκτρῶς, εἰ δ' ἴδοιμ' ὀλωλότας
τούτους, δοκοῖμ' ἄν τῆς νόσου πεφευγέναι.
ΧΟ. βαρὺς τε καὶ βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν 1045
τήνδ' εἶπ', Ὀδυσσεῦ, κοῦχ ὑπείκουσαν κακοῖς.
ΟΔ. πόλλ' ἄν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη,
εἰ μοι παρείκοι· νῦν δ' ἐνὸς κρατῶ λόγου.
οὐ γὰρ τοιούτων δεῖ, τοιοῦτός εἰμ' ἐγώ·

- χῶπον δικαίων κἀγαθῶν ἀνδρῶν κρίσις, 1050
 οὐκ ἂν λάβοις μου μᾶλλον οὐδέν' εὐσεβῆ.
 νικᾶν γε μέντοι πανταχοῦ χρῆζων ἔφην,
 πλὴν εἰς σέ· νῦν δὲ σοὶ γ' ἐκὼν ἐκστήσομαι.
 ἄφετε γὰρ αὐτὸν μηδὲ προσψεύσητ' ἔτι·
 ἔατε μίμνειν. οὐδὲ σοῦ προσχρήσομεν, 1055
 τὰ γ' ὄπλ' ἔχοντες ταῦτ', ἐπεὶ πάρεστι μὲν
 Τεῦκρος παρ' ἡμῖν, τήνδ' ἐπιστήμην ἔχων,
 ἐγὼ θ', ὃς οἶμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν
 τούτων κρατύνειν, μηδ' ἐπιθύνειν χερί.
 τί δῆτα σοῦ δεῖ; χαῖρε τὴν Αἴημον πατῶν· 1060
 ἡμεῖς δ' ἴωμεν, καὶ τάχ' ἂν τὸ σὸν γέρας
 τιμὴν ἐμοὶ νείμειεν, ἦν σὲ χρῆν ἔχειν.
- ΦΙ. οἶμοι· τί δράσω δύσμορος; σὺ τοῖς ἐμοῖς
 ὄπλοισι κοσμηθεὶς ἐν Ἀργείοις φανεῖ;
- ΟΔ. μή μ' ἀντιφώνει μηδέν, ὡς στείχοντα δή. 1065
- ΦΙ. ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔτι
 γενήσομαι προσφθεγκτός, ἀλλ' οὕτως ἄπει;
- ΟΔ. χῶρει σύ· μὴ πρόσλευσσε, γενναῖός περ ὢν,
 ἡμῶν ὅπως μὴ τὴν τύχην διαφθερεῖς.
- ΦΙ. ἦ καὶ πρὸς ὑμῶν ὦδ' ἔρημος, ὦ ξένοι, 1070
 λειφθήσομαι δὴ κοῦκ ἐποικιριεῖτέ με;
- ΧΟ. ὄδ' ἐστὶν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ παῖς· ὅσ' ἂν
 οὔτος λέγῃ σοι, ταῦτά σοι χημεῖς φαιμέν.
- ΝΕ. ἀκούσομαι μὲν ὡς ἔφην οἴκτου πλέως
 πρὸς τοῦδ'· ὅμως δὲ μέλαια, εἰ τούτω δοκεῖ, 1075
 χρόνον τοσοῦτον, εἰς ὅσον τὰ τ' ἐκ νεῶς
 στείλωσι ναῦται καὶ θεοῖς εὐξώμεθα.
 χοῦτος τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι
 λῶω τιν' ἡμῖν. νῶ μὲν οὖν ὀρμώμεθον,
 ὑμεῖς δ', ὅταν καλῶμεν, ὀρμᾶσθαι ταχεῖς. 1080

- ΦΙ. ὦ κοίλας πέτρας γυάλον
 θερμὸν καὶ παγετῶδες, ὡς σ' οὐκ ἐμελλον ἄρ',
 λείψειν οὐδέποτ', ἀλλὰ μοι καὶ θνήσκοντι
 ὦ τάλας,
 συνείσει. 1085
- ὦμοι μοί μοι.
 ὦ πληρέστατον αὔλιον
 λύπας τᾶς ἀπ' ἐμοῦ τάλας, τίπτ' αὖ μοι τὸ κατ'
 ἄμαρ
 1090
- ἔσται; τοῦ ποτε τεύξομαι
 σιτονόμου μέλεος πόθεν ἐλπίδος;
 εἴθ' αἰθέρος ἄνω
 πτωκάδες δευτόνου διὰ πνεύματος
 ἔλωσί μ'· οὐ γὰρ ἴσχω. 1095
- ΧΟ. σύ τοι σύ τοι κατηξίωσας, ὦ βαρύποτμ', οὐκ
 ἄλλοθεν ἂ τύχα ἄδ' ἀπὸ μείζονος, 1097
 εὐτέ γε παρὸν φρονήσαι
 λῶνος αὖ δαίμονος εἴλου τὸ κάκιον ἐλθεῖν. 1100
- ΦΙ. ὦ τλάμων τλάμων ἄρ' ἐγὼ 1102
 καὶ μόχθῳ λαβατός, ὃς ἤδη μετ' οὐδενὸς ὕστερον
 ἀνδρῶν εἰσοπίσω τάλας ναίων ἐνθάδ' ὀλοῦμαι, 1105
 αἰαὶ αἰαί,
 οὐ φορβᾶν ἔτι προσφέρων,
 οὐ πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὄπλων κραταιαῖς μετὰ
 χερσίν 1110
- ἴσχω· ἀλλὰ μοι ἄσκοπα
 κροπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδν φρενός·
 ἰδοίμαν δέ νιν,
 τὸν τάδε μῆσάμενον, τὸν ἴσον χρόνον
 ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας. 1115
- 1081—1101 = 1102—1122.

- ΧΟ. πότμος πότμος σε δαιμόνων τάδ', οὐδὲ σέ γε δόλος
 ἔσχ' ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶς. *στυγεράν ἔχε*
 δύσποτμον ἄραν ἐπ' ἄλλοις. 1120
 καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει, μὴ φιλότητ' ἀπάσῃ.
- ΦΙ. οἴμοι μοι, καὶ που πολιᾶς 1123
 πόντου θινὸς ἐφήμενος
 γελᾷ μου, *χερὶ* πάλλων 1125
 τὰν ἐμὰν μελέου τροφάν,
 τὰν οὐδεὶς ποτ' ἐβάστασεν.
 ὦ τόξον φίλον, ὦ φίλων
 χειρῶν ἐκβεβιασμένον,
 ἧ που ἐλεινὸν ὄρας, φρένας εἴ τινας 1130
 ἔχεις, τὸν Ἡράκλειον
 ἄρθμιον ὠδέ σοι
 οὐκέτι χρησόμενον τὸ μεθύστερον,
 ἀλλ' ἐνθεν μετ' ἀγκάλα
 πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσει, 1135
 ὄρων μὲν αἰσχρὰς ἀπάτας, *στυγνὸν δὲ φῶτ'*
ἐχθοδοπόν,
 μυρὶ' ἀπ' αἰσχρῶν ἀνατέλλονθ', ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κἀκ'
 ἐμήσατ' οὐδεὶς.
- ΧΟ. ἀνδρὸς τοι τὸ μὲν ἐν δίκαιον εἰπεῖν, 1140
 εἰπόντος δὲ μὴ φθονεράν
 ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύνας.
 κείνος δ' εἷς ἀπὸ πολλῶν
 ταχθεὶς τῶνδ' ἐφημοσύνα
 κοινὰν ἠνυσέν ἐς φίλους ἀρωγάν. 1145
- ΦΙ. ὦ πτανὰ θῆραι χαροπῶν τ'
 ἔθνη θηρῶν, οὐς ὄδ' ἔχει
 χῶρος οὐρεσιβώτας,

1123 — 1145 = 1146 — 1168.

- φυγᾶ μ' οὐκέτ' ἀπ' ἀλλείων
 πελάτ'. οὐ γὰρ ἔχω χεροῖν 1150
 τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκάν,
 ὦ δύστανος ἐγὼ τανῦν,
 ἀλλ' ἀνέδην ὅδε χῶρος ἐρύκεται,
 ἔτ' οὐ φοβητὸς ὑμῖν.
 ἔρπετε, νῦν καλὸν 1155
 ἀντίφονον κορέσαι στόμα πρὸς χάριν
 ἐμᾶς σαρκὸς αἰόλας.
 ἀπὸ γὰρ βίον ἀντίκα λείψω.
 πόθεν γὰρ ἔσται βιοτά; τίς ὦδ' ἐν αὔραις τρέ-
 φεται, 1160
 μηκέτι μηδενὸς κρατύων ὅσα πέμπει βιόδωρος αἰᾶ;
- ΧΟ. πρὸς θεῶν, εἴ τι σέβει ξένον, πέλασσον,
 εὐνοία πάσα πελάταν.
 ἀλλὰ γινῶθ', εἴ γινῶθ' ὅτι σὸν 1165
 κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν.
 οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν, ἀδαῆς δ'
 ἔχειν μυρίον ἄχθος, ὃ ξυνοικεῖ.
- ΦΙ. πάλιν πάλιν παλαιὸν ἄλγημ' ὑπέμνασας, ὦ 1170
 λῶστε τῶν πρὶν ἐντόπων.
 τί μ' ὠλεσας; τί μ' εἰργασαι;
- ΧΟ. τί τοῦτ' ἔλεξας;
 ΦΙ. εἰ σὺ τὰν ἐμοὶ στυγεράν
 Τρωάδα γὰρ μ' ἠλπισας ἄξειν. 1175
- ΧΟ. τόδε γὰρ νοῶ κράτιστον.
 ΦΙ. ἀπὸ νῦν με λείπετ' ἦδη.
- ΧΟ. φίλα μοι, φίλα ταῦτα παρήγγειλας ἐκόντι τε
 πράσσειν.
 ἴωμεν ἴωμεν
 ναὸς ἴν' ἡμῖν τέτακται. 1180

- ΦΙ. μή, πρὸς ἀραίου Διός, ἔλθης, ἱκετεύω. ΧΟ.
μετρίαζε.
- ΦΙ. ὦ ξένοι,
μείνατε, πρὸς θεῶν. ΧΟ. τί θροεῖς; 1185
- ΦΙ. αἰαῖ αἰαῖ, δαίμων δαίμων·
ἀπόλωλ' ὁ τάλας·
ὦ πούς πούς, τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ
τεύξω τῷ μετόπιν τάλας;
ὦ ξένοι, ἔλθειτ' ἐπήλυδες αὐτίς. 1190
- ΧΟ. τί ῥέξοντες ἀλλοκότῳ
γνώμα τῶν πάρος, ὧν προύφαινες;
- ΦΙ. οὔτοι νεμεσητόν,
ἀλύνοντα χειμερίῳ
λύπα καὶ παρὰ νοῦν θροεῖν. 1195
- ΧΟ. βᾶθι νυν, ὦ τάλαν, ὡς σε κελεύομεν.
- ΦΙ. οὐδέποτ' οὐδέποτ', ἴσθι τόδ' ἔμπεδον,
οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀστεροπητῆς
βροντᾶς ἀγραίς μ' εἶσι φλογίζων.
ἔρρέτω Ἴλιον οἷ θ' ὑπ' ἐκείνῳ 1200
πάντες ὅσοι τόδ' ἔτλασαν ἐμοῦ ποδὸς ἄρθρον
ἀπῶσαι.
ἀλλ' ὦ ξένοι, ἐν γέ μοι εὐχος ὀρέξατε.
- ΧΟ. ποῖον ἐρεῖς τόδ' ἔπος; ΦΙ. ξίφος, εἰ ποθεν,
ἢ γένυν ἢ βελέων τι προπέμψατε. 1205
- ΧΟ. ὡς τίνα δὴ ῥέξης παλάμαν ποτέ;
- ΦΙ. κρᾶτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τέμα χερσί·
φονᾶ φονᾶ νόος ἤδη.
- ΧΟ. τί ποτε; ΦΙ. πατέρα ματεύων. 1210
- ΧΟ. ποῖ γὰς; ΦΙ. ἐς Ἴλιον·
οὐ γάρ ἐστ' ἐν φάει γ' ἔτι.
ὦ πόλις, ὦ πόλις πατρία,

- πῶς ἂν εἰσίδοιμ' ἄθλιός σ' ἀνὴρ,
ὅς γε σὰν λιπῶν ἱερὰν λιβάδ'
ἔχθροῖς ἔβαν Δαναοῖς
ἀρωγός· ἔτ' οὐδὲν εἶμι. 1215
- ΧΟ. ἐγὼ μὲν ἤδη καὶ πάλα νεῶς ὁμοῦ
στείχων ἂν ἢ σοι τῆς ἐμῆς, εἰ μὴ πέλας
Ὀδυσσεῖα στείχοντα τόν τ' Ἀχιλλέως 1220
γόνον πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἰόντ' ἐλεύσομεν.
- ΟΔ. οὐκ ἂν φράσειας ἦντιν' αὐτὸν παλίντροπος
κέλευθον ἔρπεις ὧδε σὺν σπονδῇ ταχύς;
- ΝΕ. λύσων ὅσ' ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ. 1225
- ΟΔ. δεινόν γε φωνεῖς· ἢ δ' ἁμαρτία τίς ἦν;
- ΝΕ. ἦν σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ
- ΟΔ. ἐπραξας ἔργον ποῖον ὧν οὐ σοὶ πρόπον;
- ΝΕ. ἀπάταισιν αἰσχροῖς ἄνδρα καὶ δόλοισι ἑλάν.
- ΟΔ. τὸν ποῖον; ὦμοι· μῶν τι βουλεύει νέον;
- ΝΕ. νέον μὲν οὐδὲν, τῷ δὲ Ἡοίαντος τόκῳ, 1230
- ΟΔ. τί χοῖμα δράσεις; ὡς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος.
- ΝΕ. παρ' οὔπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξ', αὐτίς πάλιν
- ΟΔ. ὦ Ζεῦ, τί λέξεις; οὐ τί που δοῦναι νοεῖς;
- ΝΕ. αἰσχροῦ γὰρ αὐτὰ κοῦ δίκη λαβὼν ἔχω.
- ΟΔ. πρὸς θεῶν, πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε;
- ΝΕ. εἰ κερτόμησίς ἐστι τάληθ' ἔλεγιν. 1236
- ΟΔ. τί φῆς, Ἀχιλλέως παῖ; τί ν' εἰρηκας λόγον;
- ΝΕ. δις ταῦτά βούλει καὶ τρεῖς ἀναπολεῖν μ' ἔπη;
- ΟΔ. ἀρχὴν κλύειν ἂν οὐδ' ἄπαξ ἐβουλόμην.
- ΝΕ. εὐ νῦν ἐπίστω πάντ' ἀκηκῶς λόγον. 1240
- ΟΔ. ἔστιν τις, ἔστιν ὅς σε κωλύσει τὸ δρᾶν.
- ΝΕ. τί φῆς; τίς ἔσται μ' οὐπικωλύσων τάδε;
- ΟΔ. ξύμπας Ἀχαιῶν λαός, ἐν δὲ τοῖς ἐργῶ.
- ΝΕ. σοφὸς πεφυκῶς οὐδὲν ἐξανδᾶς σοφόν.

- ΟΔ. σὺ δ' οὔτε φωνεῖς οὔτε δρασεῖεις σοφά. 1245
 ΝΕ. ἀλλ' εἰ δίκαια, τῶν σοφῶν κρείσσω τάδε.
 ΟΔ. καὶ πῶς δίκαιον, ἢ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς,
 πάλιν μεθεῖναι ταῦτα; ΝΕ. τὴν ἁμαρτίαν
 αἰσχρὰν ἁμαρτῶν ἀναλαβεῖν πειράσομαι. 1249
 ΟΔ. στρατὸν δ' Ἀχαιῶν οὐ φοβεῖ, πράσσω τάδε;
 ΝΕ. ξὺν τῷ δίκαιῳ τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον.
 ΟΔ. οὐλοῦσιν οὐλοῦσιν οὐλοῦσιν.
 ΝΕ. ἀλλ' οὐδέ τοι σῆ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν.
 ΟΔ. οὐ τᾶρα Τρωσῖν, ἀλλὰ σοὶ μαχούμεθα.
 ΝΕ. ἴτω τὸ μέλλον. ΟΔ. χεῖρα δεξιᾶν ὄρᾳς
 κώπης ἐπιψαύουσαν; ΝΕ. ἀλλὰ καμὲ τοι 1255
 ταῦτόν τὸδ' ὄψει δρῶντα κοῦ μέλλοντ' ἔτι.
 ΟΔ. καίτοι σ' ἐάσω· τῷ δὲ σύμπαντι στρατῷ
 λέξω τάδ' ἐλθῶν, ὅς σε τιμωρήσεται.
 ΝΕ. ἐσωφρόνησας· κἂν τὰ λοιπὰ οὔτω φρονῆς,
 ἴσως ἂν ἐκτὸς κλανυμάτων ἔχῃς πόδα. 1260
 σὺ δ', ὦ Ποίαντος παῖ, Φιλοκλήτην λέγω,
 ἔξελθ', ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέγας.
 ΦΙ. τίς αὖ παρ' ἄντροις θόρουβος ἴσταται βοῆς;
 τί μ' ἐκκαλεῖσθε; τοῦ κεχηρμένοι, ξένοι;
 ὦμοι· κακὸν τὸ χρῆμα. μῶν τί μοι νέα 1265
 πάρεστε πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακά;
 ΝΕ. θάρσει· λόγους δ' ἄκουσον οὓς ἦκα φέρων.
 ΦΙ. δέδοικ' ἔργωγε· καὶ τὰ πρὶν γὰρ ἐκ λόγων
 καλῶν κακῶς ἔπραξα, σοῖς πεισθεῖς λόγοις.
 ΝΕ. οὐκ οὖν ἐνεστι καὶ μεταγνώμαι πάλιν; 1270
 ΦΙ. τοιοῦτος ἦσθα τοῖς λόγοισι χῶτε μόν
 τὰ τόξ' ἐκλεπτες, πιστός, ἀτηρὸς λάθρα.
 ΝΕ. ἀλλ' οὐ τι μὴν νῦν· βούλομαι δέ σου κλύειν,
 πότερα δέδοκται σοὶ μένοντι καρτερεῖν 1274

- ἢ πλεῖν μεθ' ἡμῶν; ΦΙ. παῦε, μὴ λέξης πέρα·
 μάτην γὰρ ἂν εἴπῃς γε πάντ' εἰρήσεται.
 ΝΕ. οὔτω δέδοκται; ΦΙ. καὶ πέρα γ' ἴσθ' ἢ λέγω.
 ΝΕ. ἀλλ' ἤθελον μὲν ἂν σε πεισθῆναι λόγοις
 ἐμοῖσιν· εἰ δὲ μὴ τι πρὸς καιρὸν λέγων 1279
 κυρῶ, πέπανμαι. ΦΙ. πάντα γὰρ φράσεις μάτην.
 οὐ γὰρ ποτ' εὖνονν τὴν ἐμὴν κήσει φρένα,
 ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβῶν
 ἀπεστέρηκας, κἄτα νουθετεῖς ἐμὲ
 ἐλθῶν, ἀρίστου πατρὸς αἰσχιστος γεγώς.
 ὄλοισθ', Ἀτρεΐδαι μὲν μάλιστ', ἔπειτα δὲ 1285
 ὁ Λαοτίου παῖς καὶ σὺ. ΝΕ. μὴ πένεξη πέρα·
 δέχου δὲ χειρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε.
 ΦΙ. πῶς εἶπας; ἄρα δεύτερον δολοῦμεθα;
 ΝΕ. ἀπάμοσ' ἄγνων Ζηνὸς ὑψίστου σέβας.
 ΦΙ. ὦ φίλτατ' εἰπῶν, εἰ λέγεις ἐτήτυμα. 1290
 ΝΕ. τοῦργον παρέσται φανερόν· ἀλλὰ δεξιᾶν
 πρότεινε χεῖρα, καὶ κράτει τῶν σῶν ὄπλων.
 ΟΔ. ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ', ὃ θεοὶ ξυνίστορες,
 ὑπὲρ τ' Ἀτρεΐδων τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ.
 ΦΙ. τέκνον, τίνοσ φώνημα, μῶν Ὀδυσσεῶς, 1295
 ἐψησθόμην; ΟΔ. σάφ' ἴσθι· καὶ πέλας γ' ὄρᾳς,
 ὅς σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀποστελῶ βία,
 ἐάν τ' Ἀχιλλέως παῖς ἐάν τε μὴ θέλη.
 ΦΙ. ἀλλ' οὐ τι χαίρων, ἦν τόδ' ὀρθωθῆ βέλος.
 ΝΕ. ἦ, μηδαμῶς, μὴ, πρὸς θεῶν, μεθῆς βέλος. 1300
 ΦΙ. μέθεσ με, πρὸς θεῶν, χεῖρα, φίλτατον τέκνον.
 ΝΕ. οὐκ ἂν μεθειρήν. ΦΙ. φεῦ· τί μ' ἄνδρα πολέμιον
 ἐχθρόν τ' ἀφείλου μὴ κτανεῖν τόξοις ἐμοῖς;
 ΝΕ. ἀλλ' οὔτ' ἐμοὶ τοῦτ' ἐστίν οὔτε σοὶ καλόν.
 ΦΙ. ἀλλ' οὖν τοσοῦτόν γ' ἴσθι, τοὺς πρώτους στρατοῦ,

τοὺς τῶν Ἀχαιῶν ψευδοκήρυκας, κακοὺς 1306
 ὄντας πρὸς αἰχμὴν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις θρασεῖς.
 NE. εἶεν· τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις, κοῦκ ἔσθ' ὅτου
 ὀργὴν ἔχοις ἂν οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμέ.
 ΦΙ. ξύμφημι· τὴν φύσιν· δ' ἔδειξας, ὦ τέκνον, 1310
 ἐξ ἧς ἔβλαστες, οὐχὶ Σισύφου πατρός,
 ἀλλ' ἐξ Ἀχιλλέως, ὃς μετὰ ζώντων ὄτ' ἦν
 ἦκου' ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων.
 NE. ἦσθην πατέρα τὸν ἄμὸν εὐλογοῦντά σε
 αὐτόν τ' ἐμ'· ὦν δέ σου τυχεῖν ἐφίεμαι, 1315
 ἄκουσον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν
 τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν·
 ὅσοι δ' ἐκουσίοισιν ἐγκαινται βλάβαις,
 ὥσπερ σύ, τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν
 δίκαιόν ἐστιν οὔτ' ἐποικτίρειν τινά. 1320
 σὺ δ' ἠγρόωσαι, κοῦτε σύμβουλον δέχει,
 ἔάν τε νουθετῆ τις εὐνοία λέγων,
 στυγεῖς, πολέμιον δυσμενῆ θ' ἠγρούμενος.
 ὅμως δὲ λέξω· Ζῆνα δ' ὄρκιον καλῶ·
 καὶ ταῦτ' ἐπίστω καὶ γράφου φρενῶν ἔσω. 1325
 σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θείας τύχης,
 Χρύσης πελασθεὶς φύλακος, ὃς τὸν ἀκαλυφῆ
 σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις·
 καὶ παῦλαν ἴσθι τῆσδε μὴ ποτ' ἂν τυχεῖν
 νόσον βαρείας, ἕως ἂν αὐτὸς ἥλιος 1330
 ταύτη μὲν αἴρη, τῆδε δ' αὖ δύνῃ πάλιν,
 πρὶν ἂν τὰ Τροίας πεδί' ἐκὼν αὐτὸς μόλῃς,
 καὶ τοῖν παρ' ἡμῖν ἐντυχῶν Ἀσκληπίδαι
 νόσον μαλαχθῆς τῆσδε, καὶ τὰ πέργαμα
 ξὺν τοῖσδε τόξοις ξὺν τ' ἐμοὶ πέρσας φανῆς. 1335
 ὡς δ' οἶδα ταῦτα τῆδ' ἔχοντ' ἐγὼ φράσω.

ἀνὴρ γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἐκ Τροίας ἀλούς,
 Ἐλενος ἀριστόμαντις, ὃς λέγει σαφῶς
 ὡς δεῖ γενέσθαι ταῦτα· καὶ πρὸς τοῖσδ' ἔτι 1340
 ὡς ἔστ' ἀνάγκη τοῦ παρεστῶτος θέρους
 Τροίαν ἀλῶναι πᾶσαν· ἢ δίδωσ' ἐκὼν
 κτείνειν ἑαυτόν, ἦν τάδε ψευδοῦν λέγων.
 ταῦτ' οὖν ἐπεὶ κάτοισθα, συγχῶρει θέλων.
 καλὴ γὰρ ἢ πίκτησις, Ἑλλήνων ἕνα
 κριθέντ' ἄριστον τοῦτο μὲν παιωνίας 1345
 ἐς χεῖρας ἐλθεῖν, εἴτα τὴν πολύστονον
 Τροίαν ἐλόντα κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν.
 ΦΙ. ὦ στυγρὸς αἰὼν, τί με, τί δῆτ' ἔχεις ἄνω
 βλέποντα κοῦκ ἀφῆκας εἰς Αἴδου μολεῖν;
 οἴμοι, τί δράσω; πῶς ἀπιστήσω λόγοις 1350
 τοῖς τοῦδ', ὃς εὔνοος ἂν ἐμοὶ παρήνεσεν;
 ἀλλ' εἰκάθω δῆτ'; εἴτα πῶς ὁ δύσμορος
 εἰς φῶς τὰδ' ἔρξας εἴμι; τῷ προσήγορος;
 πῶς, ὦ τὰ πάντ' ἰδόντες ἀμφ' ἐμοὶ κύκλοι,
 ταῦτ' ἐξανασχῆσεσθε, τοῖσιν Ἀτρεΐας 1355
 ἐμὲ ξυνόντα παισίν, οἳ μ' ἀπώλεσαν;
 πῶς τῷ πανώλει παιδί τῷ Λαερτίου;
 οὐ γὰρ με τάλγος τῶν παρελθόντων δάνει,
 ἀλλ' οἶα χρὴ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι
 δοκῶ προλεύσειν· οἷς γὰρ ἢ γνώμη κακῶν 1360
 μήτηρ γέννηται, τᾶλλα παιδεύει κακοῦς.
 καὶ σοῦ δ' ἔρωγε θανμάσας ἔχω τόδε.
 χρῆν γὰρ σε μήτ' αὐτόν ποτ' ἐς Τροίαν μολεῖν
 ἡμᾶς τ' ἀπείργειν, οἳ γε σοῦ καθύβρισαν,
 πατρός γέρας συλῶντες, εἴτα τοῖσδε σὺ 1365
 εἰ ξυμμαχήσαν, κἄμ' ἀναγκάζεις τόδε;
 μὴ δῆτα, τέκνον· ἀλλ' ἄ μοι ξυνήνεσας,

- πέμψον πρὸς οἴκους· καὐτὸς ἐν Σκύρῳ μένων
 ἔα κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακοῦς.
 χοῦτω διπλῆν μὲν ἐξ ἔμοῦ κτήσει χάριν, 1370
 διπλῆν δὲ πατρός, κοῦ κακοῦς ἐπωφελῶν
 δόξεις ὅμοιοι τοῖς κακοῖς πεφνέσθαι.
 NE. λέγεις μὲν εἰκότ', ἀλλ' ὅμως σε βούλομαι
 θεοῖς τε πιστεύσαντα τοῖς τ' ἔμοῖς λόγοις
 φίλου μετ' ἀνδρὸς τοῦδε τῆσδ' ἐκπλεῖν χθονός.
 ΦΙ. ἢ πρὸς τὰ Τροίας πεδία καὶ τὸν Ἀτρείδης 1376
 ἔχθιστον νῖον τῷδε δυστήνῳ ποδί;
 NE. πρὸς τοὺς μὲν οὖν σε τήνδε τ' ἔμπνου βάσιν
 παύσοντας ἄλγους κάποσώσοντας νόσου.
 ΦΙ. ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, τί φῆς ποτε; 1380
 NE. ἂ σοί τε κάμοι λῶσθ' ὄρω τελούμενα.
 ΦΙ. καὶ ταῦτα λέξας οὐ καταισχύνει θεοῦς;
 NE. πῶς γὰρ τις αἰσχύνοιτ' ἂν ὠφελούμενος;
 ΦΙ. λέγεις δ' Ἀτρείδαις ὄφελος ἢ π' ἔμοι τόδε;
 NE. σοί που, φίλος γ' ὢν, χά λόγος τοιόσδε μου. 1385
 ΦΙ. πῶς, ὅς γε τοῖς ἐχθροῖσί μ' ἐκδοῦναι θέλεις;
 NE. ὦ τᾶν, διδάσκον μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς.
 ΦΙ. ὄλεις με, γιγνώσκω σε, τοῖσδε τοῖς λόγοις.
 NE. οὐκ οὐκ ἔγωγε· φημί δ' οὐ σε μανθάνειν.
 ΦΙ. ἐγὼ οὐκ Ἀτρείδαις ἐμβαλόντας οἶδά με; 1390
 NE. ἀλλ' ἐμβαλόντες εἰ πάλιν σώσουσ' ὄρα.
 ΦΙ. οὐδέποθ' ἐκόντα γ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν.
 NE. τί δῆτ' ἂν ἡμεῖς δρῶμεν, εἰ σέ γ' ἐν λόγοις
 πείσειν δυνησόμεσθα μηδὲν ὦν λέγω;
 ὡς ῥᾶστ' ἔμοι μὲν τῶν λόγων λῆξαι, σὲ δὲ 1395
 ζῆν, ὥσπερ ἤδη ζῆς, ἄνευ σωτηρίας.
 ΦΙ. ἔα με πάσχειν ταῦθ' ἄπερ παθεῖν με δεῖ·
 ἂ δ' ἠνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγῶν,

- πέμπειν πρὸς οἴκους, ταῦτά μοι πράξον, τέκνον,
 καὶ μὴ βράδυνε μηδ' ἐπιμνησθῆς ἔτι 1400
 Τροίας· ἄλλοι γὰρ μοι τεθρήνηται γόοις.
 NE. εἰ δοκεῖ, στείγωμεν. ΦΙ. ὦ γενναῖον εἰρηκῶς ἔπος.
 NE. ἀντέρειδε νῦν βάσιν σῆν. ΦΙ. εἰς ὅσον γ' ἐγὼ
 σθένω.
 NE. αἰτίαν δὲ πῶς Ἀχαιῶν φεύξομαι; ΦΙ. μὴ φροντίσης.
 NE. τί γάρ, ἐὰν πορθῶσι χώραν τὴν ἐμήν; ΦΙ. ἐγὼ
 παρῶν 1405
 NE. τίνα προσωφέλησιν ἐρξεις; ΦΙ. βέλεσι τοῖς
 Ἡρακλείους
 NE. πῶς λέγεις; ΦΙ. εἰρξῶ πελάζειν. NE. στείχε
 προσκύσας χθόνα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

- μήπω γε, πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων
 αἰῆς μύθων, παῖ Ποίαντος· 1410
 φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους
 ἀκοῆ τε κλύειν λεύσσειν τ' ὕψιν.
 τὴν σῆν δ' ἦκω χάριν οὐρανιας
 ἔδρας προλιπῶν,
 τὰ Διός τε φράσων βουλευμάτά σοι 1415
 κατερητύσων θ' ὁδὸν ἣν στέλλει·
 σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον.
 καὶ πρῶτα μὲν σοι τὰς ἐμὰς λέξω τύχας,
 ὅσους πονήσας καὶ διεξελθὼν πόνους
 ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον, ὡς πάρεσθ' ὄραν. 1420
 καὶ σοί, σάφ' ἴσθι, τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν,
 ἐκ τῶν πόνων τῶνδ' εὐκλεᾶ θέσθαι βίον.
 ἐλθὼν δὲ σὺν τῷδ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωικὸν
 πόλισμα, πρῶτον μὲν νόσου παύσει λυγρᾶς,
 ἀρετῆ τε πρῶτος ἐκκριθεῖς στρατεύματος, 1425

- Πάριον μὲν, ὃς τῶνδ' αἴτιος κακῶν ἔφν,
 τόξοισι τοῖς ἑμοῖσι νοσφιεῖς βίον,
 πέρις τε Τροίαν, ἄκυλά τ' εἰς μέλαθρα σά
 πέμπεις, ἀριστεῖ' ἐκλαβὼν στρατεύματος,
 Ποίαντι πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκα. 1430
 ἂ δ' ἂν λάβῃς σὺ σκύλα τοῦδε τοῦ στρατοῦ,
 τόξων ἑμῶν μνημεῖα πρὸς πυρᾶν ἑμὴν
 κόμιζε. καὶ σοὶ ταῦτ', Ἀχιλλέως τέκνον,
 παρήγεσ'· οὔτε γὰρ σὺ τοῦδ' ἄτερ σθένεις
 ἔλειν τὸ Τροίας πεδίον οὔθ' οὔτος σέθεν. 1435
 ἀλλ' ὡς λέοντε συννόμῳ φυλάσσειτον
 οὔτος σὲ καὶ σὺ τόνδ'· ἐγὼ δ' Ἀσκληπιῶν
 παυστήρα πέμπω σῆς νόσου πρὸς Ἴλιον.
 τὸ δεύτερον γὰρ τοῖς ἑμοῖς αὐτὴν χρεῶν
 τόξοις ἀλῶναι. τοῦτο δ' ἐννοεῖθ', ὅταν 1440
 πορθῆτε γαίαν, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεοῦς·
 ὡς τᾶλλα πάντα δεύτερ' ἠγεῖται πατὴρ
 Ζεὺς· οὐ γὰρ εὐσέβεια συνδνήσκει βροτοῖς·
 κἂν ζῶσι κἂν θάνωσιν, οὐκ ἀπόλλυται.
- ΦΙ. ὦ φθῆγμα ποθεινὸν ἑμοὶ πέμπας 1445
 χρόνιός τε φανείς,
 οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις.
- ΝΕ. κἀγὼ γνώμην ταύτη τίθεμαι.
- ΗΡ. μὴ νυν χρόνιοι μέλλετε πράσσειν·
 καιρὸς καὶ πλοῦς 1450
 ὃδ' ἐπείγει γὰρ κατὰ πρόμνην.
- ΦΙ. φέρε νυν στείχων χώραν καλέσω.
 καὶ τ', ὦ μέλαθρον ξύμφουρον ἑμοί,
 νύμφαι τ' ἔνυδροι λειμωνιάδες,
 καὶ κτύπος ἄρσην πόντου προβλής θ', 1455
 οὔ πολλάκι δὴ τοῦμὸν ἐτέγχθη

- κρεῖτ' ἐνδόμυχον πληγαῖσι νότου,
 πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας
 Ἑρμαῖον ὕρος παρέπεμψεν ἑμοὶ 1460
 στόνον ἀντίτυπον χεῖμαζομένῳ.
 νῦν δ', ὦ κρηναὶ Λύκιόν τε ποτόν,
 λείπομεν ὑμᾶς, λείπομεν οὐ δὴ
 δόξης ποτὲ τῆσδ' ἐπιβάντες.
- καὶ τ', ὦ Λήμνου πέδον ἀμφιάλου,
 καὶ μ' εὐπλοῖα πέμπον ἀμέμπτως, 1465
 ἐνθ' ἡ μεγάλη μοῖρα κομίζει
 γνώμη τε φίλων χῶ πανδαμάτωρ
 δαίμων, ὃς ταῦτ' ἐπέκρανευ.
- ΧΟ. χωρῶμεν δὴ πάντες ἀολλεῖς, 1470
 νύμφαις ἀλλασιν ἐπενξάμενοι
 νόστου σωτήρας ἐκείσθαι.

B. G. Teubners
Schulausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller
mit deutschen Anmerkungen.

	<i>M. 3.</i>		<i>M. 3.</i>
Aeschylus' Agamem. v. Enger. 2. Aufl.	2.25	Cicero Cato maior von Meißner	
— Perser von Teuffel. 2. Aufl.	1.20	2. Aufl.	— .60
— Prometheus v. Wecklein. 2. Aufl.	1.80	de finibus bonorum v. Holstein	2.70
— do. — v. Schmidt	1.20	Somnium Scipionis v. Meißner	
Aristophanes, die Wolken v. Teuffel	1.50	2. Aufl.	— .45
Arrian's Anabasis v. Abicht. I. Heft	1.80	Laelius v. Lahmeyer. 4. Aufl.	— .60
II. Heft	2.25	de legibus von Du Mesnil . . .	3.90
Buchholz, Anthologie. I. 3. Aufl.	1.20	Cornelius Nepos v. Siebelis. 10. Aufl.	
do. — II. 3. Aufl.	1.80	von Jancovius	1.20
Caesar de bello Gallico von		Curtius Rufus v. Vogel. I. Bd. 2. Aufl.	2.10
Doberenz. 8. Aufl.	2.25	do. — II. Band. 2. Aufl.	2.25
de bello civili von Doberenz.		Demosthenes v. Rehdantz. I. Heft.	
5. Aufl.	2.40	6. Aufl. v. Blafs	1.20
Chrestomath. Ciceron. von Lüders.		do. — II. Heft. I. Abth. 4. Aufl.	1.50
2. Aufl.	2.70	do. — II. Heft. II. Abth. 3. Aufl.	1.80
Cicero de oratore v. Piderit. Cpl.		Euripides v. Kinkel. I. Phoenissae	— .75
5. Aufl.	4.50	von Wecklein. I. Medea. 2. Aufl.	1.80
Jedes Buch einzeln	1.50	— II. Iphigenia in Tauris	1.50
— partitiones orator. v. Piderit	1.—	— III. Bacchen	1.50
— Brutus von Piderit. 2. Aufl.	2.25	Herodot v. Abicht. I. Band. I. Heft.	
— Orator von Piderit. 2. Aufl.	2.—	Buch I. 4. Aufl.	1.80
— Reden:		do. — I. Band. II. Heft.	
— für Plancius v. Köpke. 2. Aufl.	1.20	Buch II. 3. Aufl.	1.50
— für Sestius von Koch. 2. Aufl.	1.—	do. — II. Band. Buch III	
— für Roscius v. Richter. 2. Aufl.	— .90	und IV. 2. Aufl.	2.40
v. Fleckeisen	— .90	do. — III. Band. Buch V	
— für Milo v. Richter. 3. Aufl.	— .90	und VI. 3. Aufl.	1.80
v. Eberhard	— .75	do. — IV. Bd. Beh. VII. 3. Aufl.	1.80
— für Murena von Koch	— .60	do. — V. Bd. Beh. VIII u. IX.	
— für Sulla von Richter	1.20	3. Aufl.	1.80
— gegen Verres. IV. Buch von		Homer's Odyssee von Ameis u. Hentze.	
Richter. 2. Aufl. v. Eberhard . . .	1.20	I. 1. (Ges. I—VI.) 8. Aufl. . . .	1.35
do. — V. Buch. von Richter	1.20	do. — I. 2. (VII—XII.) 7. Aufl. . .	1.35
2. Aufl. von Eberhard	1.—	do. — II. 1. (XIII—XVIII.) 7. Aufl. .	1.35
— Catilinar. Reden von Richter.		do. — II. 2. (XIX—XXIV.) 6. Aufl. .	1.35
4. Aufl. v. Eberhard	— .90	do. — Anhang. 1. Heft. 3. Aufl. . .	1.50
— für Marcellus etc. v. Richter.		do. — do. 2. Heft. 2. Aufl. . . .	1.20
2. Aufl. von Eberhard	— .45	do. — do. 3. " 2. Aufl.	1.20
— divinatio in Caecil. v. Richter		do. — do. 4. " 2. Aufl.	— .90
2. Aufl. v. Eberhard	— .90	— Ilias v. Ameis u. Hentze. I. 1. 3. Aufl.	— .90
— I. u. II. Philippische Rede		do. — I. 2. 3. Aufl.	1.20
v. Koch. 2. Aufl. v. Eberhard . . .	— .45	do. — I. 3. 2. Aufl.	1.20
— für Archias v. Richter. 3. Aufl.		do. — I. 4. 2. Aufl.	1.20
v. Eberhard	— .60	do. — II. 1.	1.20
— üb. d. Imperium d. Pompeius		do. — II. 2.	1.20
v. Richter. 3. Aufl. v. Eberhard . .	2.25	do. — II. 3.	1.50
— Briefe von Frey. 3. Aufl.	1.20	do. — II. 4.	1.50
— Tusulanen v. Heine. 3. Aufl.		(Jedes Heft à 3 Gesänge.)	
I. Heft. lib. I. II.	1.50	do. — Anhang. 1. Heft. 2. Aufl.	1.50
II. lib. III—V	1.50	do. — Anhang. 2. Heft. 2. Aufl.	1.50
— de officiis von v. Müller.	2.25		

Homer's Ilias von Ameis u. Hentze. <i>M. 5.</i>	
Anhang. 3. Heft	1.20
do. Anhang. 4. Heft	1.20
do. Anhang. 5. Heft	1.20
do. Anhang. 6. Heft	1.50
do. Anhang. 7. Heft	1.50
Ilias v. La Roche. 2. u. 3. Aufl. 6 Teile, jeder [4 Gesänge] . . .	1.50
Horaz Oden von Nauck. 11. Aufl.	2.25
Satir. u. Epist. v. Krüger. 10. Aufl.	2.70
Sermonen von Fritzsche. I.	2.40
II.	2.—
Isokrates v. Schneider. I. Bd. 2. Aufl.	1.20
do. II. Bändchen 2. Aufl.	1.50
Livius, Buch I. Von M. Müller . . .	1.50
Buch II. Von M. Müller	1.50
Buch XXI v. Wölflin. 3. Aufl. v. Luterbacher	1.20
Buch XXII v. Wölflin. 2. Aufl.	1.20
Buch XXIII von Wölflin u. Luterbacher	1.20
Buch XXIV von H. J. Müller	1.—
Buch XXV von H. J. Müller	1.20
Buch XXVI von Friedersdorff	1.20
Buch XXVII von Friedersdorff	1.20
Buch XXVIII v. Friedersdorff	1.20
Lucian v. Jacobitz. I. Bändchen 2. Aufl.	1.20
do. II. Bändchen 2. Aufl.	1.20
do. III. Bändchen	1.20
Lykurg's Redeg. Leokrat. v. Rehdantz	2.25
Lysias' Reden v. Frobergger. I. Bd.	
2. Auflage v. Gebauer	4.50
do. II. Band	1.50
do. III. Band	1.50
do. kleinere Ausgabe	3.—
Auch in 2 Heften	1.50
Ovid's Metamorphosen v. Siebelis u. Folle. I. Heft. 12. Aufl.	1.50
II. Heft. 11. Aufl.	1.50
Fasten von Peter. I. 2. Aufl.	2.70
do. II. 2. Aufl.	—90
Phaedrus v. Siebelis. 5. Aufl. v. Eckstein	—75
Platon's Schriften. I. Bdchn.: Die Vertheidigungsrede d. Sokrates u. Kriton von Cron. 8. Aufl.	1.—
do. II. Bdchn.: Gorgias von J. Deuschle. 3. Aufl.	1.80
do. Anhang v. Deuschle	—90
do. III. Bdchn.: Laches von Cron. 4. Aufl.	—75
do. III. 2. Euthyphron von M. Wohlrab. 2. Aufl.	—45
do. IV. Bdchn.: Prota- goras von J. Deuschle. 4. Aufl.	1.50
do. V. Bdchn.: Symposion von Hug	3.—
do. VI. Bdchn.: Phaedon von Wohlrab. 2. Aufl.	1.50
Plauti Trinum. v. E. J. Brix. 3. Aufl.	1.20
Plauti Captivi v. E. J. Brix. 4. Aufl.	1.—
Menaechmi v. E. J. Brix. 3. Aufl.	1.—
Miles gloriosus v. Brix. 2. Aufl.	1.50
Plutarch's Biographien. I. Philo- poemen u. Flamininus v. Siefert.	
2. Aufl. von Blafs	—90
do. II. Timoleon u. Pyrrhos v. Siefert. 2. Aufl. von Blafs	1.50
do. III. Themistokles und Perikles von Blafs. 2. Aufl.	1.50
do. IV. Aristides u. Cato von Blafs	—90
do. V. Agis und Kleo- menes von Blafs	—90
do. VI. Tib. et G. Gracchus von Blafs	—90
Quintilian. X. Buch. Von G. T. A. Krüger. 2. Aufl.	—75
Sophokles v. Wolff u. Bellermann.	
I. Ajax. 3. Aufl.	1.20
do. II. Electra. 3. Aufl.	1.20
do. III. Antigone. 4. Aufl.	1.20
do. IV. König Oedipus. 2. Aufl.	1.20
do. V. Oidipus auf Kolonos	1.50
do. V. Oidipus v. Hoffmann	1.50
Supplement. lect. graec. v. Heraeus. I.	
3. Aufl.	1.80
do. II. 3. Aufl.	1.80
Annalen v. Draeger. I. 4. Aufl.	2.40
II. 3. Aufl.	2.25
Agricola von Draeger. 4. Aufl.	—60
dialogus von Andresen. 2. Aufl.	—90
Terentius Hauton Timorumenos von Wagner	1.20
Phormio von Dziatzko	1.20
Adelphoe von Dziatzko	1.50
Theokrit v. Fritzsche. 3. Aufl. v. Hiller	2.70
Thukydidis von Böhme. I. Band.	
1. Heft. 5. Aufl. v. Wiemann.	1.50
do. I. Bd. 2. Hft. 3. Aufl.	1.50
do. II. " 1. " 3. "	1.50
do. II. " 2. " 3. "	1.50
Vergils Aeneis von Kappes. I. Heft.	
3. Aufl.	1.20
do. II. 3. Aufl.	1.20
do. III. 2. Aufl.	1.20
do. IV. 2. Aufl.	1.20
Bucolica u. Georgica v. Kappes	1.50
Xenophons Anabasis v. Vollbrecht.	
2. Bdchn. 7. u. 6. Aufl.	1.50
Memorabilien von R. Kühner. 4. Aufl.	1.50
Cyropädie von Breitenbach. 1. Heft. 3. Aufl.	1.50
do. 2. Heft. 3. Auflage	1.50
Griechische Geschichte von Büchschütz. I. Bdchn. 5. Aufl.	1.50
do. II. Bdchn. 4. Aufl.	1.50